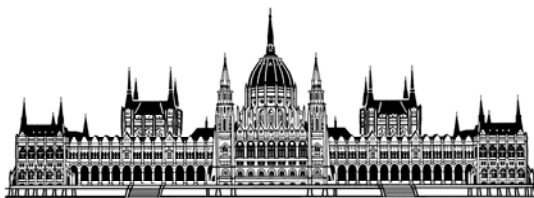

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Mirkóczki Ádám, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	7189
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	7189
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	7191
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	7192
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	7194
Dúró Dóra (Jobbik)	7195
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	7197
Dr. Simicskó István (KDNP)	7199
Tuzson Bence (Fidesz)	7200
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	7202
Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszerrel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája	
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	7204
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	7206
Boldog István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7207
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7208
Harangozó Gábor István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7211
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7213
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7213
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	7217
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	7220
Gógös Zoltán (MSZP)	7223
Pócs János (Fidesz)	7227
Szilágyi György (Jobbik)	7229
Gógös Zoltán (MSZP)	7231
Boldog István (Fidesz)	7231
Szilágyi György (Jobbik)	7232
Ikotity István (LMP)	7233
Döntés ülésvezetési kérdésben	7234
Felszólalók:	
Jakab István (Fidesz)	7234
Harangozó Gábor István (MSZP)	7236
Szilágyi György (Jobbik)	7238
Jakab István (Fidesz)	7238
Harangozó Gábor István (MSZP)	7239
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	7239
A pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseivel összefüggő, valamint egyéb magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája	
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	7242
Felszólalók:	
Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója	7245

Dr. Bárándy Gergely , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	7245
Dr. Völner Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7247
Herínges Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7249
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	7251
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7252
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7257
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	7260
Herínges Anita (MSZP).....	7262
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	7263

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	7265
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	7265

Felszólalók:

Vigh László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7267
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7269
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	7272
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7274
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	7278
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7279
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	7282
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	7285
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	7285
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	7287
Sallai R. Benedek (LMP).....	7288
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	7290
Herínges Anita (MSZP).....	7290
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	7290

A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	7291
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	7291

Felszólalók:

Cseresnyés Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7293
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7298
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	7302
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7305
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7310
Szelényi Zsuzsanna (független).....	7315
Herínges Anita (MSZP).....	7317
Sallai R. Benedek (LMP).....	7321
Bencsik János (Fidesz).....	7327
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	7331
Kepli Lajos (Jobbik).....	7335
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP).....	7336
Sallai R. Benedek (LMP).....	7337
Bencsik János (Fidesz).....	7338
Ikotity István (LMP).....	7339
Kepli Lajos (Jobbik).....	7340
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP).....	7341

Sallai R. Benedek (LMP)	7342
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	7345
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	7345

Napirenden kívüli felszólalók:

Ikotity István (LMP)	7349
Demeter Márta (MSZP)	7351

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	7354
--	------

Az ülés bezárása	7354
-------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS és DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
2. ülésnapja

2015. február 18-án, szerdán

(9.01 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Gelencsér Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 2. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatot önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Miért kell titkolni az évszázad üzenetét?” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Akadtak Magyarországon jó néhányan, akik azt hitték, hogy lehet a nép, lehet a nemzet ellenében, lehet az embereket semmibe véve kormányozni Magyarországot. Ezt a mondatot Orbán Viktortól idéztem, de nem attól az Orbán Viktortól, akit ma ismerünk, hanem a 2009-es Orbán Viktortól. Sajnálatos módon azóta új példaképet, barátot és tanítómestert talált magának Magyarország jelenlegi miniszterelnöke Vlagyimir Vlagyimirovics Putyin személyében. Az illiberális demokrácia, a jogállam lebontása, a civilek zaklatása és a titkosítási örület, ez egy vállalhatatlan gyakorlat volt, ami most már Magyarország szomorú mindennapjait jelenti.

Jelen politikai és geopolitikai helyzetben Orbán Viktornak egy politikai célja lehetne: Magyarország szuverenitásának a növelése, függőségünk csökkentése, függetlenségünknek a növelése. Ehelyett Orbán Viktor az elmúlt éveket arra használta, hogy egyik függőséget a másikra cserélte.

Tudják, tisztelt képviselőtársaim, Magyarország egy kicsi ország, de ez nem akadálya annak, hogy erősek legyünk, sőt, ha XXI. századi megoldásokat alkalmaznánk, progresszívek lennénk, akkor lenne egy erős országunk. A jelek szerint, a tények szerint a magyar emberek többsége ezt látja.

Hadd mutassam be önöknek azt a kutatást, amelyet a Medián végzett egy 1200 fős reprezentatív mintán a Greenpeace megbízásából. *(Felmutat egy iratot.)* Ez azt bizonyítja, hogy a magyar emberek 66 százaléka, ha választhatna, akkor alternatív zöldenergiákat választana. Kérdezem én, tisztelt képviselőtársaim, ki az ebben a Házban, aki a magyar emberek akaratával megegyezően beszél, és cselekszik. A Lehet Más a Politika ezt teszi. És mit csinál az a társaság, akit kétharmaddal hatalomba juttattak?

Magyarország akarata kétharmadának ellenében kormányoz. Mert mit kaptak ezek az emberek, a 66 százalék, aki azt mondta, hogy zöldenergiát kell adni Magyarországnak? 2007 óta ebben az országban szélérőmű építésére engedélyt nem adtak ki. Az elmúlt hónapokban pedig megadóztatták a napenergiát, a szélenergiát, a földhőt, gyakorlatilag mindent megadóztattak, amivel környezetkímélően, a magyar emberek pénztárcájára tekintettel lehetne energiát termelni.

Mit kaptak ezek az emberek? Mit kapott ez a 66 százaléknyi ember? Kapott Paks II.-t, sőt, hogyha Szergej Kirienko szavait komolyan lehet venni a tegnapi tárgyalásról, akkor további blokkokról is elkezdődött valamifajta eszmecsere. Ez egyet jelent azzal, hogy a Fidesz-KDNP egy nukleáris gyarmati sort szánt a magyar embereknek, többek között annak a 66 százaléknak, akinek az a kívánsága, hogy Magyarország progresszív zöldenergiát használjon.

Egyébként az önök teljesítményét maguk is szégyellik, ha nem szégyellenék, akkor nem titkosítanák. Ma fogunk ebben a Házban tárgyalni egy törvényjavaslatot, amelyről ugye, Lázár János azt mondta, hogy a végső akadályt is elhárítja a paksi bővítés elől. Én azt gondolom, hogy a valóság az, hogy önök 15 évre mindent titkosítani fognak, minden dokumentumot, ami Paks II.-vel kapcsolatos. Miért teszik? Mert szégyellik. És ráadásul a közbeszerzések hatálya alól kivonják a beszerzéseket, minden beszállítást.

Na most, ez két dolgot jelent, amire önök készülnek. Az egyik az, hogy önök csukott szemmel aláírtak valamit az oroszokkal, ők azt építenek ide, amit csak akarnak, mi meg fizetjük, ha szükségünk van rá, ha nem. Ez az, amire önök készültek, ez az, amin önök dolgoznak.

A másik dolog az, hogy Simicska Lajos eltávoztával nincsenek pénzeszsákok, akik önöket staffiroznák, ezért új oligarchák kellenek, és ennek két kézenfekvő módja van önök számára, az egyik Paks II., a másik pedig a MET-tel kapcsolatos bizniszjelgetés. Mi az a MET? Lázár János kedvéért mondom, mert állítólag ő még erről nem hallott, gyakorlatilag van egy gáz, Nyugatról érkezik, az orosz gáznál olcsóbb, és ennek az értékesítési jogáról önök lemondtak, és odaadták egy profitorientált cégnek, aki ahelyett, hogy a gázzal az adófizetők vagyonát gyarapítaná, egy offshore céghálóban végzi, ahol Orbán Viktor barátai, például Garancsi úr várja az adóforintok helyett azt a pénzt, ami ebből kijön. Na most, tudjuk azt, hogy Paks II. korrupciós kockázata hatalmas. Ha minden titkos, akkor a körülmények is biztosítottak a lopáshoz, önök ma erre készülnek, erről a törvényről fognak beszélni. A pénz politikai hatalmat jelent, ha önök ezt megszerzik - 12 milliárd eurós beruházásról van szó -, akkor önök a politikai hatalmukat jó időre be tudják itt biztosítani.

Magyarország, tudják, önök alatt egy elég nyomasztó hely lett. Ezzel szemben az LMP-nek az az álláspontja, hogy Magyarországnak minden adottsága

ga megvan ahhoz, hogy egy virágzó köztársaság legyen. Tudják, az orosz függés számunkra nem egy helyzet, amihez alkalmazkodunk, hanem egy olyan helyzet, amit megváltoztatunk, és meg tudunk változtatni, és a magyar emberek pontosan ezt akarják, hogy ezt a helyzetet megváltoztassuk.

Ne legyenek illúzióik, a tegnapi bizniszelgetésnek a háttéralkui ki fognak derülni. Stratégiai gáztározók átengedése, további blokkok? Miről van szó? Miről tárgyaltak? Nem tudjuk. De az emberek 66 százaléka zöldenergiát akar, ezt ne felejtsek. *(Taps az MSZP soraiból. - Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A magyar miniszterelnök, a magyar kormány és meggyőződésem szerint a Magyar Országgyűlés számottevő többsége a magyar emberek, a magyar családok, a magyarországi gazdaság érdekeit első helyre sorolva hozzák meg döntéseiket, alkotják meg a társadalom és a gazdaság működését elősegítő szabályokat, törvényeket. Ez vonatkozik a megbízható és megfizethető energiaellátásra is. A paksi erőmű kapacitásfenntartási beruházásának pénzügyi keretei mindenki számára megismerhetőek, hiszen az erre vonatkozó hitelszerződést az Országgyűlés törvényben fogadta el.

A törvény tartalmazza, hogy a hitel maximális összege 10 milliárd euró *(Dr. Szél Bernadett ingatja a fejét.)*, mely forrás kizárólag a paksi erőmű 5. és 6. blokkjának tervezéséhez, megépítéséhez és üzembe helyezéséhez szükséges munkálatok, szolgáltatások és eszközbeszerzések finanszírozására fordítható. A további feltételek ugyanebben a jogszabályban megtalálhatók, és mindenki számára megismerhetők. *(Dr. Szél Bernadett: Nem igaz!)*

Megalapozatlan önnek az az állítása, hogy a beruházással kapcsolatos szerződéseket véglegesen titkosítanak, hiszen a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos törvények módosításáról szóló, a Ház előtt lévő T/2250. számú törvényjavaslat egyértelműen meghatározza azokat a határidőket, amelyek leteltét követően a szerződések megismerhetőek lesznek.

Az adatnyilvánosságra vonatkozó szabályok meghatározásakor a kormány figyelembe vette a nemzetközi, elsősorban vagy például a francia szabályozási gyakorlatot is. Gondolom, Franciaország szabadságát, államformáját, lelkiállapotát ön sem kérdőjelezi meg. Franciaországban az eljáró hatóság megtagadhatja a tájékoztatást olyan adatkérések tekintetében, ahol az adatok kiadása veszélyeztetné a törvényben meghatározott érdekeket. A francia szabályozás szerint ebbe a körbe tartoznak többek kö-

zött az állam külpolitikai tevékenységével kapcsolatos adatok, a nemzetbiztonsággal, közbiztonsággal, a monetáris politikával és az államadóssággal kapcsolatos adatok.

(9.10)

A francia hatóságok megtagadhatják az előkészítő dokumentumokra vonatkozó adatok kiadását is, de ebben az esetben tájékoztatni kell a kérelmezőt arról, hogy mely határidőtől válik az adott dokumentum vagy információ elérhetővé. A kormány által javasolt szabályozás tehát összhangban van a nemzetközi gyakorlattal, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvénnyel is, hiszen biztosítja annak a lehetőségét, hogy a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot a törvény korlátozhassa.

A törvényjavaslat által módosítani kívánt, az atomenergiáról szóló törvény hatálya ugyanis értelemszerűen nem terjed ki a környezetvédelmi eljárásokra, azok lefolytatását nem érinti, így mielőtt bármiféle létesítési tevékenység kezdődne, környezeti hatásvizsgálatokat kell végezni. Ennek szabályait a környezetvédelmi törvény és végrehajtási jogszabályai tartalmazzák, amelyek többek között lehetővé teszik a nyilvánosság számára a környezeti hatásvizsgálati dokumentáció megismerését, közmeghallgatás tartását írják elő, és a környezetvédelmi engedély kiadása szempontjából lényeges környezeti információknak a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételét is biztosítják. Tisztelt képviselő asszony, ennyit a ma a Ház előtt lévő törvényről.

Ami pedig az alternatív energiákat illeti, tisztelt képviselő asszony, ön is pontosan tudja, hogy a paksi, egyébként jelenleg legolcsóbb, megbízható, egyenes energiaellátás az ország villamos energiájának jelenleg a 40 százalékát adja. A paksi bővítés, az 5. és 6. blokk hosszú távon lényegében ugyanezt a 40, jó esetben 50 százalékot fogja adni. Az alternatív energiának - amelyet nem szabad szembeállítani a nukleáris energiával, a kettőt együtt, egymás mellett kell biztosítani - ott van a további 50-60 százaléknyi kapacitás lehetősége. Ön miért nem ennek a kitöltéséért harcol? Ön miért mindig minden ellen szól? Miért nem valamiért emel szót?

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! „Európában bizony elszaporodtak Putyin pincisijei” - mondta ezt Orbán Viktor néhány éve. A tegnapi napon láthattuk, hogy ez valóban így van.

Tegnap Magyarországon járt és parádézott Oroszország elnöke, tegnap Magyarország Putyin erőpolitikájának díszlete volt. Orbán Viktor már napokkal korábban fogadkozott, hogy ő a magyar nemzet érdekeit fogja képviselni, ehhez képest ma már világosan látszik, hogy a tegnapi napi látogatás kizárólag Vlagyimir Putyin számára volt kedvező. Nyilvánvalóvá vált, hogy a háborús konfliktusban érintett Oroszország elnöke csupán biodíszletnek használta Orbán Viktort és Magyarországot, hogy megmutassa, van még olyan uniós és NATO-tagország, ahol barátsággal fogadják. Putyin egy EU- és NATO-tagországból üzent Európának, az Egyesült Államoknak és Ukrajnának. Európának azt, hogy energiaellátás terén a kontinens Oroszországtól függött, Oroszországtól függ és a jövőben is függeni fog; az Egyesült Államoknak a fegyverszállításokkal kapcsolatban; Ukrajna vezetőit pedig szinte agresszornak állította be, miközben a fegyverszünet ellenére véres harcok folytak az ország keleti részén.

Putyin ugyanakkor arra is felhasználta ezt a látogatást, hogy az általunk le nem hívott gázmennyiséget drágábban adja el nekünk, mint ahogy azt Európában bárhol értékesíteni tudná. Néhány tény ezzel kapcsolatban szeretnék rögzíteni. A hosszú távú gázszállítási szerződést és az abból fakadó kötelezettséget az Orbán-kormány nem örökölte, hanem 300 milliárd forintnyi adófizetői pénzből megvásárolta. Ez a kötelezettség korábban az E.ON-t terhelte, nem a magyar államot. Azt a tényt is rögzíteni kell, hogy az orosz gáz mindig a legdrágább volt a többihez képest, a többi forráshoz képest, és most is a legdrágább.

Tegnap kiderült az is, hogy a Gazprom szemet vetett a magyar gáztárolókra. Vlagyimir Putyin tehát sikeresen képviselte az orosz érdekeket; ugyanez mondható el Orbán Viktorról is - ő is hatékonyan képviselte az orosz érdekeket. Nem véletlen, hogy Orbán Viktor mélyen hallgat arról, hogy mennyit kell fizetni az eddig fel nem használt orosz gázért, ha lehívjuk. Az a gyanúnk, Orbán azért nem beszélt arról, mert Oroszország sokkal drágábban adja majd ezt a gázt, mint amennyiért ebben az időszakban máshol is megvehetnénk.

Az, hogy az óriási orosz gázfelesleget Magyarország a piaci árnál drágábban megvegye, egyértelműen orosz érdek. Az, hogy Orbán Viktor ebbe belement, az a magyar nemzeti érdek elárulása, pedig ha valamikor, hát most megkaphattuk volna olcsóbban az orosz gázt, hiszen a földgáz ára már egy hónapja olyan olcsó a világpiacra, hogy ezt a magyar fogyasztók, átlagfogyasztók számára is érvényesíteni lehetett volna, ezzel már egy hónapja adós a magyar kormány. Ezt az árcsökkenést már a magyar fogyasztóknak kellett volna átadni. Erre vonatkozóan az MSZP-nek van is egy törvényjavaslata. A benyújtás megtörtént, kérem, hogy támogassák.

Orbán Viktor tegnap azonban arra kötelezte magát, hogy nem olcsó gázt vesz, hanem a drága orosz gázt Putyintól. Orbán Viktor ezzel elszabotálja

a gázszámlacsökkentést, amit az olcsó gáz miatt oda lehetne adni a magyar embereknek. Orbán Viktor inkább a Gazprom zsebébe tömi meg. Ezért az MSZP követeli, hogy a magyar kormány azonnal hozza nyilvánosságra, hogy pontosan miben állapodott meg tegnap Orbán és Putyin. Jogunk van tudni, mire készülnek a magyar gáztárolókkal.

„Fontos kérdések ezek, hiszen Magyarország energiafüggetlensége a tét, ugyanis nehéz nem észrevenni: fenyeget a veszély, hogy visszasorolnak bennünket az orosz érdekszférába. Most ez nem katonai megszállást, hanem gazdasági érdekszférába sorolást jelenthet. A kormány ezt a veszélyt vagy nem érzékeli, vagy nem aggasztja, sőt mintha elő is segítené ezt a veszedelmes folyamatot. Az energiafüggettség kulcskérdés lesz a következő években, Európa energiaéhsége óriási. Olyan - hol nyílt, hol titkos - megállapodások köttetnek, amelyek Magyarországot Oroszország előretolt gazdasági bástyájává tehetik.” Ha pedig önök, tisztelt kormánypárti képviselők, ez ellen tiltakoznak, akkor most elárulom, hogy az utóbbi fél percben kizárólag Orbán Viktor szó szerinti nyilatkozatát idéztem 2007-ből.

Gratulálok Orbán Viktornak, hogy elmeget Moszkvába, és a második világháború lezárultának 70. évfordulóján együtt integethet majd az orosz hadsereg katonáinak Putyin elnökkel. Kérem tisztelettel, a magyar nemzeti érdek képviselője helyett Putyin elnök az orosz érdekeket erőltette rá a magyar miniszterelnökre és Magyarországra.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Mikola István államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Néhány szót szeretnék szólni a hosszú távú gázszállítási szerződésről, ennek lényegéről, kilátásairól és a Magyarország számára való előnyökről.

2013. szeptember 30-án az E.ON-MVM-tranzakcióval lehetővé vált a hosszú távú szerződések újratárgyalásának magyar állam részvételével történő folytatása. A tranzakcióval az MVM belépett az 1996. október 1-jén kötött hosszú távú gázszállítási szerződésbe.

A jelenlegi szerződések árazása nem versenyképes, és az éves szerződés mennyisége meghaladja a veszteség nélkül értékesíthető mennyiséget. A jelenlegi szerződött 2015-ös mennyiségi átvételi kötelezettség meghaladja az éves magyar földgázfelhasználás mértékét, az utóbbi 2013-ban 9,2 milliárd köbméter volt, míg 2014- és 2015-ben várhatóan 8-8,5 milliárd köbméter között alakul. Ennek kezelése érdekében a Magyar Földgázkereskedő Zrt. folyamatosan tárgyalásokat folytat az orosz partnerrel mind a mennyiség, mind az ár kérdésében.

Oroszország a következő évtizedekben is jelentős szerepet fog betölteni Magyarország gázellátásában. Ez az együttműködés azonban csak olyan szerződés esetén lesz gyümölcsöző, amely kellően rugalmas, piaci alapon és versenyképes áron biztosít gázt Magyarországnak.

Magyarország földgázforrásoktól távoli fekvésére, ugyanakkor jelentős gázfogyasztására tekintettel hosszú távon kell biztosítani a földgázellátás biztonságos és költséghatékony megoldását. A Déli Áramlat-projekt lezárása ellenére úgy látjuk, hogy a régióban tervezett kisebb kapacitású határkeresztező vezetékek mellett szükség van egy jelentős kapacitású, évi 15-20 milliárd köbméter gáz szállítására alkalmas vezetékre, amely a török-görög határtól Macedónián és Szerbián keresztül képes alternatív szállítási útvonalat biztosítani számunkra.

(9.20)

A 2019 utáni beszerzési útvonalak meghatározása és létrehozása érdekében közös gondolkodásra van szükség.

A gáztározói együttműködés ugyancsak témája volt a Putyin-Orbán-találkozónak. A Gazprom évi 140 milliárd köbméter gázt értékesít a közép-európai régióban, ezenfelül a Gazprom számára a saját és bérelt föld alatti gáztárolók feltöltése prioritás. Európa-szerte számos bérleti szerződése van. Magyarország jelentős földgáztározói kapacitással rendelkezik. A magyar jogszabályok lehetővé teszik, hogy a nem EU-tagállami földgázipari társaságok is hozzáférjenek a tárolók szabad kapacitásához, illetve biztosított a földgáz tulajdonjogának megtartásával a magyarországi földgázbetárolás és az így betárolt készlet későbbi értékesítése. Ez is szóba került a tegnapi találkozón.

A 2014-ben létrejött együttműködés folytatására vonatkozóan Magyarország nyitott. A 2014-ben létrehozott jogszabályi környezet a jövőben is hozzáférést biztosít az orosz gáz tárolása érdekében a magyar tárolók szabad kapacitásához. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Pincér helyett hegesztő” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Emberileg, szakmailag és jogilag is katasztrofális döntést hozott a kormány, amikor mulasztásos törvénysértését követően, több mint fél évvel a törvényben meghatározott határidőt követően hozta nyilvánosságra azt a kormányrendeletet, amely a szakképzési beiskolázásokról szól. Elsősorban az emberi szempontot kell említeni, hiszen három nappal a felvételi jelentkezés

lezárása előtt jelent meg az a kormányrendelet, amely gyakorlatilag teljesen újrírta az egész szakképzésben a képzési lehetőségeket. Iskolák és gyerekek kerültek lehetetlen helyzetbe, egyik napról a másikra tudták meg, hogy az évtizedek alatt hagyományosan képzett szakjaik közül egyet sem indíthatnak, és egészen más profilú képzéseket kell indítaniuk. Vásárosnaménytől Tapolcáig rengeteg kisvárosban problémát okoztak ezzel.

Évtizedek óta működő hagyományos képzések szűnhetnek tehát meg, és az infrastruktúra, ami ehhez kiépült, szintén az enyészete lesz, ha nem változtatják meg a döntéseiket. Ezzel nyilvánvalóan pluszköltségbe is verik ezeket az iskolákat, illetve gyerekeket, ami egyértelműen a kormány hibája. A július 31-ei határidőig kellett volna ezt a döntést meghozni, ehelyett február 10-én jelent meg a kormányrendelet. Kérdés, hogy mi lesz azokkal a gyerekekkel, akik csak egyetlen helyre adták be a jelentkezési lapjukat, mert ugyebár az iskolák nem tudták megvárni a kormány döntését, ők törvényi kötelezettségüknek eleget téve már tavaly októberben meghirdették a képzéseket. Nyilvánvalóan sok olyan gyerek volt, aki az évtizedes hagyományoknak megfelelően, főleg a kisvárosokban, azt a gyakorlatot követte, hogy egyetlen helyre adta be a jelentkezését, majd most február 10-én kiderült, hogy az az iskola mégsem indíthat olyan képzést. Az Oktatási Hivatal február 17-én küldött egy körlevelet, hogy ezeket a gyerekeket az iskolák ráadásul töröljék a saját nyilvántartásukból, és így ezek a családok és gyerekek új iskolát lesznek kénytelenek keresni a felvételi jelentkezések lezárását követően.

Egyértelmű tendencia az is, hogy a nagyvárosok felé terelik el a gyerekeket, például Borsod-Abaúj-Zemplénben, ahol igen magas a hátrányos gyerekek aránya, és nagy a lehetősége annak, hogy el fognak kallódni. Például Szikszóból - ha nem változik a helyzet ebben a városban - Miskolcra lesznek kénytelenek bejárni a gyerekek; de nemcsak a kisvárosokból, hanem a falvakból is, így növelve a kitétségüket, és nehezebb lesz számukra eljutni az iskolákba.

Lesznek olyan intézmények, amelyek kénytelenek lesznek bezárni, de minimum fenntartót kell váltaniuk, vagy elindulhatnak koldulni a KLIK-hez, hogy ugyan adjanak már át kapacitást az állami fenntartó részéről, de a jelentkezések törlését elrendelő oktatási hivatali levél miatt talán elképzelhető, hogy erre sem lesz lehetőségük. Egy nem nyilvános anyagban le is írták, hogy elsősorban az Állami Intézményfenntartó Központon keresztül szeretnék ellátni ezeket a feladatokat, csak a KLIK-nek nem áll rendelkezésére az az infrastruktúra, az a tanári, pedagógiai háttér, amivel a rá kiszabott feladatokat el tudná látni. Óriási probléma lesz ebből. Ráadásul korábban korlátlanul meghirdethető szakokat utólag tettek az igényelendő, tehát a nem támogatott sorba, így sok képzést egész egyszerűen nem tudnak elindítani az iskolák, mert utólag szóltak, hogy igényelni kellett volna, de a határidőig erre nem volt lehetőségük.

Nyilvánvaló, hogy jogi kifogások is felmerülnek ezzel a döntéssel kapcsolatban. Az Alaptörvény írja elő, hogy kellő felkészülési időt kell biztosítani egy jogszabály megjelenését követően az érintettek számára. Február 10-től február 13-ig nem lehet egy teljes szakképzési felvételi eljárást újraírni. Nyilvánvaló, hogy a kormány mulasztásos törvénysértése az oka annak, hogy sem a gyerekeknek, sem az iskoláknak egész egyszerűen nincs lehetőségük a jogkövetésre. S persze nem lehet azzal elintézni, hogy majd új felvételi eljárást fognak kiírni. Ez a minimum, amit meg kell tenniük, hogy ne kerüljenek utcára a gyerekek, vagy ne kényszerüljenek a kormány hibájából egy évet kihagyni a továbbtanulás miatt.

Teljesen egyértelmű, hogy a kormány törvényi kötelezettségének elmulasztása az, ami ezt a helyzetet előidézte. De szakmai kifogások is felmerülnek ezzel a döntéssel kapcsolatban. A nem állami fenntartóknak tavaly kellett elkészíteni egy öt évre vonatkozó tervet arra vonatkozóan, hogy milyen képzéseket szeretnének ebben az időszakban indítani. Ezt elkészítették, benyújtották, ott van a kormány asztalán, de számos esetben ezt egész egyszerűen nem vették figyelembe, mintha ez nem is létezett volna.

Államtitkár úr, nem várom el azt önöket ismerve, hogy beismerjék a hibájukat, de azt igenis elvárom, hogy gondolva ezekre a gyerekekre és családokra oldják meg a saját maguk által előidézett problémát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az említett kormányrendelet, amely a szakmaköri jegyzéket tartalmazza, lényegében önmagában nem értelmezhető. Az e fogalommal összefüggésbe hozható rendelet a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény alapján kerül kiadásra, és a célja az adott tanévre vonatkozó, állam által finanszírozandó iskolai szakképzésre vonatkozó beiskolázási keretek meghatározása megyénkénti bontásban. Ez az úgynevezett szakmaszerkezeti döntés, amely a munkaerő-piaci igényeket figyelembe véve érvényesíti az állam által támogatott képzések körében a gazdaság igényeit. Közvetlen célja, hogy a fenntartótól függetlenül egy iskola se kaphasson állami támogatást olyan képzésre, amire nincs szüksége a munkaerő-piacnak. A döntés a kormányrendelet mellékleteiben mintegy 40 darab, megyétől függően 4-től 40 oszlopig és 20-279 közötti sort tartalmazó táblázat, tehát egy igen terjedelmes rendelet.

A kormányrendelet megalapozásának céljából a szakképzés állam által támogatott tervezett képzési irányaira, beiskolázási keretszámaira a szakképzési törvényben rögzített szabályok alapján a megyei fejlesztési és képzési bizottságok tesznek évente ja-

vaslatot csakúgy, mint az adott térségben jelentkező munkaerőhiány elkerülését, visszaszorítását célzó, szakiskolai ösztöndíjjal támogatott hiány-szakképesítések körére.

Tekintettel arra, hogy a megfogalmazott javaslatokat a gazdasági, munkaerő-piaci változásokhoz kell igazítani, a munkaerőhiány, illetve a túlképzés elkerülését célozzák, az egyes szakképesítések tekintetében több esetben évente változó magasabb vagy alacsonyabb támogatott keretszám kerül meghatározásra. Ezen változások mértéke, aránya azonban minden esetben a térségi szakképzési kapacitások, a szakképző iskolák profilja, befogadóképessége és a várható tanulólétszám figyelembevételével kerül rögzítésre, így nem alakulhat ki olyan helyzet, hogy váratlanul, például az építőipari képzések helyett egyik évről a másikra tömegesen fémipari képzések fognak indulni.

A 2015-16-os tanévre vonatkozó tervezett irányok, keretszámok a társadalmi egyeztetés keretében már tavaly szeptemberben ismertté váltak. Azon szakképző intézmények számára, amelyek az előzetes egyeztetéshez képest kedvezőbb helyzetbe kerültek, mert új szakmák indítására kaptak lehetőséget, a kormány a vonatkozó szabályok és a határidők ideiglenes módosításával megteremti a lehetőséget a felvételi eljárásba történő bekapcsolódásra és a kapott új képzési lehetőségek keretszámainak feltöltésére. Tehát a probléma megoldódik, amit ön felvetett.

(9.30)

Ehhez kapcsolódóan az érintett szakokra jelentkező tanulóknak is lehetőségük lesz az eredeti továbbtanulási szándékuk és jelentkezésük megváltoztatására. A megváltozott felvételi lehetőségekről, valamint az iskolák és a szülők ezzel összefüggő teendőiről a hét folyamán közzétett tájékoztató segíti az iskolákat; ezt elektronikus úton közvetlenül is megkapják, illetve megkapták. A napokban megjelent sajtóhírekkel ellentétben nem okoz problémát a szakképző iskolák túlnyomó többsége esetében a kihirdetett képzési irányok és keretszámok változása. Azok ugyanis csak kismértékben módosultak, megyei összesítésben pedig a korábbiaknál kedvezőbb irányba változtak. *(Dúró Dóra többször közbeszól.)*

Több szakképző iskola viszont a társadalmi egyeztetésen megismert tervezettől eltérő, azt meghaladó mértékben, felesleges kockázatot vállalva tervezte meg a felvételi keretszámait, és fogadta a tanulók jelentkezését. A tanulókat azonban emiatt nem érheti hátrány, mert képzésük más, a jelentkező lapjukon másodikként, harmadikként megjelölt szakképző intézményben megvalósulhat. Az állami és az egyházi fenntartású szakképző iskolák túlnyomó többségében ilyen probléma nem adódott.

Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Simicskó István képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjából: „Megtérülő befektetés” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kereszténydemokrata képviselőként hisszük és valljuk, hogy társadalmunk legfontosabb értékei, jövőnk zálogai nem mások, mint gyermekeink. Ezért minden eszközzel arra kell törekednünk, hogy biztossuk számukra az egészséges életmódhoz való feltételeket, hogy egészséges nemzedékek nőjenek fel egészséges fizikummal és szellemiséggel. Ennek egyik nagyon fontos eszköze nem más, mint a sport.

Engedjék meg, hogy a '20-as években kiadott Magyar sport című könyvből (*Felmutatja.*) idézzem Albrecht királyi herceget, aki úgy fogalmaz: „A magyar sport eredményei alapján már hosszabb idő óta nagyhatalomnak számít a sportvilág szemében. Ennek a nagyhatalmi állásnak elérése a múlt érdeme, megtartása a jövő feladata.” Tehát nagyszüleinknek, szüleinknek és nekünk, aztán gyermekeink feladata lesz. Úgy zárulnak a bevezető gondolatok, így szól szó szerint: „S a jelek, az egymást követő nagy nemzetközi események mind azt mutatják, hogy a magyar sport állja a harcot, bírja a versenyt. Ez a legbiztosabb jele a jövőnek.” Ne feledkezzünk meg arról, hogy Trianon után vagyunk, amikor ez a könyv íródott, és valóban a jövő, a nemzeti egység, a nemzet tudat megmaradásának egyik fontos eszközét is látták a sportban. Mindig erőt tudunk meríteni a nemzeti egység vonatkozásában a sport területéről.

Mi volt a helyzet 2010-ben, amikor átvettük a kormányzást? Azt láttuk, hogy Magyarországon a népességnek mindössze 5 százaléka sportolt rendszeresen, azt láttuk, hogy a tanköteles korú fiataljainknak, gyermekeinknek mintegy 75 százaléka kizárólag a testnevelésórák keretében végzett bármilyen sportjellegű testmozgást. Ezek nagyon komoly gondok voltak, ezeken kellett változtatni. Ezért hármas célrendszert fogalmaztunk meg a sport területén. Az egyik, hogy minden magyar gyermek sportoljon, a másik, hogy minél több sportversenyt, nemzetközi versenyt hozzunk Magyarországra, a harmadik pedig, hogy az ehhez szükséges létesítményeket biztossuk, tehát a sportolás feltételeit ezen keresztül is megteremtjük.

Ez a kormányzat feladata, nem más. Úgy látom, az elmúlt négy évben a kormány nagyon sokat tett annak érdekében, hogy előrelépés történjen. Bevezettük a mindennapos testnevelést, az idei évtől, szeptembertől elérjük azt, hogy közel 1 millió 200 ezer gyermek sportol 12 évfolyamon keresztül, minden tanítási napon. Ez egy fontos eredmény, ez egy minőségi áttörést jelent, ez egy mérföldkő a magyar sport vonatkozásában. Elértük azt, hogy 110 ezer fővel nőtt az igazoltan sportoló, többségében utánpótlás-korosztályú gyermekek száma. Ez egy óriási

eredmény. Ez önmagában már nagyon komoly eredmény, 46,7 százalékos növekedést jelent a sportolói létszám vonatkozásában.

A 16 kiemelt sportágat támogatjuk a MOB-bal közösen, ez azt jelenti, hogy ennek hatására az elmúlt másfél-két évben 20 százalékkal nőtt a sportoló fiatalok utánpótlás-korosztályú létszáma. Az edzői létszám 14 százalékkal növekedett, és az egyesületek, sportegyesületek száma pedig 5 százalékkal növekedett. A helyzet az, hogy szeretnénk ezen az úton további lépéseket tenni. Nyilván, a KDNP minden támogatást megad a kormánynak annak érdekében, hogy a sportban továbbra is sikereket tudjunk elérni. A létesítmények vonatkozásában tudjuk azt, hogy milyen komoly fejlesztési program indult meg, tanuszodák épülnek, tornatermek épülnek, kézilabda-csarnokok épülnek, hogy csak néhányat említsek.

A versenyek vonatkozásában pedig ebben az évben 41 világversenyt rendezünk. Házigazdái leszünk többek között a felnőtt női kosárlabda-Európa-bajnokságnak, a budapesti dzsúdó Grand Prix-nek, a kajak-kenu maratoni világbajnokságnak, az öttusa-világkupának, 2015-ben szintén a nyíltvízi úszó-világkupát rendezzük, hőlégballon-Európa-bajnokságot, rg-világkupát, vívóvilágkupát, hogy csak néhányat említsek a 41-ből.

A KDNP-frakció vallja, hogy minden egyes forint, amit a sportba fektetünk, a nemzet jövőjének építését, gyermekeink egészségének, testi-lelki egyensúlyának megteremtését jelenti. A sport egyedülálló erőforrás, hiszen képes erősíteni a nemzeti identitást, összehozni a különböző világnézetű és gondolkodású embereket. Tudjuk, hogy a győzelem közös nevezőre hoz, tudjuk azt, hogy egy olyan nyelvet beszélünk, a sport nyelvét, ami fontos mindannyiunk számára. Azt hiszem, kereszténydemokrata politikusként nem lehet más feladatunk, mint ezt az erőforrást, a sport erőforrását, a sportot minél inkább a társadalom építésének szolgálatába állítani. Tudjuk, hogy a kereszténység egyetemes érték, a sport egyetemes nyelv.

Amikor azt mondják egy sportolóra, egy játékosra, hogy sportszerű, az azt jelenti, hogy fair, azt jelenti, hogy jó. Mi ennek szellemében szeretnénk továbbra is a kormányban részt venni, és a munkánkat ennek szellemében szeretnénk ellátni. Ehhez kérjük valamennyi képviselőtársunk segítségét és támogatását, hogy a magyar sportot továbbra is erősíteni tudjuk a jövőben. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tuzson Bence képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Stabil növekedés Európa élvonalában” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2010-ben egy nagyon fontos folyamat indult el Magyarországon, egy más

útra tért a magyar gazdaság, amelynek a jelei 2013-ban már elég jól látszóttak, és 2014-re, erre az évre a gazdaság számai egészen szépen alakultak. Hogy néhány számot megemlítsék ebből, szeretném megjegyezni, hogy a GDP, a bruttó hazai termék alakulása mindenkit meglepett, hogy milyen jó szám volt, 3,4 százalék volt ez a növekedés az elmúlt évben. Az egyéb mutatók is egész szépen alakultak, a munkanélküliség is drasztikusan csökkent Magyarországon, ma már csak 7,1 százalékos a munkanélküliség.

Természetesen egészen addig nem lehetünk nyugodtak, míg Magyarországon egyetlen olyan ember is van, aki akar, tud és képes dolgozni, és nincs munkája. Tehát azért kell dolgoznunk folyamatosan, hogy mindenkinek legyen Magyarországon munkája, és el tudjuk érni e tekintetben a teljes foglalkoztatottságot. A szegénység kérdését is a munka oldaláról kell hogy megközelítsük. Hiszen akkor lehetünk boldogok, akkor mondhatjuk azt, hogy nincsenek szegény emberek Magyarországon, ha mindenkinek van munkája, aki tényleg akar, képes és tud dolgozni.

Az infláció kérdésében is szépen alakultak a számok, hiszen most defláció van Magyarországon, ugye, -1,4 százalékos az infláció, ami azt jelenti, hogy egy igen alacsony inflációs pályára tudott állni a magyar gazdaság. Ezt az alacsony inflációs pályát a továbbiakban is fenn kell tartani, hiszen ez jó a magyar gazdaságnak, ez jó a magyar embereknek is. Az ipari termelés növekedése is komoly adat. Nagyon fontos, hogy itt is 7,1 százalékos növekedéssel számolhatunk az utóbbi időszakban, ami jó a magyar családoknak, jó a magyar embereknek. Különösen jó az, hogy az exportunk 11,1 százalékkal növekedett az utóbbi időszakban, ami azt is jelenti, hogy nagyobb mértékben emelkedett az exportunk, mint az importunk, tehát a külkereskedelmi mérlegünk pozitívuma is folyamatosan növekedik.

Természetesen ezek a számok nem önmagukban valók, és nem azért kell őket megemlíteni, hogy mutassuk, milyen szépek a számok, hanem azért, hogy meg tudjuk határozni a későbbiek során, hogy milyen irányban, kikért kell dolgoznunk, és hogyan kell továbbmennünk. Mi magunk a bérből és fizetésből élő magyar emberek anyagi biztonságának megerősítésén szeretnénk dolgozni a továbbiakban. Azon szeretnénk dolgozni, hogy Magyarországon a keményen dolgozó emberek segítségére lehessen a kormány, segítségére lehessen az Országgyűlés. Ebben az évben nagyon sok feladat áll előttünk, és ennek alapjait részben már a múlt évben leraktuk, de figyelemmel kell kísérnünk, folyamatosan gondoskodnunk kell arról, hogy ezek a célok megvalósuljanak ebben az évben is.

(9.40)

Ez a feladat például a bankok elszámoltatásának befejezése, hiszen tudjuk, hogy a múlt évben elfoga-

dott jogszabályok sok mindenre választ tudnak adni. Ezeknek a következtében olyan hatást tudunk elérni, minthogyha a svájci frank-hiteleket 190 forintos árfolyamon váltottuk volna át forintra, és most, amikor látjuk, hogy a svájci frank árfolyama hogyan változik a magyar gazdaság számaitól, a magyar gazdaságtól teljesen függetlenül, láthatjuk, hogy jó időben lépett a magyar kormány, jó ütemérzékkel lépett az Országgyűlés, hiszen a mostani szabályok alapján a magyar családok, a hiteles családok biztonságba kerülhettek, és a magyar hitelesek most már egy kiszámítható pályán lehetnek.

Gondoskodni kell arról a továbbiakban is, hogy a béremelések folytatódhassanak Magyarországon. Maga a defláció, tehát egy negatív infláció segít azon, hogy a reálbérek ilyen formában növekedjenek, de természetesen meg kell tenni nagyon sok intézkedést a továbbiakban is.

Mint láthatjuk, a minimálbér összege is komolyan növekedett, most már 105 ezer forint a minimálbér, ez 3,4 százalékos növekedést jelent az utóbbi időszakban, de ha megnézzük, hogy ez 2010-hez képest mekkora volt, akkor látjuk, hogy ez egy 43 százalékos növekedés. A későbbiekben pedig el fog indulni a fegyveres és rendvédelmi dolgozók életpályamodellje is, amiben 30 százalékos az idei béremelés átlagosan, és további évi 5-5 százalékos béremelésre számíthatunk.

Fontos kérdés a következő időszakban a családok támogatása, a családi adórendszer megőrzése is, és az, hogy további támogatást adunk az első házasságoknak, kiterjesztettük a lakáshoz jutási kedvezményeket is.

Ezek a kérdések azok, amelyekkel a továbbiakban is foglalkozni kell. Támogatni kell tehát a magyar családokat, mert ezek az eredmények, amiket el tudunk érni, ez a magyar gazdaság, a magyar emberek teljesítményén alapul, és ennek alapján nekünk kötelességünk, hogy a bérből és fizetésből élő magyar emberek jobbulását segítsük elő. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar gazdaság teljesítménye 2014-ben valóban számottevő mértékben meghaladta az előzetes várakozásokat, egyrészt a kormány várakozását. A magyar gazdaság szereplői sem vártak ekkora teljesítményt, a nemzetközi elemzők sem, a hitelminősítők sem várták, hogy ilyen teljesítményt tud a magyar gazdaság letenni, az első háromnegyed év teljesítménye ismert volt, de a negyedik negyedévben is nem lassuló, hanem növekedő pályán maradt a magyar gazdaság. És ami különösen elismerendő, hogy többszörösen meghaladta az Eu-

rópai Unió átlagát, az Európai Unió teljesítményét a magyar gazdaság teljesítménye, hiszen míg éves szinten a magyar gazdaság 3,5 százalékkal bővült, addig az Európai Unió 28 országa 1,3 százalékkal, tehát közel háromszorosával tudott nőni a magyar gazdaság. És ami nagyon meglepő és nagyon pozitív hír, hogy az utolsó negyedéves adat, negyedév-negyedév összehasonlításban 0,9 százalékos növekedés volt Magyarországon, míg az Európai Unióban ez a szám mindössze 0,4 százalékos, tehát a kétszerese az Európai Unió átlagának.

Nagyon fontos dolog ez, hiszen mindezt úgy teljesítette a magyar gazdaság, a magyar emberek, a magyar vállalkozások, hogy az orosz-ukrán válság negatív gazdasági hatásaival is számolnia kellett, és az ebből adódó kedvezőtlen bizalmi hangulattal. Nagyon kedvező fejlemény az is a nemzetközi méreteket vizsgálva, hogy a legfontosabb külkereskedelmi partnerünk, Németország gazdasága az év végén elkezdett erősödni, és negyedéves alapon 0,7 százalékkal tudott bővülni.

Sajnos, vannak gyengébben teljesítő országok is az Európai Unióban, így Görögország és Finnország is elkezdett zsugorodni. Hogyha most visszaemlékszünk azokra a gondolatokra, amikor még Magyarországot Görögországhoz próbálták hasonlítani, és a görög utat jóslták Magyarországnak, a magyar gazdaságnak, hát most már láthatják, hogy a két ország két külön irányba indult el, és Magyarország indult el felfelé.

Nagyon érdekes az összehasonlítás a visegrádi országok viszonylatában is, hiszen itt is Magyarország gazdasága növekedett a leghatékonyabban, hiszen mindössze Lengyelország, aki sokáig előttünk teljesített, tudott csak 3 százalékos fölötti teljesítményt nyújtani, Szlovákia és Csehország is mögénk került 3 százalékos alatti teljesítménnyel.

Hogyha önmagunkhoz viszonyítjuk ezt a teljesítményt, akkor a 2008-as válság előtti GDP-hez kell viszonyítanunk, és most már végre kimondhatjuk, hogy a válság előtti szintet utolérte Magyarország, tehát a válságkor elért teljesítményhez most már csak hozzá tudunk tenni.

Nagy kérdés persze az, hogy miért éppen Magyarország. A 28 tagállam közül miért ez a sokat támadott Magyarország, akinek nagyon sok vitája van az Európai Unióval, miért Magyarországnak sikerült 2014-ben Európa élére állnia a gazdasági teljesítményével. Nyilvánvaló, hogy ebben sok magyar embernek a teljesítménye benne van, szerényen mondom, hogy talán a kormány gazdaságpolitikai elképzelései, döntései, célkitűzései is segítették azt, hogy 2013 óta a magyar gazdaság stabil növekedést mutat.

Magyarországon egyedi és sajátos döntések születtek, hiszen megvizsgálva a gazdasági növekedés belső tartalmát, nyilván hogy az ipari teljesítmények, a kereskedelem, a turizmus és a mezőgazdaság teljesítménye mellett, ami nagyon hozzájárult a gazdaság növekedéséhez, az a keresletnek a bővülése, amely

több tényezőtől adódik össze. Egyrészt a rezsicsökkentés pozitív hatásai, másrészt az alacsony infláció, az olajárak csökkentése is serkentette a keresletet.

És ahogy képviselő úr elmondta, 2015-ben is várható, hogy keresletbővülés lesz, hiszen a bankokkal való elszámolás, a devizahiteles ügyletek lezárása miatt ez tovább növelni és erősíteni fogja a keresletet, és a gazdasági növekedés tartóssá válik Magyarországon. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszerrel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája**. Az előterjesztés T/3118. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatot nem nyújtott be, összegző jelentését T/3118/3. számon a hálózaton megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Bocsánat! *(Feltűzi a mikrofonját.)*

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításával 2015. január 1-jei hatállyal bevezetésre került az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszer, az úgynevezett EKAER, amely rendszer elsődleges célja a jogkövető piaci szereplők pozíciójának erősítése, az áruforgalom átláthatóságának biztosítása, a gyakran emberi egészséget veszélyeztető élelmiszerekkel kapcsolatos visszaélések kizárása, és nem utolsósorban az adóelkerülők kiszűrése.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi említett törvénynek az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszerrel összefüggő módosításáról szóló T/3118. számú törvényjavaslat célja olyan szabályozás kialakítása, amely lehetővé teszi olyan, gyakorlati életből jövő feltevésekből fakadóan olyan szabályozás kialakítását, amely alkalmas arra, hogy a rendszer működése során felmerült kérdésekre lehetőség szerint rugalmas keretek között gyorsan, mihamarabb megoldás szülessen.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszakban a rendszer tesztüzemmódjának bevezetését követően sok-sok egyeztetés, konzultáció, tanácskozás, véleménykérés történt az EKAER rendszer bevezetése kapcsán.

(9.50)

Maga a minisztérium dolgozói, vezetése, maga a miniszter úr is, személyesen én is több gazdasági társaságnál is jártunk, egyeztetéseket folytattunk a tekintetben, hogy hogyan lehet ezt a rendszert átláthatóvá, kevésbé bürokratikusá és valóban az egész gazdaság, a gazdaság minden szereplője számára hasznossá és hatékonyá tenni. Egyetlen helyen nem volt kérdés az, hogy a rendszer bevezetését megkérdőjelezzék.

Mindenki támogatja és mindenki elismeri a kormányzat célját, amely egyértelműen a gazdaság-fehérités.

Elsősorban a viták vagy a kritikák, vagy a javaslatok arra vonatkoztak, hogy hogyan lehet ezt a rendszert úgy bevezetni, hogy az érintettek számára az elfogadható, kevésbé bürokratikus legyen, de ugyanakkor az adott gazdasági társaságot vagy vállalkozás tevékenységét elősegítse. Ezen tapasztalatok összegzésével a Nemzetgazdasági Minisztérium arra a döntésre jutott, és ezt a kormány is elfogadta, hogy a jövőben a törvényi szabályozás elsősorban csak arra vonatkozzon, ami a rendszer bevezetését illeti, azonban ennek részleteit egy nemsokára megjelenő miniszteri rendeletben szükséges szabályozni. Tehát az elkövetkezendő időszakban, a miniszteri rendeletnek egy társadalmi vitára bocsátását követően, legkésőbb a jövő héten meg kell hogy jelenjenek a részletszabályok, amelyek egyértelműen azt az irányt követik, amelyet a gazdaság szereplői elvártak a minisztériumtól, mégpedig a tekintetben, hogy több esetben könnyítést, egyszerűsítést tartalmaz várhatóan a miniszteri rendelet, a kockázatos termékek vonatkozásában viszont további szigorítások várhatóak, éppen az adóelkerülés megakadályozása érdekében.

A törvényjavaslat tartalmazza még a kockázati biztosítéknyújtási kötelezettség határidejének változását 2015. március 11-ére, tehát első alkalommal március 11-én kell kockázati biztosítékot nyújtani az erre kötelezett adózóknak. Ennek nagyon egyszerű oka van, hogy azok, akik február folyamán kérik a köztartozásmentes adózói adatbázisba történő felvételüket, mert ezáltal kiváltják a kockázati biztosíték fizetésének kötelezettségét, legelőször, akik februárban nyújtották be ezt a kérelmet, március 10-én teszi közzé a NAV ezt az adatbázist, és ezáltal, ha ők bekerülnek ebbe az adatbázisba, akkor nem szükséges nekik kockázati biztosítékot fizetniük, mentesülnek ezen fizetés alól.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát egy egységes szabályozás jön létre, a törvény lehetővé teszi a miniszter számára a részletszabályozások kidolgozását, és ezáltal nem lesz akadálya annak, hogy március 1-jétől valóságosan is működőképes legyen és működjön az új EKAER rendszer, ami Európában is egyedülálló, illetve a kockázati biztosíték fizetésére pedig még további 11 nap áll a vállalkozók rendelkezésére.

Tisztelettel kérem az Országgyűlést, képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot vitassuk meg és szavazzuk meg pénteken. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság előadója következik, a felszólalásra összesen 15 perc időkelet áll rendelkezésre. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. február 16-ai ülésén megtárgyalta az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszerrel összefüggő módosításáról szóló T/3118. számú törvényjavaslatot. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

Emlékeztetőül: maga az eredeti XCII. törvény az utóbbi évtizedben egyre nagyobb méreteket öltő áfacsalások visszaszorítása érdekében született, illetve ez egy nagyon fontos célkitűzése volt a törvénynek. Erre szakosodott bűnözői csoportok, az EU belső határokat átlépő belső szabályozásával visszaélve, sokszor bűnelkövetés céljára alapított cégek felhasználásával, olykor csak papíron, de gyakran közúton is utaztatva az árut, milliárdos nagyságrendben igényeltek vissza jogosulatlanul forgalmi adót, megkárosítva ezzel a költségvetést.

Nehezen felderíthető és leleplezhető tevékenységek nyomán azonban nemcsak a költségvetés károsodott. Egész ágazatok működése került veszélybe, magyar termelők és kereskedők, jogkövető magyar vállalkozások, végső soron magyar fogyasztók lettek, lettünk kárvallottjai ennek a terebélyesedő csalássorozatnak. Ezért a tisztességes és jogkövető magyar termelők, fuvarozók, kereskedők megértéssel fogadták a törvény célkitűzéseit - mint államtitkár úr a bevezetőjében említette -, több és sokrétű konzultációt követően ki is fejtették ezen támogató álláspontjukat, hiszen minden érintett belátja, könnyű belátni, hogy közép-, hosszú távon a fogyasztók és a tisztességes, jogkövető vállalkozások érdekeit szolgálja mind a törvény, mind pedig ez a módosítás. Ezzel együtt természetesen senkitől nem elvárható, hogy az esetleges többletadminisztrációs terheknek örüljön.

A benyújtott javaslat célja, hogy az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer, az EKAER 2015. január 1-jei bevezetése óta a rendszer működésével kapcsolatban, a használókkal történt konzultációk nyomán szerzett adóhatósági és adózói tapasztalatok tükrében a rendszer működését a gyakorlatban mutatkozó sajátosságokhoz igazítsa. Ilyen módon lényegében igazodik az EKAER - államtitkár úr által is említett - próbaüzemének közelgő befejezéséhez.

A javaslat lényeges eleme, hogy rugalmasabb szabályozást alakít ki, a rendszer működésével kapcsolatos részletszabályokat pedig a szintén említett miniszteri szintű rendelet rendeli szabályozni. A bizottságon belül némi vita keletkezett, kerekedett e körül, úgyhogy érdemes talán megemlíteni, hogy ez a rendeleti szabályozás azt jelenti, hogy a rendeletbe foglalt, úgynevezett kockázatosnak minősített termékek listája folyamatosan változhat. Egyes termékek listára kerüléséről, illetve a listáról való levételéről a miniszter dönt. Erre többek között azért van szükség, mert a lelepleződések nyomán a bűnözők igen gyorsan, rugalmasan álltak át más árucsoportokra, folytatva a csalássorozatot, megkárosítva a költségvetést és a fogyasztókat. A jelen törvénymódosítás ennek lehetőségét igyekszik megszüntetni a törvény eredeti célkitűzéseivel összhangban.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslatához képviselői módosító indítvány nem érkezett, a Törvényalkotási bizottság módosítási szándékot nem fogalmazott meg. A bizottság az összegző jelentést 19 igen szavazat és 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérem a tisztelt Házat, hogy a törvénymódosítást igen szavazataival támogassa. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc időkeret, a független képviselőknek összesen 8 perc időkeret áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BOLDOG ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer alapvető célja, ahogy Tállai András államtitkár úr is elmondta, a jogkövető piaci szereplők pozíciójának erősítése, az áruforgalom átláthatósága, a gyakran emberi egészséget veszélyeztető élelmiszerekkel kapcsolatos visszaélések kizárása és nem utolsósorban az adóelkerülők kiszűrése.

(10.00)

Az EKAER január 1-jével kezdte el működését, és egyedülálló technikai újdonsággal bír. Az előttünk fekvő T/3118. számú elektronikus közúti áruforgalmi rendszerrel összefüggő törvénymódosítás alapvető célja, hogy az elmúlt másfél hónap tapasztalatai alapján életszerűvé és rugalmasá tegyünk a fuvarozók számára a rendszer használatát. A most módosításra kerülő törvény azért került megalkotásra, hogy visszaszorítsuk az áfacsalásokat és az ezzel együtt járó feketegazdaságot. A bevezetés óta eltelt időszakban a termelők és fuvarozócégek jelezték, hogy mi-

közben egyetértenek a törvény alapvető céljaival, úgy látják, szükséges néhány ponton módosítani.

Két példát említenék. Mezőgazdasági termelők jelezték, hogy az ipari zöldség- és gyümölcsök betakarítása és feldolgozóba szállítása között mindössze maximum hat óra telhet el. A betakarítást és szállítást éjszaka is végezniük kell. Miután az egész folyamat élelmiszer-biztonságilag a vetéstől a betakarításig nyomon van követve, úgy látják, felesleges adminisztráció az EKAER szám kérése. Fuvarozócégek jelezték, ha külföldön több telephelyről vesznek fel árut, akkor minden egyes telephelyen az áru berakodásánál ki kell várniuk, míg megérkezik az EKAER szám. Véleményük szerint a külföldről behozott áruknál elegendő lenne az a kikötés, hogy Magyarország területére csak EKAER-es számmal lehetne belépni a szállítmányoknak.

Az elmúlt másfél hónapban magam is összegyűjtöttem az előbbiekhöz hasonló javaslatokat, és úgy készültem a tavaszi ülészakára, hogy módosító javaslatként fogom őket benyújtani. A kormány ebben megelőzött, hiszen a kormány a próbaiüzem tapasztalatai alapján II. hó 13-án benyújtotta a T/3118. számú törvényjavaslatot, annak érdekében, hogy az eddig szerzett adóhatósági és adózási tapasztalatok tükrében a gyakorlatban mutatkozó sajátosságokhoz igazítsa a rendszert.

A módosítás lényege, hogy rugalmasabb szabályozási környezete legyen az EKAER-nek, a működéssel kapcsolatos részletszabályokat miniszteri szintű rendeletek útján lesz lehetőség kezelni. Az általam elmondott javaslatok is sokkal gyorsabban megoldhatóvá válnak, és életszerűbbé teszik a rendszer működését. A benyújtott javaslat rendelkezik az előírt kockázati biztosíték összegéről, amit elsőként 2015. III. hó 11-től kell benyújtani. Annak érdekében, hogy a rendszer márciustól is zökkenőmentesen működhessen, vált indokolttá, hogy az előttünk fekvő javaslatot a tisztelt Ház gyorsított eljárásban tárgyalja.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két képviselő ismerteti, mindösszesen 15 perc időkeretben. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Jobbiztonság helyett próbaiüzem. Leginkább így jellemezhetjük a törvényjavaslatot. A kormány ugyanis a jogállamiság olyan, számára jelentéktelennek tűnő elemeit hagyja immár tudatosan figyelmen kívül, mint a kiszámíthatóság, a tervezhetőség, egyszóval a biztonság.

Igenis tudatos a jogalkotás alapvető követelményeinek leépítése, hiszen az előterjesztő, Varga mi-

niszter úr fogalmaz úgy, hogy a cél ezzel a javaslattal az EKAER próbaüzemének befejeződéséhez való igazodás.

Az önök elképzelése szerint ugyanis egy törvényt először hatályba kell léptetni, és utána hagyhatunk inkább kevesebb, mintsem több időt a polgárok számára a felkészülésre.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Egy jogállamban ennek pont fordítva kellene történnie. Tavaly év végén, mondhatni, már megszokott módon, önök a szükséges egyeztetések nélkül, felkészülési időt sem biztosítva fogadták el az EKAER rendszerről szóló jogszabályokat. Hiába szoltak előre a szakértők, hogy ez így hibás. Hiába jelezték már akkor a gazdasági élet szereplői, hogy több időre van szükségük a felkészülésre. Próbált óvatosan kritikát megfogalmazni a Német-Magyar Ipari és Kereskedelmi Kamara. Nem hallgatták rájuk. Így törvénytörően jöttek azok az események, amiket az ország is többször átélt már, akár az online pénztárgépek, akár az elektronikus útdíj kapcsán: kapkodás, határidők tologatása, utólagos módosítás, tűzoltás.

Mindeközben a magyar vállalkozások nem tehetnek mást, kapkodják a fejüket az újabb és újabb módosítás láttán, és lassan már pénzügyi tartalékokat kell hogy képezzenek az önök váratlan jogalkotási fordulataira, ahelyett, hogy ebből az összegből fejlesztenének, beruháznának vagy akár újabb magyar munkahelyeket teremtenének.

Az EKAER rendszerével kapcsolatosan az MSZP többször is megfogalmazott kritikákat. Az áfacsalások visszaszorítása mindenképpen támogandó cél. Ez egy nagyon helyes jogalkotási cél lenne. Azonban az EKAER, ha valamilyen eredményt el is ér, az nem a családok felszámolása lesz. Ugyanis a becsületes, az adókötelezettségét teljesíteni kívánó vállalkozók életét rendkívüli módon megnehezíti, komoly adminisztrációs terhet okozva, miközben a családokra specializálódott cégek tevékenységét ideiglenesen megnehezíti, de sikerrel nem tudja megakadályozni.

Pedig nem mondható, hogy mindez elkerülhetetlen lett volna. Máig nem értik a magyar vállalkozók, hogy miért nem egyeztetnek velük kellő mértékben. Önök nem voltak kíváncsiak a vállalkozók véleményére, így most a Magyar Szocialista Párt kell hogy közvetítse azokat önöknek. Az EKAER miért nem része az elektronikus útdíjrendszernek? Miért kell külön dokumentumrendszert működtetni, hiszen az útdíj rendszerében megvan az összes tehergépjármű útvonala, egyszerűbb lenne, ha csak abban kellene rögzíteni az adatokat. Vagy miért nem lehetett egy komplex rendszert létrehozni úgy, hogy az EKAER szakmai alapját az elektronikus számlázás, az elektronikus fuvarlevél, az elektronikus szállítólevél képezte volna?

De önöket ez nem érdekli, és a megalapozott szakmai vélemények sem. Viszont legalább még a szükséges felkészülési időt sem biztosítják a hazai vállalkozások számára.

Ezzel a törvényjavaslattal tovább folytatódik a kapkodás. Mindenhol pontosításokat, javaslatokat - idézem teljesen pontosan -, a gyakorlati igényekhez igazított rugalmasabb szabályokat látunk. A törvény hatálybalépése után egy-két hónappal.

A javaslat igyekszik pár szabályozási kört miniszteri rendeletre bízni, így a jövőben az adópolitikáért felelős miniszter határozhatja meg azt, hogy kik mentesülnek az EKAER előírásai alól. Rendkívül változatos indokokat hallunk a kormány képviselőitől, így például azt, hogy csupán néhány, konkrétan meghatározható csoportra gondoltak, mint például a gyógyszerkészítmények szállítása.

Akkor joggal kérdezem, hogy ha valóban csupán néhány ilyen konkrétan és jól meghatározható eset van, akkor ez miért nem került inkább bele a törvényjavaslatba. Miért ad az Országgyűlés egy bíró felhatalmazást egy olyan rendelet megalkotására, amely a miniszter belátására bízta, hogy kik mentesüljenek ez alól a komoly adminisztrációs terhet jelentő kötelezettség alól?

Arról nem is beszélve, hogy a vállalatok még a törvényjavaslat elfogadásával sem kerülnek jobb helyzetbe, hiszen olyan rendeletekre kell felkészülniük, aminek nemhogy pontosan a szövege, de még a tervezete sem ismert. Mindezt úgy, hogy március 1-jén, ahogyan önök mondták, véget ér a próbaüzem, és a vállalkozók immár komoly bírságokra számíthatnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Továbbra sem látunk mást, mint átgondolatlan, kapkodó törvényalkotást, utóbb aztán magyarázkodást és tűzoltást. Vegyék végre észre, hogy az emberek életében nincsen próbaüzem, mert ahol önök csupán a költségvetés számára a pénzt látják, ott komoly piaci verseny, munkahelyek ezrei és családok tízezrei vannak! Próbaüzem helyett pedig jobban tennék, ha inkább biztonságot, nyugalmat és kiszámíthatóságot biztosítanának.

Vécsey képviselő úr említette, hogy az egyik legfontosabb célja ennek a törvényjavaslatnak az, hogy visszaszorítsa a feketegazdaságot. Ez egy nagyon üdvözlendő jogpolitikai cél, szerintünk is ezt kellene hogy valósítsuk, azonban az önök vezénylő tábornoka ugyan a dakota közmondásokat szereti, én nem egy dakota közmondást, egy magyar közmondást tudnék ezzel kapcsolatosan említeni: önök most a fürdővízzel együtt kiöntik a gyereket, hiszen arra való hivatkozással, hogy visszaszorítják a feketegazdaságot, gyakorlatilag kvázi megfojtják, szinte lehetetlen helyzetbe hozzák a vállalkozók, a fuvarozók széles tömegét.

Gógös képviselő úr majd fog önöknek beszélni a mezőgazdaságban jelentkező problémákról is, de nekem több olyan visszajelzés is érkezett a vállalkozói szférából, amelyek mellett nem lehet elmenni. Példának okáért abban az esetben kifejezetten káros, sőt visszahúzó ereje van ennek a javaslatnak, amikor, mondjuk, egy adott fuvarozó valahonnan elszállít egy általa megvásárolt terméket, terményt vagy bármilyen produktumot, viszont ő nem szeretné azt meg-

mondani az eladójának, hogy hová szállítja, hiszen akkor őt kikerülnék, és utána egyenesen szállítanak oda direktbe, közvetlenül. Magyarán mondván nagyon sok olyan élethelyzet van, amelyet ez a törvényjavaslat nemhogy nem rendez, hanem továbbra is csak azt látjuk, hogy kapkodás van a törvényjavaslattal kapcsolatosan. És az pedig, még egyszer mondom, hogy egy bíró felhatalmazást adunk csak a miniszter úrnak arra, hogy majd ő meghatározhatja, hogy mely cégek, mely tevékenységek mentesülhetnek az EKAER alól, azt kifejezetten károsnak tartjuk. Tudják, élünk azzal a gyanúperrel, hogy valószínűleg olyasmi fog történni, hogy olyan cégek, olyan vállalkozások vagy olyan területek kaphatnak majd mentességet, akik esetlegesen öönhöz, a Fideszhez közel állnak.

Úgyhogy összességében a Magyar Szocialista Párt nem fogja tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Gábornak, az MSZP-képviselőcsoport másik vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

(10.10)

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tudják, az a baj ezzel a törvényjavaslattal is, hogy a Fidesz megint magából indul ki. Attól, hogy önök, az önök kormánya egy rossz maffiára hasonlít, attól még, tisztelt kormánypárti képviselők, Magyarország nem a bűnözők országa. *(Dr. Répássy Róbert: A jó maffia ti vagytok?)*

Vannak emberek, akik fiktív exporttal elcsalják az áfát. Ennek megakadályozására több módszer is rendelkezésre állna, ha ez lenne a valódi cél. Például *(Balla György: Például Simon Gábor!)* először is az áfát az elcsalás helyén kéne keresni, azaz növelni kell az export-import ellenőrzését. *(Zaj. - Közbeszólások: Simon Gábor! - Dr. Staudt Gábor: Az ő szájukból kicsit demagóg! - Dr. Répássy Róbert: Azok már ülnek!)* Aztán ezen kívül az áfát... Nyugalom! Nyugalom, tisztelt képviselőtársak, tudom, hogy fáj az igazság, ettől függetlenül az én dolgom még az, hogy szembesítsem önöket azzal, hogy amit csinálnak, miért elfogadhatatlan, mint ahogy ez a javaslatuk is elfogadhatatlan. Ugyanis ha meg akarnák oldani, akkor például azt is lehetne csinálni, hogy az áfa nélküli exportot kellene megszüntetni. Csakhogy ehhez az Európai Unióban kellene egyeztetni a többi országgal, és az Európai Unióban kellene olyan viszonyban lenni a többi érintett országgal, hogy ebben uniós szinten meg lehessen állapodni. Csak önök éppen kiírják az országot az Európai Unióból, hiszen úgy gondolják, hogy a keleti nyitás jegyében nekünk jobb Oroszországgal, Putyinnal egyeztetni.

Ha a magyar vállalkozásokat akarnák segíteni, ebben az ügyben az Európai Unióval kellene egyez-

tetniük, és nem kéne zaklatniuk feleslegesen a többnyire tisztességes belföldi szereplőket. Lehet, hogy a jelenlegi béna rezsim, amit önök itt folytatnak, nem tudja megakadályozni, hogy tömegével legyenek vétlen orgazdák a magyar vállalkozók, de ennek nem a vállalkozók az okai, hanem az, hogy önök nem tudják a helyzetet kezelni. *(Dr. Répássy Róbert: Elmúlt már az aranykor!)*

Az igazi megoldás nem az áldozatok zaklatása, tisztelt kormánypárti képviselők! Egy igazi kormánynak igazi megoldásokat kell idehozni. A magyarok közösségének kormánya ne elhárítsa a felelősséget magáról, ne elkendőzze a tehetetlenségét pótcselekvéssel, hanem oldja meg a problémát! Tudják, ha nem tudják megoldani a problémát *(Dr. Répássy Róbert: Tudják, nem tudják!)*, nem tudja megoldani a kormány a feladatait, akkor ez nem egy igazi kormány, hanem sokkal inkább egy érdekszövetség. *(Dr. Répássy Róbert: Ezt a stílust még csiszolni kell!)* Ami ebből a módosítási javaslatból is kitűnik, azzal, hogy a miniszter úrnak olyan jogszabályokat adnak, amelyek alapján ő mindenféle konkrét meghatalmazás és felsorolás nélkül eldöntheti, hogy kit érint és kit nem érint ez a törvény.

Egy igazi kormány nem üzleti titkokat gyűjt, tisztelt képviselőtársak, a tisztességes vállalkozásoktól, hanem megelőzi az áfacsalók gerjesztette tisztességtelen versenyt. Nem kezel jogtalanul és feleslegesen adatokat, hanem együttműködik a környező országok hasonló problémáival küszködő kormányaival. Nem hozza versenyhátrányba a vállalkozásait a felesleges terhekkal, hanem megszünteti az áfacsalást és ezzel a tisztességes vállalkozások versenyhátrányát. Az áfacsalás egyik legkomolyabban érintett szektora az élelmiszeripar, ahol legalább az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentésével nemcsak az áfacsalást lehetne megszüntetni, hanem lényegesen olcsóbbá lehetne tenni ezeket az élelmiszereket a fogyasztóknak is, a leginkább rászoruló embereknek. Vajon miért van az, hogy az agrártárca minden évben - a Szocialista Párttal együtt egyébként - kezdeményezi az áfacskentést ezen a téren, de valahogy a kormányban mindig vannak olyan érdekek, amelyek miatt ezt megakadályozzák. Egy igazi kormány vigyáz rá, nehogy rávetüljön a gyanú: azért ilyen kiterjedt az áfamaffia, mert a kormány egyes elemei is benne lehetnek a bizniszben.

Tudják, tisztelt képviselőtársaim, ha önök igazi kormány lennének, azon dolgoznának, hogy az áfacsalást megakadályozzák, hogy az exportüzletekben ne lehessen áfát csalni, mert ezeket ellenőrzik, és békén hagynák a tisztességes belföldi vállalkozásokat, és nem próbálnák magukról elhárítani a felelősséget. Ezért maga ez az egész rendszer, amit felállítottak, szerintem egy pofátlanság, és az pedig, ahogy most ezt módosítani akarják, egy látszatmegoldás, ami komoly visszaélésekre ad lehetőséget, ezért nyilvánvalóan ezt nem tudjuk támogatni.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént elhangzott fikciók után rátérnék a parlament tényleges napirendi pontjára.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszerrel összefüggő módosításáról szóló T/3118. számú törvényjavaslat célja, hogy az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer 2015. január 1-jei bevezetése óta a rendszer működésével kapcsolatban szerzett adóhatósági és adózási tapasztalatok tükrében a rendszer működését a gyakorlatban mutatkozó sajátosságokhoz igazítsa. A törvényjavaslat tehát, igazodva a gyakorlati igényekhez, rugalmasabb szabályozást alakít ki az EKAER-rel kapcsolatban azzal, hogy az EKAER rendszer működtetésével kapcsolatos részletszabályokat miniszteri szintű rendeletben rendeli szabályozni, törvényi szinten pusztán az EKAER-kötelezettség és biztosítási kötelezettség előírása marad.

A törvényjavaslat felhatalmazást ad az adópolitikáért felelős miniszternek, hogy az EKAER működtetésével kapcsolatos minden részletszabályt rendeletben állapítson meg. A törvényjavaslat rögzíti, hogy kockázati biztosítékot első alkalommal 2015. március 11-től kell nyújtani. A törvényjavaslat rendelkezik arról, hogy a 2015. március 1-jével hatályba lépő EKAER-re vonatkozó szabályokat a 2015. március 1-jén és azt követően megkezdett fuvarozások tekintetében kell teljesíteni. A módosítás alapján az EKAER-rel kapcsolatos új rendelkezések 2015. március 1-jén lépnek hatályba.

Kérem, támogassák a T/3118. számú törvényjavaslatot, mint ahogy a KDNP frakciója teszi. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Eleve értjük, hogy miért hozták be ezt a törvényt, és valóban, az áfacsalás elleni küzdelemben egy fontos lépésnek tűnt az EKAER rendszer kialakítása, bár már itt is felmerültek egyébként problémák. Ha valaki jól megvizsgálja ezeket az áfacsalásokat, akkor rá kell hogy jöjjön arra, nem gondolhatjuk, hogy az EKAER megoldást ad az áfacsalások visszaszorítására. Ugyanis az egyik elkövetési módszer az úgynevezett körhintacsálás, amelyről van szó, hogy valaki megvásárol egy bizonyos terméket, majd

egy-kettő, három-négy, akár öt cég közbeiktatásával is ezeket folyamatosan továbbadja, így gyakorlatilag e cégek közbeiktatásával jut el a termék a kiskereskedésig, viszont az EKAER-ben csak az első értékesítés a bejelentéskötelezett. Tehát innentől kezdve már itt is voltak problémáink.

Most pedig önök ezt a rendszert megpróbálják egyébként felpuhítani. És most beszélhet és mondhatja nekem Vejkey Imre, hogy ezek fikciók, amikről mi beszélünk, meg hogy a törvényről kellene beszélni, és hivatkozhat a NAV-ra, meg a rugalmasabb szabályozásra. De azért legyünk őszinték, a rugalmasabb szabályozás a következőt jelenti, hiszen önök ezt írják le. Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter - tehát egy személyben egy ember -, hogy az EKAER hatálya alá tartozó termékértékesítést, termékbeszerzést és egyéb célú termékmozgást, az EKAER működésével kapcsolatos szabályokat, az EKAER hatálya alóli mentesülés eseteit, valamint a kockázati biztosítékkal kapcsolatos szabályokat, különösen az EKAER szám megállapításának rendjét, a személyes adatok kivételével a bejelentő-adatok körét, a bejelentésre kötelezettek körét, a bejelentési kötelezettség teljesítése alóli egyedi mentesítés szabályait, az EKAER elektronikus felületen történő változásbejelentésével kapcsolatos szabályokat rendeletben határozza meg.

(10.20)

Vagyis mit jelent? Mindent. Tehát az EKAER-rel kapcsolatosan szinte mindent meghatározhat egy személyben a miniszter. Miről is szólt eddig, és mit tartunk mi problémásnak?

Problémásnak tartjuk például azt, hogy önök azt szeretnék, hogy a végrehajtásra kiadott miniszteri rendeletben meghatározassák azt, hogy a bekezdést alkalmazni kell az e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendelet által kockázatosnak minősített termékekre vonatkozóan, és ezt majd a miniszter határozza meg. Persze, önök most mondják azt, hogy van egy olyan, eddig már alkalmazott terméklista, ami meghatározza, hogy melyek a kockázatos termékek. De ezt a terméklistát bármikor bővíthetik kényük-kedvük szerint. Eddig meg volt határozva, hogy melyek azok a termékek vagy egyáltalán mik lehetnek azok a termékek, amely termékekkel kapcsolatban ez lett. Akár holnapután, ha önök úgy gondolják, és éppen a gazdasági lobbierdekük úgy kívánja, valakinél akkor lehet, hogy a tojás is veszélyes áru lesz innentől, vagy mondjuk, a kenyér vagy bármi más. Hiszen nincs meghatározva, hogy mi lehet. Bármi lehet adott esetben!

Adnak egy akkora kiskaput! Miért probléma az, hogy kiskapukat adnak? Ne felejtsek már el - megint beszélhetünk fikciókról -, hogy mi történt ebben az országban az elmúlt 25 évben! A komoly gazdasági bűncselekményeknél minden egyes esetben kimutatható a politikum szerepe. Kimutatható, hogy azok az országgyűlési képviselők, pártok és kormányok,

akik bent ültek az elmúlt 25 évben itt, a tisztelt Házban, igenis részt vettek például az olajszőkítési botrányban. Tevékenyen részt vettek! Ők határozták meg és hagyták meg azokat a kiskapukat például, amelyek az olajszőkítési botrányhoz vezethettek. Ebből lettek bizonyos emberek ebben az országban milliárdosok. Majd amikor elkezdtek ez után nyomozni, akkor folyamatosan nem vezetett eredményre a nyomozás, aztán amikor voltak olyan kitartó emberek, hogy eredményre vezetett a nyomozás, akkor meg mindent titkosítottak. Mert ez az ország, jelen pillanatban itt tartunk!

Tehát jogos a félelem, hogy majd most is adunk bizonyos kiskapukat, mert nemcsak az van benne, hogy önök a kockázatos termékek lehetőségét adják oda arra, hogy miniszteri rendeletben meghatározzák, hanem mit adnak még a miniszter úr kezébe? Azt, hogy meghatározhatja azt is, hogy kiknek ad mentességet az alól, hogy ebben a rendszerben részt vegyenek. Eddig föl volt sorolva, eddig meg volt határozva, hogy kik azok, például a Magyar Honvédség, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat - mehetünk végig -, a katasztrófavédelem, a NATO s a többi; és kizárólag a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló törvény szerinti alkoholtermékeket, sört, bort, pezsgőt, köztes alkoholterméket, dohánygyártmányt, szárított dohányt, ellenőrzött ásványolajterméket, bioetanolt, biodízelt, E85-öt vagy ezek közül többet szállító gépjármű. Le volt írva, meg volt határozva. Most önök ezt kiveszik.

Mit jelenthet ez? Azt, hogy önök a gazdasági érdekeiknek megfelelően például akár az alkoholtermékeket szállítók vagy a dohánytermékeket szállítók esetén, úgy gondolják, hogy valakinek megadják ezt a mentességet, valakinek meg nem adják meg ezt a mentességet. Ez mind-mind kiskapu. *(Tállai András a fejével nemet int.)*

Lehet Tállai államtitkár úrnak rázni a fejét, csak tudja, kedves államtitkár úr, ahogy elmondtam, ebben az országban nagyobb gazdasági bűncselekményekben úgy a Fidesz-KDNP, mind az MSZP jelen volt és részt vett ezekben a dolgokban. *(Tállai András: Hülyeségeket beszélsz!)* Majd önök titkosították ezeket az adatokat, mint ahogy lehet, hogy tíz év múlva, amikor kiderül, hogy itt az EKAER rendszer-nél visszaélések voltak, amikor kiderül az, hogy ugyanúgy folytatódtak ezek az áfacsalások, csak éppen azzal, hogy önök mentességet adtak bizonyos embereknek, akkor megint mi lesz? Megint titkosítani fogják az elkövetkezendő 50 évre, hogy ne derüljön ki, hogy milyen turpisságokat követtek el.

Egy olyan országban, ahol ilyenek megtörténtek és sorolhatnánk, ahol eltűnhetett Kaya Ibrahim, Joszif Tot, meg beszélhetnénk mindenféle dolgokról, egy ilyen országban igenis fönnáll annak a veszélye, hogy ha ilyen kiskapukat hagyunk, azzal vissza fognak élni. Ezért nem szabad ilyen kiskapukat hagyni. A Jobbik Magyarországért Mozgalom nem kívánja támogatni azt, hogy Magyarországon lehető-

séget adjunk egyáltalán arra, hogy gazdasági bűncselekményeket kövessenek el.

Ahhoz meg végképp nem fogunk asszisztálni soha, hogy ezekhez a gazdasági bűncselekményekhez még segítő kezet nyújtson a politika. Végre tiszta vizet kellene önteni a pohárba, és úgy kellene a politikai elitnek - idézőjelbe teszem az elitet természetesen és magamat is beleértem - működnie, hogy mindefféle ilyen kiskaput lezárjon. Hagyjuk már el végre azt a gyakorlatot ebben az országban, hogy itt bizonyos gazdasági és politikai összefonódások kapcsán irányítsunk és hozunk törvényeket. Ne!

Úgy hozunk törvényeket, és úgy irányítsuk ezt az országot, úgy próbáljunk meg dolgozni, hogy az Magyarországnak és a magyar embereknek legyen jó, és ne bizonyos kiváltságos rétegeknek. Ez semmi másról nem szól jelen pillanatban. A Jobbik Magyarországért Mozgalom nem tudja támogatni azt, hogy egy személyben a miniszter határozzon meg ilyen nagyon fontos dolgokat, mondom még egyszer, ráadásul úgy, hogy fogalmunk sincs arról, hogy kiknek fog mentességet adni, fogalmunk sincs, és semmilyen megkötés nincs azzal kapcsolatban, hogy kiknek ad mentességet, semmilyen megkötés nincs azzal kapcsolatban, hogy kik lesznek azok, akik mondjuk, adott esetben veszélyes termékekké minősítik ezeket a termékeket.

Uraim, ez így nem megfelelő. Elvileg nem lenne szükség az Országgyűlésre. Miért van szükség a törvényekre? Oda kell adni minden miniszternek mostantól kezdve azt a lehetőséget, hogy ő határoz meg ebben az országban egy személyben mindent. Nincs szükség rá, hiszen ebben a törvényben egy konkrétum nincs leírva. Egyetlenegy konkrét javaslat nincs benne ebben a törvényben. Adunk egy olyan bíró felhatalmazást, mintha azt mondanánk, hogy mostantól kezdve az EKAER-rel kapcsolatban mindent a miniszter csinálhat, azt csinál, amit akar. Önök szerint ez megfelelő? Önök szerint ez jó?

Csak kérdem: önök mint kormánypárti képviselők abszolút megbíznak mondjuk egyetlenegy emberben úgy, hogy nem is fogják tudni ellenőrizni, hogy mit fog csinálni? *(Közbeszólások.)* Eddig is megbíztak! Eddig is megbíztak! Ezért nőhettek ki ebben az országban olyan oligarchák, azért nőhettek ki olyan oligarchák, mint amilyenek kinőttek, utána meg majd káromkodnak megint bele a nagyvilágba, mert bele lehet káromkodni a nagyvilágba. Hiszen két évig támogatták a Közgépet. Két éven keresztül a Közgép nyerhetett ebben az országban mindent! Most meg állítólag Simicska Lajos a legnagyobb ellenfelük. Megbíztak Simicska Lajosban is, sőt! *(Derülttség a Fidesz padsoraiban.)*

Ha ennyire tetszik önöknek: megbíztak Gyurcsány Ferencben is, megbíztak Apró Antalban is, megbíztak az Apró-klánban is. Azért lehettek oligarchák, azért tehatték tönkre, mondjuk, a Malévet. Nézzenek már egyszer szembe az elmúlt 25 évvel! Nézzenek már egyszer szembe azzal, hogy mi történt ebben az országban! Tényleg nem akarok általánosítani. Aki-

nek nem inge, ne vegye magára! De gondoljanak már bele abba, hogy mit tettek ezzel az országgal! Mit tettek azzal az országgal... - önök tették egyébként, és még egyszer mondom: tisztelet a kivételnek, aki nem volt itt. Önök tették!

Ez az ország 1990-ben, az úgynevezett rendszer-váltás idején az egyik leggazdagabb ország volt a területéhez képest. Óriási állami vagyonnal rendelkezett. Ez nem érdem, mert a szocializmusból itt maradt. Ebből az állami vagyomból szinte már nincs semmi. Mindent privatizáltak, mindent kiárusítottak, és mindennek meghagyták a kiskapuját. Ha tetszik önnek, államtitkár úr, ha nem tetszik önnek, akkor is ez az elmúlt 25 év tapasztalata, és most önök továbbra is ugyanezt folytatják. *(Tállai András: Majd folytatod te!)* Ugyanezt folytatják, mert kiskapukat hagynak. *(Tállai András: A törvényjavaslatról beszélj!)* Kiskapukat hagynak!

Folytatni is fogjuk, higgye el! Sokkal jobb lesz ez az ország, amikor majd a Jobbik lesz hatalmon! Kiskapukat hagynak a különböző közbeszerzéseknél, különböző barátoknak átjátsszák, mondjuk, a dohány-kiskereskedelmet, különböző barátoknak előkészítik majd az alkohol-kiskereskedelem átjátsszását is, és még folytathatnánk tovább. És most itt van: meghagynak egy olyan kiskaput, meghagynak egy olyan kiskaput, amivel bármikor visszaélhetnek akár önök, akár a miniszterük. *(Zaj a kormánypárti padsorokban.)*

A Jobbik Magyarországért Mozgalom nem hajlandó ilyen törvények támogatására, nem hajlandó abban a gyakorlatban részt venni, amit önök kialakítottak a szocialistákkal, a baloldallal együtt az elmúlt 25 évben, tehát ilyen törvényeket nem fogunk soha támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Ház! Ebben a Házban az elmúlt években az áfacsalás mint kezelendő probléma nem kis részben az LMP-nek köszönhetően jelent meg és kapott megfelelő nyilvánosságot. *(Derűlttség a kormánypárti padsorokban.)*

Az áfacsalások megakadályozásának egyik fontos lépése volna, ha olyan árukövető rendszert állítanánk fel, amely képes a fertőzött iparágakban is az illegális termelés és forgalmazás kiszűrésére. Egy ilyen rendszer bevezetésének szakmai kihívása az, hogy közben ne akadályozza a normál gazdasági tevékenységet a minimálisan szükséges felül.

(10.30)

A helyzet nagyon röviden a következő. A kormány által kapkodva, dilettáns módon bevezetett

elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer, az EKAER sokkal nagyobb károkat okoz, mint amennyi hasznot hajt az esetleges csalások megakadályozásával. Ebből következik, hogy jelenleg egyetlen lehetséges lépése van a kormánynak: fel kell függeszteni az egész rendszert, amíg egy működőképes változatot ki nem dolgoznak.

Decemberben a kormány statáriumszerűen vezette be az EKAER rendszert, nem egyeztetett sem szakmai szervezetekkel, sem a fuvarozókkal, sem az érintett termelőkkel, sem az importőrökkel, senkivel. Kapkodó és tervezetlen szabályalkotással a Fidesz-kormány már eddig is rengeteg kárt okozott, láthatóan úgy gondolja: elég nagyon akarni valamit, és akkor jó lesz, dolgozni, előkészíteni, szakmailag kidolgozni már felesleges. Pedig már decemberben is rengeteg jelzés érkezett, hogy ezt így nem szabadna.

A félelmek nagy része azóta beigazolódott. Több felől előre jelezték, hogy a rendszer nemzetgazdasági szintű károkat fog okozni, sem az informatikai, sem a szakmai háttér nincs meg hozzá, bármilyen rendszernél több hónap, akár fél év felkészülési idő, próbüzem lenne szükséges. És jelezték azt is, hogy rengeteg területen az intézkedések egyszerűen feleslegesek, azaz a hasznuk nulla, a káruk ezzel szemben jelentős.

Ahogy mondtam, a félelmek beigazolódtak, számos területről érkeznek a jelzések, hogy ez a rendszer igen nagy költségeket okoz. Tapasztalatok szerint az adminisztrációs feladatok növekedése miatt egy kicsit komolyabb közép vállalatnál már külön embert kell erre felvenni. Tehát a rendszer egyértelműen csökkenti a versenyképességet, különösen a kisvállalatoknál. A bírság súlyossága pedig - ami az áruérték 40 százaléka -, illetve a kötelező biztosíték azt jelzi, hogy itt a vállalkozások büntetése és ellehetetlenítése nem is mellékhatás, hanem szinte szándékosnak tűnik.

Számos iparágat érint súlyosan ez a rendszer, és nem azért, mert megnehezíti az áfacsalást, hiszen ezt teszi legkevésbé, viszont az adminisztrációt rendkívüli módon megnöveli, ami különösen kisvállalkozásnak jelent elviselhetetlen terhet. Ez a rendszer kisvállalkozás-ellenes. Csak egyetlen véleményt olvasnék fel egy érintettől: „Megoldhatatlan terheket és valószínűleg kizárhatóan büntetéseket jelent ránk nézve ez az átgondolatlan rendszer, miközben az egyszerűen csalásra berendezkedett, nagy volumenű és valójában egyszerű sémát követő áruforgalmak észrevétlenül átmennek majd, és kiállják az ellenőrzés próbáját. Elégge el vagyok keseredve. Azt pedig el sem tudjuk képzelni, hogy lesz a közbenső szolgáltatásokkal érkezett áruval, ahol más EKAER számtól függünk, ahol mások miatt mi, kicsik csak nyeljük majd a büntetéseket.”

A rendszer nagy károkat okoz a gyógyszeriparban, a gyógyszer-kereskedelemben is. Ha a rendszer március 1-je után is marad, súlyos ellátási zavarokat okozhat, miközben ugyanis a gyógyszereket egyébként is szigorúan ellenőrzik, és az áfájuk is csak

5 százalék, azaz az adóelkerülés ezen a területen szinte fel sem merül.

A legnagyobb káoszt a rendszer a nemzetközi fuvarozásban okozza, különösen a „just in time” termelésben dolgozó cégeknél kritikus a szállítmányok késése, az, hogy a külföldi partnerek nem értik, hogy mit kell, hogyan kell kitölteni, és kinek kell eljuttatni.

Ami pedig a mezőgazdaságot illeti. Az Agrya - Fialtal Gazdák Magyarországi Szövetsége álláspontja szerint a rendszer átgondolatlan, előkészítetlen, és a mezőgazdasági termelés, kereskedelem és áruforgalom sajátosságait nem veszi figyelembe, félt, hogy ez többek között a kis mennyiségben helyben élelmiszert előállítók zaklatásához és büntetéséhez fog vezetni. De a piacra termelők költségei is megugranak.

A rendszer negatív környezeti hatása is jelentős. Mivel egyetlen kétséges regisztráció miatt a gyűjtőfuvaroknál az egész szállítmányt visszatartja a NAV, minden kis tételt inkább külön fognak szállítani, megnövelve ezzel a környezetszennyezést, az üzemanyag-fogyasztást és a forgalmat az utakon.

A bevezetett EKAER rendszer tehát súlyos gondokat okoz a gazdaság szállításokkal érintett szinte minden részében. Ezt tekintve, bár csak mellékszál, az azért abszurd és groteszk, hogy egyes megyékben a vállalkozói kamarák, amelyek persze a kötelező tagdíjat beszedik, de a vállalkozók érdekeit nem képviselik, a rendszer bevezetése után, januárban kezdtek el kapkodni és felméréseket készíteni a hatásokról. Előzetesen semmit nem csináltak.

Ami az előttünk fekvő törvényjavaslat konkrét intézkedéseit illeti, azok egyrészt homályosak, másrészt elégtelenek. A Magyar Logisztikai, Beszerzési és Készletezési Társaság több mint 330 vállalat részvételével készített felmérést, és az eredmény az volt, hogy a cégeknek - különösen a bonyolult logisztikai rendszereket működtető nagyvállalatoknak - további 2-6 hónapra lenne szükségük megfelelően felkészülni. Ha pedig a törvényi felhatalmazás alapján a minisztérium változtat a rendszeren ismét, akkor ennél még több időre lenne szükség.

A Lehet Más a Politika azonban nemcsak a kritikát szeretné elmondani, hanem megoldási javaslatokkal is szeretne előállni, természetesen a jól ismert rendszereken kívül, ami például az áfa csökkentése, hiszen a magyar áfa, ugye, világbajnok; itt lehetne szó fordított áfa bevezetéséről, illetve lehetne szó az adóhatóság ellenőrzéséről. A korábbi tétlenségért felelős okok és személyek azonosítása is idetartozik. A NAV-nak már korábban lettek volna eszközei erre a fellépésre, de valamiért ezt nem tette. Azonban ezeken a klasszikus módszereken kívül, amiket jól ismerünk, lenne lehetőség arra is például - és ez innovatív, bár semmiképpen nem egy újonnan kitalált, akár olyan rendszer, amit számos országban használnak: ilyen például a különböző szoftveres megoldások. Egy brit szoftver segítségével Szlovákiában export-import adatok és cégek tulajdonosi hátterének összevetésével sikeresen szűrik ki az áfa-

csaló-hálózatokat. Gondolják el, mindössze fél év alatt Szlovákiában 150 milliárd forintnak megfelelő összeggel nőttek az adóbevételek. Egy ilyen szoftver kifejlesztése sem telne egyébként sok időbe, tekintve a magyar szakértői bázist. És akkor nem kellene a fél magyar gazdaságot büntetni, sanyargatni, az értelmetlen bürokráciával kétségbeesésbe kergetni.

A jelenlegi előterjesztés a kormány részéről csak szükségmegoldás, maximum egy tűzoltási kísérlet. Az LMP viszont azt tanácsolja: függesszék fel a rendszer működését, folytassák le rendesen a konzultációkat, vegyék komolyan a partnerek véleményét, és a rendszert csak akkor indítsák be, ha minden kritikus kérdésre választ találtak, illetve ha megbizonyosodtak róla, hogy nincs jobb és kisebb költségű megoldás. Elég nagy számban fognak ilyen találni, ha körülnéznek.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorából. - Szórványos taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselők nem jelezték felszólalási szándékukat, írásban senki nem jelentkezett felszólalásra, ezért most az írásban be nem jelentett képviselői felszólalások következnek. További képviselői felszólalásokra a fennmaradt időkeretben van lehetőség.

Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A lefolytatott eddigi vita az én számomra egyértelművé tette, hogy ennek az egyébként kis terjedelmű törvénynek meglehetősen széles körben lesz, és azt kell mondanom, minden bizonnyal fontos visszhangja.

Az elhangzott vita a szokásos mederben folyt, politikai érvek, szakmai érvek egyaránt megjelentek, amelyek mindegyikének itt a helye a parlamentben. Nagyobb probléma az, és ezt előljáróban is szeretném mondani, hogy szűk baráti körben folytatjuk ezt a vitát.

(10.40)

Ismételten el kell mondanom, ceterum censeo est, hogy - Magyarországon, ha jól számolom, öt közcsatorna működik - javaslom előljáróban, hogy időnként bizonyos sportesemények között jó lenne, ha megjelenne a parlament is, sokat javíthatna egyébként a megbecsülésünkön, mert ez a vita, ami eddig elhangzott itt a parlamentben, bármelyik európai parlamentben elhangozhatott volna, sem durvább nem volt, sem gyengébb nem volt. Volt annyira szakmai, mint amit egy svéd, egy holland vagy bármelyik európai országban lehet hallani, végig lehet hallgatni.

A szakmai résszel is szeretnék röviden foglalkozni, mert azt gondolom, hogy mégiscsak ez a lé-

nyeg. Az egész világon érdeklődést váltott ki bizonyos áfaügy, bizonyos áfaügyek, ez vitathatatlan, ezért erre választ kellett adni. Jó-e a válasz, amit a kormány választott? Helyes és teljes körű-e az a válasz, amit a kormány itt most a parlament elé terjesztett? Meggyőződésem szerint a lehetőségek határain belül helyes az út, amelyen elindult. Miért mondom ezt? Hiszen az alapvető vita - és ez egy jogi vita is - az, hogy vajon kell-e mindent törvénnyel szabályozni, vagy helyes, ha helyet adunk annak a válaszlehetőségnek, amely egyértelműen a rendeletek világában jelenik meg. Hiszen azt kifogásolja az ellenzék - nem teljesen alaptalanul -, hogy talán kései egy-egy válasz éppen az áfacsalások egy-egy formájára, egy-egy változatára. De ezeknek a gyors válaszoknak a megadására szolgálnak azok a rendeletek, amelyekre utal a törvénytervezet, és amelyek alkalmazásuk lehetnek arra, hogy gyors válaszok érkezzenek, és e gyors válaszokkal helyes irányba tudjuk terelni azt az egyébként e pillanatban talán nem túl kedvező helyzetet, ami az áfa világában megjelenik.

Azt világosan tudomásul kell venni, hogy mióta a világ világ, azóta az adószabályozásokkal együtt az adócsalások is jelen vannak. Ezek kormányoktól függetlenül léteznek, és a jövőben is megmaradnak. Az a kérdés, milyen mértékben. És az a kérdés, hogy megteszünk-e mindent annak érdekében, hogy ezek az áfacsalások ne érvényesülhessenek, hanem a lehető legszűkebb körre kerüljenek visszaszorításra. A törvény meggyőződésem szerint ebben egy helyes lépést tesz, és ez a helyes lépés éppen az, amely áttereli a felelősséget - ezt is ki kell mondani - éppen a kormány irányába. Azoknak a rendeleteknek, amelyek majd e törvény alapján megszületnek, egyértelműen nem a parlament az első számú felelőse, hanem a kormány lesz az első számú felelőse. De amióta Magyarországon felelős kormány van, a felelős kormánynak ezt a felelősséget viselni kell. Akkor tehát azt kifogásolni, hogy a kormány átvállalja azt a lehetőséget, hogy az elkövetkezőekben a részletes szabályok tekintetében keresi tovább az utakat és módokat, amelyek az áfacsalásokat vissza tudják szorítani, meggyőződésem szerint nem a helyes irány.

Végül, de nem utolsósorban szeretném elmondani, hogy azt is jól kell látni, hogy minden olyan lépés, amely az adócsalások visszaszorítását szolgálja, sajnálatos módon egyben az adminisztratív terheket is többnyire megnöveli. Ez egyszerűen elkerülhetetlen. Ha nagyobb ellenőrzést akarok, akkor nagyobb adminisztratív terhek is jelen lesznek.

Mégis azt kell mondanom, hogy ezek a terhek arányban állnak az elérhető eredménnyel, következésképpen, ha ez az arányosság fennmarad, akkor a terhek ilyen mértékű megnövelése elfogadható, elfogadható kell hogy legyen. Akkor joggal kifogásolja valaki, ha ez a teher már az ő működését zavarja, ha az ő működésének a fenntartását teszi kétségessé. De erről nincs szó. Ilyen észrevétel vagy ilyen kifogás nem hangzott el.

A politikai jellegű kifogások, amelyek megpróbálják, megpróbálták tulajdonképpen a felszólalások egy jelentős részében az áfacsalások ügyét valahova visszavezetni éppen a jelenleg regnáló kormányra, nemcsak indokolatlanok, méltánytalanok is. Hiszen teljesen világos, hogy az áfacsalások világa nem az elmúlt néhány esztendőben alakult ki, hanem sajnálatos módon valóban - és ebben osztom az egyik felszólaló véleményét - hosszú idő alatt, évtizedek alatt alakult ki; amióta áfa létezik Magyarországon, azóta új és új módszerekkel igyekeznek az áfát megkerülni és igyekeznek az áfát valamilyen módon ki játszani. Meg kell mondjam, ez egyértelműen így volt, és én ki merem jelenteni, nagyrészt olyan értelemben így is marad, hogy a szándék bizonyos körökben fenn fog maradni és az áfacsalások irányába fog mutatni.

A kormánynak tehát erre vonatkozóan a legerősebb eszközöket kell megragadnia, és ezek az eszközök az elkövetkezendő időben döntő mértékben éppen a kormányzati szerveknél lesznek. Ezért meggyőződésem szerint az elkövetkezendő idő többek közt arról szól, hogy azok a fajta rendeletek, amelyek majd megjelennek, és amelyek kiteljesítik a jelenlegi törvényt, milyen irányba mutatnak, milyen súllyal jelennek meg, mit fognak jelenteni.

Még egy végső szót azért kell mondanom. A mezőgazdaság tekintetében kétségtelenül vannak bizonyos aggályok, hiszen nem utolsósorban ezért is kértem szót. Nem vitás, hogy a mezőgazdaságon belül mindig a legnehezebb az adminisztratív terheket elviselni, hiszen ott jelenik meg a leginkább képzetlen, és ezt nem bántó szándékkal mondom távolról sem a sajátjaimról, de a legkevésbé fölkészült, az adó teljesítésére, pláne az adó elkerülésére képtelen réteg, amely örül, ha el tudja végezni a saját munkáját, örül, ha képes, hogy a mindennapi kenyerét megkeresse, és ez alapján nyilvánvalóan igyekszik a piacra úgy eljutni, hogy az a legrövidebb út legyen, igyekszik úgy eljutni a piacra, hogy a piacra jutás lehetőleg egyben a saját fennmaradását is biztosítsa.

Én azt gondolom, hogy itt kell nagyon-nagyon odafigyelni, és itt már nem egyedül a most itt megnevezett tárca kell hogy érdekelt legyen, hanem itt bizony annak a tárcának, amelyik a mezőgazdaságban érdekeltet kell hogy képviselje - hiszen erről szól az FM szerepe -, meg kell tudni jelenni, amikor arról szól a történet, hogy hol milyen mértékű adminisztráció jelenik meg.

Én fájdalmasan láttam azt - koromnál fogva én már nem tartozom az elektronikus eszközöket és az elektronikus kütyüket jól kezelők társaságába -, hogy milyen nehéz, nem a hozzám hasonló korúaknak, a jóval fiatalabbaknak is eligazodni ebben a világban. Ezért az a feladatunk - és mindannyiunk feladata -, hogy segítsük ebben a világban azokat, akiknek meg kell tudni élni, meg kell tudni maradni. Ez az élelhetőség, a megélés lehetősége, ez az, ami központi kérdés, és amit egy pillanatig sem szabad majd a felelős kormánynak elfelejtenie; mint ahogy eddig

sem tette, meggyőződéseim szerint a következőkben is ez lesz az egyik fő irányultság.

Ha így fog érvényesülni a törvény, akkor jó szívvel lehet támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gógös Zoltán képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából.

Öné a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon aktuális ez a parlamenti vita az EKAER-ről, hiszen látszik, hogy ez megint egy olyan próbaüzemes törvény, ami nem sikerült. Világosan elmondtuk akkor, amikor egy salátába becsomagolva ennek a szabályai megjelentek, hogy ez így nem lesz jó.

Az, hogy erre azt a megoldást választja a kormány, hogy ugyan nem mond semmit ebben a törvényjavaslatban, de kéri a felhatalmazást arra, hogy majd 12 nap alatt rendet tesz abban, amiben másfél hónap alatt nem tudott, azért ez elég izgalmas.

Képviselőtársaim, tegnap eldőlt, hogy kéthetesként lesz ülésezés, nyilván erősen csorbítva az ellenzék jogait, a parlamenti kontroll szerepét, majd megjelenik a rendelet alapú kormányzás ebben a törvényben, azonnal. Ugyanis ez arról szól, hogy Elnöki Tanács törvényerejű rendelete.

Én azt gondolom, hogy ekkora kört és ilyen széles tömeget érintő szabályozást egyszerűen pofátlanság miniszteri rendeletbe helyezni, még akkor is, ha tudom, hogy jelenleg az a helyzet ezzel az EKAER-rel, hogy más van a hatályos törvényben, más van az ahhoz tartozó végrehajtási rendeletben, és teljesen más van a NAV honlapján. Na, ez az, amin most igazodjunk el!

Ebből az is következik, hogy jelenleg én azt látom, hogy - ugyan most nincs büntetés, de a végrehajtás folyik - maga a NAV a törvényalkotó, tehát ő dönti el, ő mondja el azokon a fórumokon, ahol én is voltam, többen voltak, úgy tudom, elnök úr is volt, hogy tök mindegy, mi van a törvényben, ez akkor is így lesz.

Képzelmek el azt a helyzetet, amikor karácsony környékén kerestek engem Ócsáról, hogy jó lenne erről beszélni, mert fogalmuk nincs, hogy mi lesz itt; alapvetően ott zöldségtermelői kör van. Január 5-én 200 termelő várt, mert egyszerűen nem tudták, hogy mit kezdjenek ezzel az egésszel, mert kigyűjtöttek ők minden ehhez tartozó leírást, ami létezik, ami megjelent bárhol, akár a NAV-nál, akár magán a kormányportálon, akár a VM vagy FM tájékoztatóin, de nem igazodtak el rajta. Ez egy kör, ez az agrárium.

Az is látszik, hogy nyilván kiverte a biztosítékot a nagy autógyáraknál is a történet, ahol alapvetően a raktárok a kamionok, és most már lassan majd összeáll a kép, hogy miről is tárgyalt, mondjuk, Merkel asszony Magyarországon; az egyik biztos, hogy ez volt, mert nagyon hirtelen egyszerűsítve lesz - úgy

látom én legalábbis, ahogy halljuk - az ilyen típusú, kevésbé kockázatos ügyeknél ez az EKAER.

(10.50)

Azt szeretném javasolni, hogy nem lesz erre elég 12 nap, államtitkár úr, hogy ebben rendet csináljanak. Tegnap vitatkoztunk Varga miniszter úrral, hogy miért nem kaptam választ 15 konkrét kérdésemre - én csak 15 konkrét kérdést tettem fel, de szerintem Jakab elnök úr többet is tudna felsorolni azokról a gyűlésekről, ahol ő járt NAV-os képviselővel, akár ezret is -, amire nincs válasz. Erre kaptam egy olyan semmitmondó választ Czomba Sándor aláírásával, amivel sokra nem mentek a termelők. Elküldtem nekik, hogy nézzék meg, ennyi a kormány egyeztetési meg tárgyalási szándéka. Abban az volt leírva, hogy ez egy tökéletes dolog, ők majd ebben rendet raknak.

Először is nem értem, ha már úgy tűnik, hogy elloptak egy rendszert - majd erről is szeretnék két mondatot szólni, hiszen a rendszergazda, aki ezt 2011-ben átadta a minisztériumnak, illetve az adóhatóságnak, az állítja, hogy CtrlC-CtrlV-vel jelent meg nagyjából az első törvény az ő leírása alapján -, akkor miért nem úgy csinálták meg, ahogy az le volt írva. Például miért nem úgy csinálták meg, hogy az EKAER szám végigkövesse az árut? Miért áll meg 15 nap után az első értékesítési pontnál, amikor mindenki pontosan tudja a magyar áfacsalás logikáját? A magyar áfacsalás logikája minimum három, négy vagy öt cég, azok között tűnik el az áfa, hogy legalább kétszer visszaigénylik az UHT-tejnél az áfát különböző, utána eltüntetett cégeknél. Erről kellene beszélni, államtitkár úr. De ha ezt nem tudják, akkor nagyon nagy baj van! Akkor erre a kormányra nemhogy EKAER-t, semmit nem lehet bízni, mert ez egyértelmű beszédtema és nyilvánvaló Magyarországon.

Sőt, azt is mondom, államtitkár úr, a múltkor óriási közlemény volt, hogy megfogtak egy kamionnyi francia krumplit, amelynek nem voltak rendben a papírjai. Ehhez nem kell EKAER, államtitkár úr. A magyarországi krumplitermelők leadták a minisztériumnak még annak az V. kerületi cégnek is a nevét meg a paramétereit, hogy ki importálja be feketén a krumplit. Csak oda kell menni, aztán rendet kell rakni. Meg kell fogni a csalókat, de nem így. Egyébként arra sem látok épeszű magyarázatot, hogy miért a fuvarozónak kell EKAER számot kérni az importnál, miért nem az importőrnek. Miért nem az importőr felelős azért, hogy világosan lássa, mit akar behozni és hogyan? Miért van erre szükség?

A másik: látjuk, hogy hány száz milliós autók álldogálnak bizonyos nagykereskedelmi cégek vagy kiskereskedelmi hálózatok parkolói előtt. Ez csak úgy lehet, hogy iszonyatos mennyiségű feketeáru van. Az áfacsalásból óriási mennyiségű feketeáru képződik, amit pontosan a nagykereskedelmek és a kiskereskedelmek között kellene megfogni, illetve a kiskereskedelmekben a fekete-pénztárgépeknél, és nem

az EKAER-rel; hanem azzal, hogy menjenek oda, ahol egyik nap Győr megyében lekapcsolnak egy kereskedelmi partnert 2 milliárdos áfacsalásért, másnap meg elég ugyanannak a cégnek a legnagyobb áruháza az összes pénztárgéppel együtt. És nem kapok választ arra, hogy hol tart ez a nyomozás. Önök nagyon gyorsan és gyakran mutatják be piti bűnözők elfogatását, de a nagyokat meg nem akarják megfogni, államtitkár úr. Mert ha meg akarnák fogni, akkor biztos, hogy nem ilyen rendszert működtetnének.

Nincsenek válaszok azokra a kérdésekre, hogy mit csinálnak konkrétan az agrártermelők. Turi-Kovács képviselőtársam utalt arra, hogy ez egy teljesen speciális szektor. De én azzal nem tudok mit tenni, ha még a miniszter se érti meg, aki pedig vidéki ember, hogy ha valamely kistermelő a tábláról azonnal a malomba adja el a gabonát, az nem tud EKAER számot kérni, mert fogalma sincs arról, hogy mennyi a súlya annak, amit bevisz, fogalma sincs arról, hogy mennyi annak a víztartalma, fogalma sincs arról, hogy mennyi annak a beltartalma, és hogy azért mennyi pénzt fog kapni, államtitkár úr. Elhiszem, hogy van olyan szándék, hogy ezt majd a rendeletben szabályozzák, de nekem a miniszter úr még mindig a saját raktárba való szállításról beszélt. Mi van akkor, ha valaki integrációban termel, úgy, hogy a termék eleve nem az övé, amit arat, de az ő raktárában marad? Akkor mit csinálnak vele? Mi van akkor, ha odamegy a kereskedő a telephelyre és ott vásárol? Ki kéri az EKAER számot, és hova kell azt bejelenteni?

Ezeket a kérdéseket tettem fel, tizenötöt. De nem tizenötöt lehetne feltenni, hanem ötszázat! Egyetlenegyre sem kaptam választ másfél hónap alatt! Nem jöttek el arra az albizottsági ülésre, ahol az FM-mel ezeket a problémákat konkrétan végigbeszéltük. Magyarul: magasról tesznek az emberek fejére, és ez elég nagy probléma. Azt gondolom, azaz, hogy két hét alatt akarnak rendeletet hozni egy olyan törvény kapcsán, ami másfél hónap alatt megbukott, újabb óriási konfliktusokkal fog járni, államtitkár úr. Nem fogják tudni jól megcsinálni, mert még mindig nem hajlandók speciális dolgokat tudomásul venni.

Egyébként azt is látom, hogy erre nincsenek új emberek sem. Ugyanazok a NAV-osok ellenőrizgetnek az EKAER-ben, akik eddig. Pontosan ugyanazt csinálják, mint eddig a belső mélységi csoportok. De azt gondolom, hogy ehhez nem ilyen rendszer kell. Azt kérem, azt javaslom, üljenek már le azzal az emberrel, aki csinált egy rendes szoftvert, próbálják vele megbeszélni, hogy ő mit csinálna másként, mert a jobbtól nem nagy baj tanulni. És ne mondják azt, hogy ennek ahhoz a rendszerhez semmi köze, amikor a leírása szó szerint ugyanaz, mint amit én láttam az ő szabadalmában. Azt gondolom, hogy ez lenne a minimum, mert biztos, hogy lehetne rajta javítani.

A másik: elhangzott már ma, hogy az alapvető élelmiszereknél nem ez a megoldás. Az alapvető

élelmiszereknek egy bizonyos körét folyamatosan jelezzük - nem az összeset, mert egy viszonylag kisebb kört érint az áfacsalás -, azokat, amelyek nagyon gyorsan és nagy tételben forognak. Ez most még nyilván nincs 5 százalékos áfában, mert oda a kecskét meg a marhahúst rakták be, ami egyedi fűszámos, soha senki nem csalt áfát, de azért lehetett belőle hatvan sajtótájékoztatót tartani, hogy ez a zseniális kormány milyen óriási dolgot tett, hogy a fél birkát meg a fél kecskét 5 százalékos áfába sorolta. Államtitkár úr, vegyen nekem a boltban fél birkát vagy fél kecskét! Sehol nem kap, mert nincs ilyen forgalomban. De ugyanígy nagyon ritka a negyedelt marha is, amit szintén beraktak. Jól mutatnánk a piacon a hátunkon egy negyedelt marhával.

Tehát az a baj, hogy ahhoz nyúlunk hozzá, amihez nem kellene. Mert ott nincs értelme megcsinálni, az nyilván csak egy sima festék. De ezzel a módszerrel nem fogják tudni megoldani, mert idő sincs rá. Milyen társadalmi párbeszéd az, amit két hét alatt akarnak lefolytatni? Kérdezem én, milyen társadalmi párbeszéd lesz az, amikor eddig senkivel szóba nem álltak. Én voltam négy termelői körben, de úgy tudom, hogy a kamara és a Magosz nagyon sok helyen járt, csak nem mert arról beszélni, hogy milyen hangulat volt ott. A legtöbb helyen persze azt mondták, hogy felesleges volt elmenni, mert nem hallottak semmit, ugyanis három ember háromfélét mondott. Hát az a probléma ezzel a rendszerrel, hogy beugrasztottak valamit ebben az országban, amiről pontosan látni lehetett, hogy nem lesz jó vége.

Én nem csinálnám azt, hogy ezt rendeletbe tegyem át, hogy mentesítsem a törvénykezést az alól, hogy itt ezzel szórakozzon. Szívesen tárgyalunk erről, államtitkár úr! Szívesen meg is hallgatjuk mindenkinek a véleményét. De azt kérem, hogy ne két hét alatt akarják ezt megoldani. Kizárt dolog, hogy ez sikerülni fog. Mindenben partnerek voltunk eddig is, ami a megoldás irányába mutatott. S továbbra is azt javasoljuk - hiszen iszonyatos sok pénz van, az látszik, hogy mindenre van pénz, osztogatnak az uszodától kezdve mindenre, szórják a milliárdokat, ami persze nagyon fontos -, hogy nagyjából arra is kerítenie kellene 100 milliárdot, hogy abban az élelmiszerkörben, amelyben igazából tombol az áfacsalás, meg még segítene talán a szegényebb rétegek fogyasztásának a növelésében is, megcsinálják azt a lépést, ami az 5 százalékos áfa irányába menne. Higgye el, hogy töredéke probléma lenne. Jussanak már egyszer oda, hogy ami gömbölyű, azt gurítjuk, ami szögletes, azt meg visszük, államtitkár úr. Mert ebben a rendszerben biztosan nem így van.

S nagyon kérem, vegyék már komolyan azokat a szakembereket, akik, higgye el, hogy ezekben a dolgokban jobban benne vannak, mint a minisztérium apparátusa. Mert az mégiscsak elképesztő, hogy olyan helyen akarnak 200 kiló árunál elektronikus bejelentést csinálni, mondjuk, egy tanyáról, ahol se villany, se internet-hozzáférés nincs. Ezeket azért csak alaposabban meg kellene válaszolni, és meg

kellene gondolni, hogy mit csináljanak ezzel. Tudom, erre azt mondták, hogy a nagybanira való értékesítés nem az. Igen, de csak a kompenzációs feláras őstermelőknek, mert erre már van egy magyarázat. És mi van a többivel, azzal, aki áfakörös őstermelő vagy áfakörös kistermelő, mint az összes fiatal gazda? Nem csodálkozom, hogy az Agrya így kikelt ez ellen a jogszabály ellen, hiszen az összes fiatalgazdapályázat feltétele volt, hogy mezőgazdasági vállalkozónak kellett lenni. Ők már eleve áfakörben vannak, államtitkár úr! A saját fuvarozás és értékesítés után nekik mindnyájuknak bevallásokat kellene csinálni. És nem ők az áfacsalók, hanem az a kör, akire meg nem vonatkozik, aki őstermelői igazolvánnyal a nagybani piacról viszi a kis piacra az árut, a banánt meg a narancsot, mint őstermelő. Tehát az a probléma ezzel, hogy megint nem oda nyúlnak, ahova kellene, és nem oda ütnek, ahova kellene.

Azt kérem, hogy ezt a törvényjavaslatot vonják vissza, meg az egész törvényt, amelyik az EKAER-rel foglalkozik. Látszik a próbaüzemből, hogy ez nem sikerült. Csináljanak egy olyat, ami jó lesz, de legelőször is csökkentsenek áfát! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a további képviselői felszólalásokat. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

(11.00)

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Sok észrevétellel hangozott el. Én egy dolgot szeretnék leginkább kiemelni és államtitkár úrnak tisztelettel a figyelmébe ajánlani. Azok a vélemények hangoznak el, hogy ennek az ügynek kapcsán a kormány nem egyeztetett.

Tisztelt Államtitkár Úr! Átküldtem önnek egy e-mailt, és szeretném a figyelmét felhívni rá. Nem egy kis cég, hanem a Top 50 előkelő helyén lévő cég, amely több mint 5 ezer embernek ad munkát, a túlzott adminisztrációs terhekkal kapcsolatban azt fogalmazta meg, hogy talán egy emberrel többet kell foglalkoztatni. Ez a cég termeltet, fuvaroztat, és 5 ezer ember mellett legfőljebb egy embernek jelent pluszterhet az EKAER rendszer.

Voltak-e, vannak-e egyeztetések? Államtitkár úr, azokra az érvekre, amik itt elhangoztak, illetve érvek nem voltak, csak gyűlöletkeltő vádak, szeretném ennek a cégnek a leveléből az utolsó bekezdést felolvasni.

„Tisztelt Képviselő Úr! Megjegyezném továbbá, hogy köszönettel vettük azt, hogy a NAV Északalföldi Regionális Adó- és Vám-főigazgatósága az EKAER rendszerrel kapcsolatban már oktatott, felkészített, a véleményünket kikérte, magyarázatokkal látott el bennünket, illetve a NAV Jász-Nagykun-Szolnok megyei vám- és pénzügyi igazgatósága, amely napi szinten ad a felmerülő kérdésekre vá-

laszt, ezekkel nagymértékben elősegíti a munkánkat. Továbbá több társaság jelezte, miszerint megnyugtató számukra, hogy mára már odáig eljutottunk, hogy a NAV nemcsak büntet, hanem az új dolgokkal kapcsolatban támogat bennünket. Kérjük a tisztelt képviselő urat, hogy észrevételeinket juttassa el a minisztérium részére.” Ezt tettem.

Államtitkár Úr! Azt szeretném kérni, hogy egy, a Top 50 előkelő helyén lévő cég igazgatójának véleménye legyen az ön számára sokkal megnyugtatóbb, mint azok a vádaskodások, amik itt elhangoztak.

Csak néhány dolgot, ha megenged a tisztelt Ház. Szilágyi képviselő úr arra hívta föl a figyelmet, hogy a politikai elitnek az a feladata, hogy a gazdasági bűncselekményeket felszámolja. Hát, képviselő úr, ez az egész előterjesztés nem pontosan erről szól? *(Szilágyi György: Nem.)* Európában egyedülálló módon végre valaki tett valamit annak érdekében, hogy az áfacsalások és a gazdasági bűncselekmények felszámolásra kerüljenek. Hogy jól vagy rosszul, lehetett volna jobbat vagy kevésbé, de Európában egyedülálló törekvéssel és eszközzel most született meg az egyetlen megoldás ezzel kapcsolatban.

Azt mondja az MSZP-s képviselő úr, hogy a magyar vállalkozók kapkodják a fejüket. Megértem, hogy az MSZP padsoraiban választókkal nem találkoznak, hiszen választókerületük sincs, hiszen választást nem nyertek, csak listán jutottak be. *(Gögös Zoltán: Nekem van.)* De ha találkozónának a választóikkal, a fuvarozókkal, a termelőkkel, a gazdasági egységek vezetőivel, tisztelt képviselőtársaim, ők megfogalmaznak kritikákat, észrevételeket, amiket el is juttattak, el is juttatunk a tárcához, de mindenki a köszönetét fejezi ki, hogy végre történt valami az áfacsalásokkal kapcsolatban. Mert egyébként az a rendszer, amihez önök asszisztáltak nyolc éven keresztül, a feketegazdaságot lendítette fel. Mert ha volt egy-két olyan vállalkozó, aki megmártózott a feketegazdaságban, akkor a tisztességes vállalkozók vagy vele együtt süllyedtek, vagy tönkrementek. A mezőgazdaságtól a fuvarozóig köszönetüket és tiszteletüket fejezik ki, hogy végre nem kell azért álmatlan éjszakákat tölteniük, hogy mikor fognak lebukni a társaikkal együtt. Mert ha a társaik és mindenki tisztán gazdálkodik, akkor ők is tehetik ezt.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Talán Harangozó Gábornak volt a legfrappánsabb megnyilvánulása, amikor elmondta a tisztelt Háznak, hogy van jó maffia, és van rossz maffia. Szerintem erre még nem volt példa, hogy ebben különbséget tett. Talán azon kellene elgondolkodni, tisztelt képviselőtársaim, hogy az MSZP soraiban lévő jó vagy rossz maffiákat bilincsben már elvezették *(Gögös Zoltán: Azután fel is mentettek mindenkiket.)*, tehát az önök kormánytagjai bilincsben vannak, mert vagy jó, vagy rossz maffiához tartoznak, de a maffia körei az önök padsoraiban találhatóak.

Tisztelt Gógös Képviselő Úr! Szeretném felhívni az ön figyelmét vagy emlékeztetni arra, hogy Ócsára nem termelők hívták önt, hanem ön MSZP-gyűlést tartott Ócsán (*Gógös Zoltán közbeszól.*), ahol ezeket a vádaskodásokat elmondta. Csak, tisztelt képviselő úr, az ön szájából ez különösen idegen. Volt államtitkár úr, önök pozícióban voltak, ön volt az államtitkár. Az áfacsalás érdekében mit tett? (*Gógös Zoltán: Nem volt annyi.*) Valami hasonló rendszert dolgozott-e ki? Semmit nem dolgozott ki. És, képviselő úr, ön azt mondja, hogy az áfacsalást visszaszorítani csak az áfacsökkenéssel lehet.

Képviselő úr, önök csökkentették az áfát? Mondjuk, egy választási kampányra. utána meg gyorsan megemelték 25 százalékra. (*Gógös Zoltán: Aztán levittük 18-ra.*) Hát, képviselő úr, nézzen már tükröbe! (*Gógös Zoltán: Dugulj el!*) Elnök úr, köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. A normál szót kérők sorában Szilágyi György képviselő urat illeti most a felszólalás lehetősége, Jobbik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy-két dologra szeretnék reagálni. Pócs képviselő úr most idézett egy cégtől, amely, ha jól értettem, a Top 50-ben van. Azért elmondhatta volna, megtisztelhetett volna azzal, hogy mi is tudjuk, hogy melyik cégről van szó. Kíváncsi lennék rá. Amit ön most itt elmondott, abból azt nem értem, hogy miért tárgyalunk most erről a törvényről. Hiszen ön azt mondta, hogy ez a cég is azt fejezte ki, hogy a jelenlegi rendszer nagyon jó. Hát, ha nagyon jó a jelenlegi rendszer, akkor miért is kellene megváltoztatni? Azért, mert ön idézett egy olyan cégtől, amelyik azt mondja, hogy ez a rendszer jó, egyébként meg, akiket Magyarországon érint ez a rendszer, túlnyomó többségükben, nagyon nagy többségükben úgy gondolják, hogy ez a rendszer nem jó, és nem azt a célt szolgálja, amit kell.

Egyébként ez az EKAER rendszer gyakorlatilag minden vállalkozást érinthet, a termelő, a gyártó, sőt még a szolgáltatói területen tevékenykedőket is. Azt is ki kellene tudni mondani, és egyébként Turi-Kovács Bélának köszönöm a felszólalását, ismét úgy érzem, hogy mindig, amikor valamilyen témához hozzászól, akkor tényleg megpróbálja kritikus szemmel is figyelni a dolgokat, és ki is mondja őszintén azt, ha bárminél úgy gondolja, hogy ezen változtatni kellene. Tehát szerintem egy teljes mértékben konstruktív és a valóságon alapuló felszólalás volt.

Egyetlenegy dologgal nem értek csak egyet az ön felszólalásában. Azt is lehet, ahogy mondta, rendeletekkel kormányozni. Igen, ismeri a politika a rendeleti kormányzást, csak hát ezt általában kisebbségben lévő kormányok szokták alkalmazni, nem kétharmad birtokában lévő kormány esetében alkalmazzák a rendeleti kormányzást. Hiszen semmi nem

tiltja meg önöknek egyébként azt, hogy a kétharmad birtokában olyan törvényeket fogadjanak el, amilyeneket éppen akarnak. Tehát azokat a rendeleteket, amiket most önök két héten belül akarnak megalkotni, ugyanúgy törvényekbe is foglalhatnák elvileg, és akkor teljesen tiszta lenne, nagyobb lenne a jogi garancia.

Viszont itt jön az a kérdés, hogy mi lehetne a megoldás ebben a helyzetben. Hát semmi esetre sem az a megoldás ebben a helyzetben, hogy elfogadjunk egy olyan törvényt, amelyben biankó felhatalmazást adunk a miniszternek, majd két hét múlva, tehát elvileg két héten belül a vállalkozóknak erre készen kellene állniuk, azokra a rendeletekre, amikről még nem is tudjuk, hogy mi lesz bennük igazából, és két hét múlva ennek a rendszernek működnie kellene. Egyszer végre, azt mondom, hasonlóan Turi-Kovács Bélához, önöknek is reálisan kellene értékelni a helyzetet. Hiába van kétharmaduk, a kétharmad birtokában is nyugodtan kimondhatnák és kijelenthetnék, hogy valóban, ahogy Turi-Kovács Béla mondta, vagy Pócs János is mondta, megpróbálták tenni az áfacsalások ellen, valóban elindultak egy úton, amivel mi egyetértünk, hogy el kell indulni ezen az úton, kitaláltak egy rendszert, kitaláltak egy törvényt, de ez a törvény sajnos jelen pillanatban, úgy néz ki, megbukott. Ez a rendszer megbukott, alkalmazhatatlan.

Akkor itt egyetlenegy dolog lenne, amit önök megtehetnének, azt mondanák, hogy most ezt a rendszert felfüggesztjük. Nem elvetjük, felfüggesztjük, nagyon gyorsan elkezdünk egy egyeztetést az érintettekkel, nagyon gyorsan elkezdünk egy egyeztetést a szakmai szervezetekkel, és nem miniszteri rendeletben, hanem amilyen gyorsan lehet, megpróbálunk benyújtani a tisztelt Ház elé, a Magyar Országgyűlés elé egy olyan törvényt, kidolgozva egy olyan rendszert, ami már véleményünk szerint működni fog. És addig, amíg ezt önök megteszik, önök odaszólnának, esetleg fölhívnák a figyelmét Vida Ildikónak, hogy jelen pillanatban is a NAV rendelkezésére állnak bizonyos eszközök. Tehát kicsit dolgozzanak, és tegyenek az ellen, hogy ne legyenek áfacsalások - hiszen tehetnének.

(11.10)

Tehát meglenne a lehetőségük arra, hogy a NAV tegyen jelen pillanatban is az áfacsalások ellen, mint ahogy elmondtam, ebben az EKAER rendszerben - és ahogy itt többen is elmondták - például az áfacsalásokra ez a rendszer jelen pillanatban nem jó, hiszen harmadik, negyedik, ötödik cégeknél ez már adott esetben nem jelenik meg.

Tehát én azt szeretném kérni önöktől, hogy gondolják át azt, hogy ezt a javaslatot most vonják vissza, az EKAER rendszert függeszték fel. Ezzel a rossz rendszerrel, ezzel az alkalmazhatatlan rendszerrel jelen pillanatban ne terheljék azokat, akiket érintene, és minél gyorsabban, akár a Jobbik Ma-

gyarorszáért Mozgalom is felajánlja azt a szakértői hátteret, amivel rendelkezik, hogyha önök, mondjuk, leterheltek a kormányzás időszakában és nem rendelkeznek megfelelő szakértőkkel, mi is felajánljuk azt a szakértői rendszert, amivel közösen dolgozzunk ki egy olyan rendszert, ami valóban megszüntetheti vagy legalábbis nagyon nagy mértékben megnehezítheti Magyarországon az áfacsalások kérdését. Üljenek le, tárgyaljanak a megfelelő szakmai szervezetekkel, az érintettekkel, és ne miniszteri rendeleteket, ne bírói miniszteri rendeletekre való felhatalmazást kérjenek a Háztól, hanem hozzanak ide egy olyan törvényt, amely törvény jó lesz, és amely egy olyan rendszert tartalmaz, amely rendszer valóban tehet ez ellen a gazdasági bűncselekmény ellen.

Mi ezt javasoljuk, ezt tudnánk is támogatni, mint mondtam, ezt a benyújtott törvényjavaslatot nem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces hozzászólásokra van mód. Elsőként megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak két percben, MSZP. Tessék!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak egy nagyon rövid reakció lenne Pócs képviselőtársam megszólalására. Én nagyon sajnálom, hogy a választókerületéből csak a nagy cégeknek a véleményét közvetíti, és nem hajlandó meghallgatni azoknak a kistermelőknek a véleményét, akik 200-an voltak Ócsán. Szó nem volt semmiféle MSZP-gyűlésről, képviselő úr, akkor nagyon rosszul informáltak. De nemcsak ott, hanem Kalocsán, Debrecenben és nem akarom tovább sorolni, de ugyanezt kérdezze meg majd, itt ül benn Jakab elnök úr, hogy mit mondtak a Magosznál.

Én nagyon szomorú vagyok, hogy a Mezőgazdasági bizottságnak az egyik tagja még a fáradságot sem veszi, hogy legalább megkérdezze tőlük, hogy mi a bajuk. El kellene olvasni azt az írásbeli kérdést, amit én feltettem, amiben 15 konkrét pont van felsorolva, nem lázítás, nem uszítás, hanem egyszerűen konkrét kérdések, amire még csak választ sem kapott senki, képviselő úr. Nem azt kellene inkább képviselni? - és nem azoknak a nyilván a kormánytól valamilyen módon megsegített cégeknek a véleményét, akik így akarják a hálájukat kifejezni. Nagyon remélem, hogy a közmédia csak azt fogja harsogni, amit ön mond, legalább megismerik a választói, hogy milyen ember. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Újabb kétperces bejelentkező: Boldog István képviselő urat illeti a szó, Fidesz. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt kell mondjam, hogy a törvény jó. Ezt abból is állapítom meg, hogy a hozzám érkezett

jelzések ezt visszaigazolják, ráadásul azok az ellenzéki politikusok, mint Gógös úr is, aki államtitkárként itt ült, hevesen támadják. Ezek szerint valami érzékeny pontra tapinthatunk, hiszen nemrégben egy szlovák maffiózó bevallotta, hogy az ő kormányzásuk alatt hogyan csalták az áfát, oda-vissza jártak a kamionok áruval, áru nélkül, és szedték az áfát, talán még valami MSZP-s kapcsolatot is emlegetett, de ezt nem az én dolgom kideríteni. Egy biztos, hogy ez ezután az EKAER-ről szóló törvény miatt nem fog menni.

Ami pedig azt illeti, hogy miért módosítunk most rajta, és miért tesszük a miniszter kezébe a rendeleti úton való változtatást, az teljesen egyértelmű és egyszerű. Azért, mert a közel két hónapos próbaüzem után látjuk, hogy módosítani kell, változtatni kell, és azt is látjuk, hogy azok a bűnözői csoportok, akik áfacsalásból éltek eddig, azok azon gondolkodnak folyamatosan, hogy hogyan tudják kijátszani a rendszert. Hogy mondjak egy gyors példát önöknek, például a tűzifaszállítás Magyarországra úgy történik most, hogy magánszemély nevére, mintha saját magának hozná, úgy hozzák be néhányan - nem mindenki nyilvánvalóan -, mert így nem kell EKAER számot kérni.

Tehát a minisztériumnak fel kell arra készülni, hogy az ilyen gyorsan kidolgozott áfacsalásokra tudjon reagálni *(Gógös Zoltán: Azért nem ez a tipikus, ugye?)*, nyilvánvaló, hogy egy miniszteri rendelettel gyorsabban lehet reagálni, mint hogy egy törvényt módosítsunk.

Azt gondolom, hogy mindenki, aki az áfacsalások ellen tenni akar és egy tiszta rendszert akar látni, és aki azt szeretné, hogy Magyarországon egészséges élelmiszereket fogyasszanak az emberek, azok támogatják ennek a törvénynek a módosítását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kétperces körben újabb felszólaló képviselő úr Szilágyi György, Jobbik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Boldog képviselő úr, ön szerintem nem érti a lényegét. Az EKAER rendszerben, és itt már elmondtam az előbb is, az első felszólalásomnál, az úgynevezett körhinta-csalásnál az történik, hogy megvesz egy cég bizonyos árut, majd ezt papíron továbbadja egy másodiknak, egy harmadiknak, egy negyediknek vagy egy ötödiknek, és az EKAER rendszerben csak az első értékesítés bejelentésköteles. Hát akkor hogy lenne jó ez a rendszer arra jelen pillanatban, hogy az áfacsalás ellen megfelelő módon fellépessen?

Államtitkár úr, nem így van? *(Tállai András: Nem.)* Mert akkor szóljon hozzá, mondja el nekem, hogyha nem így van. *(Tállai András: Nem így van.)* Hogyha ön szerint ez nem így történik jelen pillanatban, akkor szóljon hozzá, mondja el, nyomjon gombot és mondja el. Pont ez lenne a lényege. Ez a rend-

szer - ezt kellene beismerni - így, ahogy van, megbukt. Ez a rendszer nem jó. Ezért akarják önök most megváltoztatni.

Hát változtassák meg, de ne kormányrendeletekkel akarják majd megváltoztatni, ne egy biankó felhatalmazást kérjenek, hanem hozzanak be ide egy normális törvényt, amely törvényben egy normális rendszer, egy működő rendszer van benne. Ezt hozzák ide! Ehhez persze, tudom, le kellene folytatni azokat az egyeztetéseket, meg kellene hallgatni azokat az embereket, akik esetleg azt mondanák, hogy az önök elképzelése nem biztos, hogy jó. Oda kellene figyelni az érintetteknek a véleményére, és úgy meg lehetne alkotni.

Na de addig, amíg önök úgy gondolják, hogy a bölcsek köve csak önöknél van, és erre még biankó felhatalmazást is kapjanak, addig ez nem fog működni, addig ugyanúgy marad ez a rossz rendszer. De mondom még egyszer: nézzen utána, vagy államtitkár úr cáfolja meg, hogyha ez nem így van. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ikotity István képviselő úr, LMP. Tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Egy észrevételt szeretnék, bár itt az adok-kapokhoz most nem szorosán kapcsolódik, de azt gondolom, fontos, hogy elhangozzék.

Több oldalról is elhangzott az, hogy problémát jelent a hirtelen bevezetett rendszer, az ellenőrzés, a hosszas egyeztetésnek a hiánya. Ez nagyon jól megmutatkozik az informatikai rendszerben. Logikusok összeszedtek egy egész gyűjteményt arról, hogy mennyire használhatatlan ez a rendszer, ez az informatikai rendszer. Csak néhány példát mondanék, hogy itt is elhangozzék ez.

Ilyen például az, hogy ha valaki egy rendszámot be szeretne írni, akkor végig kell görgetni egy hosszas listát, és csak a 256. helyen találja meg Magyarországot Madagaszkár után. Ilyen, amikor számtalanszor kidobja különböző hibakóddal a hosszas folyamatot már rögzített embereket, és kezdhetik előlről. Vagy a nem működő funkciók sora, hogy nem lehetséges az xml-feltöltés, nem megkülönböztethető a rendszerben az o betű és a o, ami elég jelentős problémának fogható fel, magától generálódó számok jönnek saját adattartalommal, és eleve az, hogy átláthatatlanul sok információ, szűretlen információ jut el a felhasználókhoz. Ez mind olyan probléma, ami amiatt bukkant fel, mert nyilván a programozás viszonylag gyorsan kellett hogy megtörténjen, a tesztfázis elmaradt, és egy újabb szempontból látjuk ennek a hátrányát ekképpen, és látják a felhasználók. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom a figyelmüket, hogy egy ugyanazon kétperces körben frakciónként csak egy képviselőnek adhatok szót.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyanakkor, mielőtt folytatnánk munkánkat, **ülésvezetési kérdésben kell döntenie** az Országgyűlésnek. Tisztelettel kérem a figyelmüket. Jakab István alelnök úr fel kíván szólni a jelenlegi vitában. Az alelnök képviselői felszólása esetén a vita további szakaszában, illetve a határozathozatal során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Jakab István alelnök úr az előterjesztés tárgyalásánál, a határozathozatalnál és a továbbiakban is vezethesse az ülést. Kérem, hogy kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége az indítványomat elfogadta.

Ennek értelmében, minthogy alelnök úr képviselőként szót kért, megadom a felszólalás lehetőségét Jakab István alelnök úrnak, a Fidesz képviselőjének. Önt illeti a szó, parancsoljon!

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Megszólítottam, de nem csak ezért kértem szót. Azért kértem szót, mert ismerve a problémát, ismerve azt a kört, akiket ez a változtatás, változás érint, úgy gondolom, hogy az ő nevükben és képviselőjükben is, és talán azért is, hogy néhány eddigi tapasztalatot megosszak önökkel, mindenképpen úgy ítélem meg, hogy meg kell szólaljak és elmondjam az érveimet.

(11.20)

Hozzáteszem, hogy nem egy fórumon, mint ahogy Gógös képviselőtársam jelezte, teljesen egyetértve velem, több fórumon, igen, jó néhány ezer emberrel találkoztunk, találkoztam, és azt is el kell mondjam, hogy a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara vezetőivel, szakembereivel, szakértőivel együtt dolgozva végigjártuk szinte az országot.

Azt sem rejtem véka alá, hogy a NAV szakértőivel, nem rejtem véka alá, hogy a tárca képviselőivel, a közúti ellenőrzési szakemberekkel együttműködve, kiértékelve, gazdák képviselőivel, fuvarozócégek képviselőivel és kereskedőcégek képviselőivel - és ezt alá szeretném húzni - találkoztunk, és érdemben folytak a viták.

Szeretnék valamit egyértelművé tenni. A kérdés úgy hangzik: indokolt-e a piacon rendet teremteni? Indokolt-e a termelők, a tisztességes termelők, a tisztességes kereskedők védelmében egyértelmű, tiszta, világos, átlátható rendszert kialakítani? Azt gondolom, hogy nincs ebben az ülésteremben olyan ember, aki ezt cáfolja. Ha ez igaz, akkor nyilván a következő lépés jön, hogy hogyan, minek az érdekében. Nem kívánok politikai vitát nyitni erről, szakmai oldalról kívánok közelíteni. Azt gondolom, hogy nekem is van egy kevés tapasztalatom a tarsolyomban.

Maradjunk a tapasztalatnál és az indoknál, hogy miért. Azért, tisztelt képviselőtársaim, mert ha az eddigi gyakorlatot megnézzük, és pontosan tudjuk - a becsületes kereskedőktől már most elnézést kérek, de pontosan tudjuk -, kitapintható az a kör, amelyik arra szakosodott, hogy a jogszabályokat, a törvényeket megkerülve, a piacot felborítva, a piacon káoszt okozva jelentős haszonra tegyen szert. Az egyik ilyen kör, aki szinte bejelentés nélkül, uniós tagállamként hozza be az árut az országba. Konkrét példát mondok önöknek: jön a vevő a magyar gabonáért, de nem üres kamionnal, kedves képviselőtársaim, hanem megrakva burgonyával; és ez a burgonya a magyar nagybani piacon köt ki, ez a burgonya az országutak mentén köt ki, és sorolhatnám. Sőt, bizonyos láncokba is bekerül. Kell-e ezen változtatni vagy nem? - itt a kérdés ez. Igen.

Ikotity képviselőtársam már nincs itt, azt mondja, hogy csak, miért nem bízunk ezt az importőrökre. Kérem tisztelettel, azért nem bízunk rájuk, mert tökéletesen kidolgozták azt a módszert, hogy hogyan lehet úgy behozni az árut az országba az uniós jogszabályokra hivatkozva, hogy nem lehet az áru vevőjét megtalálni. Tehát a rendszer ezt a problémát kezeli.

Az itthoni ügyeinkről: a húskereskedelemről például nagyon jól tudjuk, hogy amíg nincs az a fenyegetettsége a csalónak, hogy 50-szeres bírságot fizet, amennyiben lebukik, és nem tartja be, addig, kérem tisztelettel, bizony megteszi. Na most, gond van azzal - mondják -, hogy tesztüzemben működik a rendszer. Igen, kedves képviselőtársaim, ezt jómagam is kezdeményeztem, hogy hosszabbítsuk meg az egy hónapot, mert kell a tesztüzem azért, hogy az emberek megismerjék, megértsék, és azt is megérezzék, hogy értük szól. Engedjenek meg egy megjegyzést itt, konkrét példa alapján mondom: a gazda értékesítette a gabonáját, és jelezte az illető, hogy itt vannak a dokumentumok, erre kérem a számlát kiállítani. Fél óra múlva visszaszólta neki, hogy ja, ha ez számlára megy, akkor 5 ezer forinttal olcsóbb tonnáként.

Kedves Képviselőtársaim! Ez a valóság, ebből kell kiindulni, és itt meg kell találni azt a módot, hogy hogyan lehet úgy kontrollálni a piacot, hogy ez az embereknek a legkisebb többletterhet jelentse. Jelzem, több ezer emberrel beszéltem ebben az ügyben, és egyértelművé tették: olyan rendszert várunk el, amit mi tudunk teljesíteni, és ahhoz megvan a feltétel, és ugyanakkor ez mindenkire vonatkozik. Az emberek pontosan tudják, ahhoz, hogy mi a külföldről beömlő árutömeget, ami nagyrészt kontrollálatlanul jött be csalókon keresztül, ellenőrizni tudjuk, itt nem lehet különbséget tenni, ugyanúgy az itthoni regisztrációnak is meg kell történni, mint ahogy a külföldről bejövő áru esetében is.

Tehát nagy a felelősségünk, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara falugazdász-hálózata fel van készítve, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elkészítette azt a szoftvert, amelyik segít valamennyi gazdának, gazdálkodónak abban, hogy kell-e neki EKAER

számot kérni. A kérdésekre csak az igent vagy a nemet kell jelezni a szoftver kapcsán, fent van az interneten, elérhető, gyakorlatilag segít. És abban is segít, ha már kiderült, hogy kell EKAER számot kérni, hogy akkor mi a további teendője. Tehát nem igaz, hogy nincs segítség a gazdáknak; kedves képviselőtársaim, van segítség, van partnerség.

Az pedig, hogy ez rendeletben kerül szabályozásra, a képviselőtársaim világosan elmondták, azért, mert egyszerűen az erre szakosodott csalók tökéletesen tudnak úgymond újabb módszereket megtalálni, és az lenne az önök legnagyobb problémája, hogy most fogadtuk el a törvényt, miért kell ismét törvényt idehozni az Országgyűlés elé. *(Gógös Zoltán: Ez a törvény teljesen kiürült, semmi sincsen benne.)* Kérem tisztelettel, igen, ezt a jogszabályt nyilván csiszolni kell, nyilván még a rendelet véglegesítése kapcsán nagyon sok gyakorlati tapasztalat bekerül, azonban azzal szeretném zárni rövid felszólalásomat, hogy a fórumokon nem a gazdák lázadtak fel. A fórumokon mindenhol tetten érhető volt, és nevesítették a gazdákat, nyilván énhozzám is odajönnek a fórum végén, hogy tudod, aki hozzászólt, ő a legnagyobb csaló a nagybani piacon, ő hergeli a gazdákat.

Képviselőtársaim, mi ebbe ne szálljunk be, hanem próbáljuk meg közösen megtalálni azt a módot, ahol a magyar tisztességes termelői kör, tisztességes kereskedői kör, tisztességes szállítványozó cégek esetében segítsünk, és legyünk partnerek, és olyan rendszer legyen, ami az ő helyzetüket stabilizálja, és rendet teremt a piacon. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A normál szót kérők sorában Harangozó Gábor képviselő úr következik, MSZP. Tessék!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tudják, képviselőtársak, először még kétpercest akartam nyomni Turi-Kovács Béla felszólalása után Most mondanám azt, hogy Turi-Kovács és Jakab képviselőtársaimnak a hozzáállása és felszólalása nekem kifejezetten tetszett, és azt szeretném tőlük kérni, hogy ezeket az érveket, illetve Turi-Kovács Bélának azt az érvét, ami arról szólt, hogy ez egy jelentős vita, és egy ilyen jelentős vitának nemcsak itt, most ezen a plenárison kéne szólnia, hanem sokkal szélesebb körben, ezt legyenek szívesek, mondják már el a frakcióülésükön is.

Ugyanis, tudják, a következő dolog történt: látva azt, hogy ez az egész EKAER rendszer nem működik január közepén, és hogy súlyos problémákat okoz a gazdaság szereplőinek, mi összehívtunk egy ellenőrző albizottsági ülést január 20-ra, tíz nappal azelőtt, mielőtt az eredeti törvény szerint ez a rendszer élesse vált volna, és elkezdték volna büntetni a gazdaság szereplőit, akik nem tudnak megfelelni a ki nem dolgozott törvény követelményeinek.

A következő dolog történt: a Fidesz képviselői nem jöttek el erre az albizottsági ülésre, így nem

lehetett napirendet elfogadni. Miután napirendet nem lehetett elfogadni, se a gazdasági tárca, se a földművelésügyi tárca képviselőinek nem volt kötelező jelen lenni, és elmondani az álláspontját, segíteni, tisztázni a helyzetet.

(11.30)

A földművelésügyi tárca ezt megtette, de nem tudták elmondani, hogy mitől lesz működőképes, ők is csak osztották a mi aggályainkat, és várták azt, hogy a gazdasági tárca mondjon rá valami választ. A gazdasági tárca képviselője néhány telefon elintézése után közölte, hogy a főnökei arra utasították, hogy hagyja el a termet, és ne álljon szóba az ott lévő képviselőkkel így, hogy nincsen hivatalos ülés. Tehát még az információt sem voltak hajlandók megosztani velünk, nyilván azért, mert nincs kitalálva, a mai napig nincs kitalálva ez a rendszer. Tehát ha párbeszédet és szakmai párbeszédet hiányolnak, akkor mondjuk, amikor létrehozunk kifejezetten erre egy ülést, akkor oda el kell jönni, és a gazdálkodók érdekében ezeket az üléseket nem szabotálni kéne, hanem tisztességesen ott el kellene mondani, hogy mik az elképzelések, meghallgatni, hogy mik a felvetések, mik a problémák, és azokra megtalálni a tisztességes választ. De miután ez nem így történik, ezért Pócs képviselőtársamnak szeretném megismételni, amit az elején mondtam, mert úgy látszik, hogy rosszul értette: én nem jó maffiáról és rossz maffiáról beszéltem, hanem azt mondtam, hogy azért, mert az önök kormánya egy rossz maffiára hasonlít, azért még Magyarország nem a bűnözők országa. Ezért nem olyan törvényeket kell hozni, ami bűnözőnek tekint minden gazdasági szereplőt, hanem olyat, ami kifejezetten a bűnözést tudja meggátolni, megállítani. Ez, amit önök letettek az asztalra, nem állítja meg az áfacsalásokat.

Minden ellenzéki képviselő elmondta, mindenki tudja, egyébként önök is tudják, hogy nem alkalmas a rendszer arra, hogy az áfacsalásokat megállítsák, ezért tessék ezt a rendszert felfüggeszteni, és egy olyan rendszert betervezni, ami alkalmas az áfacsalások megállítására. És egyébként pedig az élelmiszeriparban az áfát meg le kell csökkenteni, mert akkor biztos, hogy nem lesz csalás, és még a gazdaság szereplői is jól járnak.

Még egy megjegyzésem lenne. Szilágyi képviselőtársam azt mondta, hogy Vida Ildikóval beszéljék meg, hogy a NAV-ot utasítsa arra, hogy ami jogosítványuk van, azzal éljen most is, és tessék megfogni az áfacsalókat. Ehhez csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy Vida Ildikót semmire ne utasítsák azon kívül, hogy mondjon le, mert aki maga is érintett ilyen ügyekben, az ne vezesse az APEH-ot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ismét kétperces kör következik. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó, Jobbik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Jakab Istvánnal maximálisan egyetérték abban, ahogy az áfacsalással kapcsolatban a problémát felvetette. Mi is egyetértünk azzal, hogy tegyünk ez ellen, de elhangzott öntől egy kulcsmondat, pont ez ellen próbálunk harcolni jelen pillanatban és emeljük fel a szavunkat. Azt mondta ön, hogy ez mindenkire egyformán vonatkozzon. A jelenleg benyújtott törvénymódosító javaslatban pont ez az a tétel, ami ellen felszólalunk. Hiszen ebben mi szerepel? Az szerepel, hogy miniszteri rendelet által kockázatosnak minősített termékekről beszélünk, amit egyelőre nem tudunk, hogy mik lesznek, tehát ő határozhatja meg. És a legfontosabb *(Tállai András: Azt se tudja, mit beszél!)* - államtitkár úr, kértem már, hogy nyomjon két percet, lehetősége van rá, hogy ön is hozzászóljon a vitához, és ne beleszóljon -, a másik, államtitkár úr, hogy majd önök határozhatják meg, például nem feltételezem önről, de mondjuk, ön odamegy a miniszter úrhoz, és azt mondja, hogy van egy jó barátom, mentesítsük már ez alól, mert az van benne, hogy a meghatározott kötelezettséggel és az az alóli mentesüléssel kapcsolatos szabályokat a törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendelet határozza meg. Hát pont ez az, hogy lehetnek az egyenlők közt is majd egyenlőbbek!

Amiben viszont még nem értek egyet, mert ugye azt mondják, hogy azért kell miniszteri rendelet, merthogy az gyorsabb. Hát, uraim, ez gyorsabb, államtitkár úr? Ezt a törvénymódosítást most egy hét alatt verik át a parlamenten. Egy hét alatt fognak egy törvénymódosítást átverni a parlamenten, mert kivételes eljárásban csináljuk. A miniszteri rendelet, ha betartja normálisan a jogi előírásokat, minimum három hét. Minimum három hét! Akkor melyik a gyorsabb megoldás? Önök kétharmad birtokában bármit egy hét alatt átvernek a parlamenten, törvényeket tudnak módosítani! Ha egy miniszteri rendelet normálisan elő van készítve, akkor az három hét, ha betartanak minden jogi előírást. Akkor melyik a gyorsabb? Az, hogy csináljunk normális törvényeket, és azokat a törvényeket tartassuk be ebben az országban - az a normálisabb és az a legjobb megoldás. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, és köszönöm az ülésvezetéshez nyújtott segítségüket is; elbírok vele egyedül is, úgyhogy megy a felszólalás ezen tanácsadás nélkül is. Így például most kétperces szót kérvényeztem Jakab István alelnök úrnak, a Fidesz képviselőjének adom meg a szót. Parancsoljon!

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem töltöm ki a két percet, csak megszólítottam, és ezért kívánok reagálni. Valószínűleg Szilágyi György képviselőtársam nem volt bent a teremben, vagy valószínű, hogy nem hallotta pontosan, amikor nagyon egyértelműen elmondtam, hogy igen, mindenkire egyformán vonatkozik, azonban azért kell és azért indokolt a rendeletben való szabályozás, mivel

az erre szakosodott bűnözők új módszereket rendszeresen találnak meg, a törvényt pedig nyilván nem lehet hetente vagy havonta módosítani.

A másik dolog pedig az, hogy a miniszter a kormány tagja, tehát nyilvánvaló az, hogy a megfelelő egyeztetések lezajlanak kormányon belül is. Halkan jegyzem meg, valaki jelezte, hogy miért nem frakcióülésein tárgyaljuk meg: képviselőtársam, a frakcióülést nem kívánjuk idehozni a parlament elé. Az, hogy milyen mélységében beszéljük át a szakmai kérdéseket, azt gondolom, ez legyen minden frakciónak a saját belső ügye. A magam részéről úgy gondolom, igenis a tisztességes kereskedőre, a tisztességes termelőre, a tisztességes fuvarozókra egyformán vonatkozik, sújtson minden egyes csalót ez az intézkedés, azt gondolom, ez valamennyiünk érdeke. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Harangozó Gábor képviselő úr, de felhívom a figyelmét, hogy bár két percre jelentkezett, de csak 30 másodperce van, úgyhogy fél percben mondja el a véleményét.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Jakab képviselő úrnak szeretném mondani, hogy arra hívtam fel a figyelmüket, hogy a frakcióülésein a kormánytagokat kéne arról meggyőzni, hogy tessék normális társadalmi egyeztetés alapján törvényeket idehozni, nem pedig valamit bevezetni, utána pedig azt mondani, hogy majd kijátjuk, ha nem jól működik.

Még egy mondat: semmit nem hallottam a vitában, ami indokolná, hogy miért kell egyébként üzleti titkokat gyűjteni a tisztességes vállalkozóktól, ha nem azért, hogy ezzel is visszaéljenek. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nos, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, azt akarom megkérdezni, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Ezennel az összevont vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Tállai András államtitkár úr a szó. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az alapvető kérdés véleményem szerint is az, hogy megfelelő lépéseket vagyunk-e képesek tenni az áfacsalókkal szemben, megfelelő lépéseket tud-e hozni, döntést a kormány, illetve az Országgyűlés a gazdaság fehéritése érdekében.

Engedjék meg nekem, hogy azzal kezdjem, a jelenlegi kormány nagyon komoly lépéseket tett annak érdekében, hogy ez megtörténjen, hiszen a szintén nagy vitát kiváltó online pénztárgépek bevezetése, amit egyébként szintén nem támogattak ellenzéki

pártok, ennek ellenére már közel 190 ezer online pénztárgép működik Magyarországon. Szeretném mondani az eredményeit. 2014-ben a kis- és nagykereskedelemből befolyt áfabevétel 14 százalékkal magasabb, mint 2013-ban. Ez 227 milliárd forint áfatöbbletet jelentett. Úgy gondolom, hogy ezzel az a vita lezáródott. Olyannyira eredményes volt az online pénztárgépek bevezetése, hogy más országok is érdeklődnek, hogy hogy csinálta ezt Magyarország. Ott is voltak persze viták a bevezetésre, s a többi. Tovább is fejleszti a kormány ezt a rendszert is.

Ettől egy sokkal nagyobb döntés valóban az EKAER rendszer bevezetése, valóban ez is egyedi Európában, az Európai Unióban, és én bizonyos vagyok benne, hogy ennek is az eredménye az lesz majd, hogy Magyarország, a magyar kormány felé elismeréssel fognak adózni más országok, hogy hogyan tudta ezt bevezetni, nyilván akkor, ha ennek majd látszanak az eredményei.

(11.40)

Nagyon érdekes az ellenzéki pártok felfogása, hozzáállása. Egyik napon a napirend előtt ezermilliárdos áfahiányról beszélnek a költségvetésben, áfacsalásokról beszélnek, korrupcióról, kormányzati és a többi, amikor pedig lépéseket, nagyon komoly lépéseket tesz a magyar kormány annak érdekében, hogy ezt megállítsa és megszüntesse, akkor pedig fölállnak és azt mondják, hogy ez képtelenség, ez bürokratikus, ez anarchikus, ez tönkreteszi a magyar vállalkozói rendszert, ezzel a vállalkozások elmennek Magyarországról, hogy ez fölháborító, és hogy ez nem szükséges. El kellene döntenie, hogy melyik oldalra állnak: vagy arra az oldalra, hogy akkor segítik, támogatják az áfacsalók rendszerének a megszüntetését és ezáltal az áfabevételek növekedését, vagy a másik oldalra, ami persze nagyon népszerű, mert nyilván, akiket ez érint, való igaz, ez többletenergia, erőforrást, adminisztrációt jelent az érintetteknek, de közel sem annyit, mint ami itt elhangzott, mert jó néhány cégnél jártunk kint, és megkérdeztük, hogy ez mégis mivel jár. Hozzáteszem, hogy nem az volt az alapvető probléma, hogy esetleg ez mennyi új alkalmazottal vagy a meglévő alkalmazottak munkaerő-átcsoportosításával jár, hanem egyszerűen a rendszer egyszerűbbé, gyorsabbá tételével foglalkozott mindenki és nem pedig ezzel a kérdéssel.

A másik vita: a Jobbiknak az a problémája, hogy ezt miért miniszteri rendelet fogja majd szabályozni. Én úgy gondolom, hogy a magyar jogrendszer része az, hogy a kormány tagja, a miniszter, aki meghatározott feladatokért felel, rendeletet alkotson. Egy miniszteri rendelet jogi szempontból kvázi ugyanolyan, mint egy törvény, hiszen feladatokat, kötelezettségeket határoz meg és szankciókat alkalmaz. Ebből a szempontból, akinek ezt végre kell hajtania, teljesen mindegy, hogy azt egyébként törvény írja elő, vagy éppen miniszteri rendelet írja elő. Tehát ebben a kérdésben azt tudom mondani, hogy mivel a

Jobbiknak nincs tartalmi mondanivalója az EKAER-hez, ezért formai vitát kezdeményezett a miniszteri rendelettel szemben, amit meghallgatok, de meg nem nagyon tudom érteni.

Két dolog vetődött még föl, hogy miért csak az első áfarendszerbe való belépéskor, szállításkor kell az EKAER számot kérni. Ez jogos felvetés, ezt egyébként megfontolja a minisztérium, és gondolkodunk azon, hogy a miniszteri rendeletben ezt a részt kiterjesztjük, tehát ezt elfogadom szakmai értelemben, és ugyanúgy a Gőgös úr is ezt fölvetette, ez jogos felvetés, és azt gondolom, hogy megfontolandó az eredeti álláspontunkhoz képest.

Nem tudok egyetérteni azzal a félelemmel, ami politikai megközelítésű, hogy a miniszteri rendelet milyen mentességeket fog majd bevezetni. Meg kell várni valóban a rendeletet, a rendeletet nem lehet Országgyűlés elé hozni, de alapvetően tevékenységek, alapvetően állami cégek, ugyanaz, amit egyébként a törvényjavaslat maga is tartalmazott, illetve a tapasztalatok alapján ez még kibővítésre kerül. Tehát nyilván, hogy a jövedéki termékek szállítására például nem kell a jövőben sem EKAER számot kérni, és ez még tovább fog bővülni.

Az egyéb mentesség sem úgy van, hogy csak bead valaki egy kérelmet, hogy ő nem szeretne EKAER számot kérni, hanem meghatározott feltételeknek kell megfelelni, és csak a meghatározott feltételek megléte esetén kérheti majd ezt az adott mentességet. Hozzáteszem, hogy ezt ráadásul nem is a miniszter, hanem az adott megyei adóhatóság fogja majd eldönteni, hogy az jogos vagy nem, a rendeletben előírt feltételek alapján.

Sajnos Gőgös képviselő úr elment, de azt kell mondjam, sok kérdést nem értek. Ő a mezőgazdasághoz értő ember és annak az élharcosa, egyszerűen nem értem, hogy miért van az EKAER rendszer ellen. A minap olvastam egy baromfi-feldolgozó cég nyilatkozatát, aki a következőt mondta: alig várják már, hogy ez az EKAER rendszer élesben működjön, ugyanis azt tapasztalják, hogy olyan helyekre kellett szállítani február hónapban, ahova eddig sohasem, és az a feltételezésük, hogy mindez azért van, hogy az adott helyen eddig olyan helyről rendelték meg az árut, a baromfit, ahonnan - érdekes módon - e rendszer bevezetésének a hírére most már nem rendelnek. Tehát ő már most ki merete mondani, hogy ez teljesen egyértelműen a magyar piacot tisztítja, és a magyar helyi vállalkozások javát szolgálja. Ez csak egy másodlagos hatása lesz egyébként az EKAER rendszernek.

És nem kell attól félni, hogy ez milyen túlzott adminisztrációt jelent majd a mezőgazdasági termelőknek. Ne mondja már nekem senki, hogy akár éjfélkor, akár hajnal 4 órakor elindul egy autó mezőgazdasági termékkel, és a tulajdonosa nem tudja, hogy hány kiló meg mi van rajta azon az autón! Nem tudja, hogy az mennyit ér, és hogy majd mennyi pénzt fog érte kapni? Ha ezt valaki tudja, márpedig ezt tudni kell, mert egyébként akkor ő ott sincs; tehát

valaki más csinálja, azt se tudja, hogy mennyi és milyen terméket szállítanak el, egyébként ami az ő tulajdona? Hogyha ezt tudja, akkor már csak egy lépés az, hogy ennek a rendszernek is meg tudjon felelni, ami egyébként a saját érdeke is lesz.

Úgy gondolom, hogy a szoftverrel kapcsolatos észrevételek jogosak - ezt az LMP mondta -, ezen valóban egyszerűsíteni kell, összességében a miniszteri rendelet ezeket megpróbálja kezelni.

Nem igaz az, hogy nem egyeztettünk a szereplőkkel, mást sem csinálunk két hónapja, aki csak teheti, mindenki minden észrevételt figyelembe vesz, és a legjobb szándékkal. Egyébként tegnap nekem is pontosan a Logisztikai Szövetség főtítkára elismerte ezt, hogy valóban a minisztérium nagyon korrektül jár el, és az észrevételeket megpróbálja ebbe a rendeletbe beépíteni. Azt tudom mondani, hogy a gazdaság szereplői, akiknek nincs féltlenivalójuk, takarát-nivalójuk, azok várják azt, hogy ez a rendszer élesben működjön, és ha kell, még áldoznak is rá, ahogy mondtam, többleterőforrásokat is. A minisztérium, a miniszter kész arra, hogy a folyamatosan jövő észrevételeket feldolgozza és a miniszteri rendeletbe ezeket folyamatosan beépítsük.

Úgy gondolom, hogy mindannyiunk közös érdeke, hogy ez a rendszer elinduljon, működjön, mert ez a magyar gazdaság tisztulását, fehéredését fogja jelenteni, ami a parlament padsoraiban ülőktől függetlenül, hogy melyik oldalán ülünk, mindannyiunk közös érdeke kell hogy legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Közlöm önökkel, hogy a határozathozatalra pén-teken kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsön-szerződéseivel összefüggő, valamint egyéb magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája**. Az előterjesztés T/3117. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatot nem nyújtott be, összegző jelentését T/3117/2. számon a hálózaton megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy az önök előtt is ismert, a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló törvény - ismertebb nevén a jogegységi törvény - sze-

rint a fogyasztói kölcsönszerződések részévé váló egyoldalú kamatemelést, költségemelés, illetve díjemelést lehetővé tevő szerződéses kikötések vonatkozásában azok tisztességtelenségét kellett vélelmezni. A jogegységi törvény ugyanakkor lehetővé tette, hogy a pénzügyi intézmények pert indítsanak a magyar állammal szemben e vélelem megdöntése iránt, azaz lehetőséget kaptak arra, hogy bizonyítsák az érintett szerződéses kikötések tisztességességét.

A 2010. november 26-át követően közzétett vagy módosított általános szerződési feltételek érintett szerződéses kikötései vonatkozásában ugyanakkor a jogegységi törvény előbb említett fő szabályától eltérően nem áll fenn a tisztességtelenség vélelme.

(11.50)

Ezekben az esetekben a Magyar Nemzeti Bank vizsgálhatja meg, hogy a pénzügyi intézmények kikötéseit tisztességtelenségnek találja-e, és amennyiben egyes kikötéseket tisztességtelenségnek talál, ő az, aki közérdekű keresettel pert indíthat.

A most tárgyalt törvényjavaslat elsődleges célja, hogy kiegészítse a 2014. évi XL. törvénynek, közismert nevén elszámolási törvénynek e közérdekű keresettel indított perekre vonatkozó szabályait. A törvényjavaslat továbbá pontosítja a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseivel összefüggő, valamint egyéb magánjogi tárgyú törvények rendelkezéseit azok alkalmazásának megkönnyítése érdekében a jogalkalmazói visszajelzések alapján.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül szóljak néhány szót arról, hogy a törvényjavaslatban foglalt módosítások milyen jellegű változásokat tartalmaznak.

Az elszámolási törvényt kiegészítő szabályok részletesen meghatározzák, hogy a pénzügyi intézmény érintett szerződéses kikötésekkel kapcsolatos, a Magyar Nemzeti Bank felhívása alapján tett adatszolgáltatásának milyen tartalmi és formai követelményeknek kell megfelelnie ahhoz, hogy az alapján a Magyar Nemzeti Bank szükség esetén a megfelelő tartalmú keresetlevelet előkészíthesse.

Annak érdekében, hogy a részletesen meghatározott adatszolgáltatás alapján legyen lehetősége a Magyar Nemzeti Banknak közérdekű kereseteit benyújtania, a módosítás lehetővé teszi, hogy a Magyar Nemzeti Bank a keresetlevelét 2015. február 28-a helyett legkésőbb 2015. április 30-áig terjeszthesse elő. Ezen túlmenően a törvényjavaslat további, az eljárási mechanizmust egyszerűsítő, segítő, valamint a szükséges igényérvényesítést hatékonyabban biztosító eljárási szabályt vezet be a közérdekű kereset indított perekre vonatkozóan, azokhoz kapcsolódóan.

A törvényjavaslat lehetővé teszi például, hogy a pénzügyi intézmények közokiratban foglalt nyilatkozatban vállalhassák, hogy a szabályozással érintett valamennyi vagy meghatározott szerződéses kört érintő fogyasztóval az elszámolási törvény szabályai szerint elszámolnak. Ebben az esetben közérdekű

keresetindításra nem kerül sor, a pénzügyi intézmény pedig részlegesen vagy teljesen mentesül az adatszolgáltatás kötelezettsége alól.

A törvényjavaslat lehetőséget teremt a Magyar Nemzeti Banknak arra, hogy meghatározott esetekben 2015. április 30-át követően is érvényesíthesse az érintett fogyasztói kölcsönszerződésekkel kapcsolatos igényét. Erre akkor kerülhet sor, ha bármely, 2016. december 31-éig megindított eljárásban észleli, hogy a pénzügyi intézmény adatszolgáltatása hiányos vagy valamely részében valótlan tartalmú volt. Ebben az esetben, ha a közérdekű per még folyamatban van, úgy keresetváltogatásra van lehetőség, amennyiben pedig jogerősen befejeződött, akkor perújításnak van helye, míg ha per korábban nem volt folyamatban, úgy perindításra van lehetőség. Az erre vonatkozó szabályozás hivatott biztosítani azt, hogy valamennyi jogos fogyasztói igény vonatkozásában valós lehetőség legyen az igényérvényesítésre.

A törvényjavaslat több ponton módosítja a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló törvény, közismert nevén a Ptké. rendelkezéseit.

A 2014. március 15-én hatályba lépett Ptké. módosítására a Ptk.-hoz kapcsolódó átmeneti szabályok közel egyéves alkalmazása során felmerült jogalkalmazói észrevételek alapján kerül sor. Így például a Ptk. jogi személyekről szóló Harmadik könyvéhez kapcsolódó átmeneti rendelkezések, cégbírósi jelzések alapján tervezett módosítása a gazdasági társaságok és szövetkezetek Ptk. hatálya alá rendezésének még gördülékenyebb végrehajtása érdekében pontosítja e cégek kötelezettségeit és az ezzel összefüggő cégbírósi eljárás egyes szabályait is.

A pénztartozás tekintetében fennálló kamatfizetési kötelezettség körében a Ptké. egy értelmező szabállyal egészül ki, amely egyértelművé teszi, hogy a kamatkövetelés értelmezési tartománya a dolog természeténél fogva csak pozitív előjelű lehet. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény kiegészítése is indokoltá vált. A Ptk. szerinti betétszerződés lényegi eleme ugyanis az, hogy a bank köteles az elhelyezett betét után kamatot fizetni, majd egy későbbi időpontban az elhelyezett betéttel azonos összeget a betétesnek visszafizetni.

Fontos társadalmi-gazdasági érdek fűződik azonban ahhoz, hogy a hazai pénzügyi rendszer a nemzetközi pénzügyi helyzethez és pénzpiaci gyakorlathoz igazodjon. Ezért szükségessé vált annak lehetővé tétele, hogy a bankok a hazai szabályok szerint is kiköthessenek, illetve érvényesíthessenek negatív előjelű kamatot, de csak és kizárólag abban az esetben, ha a betétes nem természetes személy.

Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A teljesség igénye nélkül próbáltam a legfontosabb jogszabályi változásokra rámutatni. Hangsúlyozom ugyanakkor, hogy a törvényjavaslat az önök által már korábban elfogadott törvényekhez kapcsolódik, azok tartalmát pontosítja, illetve kiegészíti az alkalmazás

megkönnyítése, valamint az elszámolások zökkenőmentes lefolytatása érdekében, a jogalkalmazói vizsajelzések alapján.

Kérem a tisztelt Országgyűléstől a törvényjavaslat megvitatását és elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm az államtitkár úrnak. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetése következik. E felszólalásokra összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Először megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Mivel van kisebbségi vélemény is, ezért maximum 8 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés Törvényalkotási bizottsága 2015. február 16-ai ülésén megtárgyalta a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseivel összefüggő, valamint egyéb magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/3117. számú törvényjavaslatot.

A Törvényalkotási bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a házszabály 41. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A javaslatához képviselői önálló indítvány nem érkezett, bizottságunk módosító szándékot nem fogalmazott meg, az összegző jelentést 26 igen szavazattal és 5 tartózkodás mellett fogadta el.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 7 perces időkeretben. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak. Tessék!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amivel Salacz képviselőtársam zárta, én azzal kezdek. Persze hogy nincsen módosító javaslat hozza, hiszen néhány óra, néhány perc állt rendelkezésére az ellenzéki képviselőknél arra, hogy a törvényjavaslatához módosító javaslatokat nyújtsanak be. Nyilvánvalóan nem azért nem tették, mert ne lehetne jobbitani ezt a törvényt, hanem azért, mert egyszerűen nem volt idő rá.

Nem volt idő arra, hogy egyeztessünk az érintettekkel, hogy ők ezt a törvényt végre a sokadik nekifutás után jónak találják-e vagy sem, mert önök a szokásos kapkodó törvényhozási módjukon pár óra alatt, pár nap alatt kívánják elfogadtatni az előttünk fekvő, nem kicsit nagy jelentőséggel bíró - hogy ezzel a megfogalmazással éljek - jogszabályt.

A kritikai észrevételek is nagyjából hasonló mederben folytak a Törvényalkotási bizottság ülésén. Az

ellenzéki képviselők szóvá tették azt, illetve kérdezték a kormánytól, hogy most már ebben az igen fontos témakörben a sokadik módosításra kerül sor, vajon az utolsónak nevezhetjük-e, vagy továbbra is majd a hibákat kell javítani az e témakört szabályozó jogszabályok vonatkozásában. Ugyanis nem először, hanem sokadszor hozzák már elénk ezt a témát.

Abban minden képviselő egyetértett, hogy a téma társadalmilag az egyik legfontosabb kérdést szabályozza. Pont ezért adtunk annak hangot, hogy indokolt lenne egy kicsit jobban előkészíteni és egy kicsit professzionálisabb módon megalkotni az erre vonatkozó szabályozást, hiszen nem egy, nem két ember, hanem tömegek érdekeit érinti, és sok száz, sok ezer családot érint az a javaslatcsomag, amiről tárgyalunk és e témakörben tárgyaltunk korábban is.

(12.00)

Hangot adtak az ellenzéki képviselők annak a kritikának is, miszerint a Magyar Nemzeti Bank egy picit előbb is felelősséget vállalhatna. Két frakció megszólalója is úgy fogalmazott - nem szó szerint idézem, de a lényege az volt -, hogy a Nemzeti Bank elnöke az ingatlan.com nézetéből néha feltekinthetne és tehetné a dolgát, azaz például időben észbe kaphatna, és jelezhetné az Országgyűlés felé, hogy problémák vannak a Magyar Nemzeti Bank perleési lehetőségeit szabályozó jogszabályokkal, nem pedig az utolsó pillanatban kéne kapkodni az Országgyűlésnek, amikor szeretne e tárgyban jobbitó szándékú javaslatot megtárgyalni és elfogadni. Feltehték az ellenzéki képviselők többször azt a kérdést, hogy vajon miért kell ezt ilyen kapkodva csinálni, és miért kell ennyi hibával tűzdelten ezt a területet szabályozni.

Élénk vita bontakozott ki a bizottság ülésén arról is, hogy vajon mik voltak ennek az előzményei, és vajon mely kormányokat terheli a felelősség azért, hogy a devizahitelek ilyen helyzetbe jutottak. Itt a vélemények megoszlottak. A mi képviselőcsoportunk kiemelte azt, hogy kormányváltáskor, ha az az árfolyam marad, nem kerültek volna tízezrek, százvezrek ilyen rossz helyzetbe. Természetesen ezzel ellentétes vélemények is elhangzottak a bizottság ülésén.

Majd egy ügyrendi vitával a Fidesz lezárta a bizottsági vitát. Ezt megkifogásoltuk, és többen is kritikánkat fogalmaztuk meg e körben, így én magam is. A Törvényalkotási bizottság ülésén ez eddig nem volt divat. Őszintén remélem, és ezt a plenáris ülésen is szeretném az asztalra tenni, hogy nem is válik azzá, ha a Fidesznek kellemetlenné, kényelmetlenné válik egy vita, vagy egyszerűen a képviselői megújítják azt, hogy a dolgukat végezzék. A bizottsági ülésen, főként amikor szakbizottságként jár el ráadásul a Törvényalkotási bizottság, igenis ne csak a konkrét javaslatról, hanem annak a társadalmi környezetről, előzményeiről és lehetséges következményeiről is vitát lehessen folytatni. Remélem, nem válik divattá, hogy egyszerűen lezárják egy ügyrendi

javaslattal és az ehhez kapcsolódó szavazással a vitát. Ott is elmondtam, most is elmondom, hogy ezt felháborítónak és a Törvényalkotási bizottság ülésén, hála istennek, eddig példátlanul tartom ezt a magartást. Remélem, nem kívánják bevezetni úgy, ahogy annak idején Vas Imre, akit az ellenzék ügyrendkirályként emleget, az Alkotmányügyi bizottság ülésén ezt rendre megtette az elmúlt parlamenti ciklusban.

Éppen ezért a képviselők, akik nem támogatták ezt a javaslatot és tartózkodással szavaztak, ekként kívánták jelezni a Törvényalkotási bizottság ülésén, hogy nem értenek egyet a törvényalkotás ütemezésével, nem értenek egyet azzal, hogy olyan módon folyik a jogalkotás, hogy ennyi hibával tűzdelten tudunk csak törvényeket alkotni, nem értenek egyet a vita ügyrendi javaslattal történő lezárásával, ugyanakkor nememmel sem kívánták szavazni, hiszen mi is egyetértünk azzal, hogy ezt a területet a lehető leghamarabb, a lehető legnagyobb pontossággal és az állampolgárok számára a lehető legtöbb lehetőség biztosításával kell szabályozni.

Éppen ezért tehát azt, ami e témakörben előforduló jobbító szándékú módosító javaslat, mi támogatni fogjuk. Így tehát a tartózkodó szavazat a bizottság ülésére ezen megfontolások alapján született meg, de ahogy a képviselőtársaim el fogják mondani, a zárószavazáskor várhatóan az MSZP frakciója magát a javaslatot támogatni fogja. Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakciónak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportként 15-15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Völner Pálnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

DR. VÖLNER PÁL a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kúria 2014. június 16-án meghozott jogegységi döntése fordulópontot jelentett a devizahitelezés magyarországi történetében. Legfelsőbb bírói fórum ugyanis még soha nem mondta ki Magyarországon, hogy a bankok a devizahitelekkel szemben tisztességtelenül jártak el és visszaéltek erőfölényükkel.

Ennek megfelelően az Országgyűlés kivételes eljárással még július 4-én elfogadta a devizahitelek megsegítését célzó első törvényt, amelynek értelmében a pénzügyi intézmények feladatává vált, hogy az általuk alkalmazott általános szerződési feltételekből kiiktassák a tisztességtelen kikötéseket. Az azóta elfogadott törvények értelmében 1 millió 300 ezer család kaphatja vissza a bankoktól a tisztességtelenül elvett összegeket. Ez hozzávetőlegesen 680 ezer de-

viza- és 650 ezer forintalapú adóst érint. Az elszámolást követően a törlesztőrészek átlagosan 25-30 százalékkal csökkenhetnek. A pénzintézeteknek az MNB rendelete alapján kell kiszámolniuk az adósoknak visszajáró összeget, ami a becslések szerint elérheti az 1000 milliárd forintot is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Kúria jogegységi döntése szerint a 2010. november 26-át követően közzétett vagy módosított általános szerződési feltételek által érintett szerződéses kikötések esetében a törvény fő szabálya alóli kivételként a Magyar Nemzeti Bank vizsgálhatja meg azok tisztességtelenségét. Amennyiben egyes kikötéseket tisztességtelennek talál, a hatályos szabályozás szerint 2015. február 14. napja és 2015. február 28. napja között indíthat közérdekű keresettel pert.

A már korábban előírt adatszolgáltatási kötelezettség alapján benyújtott adatok feldolgozása során már megállapítható a Nemzeti Bank számára, hogy a pénzügyi intézmények adatszolgáltatása sok esetben nem teljes körű, abból nem tárható fel maradéktalanul az a többszintű szabályozási rendszer, amelynek ismerete szükséges a keresetlevél megfelelő összeállításához. A probléma kezelése érdekében jelen törvénymódosításban részletesen meghatározásra kerül, hogy a pénzügyi intézmény adatszolgáltatásának melyek a tartalmi és formai követelményei. Ez azt a célt szolgálja, hogy a Nemzeti Bank a megfelelő tartalmú keresetlevelet készíthesse elő. Annak érdekében, hogy az új adatszolgáltatás alapján lehetőség legyen az MNB-nek közérdekű kereseteit benyújtani, a módosítás lehetővé teszi, hogy a Nemzeti Bank a keresetlevélét 2015. február 28-a helyett, ahogy az államtitkár úr is említette, legkésőbb 2015. április 30. napjáig terjessze elő.

A törvényjavaslat lehetőséget teremt az MNB-nek arra, hogy meghatározott esetekben 2015. április 30. napját követően is érvényesíthesse az érintett fogyasztói kölcsönszerződésekkel kapcsolatos igényét. Erre akkor kerülhet sor, ha bármely, 2016. december 31. napjáig megindított eljárásában észleli, hogy a pénzügyi intézmény adatszolgáltatása hiányos, vagy valamely részében valótlan tartalmú volt. Ebben az esetben, ha a közérdekű per még folyamatban van, úgy keresetváltoztatásra van lehetőség, amennyiben pedig jogerősen befejeződött, úgy perújításnak van helye, míg ha per korábban nem volt folyamatban, úgy perindításra van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném önöket arra emlékeztetni, hogy a magyar bankok 2010 őszéig egyoldalúan módosíthatták a szerződéseket, az ügyfél beleegyezése nélkül, minimális értesítési kötelezettségek mellett, gyakorlatilag egyszerű hirdetmények kifüggesztésével. Az elmúlt hónapokban ennek a gyakorlatnak az elszámoltatására került sor, az egyoldalú szerződésmódosítások, az ügyfelek hátrányára megállapított költség- és díjemelések, illetve kamatemelések tisztességtelen gyakorlatának egyszer s mindenkorra szeretnénk véget vetni. Ezért kérem, támogassák a jelen törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(12.10)

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt szeretném bejelenteni, hogy az MSZP-frakció a szavazatát adja az előttünk fekvő törvényjavaslathoz. Szeretném rögtön hozzátenni, hogy nem a Fidesz-KDNP törvényalkotási gyakorlatára mondunk igent, hanem arra, hogy ami el van rontva, ami alkalmazhatatlan, azt a devizahitelesek érdekében javítani fogják. Újból szembesülhettünk ugyanis a Fidesz-KDNP-kormány pontatlan, átgondolatlan, felelőtlen, kapkodó törvényhozási gyakorlatával.

Újból azt látjuk - mint már sokszor megszokhattuk -, hogy a július 4-ei ülésnapon elfogadott törvény az életben nem állta meg a helyét, csak módosításokkal lehet majd a gyakorlatban alkalmazni. A módosítások indoklásában több helyen szerepelnek a „koherenciazavar feloldását szolgálja”, „szövegponztosító javaslat” kifejezések. Ebből is látszik, hogy már megint csak kapkodtak, nem kérdezték meg az elfogadás előtt a törvényjavaslatokról a szakma vagy a bíróság véleményét a kérdésben.

Lassan megfogadhatnák a „lassan járj, tovább érsz!” mondást, és törekedhetnének a precízebb munkára. De a rest, mint tudjuk, kétszer fáj. De önök nemcsak kétszer, hanem nagyon sokszor szokták módosítani törvényeiket.

Kérdésként merül fel az, hogy most megfelelően egyezteték-e a módosítást például a bíróságokkal, vagy megint csak önfejű, akaratos kisgyermek módjára módosítják majd ezt a törvényt. Aztán pár hónap múlva megint hozzá kell nyúlni a törvényhez, mert utólag kiderül, hogy a gyakorlatban megint bebizonyította, hogy a jogszabály életképtelen. Nem véletlenül kérdezem mindezt: csak most, ezzel a módosítással egészítik ki a közérdekű keresettel indított perekre vonatkozó szabályozást azzal, hogy a pénzügyi intézményeknek a szerződéses kikötésekkel kapcsolatos adatszolgáltatása milyen tartalmi és formai követelményeknek kell hogy megfeleljen. Ha a követelmények nem teljesülnek, akkor a felügyelet, az MNB nem tudja a megfelelő tartalmú keresetlevelet előkészíteni. Ebből is látszik, hogy mennyire pontatlanul írták meg, és nem gondolták végig, hogy hogyan fog menni ez a folyamat.

Hát akkor ezt hogyan gondolták korábban? Ezt sem nagyon értjük. Ebből is látszik, hogy mennyire átgondolatlan volt ez a törvényjavaslatuk, az életszerűtlenség, az alkalmazhatóság, a nagy kapkodás háttérbe szorította az ésszerűséget. Persze érthető, hogy kapkodtak, hiszen az érintettek - főleg azok, akik 2010-ben önökre szavaztak - jogosan kérték számon, hogy négy évig miért nem csináltak semmit ebben az ügyben sem. Ja, persze, azért, mert önök az

elmúlt négy évben csak a demokrácia lebontásával és a Fidesz-KDNP-kormány tagjainak, képviselőinek és haverjainak fontos törvények megalkotásával voltak elfoglalva.

Nemcsak az adatszolgáltatás formai és tartalmi meghatározása hiányzott a törvényből a felügyeletnek ahhoz, hogy megfelelő tartalmú keresetlevelet tudjon készíteni. Módosítják a határidőket is, hiszen az előírt február 28-ai határidő betarthatatlan volt. Most ezt a határidőt tolják ki április 30-ig.

Tisztelt Kormányparti Képviselőtársaim! Azért az előzményekről nem árt elmondani egy-két dolgot. Hogy miért volt káros csaknem öt évet várni arra, hogy valamit javítsanak a devizahitelesek helyzetén. És most nem azt fogom felelegetni, hogy mennyi volt a svájci frank árfolyama a 2010-es kormányváltáskor, arról beszélnék, hogy mi lett azóta, és miért sokkal rosszabb a helyzet.

A bankok ugyanis többek között azért emeltek egyoldalúan kamatot, azért emeltek egyoldalúan díjtételeket, mert a kormány által a zsebükből kivett pénzt akarták a fogyasztókkal megfizettetni. A fogyasztók is tudták, hogy a bankok át fogják rájuk hárítani a pluszköltségeket, csak valahogy önöket nem érdekelte ez az egész.

Azokról a bankokról beszélünk egyébként, amelyek közül egyeseket lenyúltak, mások tulajdonosait állami vásárlással, azaz közpénzzel kárpóoltak a bankadóért. Emlékeztetnék arra is, hogy a devizahitelesek legnagyobb veszteségét az árfolyamkockázaton kellett hogy elszenvedjék. Márpedig az árfolyam nem független a kormány gazdaságpolitikájától.

Az elmúlt négy évben ezen a téren elszabadult a pokol. A forint olyan mértékben gyengült meg, hogy fő problémájává vált a devizahitelesek problémahalmazának. Magának a Magyar Nemzeti Banknak a saját statisztikája szerint is egy átlagos havi törlesztőrészlet összege 2010 óta több mint 70 százalékkal növekedett, és ez nagyobb részben az árfolyamkülönbség alakulásából ered.

Arról, hogy a helyzet mennyit romlott, engedjék meg nekem, hogy néhány számot mégiscsak elmondjak. 2010 áprilisában 1 euró 265 forintba került. A mai nap reggelén, ha megnézik, 1 euró 308 forint. 2010 áprilisában a svájci frank a kormányváltáskor 185 forint volt. A mai nap reggelén 289. És ugye, jól emlékeznek a januári 400 forintos svájci frankra, amit a mai autóhitelesek szépen megkapnak a napokban törlesztőrészletben, hogy lássák, milyen jó a Fidesz gazdaságpolitikája, és hogy védi őket, ugye. (Dr. Répássy Róbert: Ez is miattunk van?) Hát alapjaiban véve, bárhogyan nézzük, igen, ezért Orbán Viktor és Matolcsy György a felelős. Az a politika, amely az első években sorsára hagyta a forintot, majd az utóbbi hónapokban már nyíltan hirdette meg gyakorlatilag, hogy a forintot nem kívánja megvédeni.

Pedig a devizahitelesek komoly része ma is szenved az árfolyamváltozás következményeitől. Ráadásul az autó- és szabad felhasználású hiteleket

felvevő családokat magukra hagyták. Orbán Viktor január közepén kijelentette, hogy a bankoknak és a devizahiteleseknek tárgyalniuk kell, a kormánynak csak mediátorszerepe, közvetítős szerepe lehet, és nem lehet más. Ezzel magára maradt több százezer ember, hiszen rájuk az árfolyamrögzítés nem vonatkozik. Már meg sem lepődünk, hogy Orbán Viktor megint csak a kormányával félmegoldásokat hoz, és nem foglalkozik nagyon sok kisémberrrel.

Tisztelt Ház! Az MSZP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot, és türelmesen várja, hogy még hol fog kibukni újabb hiba vagy hol fog kibújni újabb disznóság. Most jött létre az MNB eszközkezelő cége, amelynek vezetője a monetáris tanácsi tagságával összeférhetetlen megbízatást kapott a vezetéssel. Remélni merem, hogy Matolcsy György két ingatlan vagy kastély megvásárlása között talán ezt is észreveszi. Csak remélni merem, hogy minden törvénytelenség nem lesz már megint, hogy módosítják majd a törvényt, hogy a törvénytelenség mostantól törvényes legyen. Ahogy ezt önöktől megszoktuk.

Tisztességet várunk el, és azt, hogy normális törvénykezést hozzanak a parlament elé. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény 4. § (1) bekezdése fő szabályként felállította a fogyasztói kölcsönszerződések részévé való általános, egyedileg nem tárgyalt szerződési feltételeknek, úgymint az egyoldalú kamatemeléseknek, költségemeléseknek, illetve díjemeléseknek a szerződéses kikötései vonatkozásában a tisztességtelenség törvényi vélelmét.

A jogegységi törvény ezzel egyidejűleg lehetővé tette a pénzügyi intézmények számára, hogy pert indítsanak a magyar állammal szemben e vélelem megdöntése iránt, felperesi pozícióban bizonyítva azt, hogy az érintett szerződések, kikötések tisztességesek.

A jogegységi törvény 6. § (2) bekezdése ugyanakkor kivételt határozott meg a fő szabály alól. 2010. november 26-át követően közzétett vagy módosított általános szerződési feltételek érintett szerződéses kikötései tekintetében nem kell vélelmezni azok tisztességtelenségét. E kikötéseket a jogszabályi rendelkezések alapján a Magyar Nemzeti Bank mint felügyelet vizsgálhatja meg, és amennyiben az egyes kikötéseket tisztességtelenségnek találja, úgy közérdekű keresettel pert indíthat a tisztességtelenség megállapítása iránt.

Közérdekű keresettel indított perekre vonatkozó szabályokat a Kúriának a pénzügyi intézmények fo-

gyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló, 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló, 2014. évi XL. törvény határozza meg, utalva a jogegységi törvényben rögzített polgári peres eljárás szabályaira is.

A pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseivel összefüggő, valamint egyéb magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kiegészíti az elszámolási törvény közérdekű keresettel indított perekre vonatkozó szabályait. Részletesen meghatározza továbbá azt, hogy a pénzügyi intézmény érintett szerződéses kikötésekkel kapcsolatos adatszolgáltatásának milyen tartalmi és formai követelményeknek kell megfelelnie.

(12.20)

A fentiekén túl a törvényjavaslat az eljárási mechanizmust egyszerűsítő, továbbá az ígervényérvényesítést hatékonyabban biztosító eljárási szabályokat vezet be a közérdekű keresettel indított perek vonatkozásában. A törvényjavaslat a jogalkalmazás során kialakult gyakorlat figyelembevételével pontosítja továbbá a pénzügyi intézményeknek a fogyasztói kölcsönszerződésekkel, valamint egyéb magánjogi tárgyú törvényekkel összefüggő rendelkezéseit. A törvényjavaslat a jogegységi törvény és az elszámolási törvény mellett módosítja a fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXVII. törvényt, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvényt, a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvényt, valamint az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendelkezéséről szóló 2014. évi LXXVI. törvényt.

Kérem, támogassák a T/3117. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő csomagot akár még támogathatjuk is, hiszen az adatszolgáltatás formai követelményeinek a kiigazítása egy nagyon fontos dolog, egy szakmai lépés, amely támogatható, és megkönnyíthet bizonyos eljárásokat. Csakhogy nem ennek a papirosnak kellene előttünk feküdnie. Egészen pontosan látható és tetten érhető, hogy a Fidesz-KDNP mostani indítványa - ami, mondom, formai szempontból akár még támogatható is lenne, ha nem lenne belerejtve egy-

két akna - egész egyszerűen azt a korábbi folyamat-ábrát folytatja, mely szerint részkérdésekben jól kommunikálható, látszólag kedvező lépéseket próbál hozni, a gyakorlatban összességében, rendszerszinten pedig nemcsak hogy elárulja a devizahitelkárosultakat, hanem az orvul elorzott pénz egy részét legalizálja, jóváírja a bankok számláira, és most már a kormány sem csinál titkot abból, hogy paktumot kötött a bankrendszerrel, a Bankszövetséggel. Ezt a legszélesebb körű sajtótájékoztatókon jelentették be, és ott már gyakorlatilag azt is deklarálták, hogy a magáncsőd intézményét nem vezetik be úgy, hogy az a Bankszövetségnek ne legyen megfelelő; már a kilakoltatási kvótával kapcsolatban is felmerültek gondolatok, hogy adott esetben még inkább a bankok számára kedvező módon engedi a Fidesz-KDNP kilakoltatni a magyar embereket a saját otthonaikból. S mindezt miért teszi? Még be is vallja: azért, hogy 2006-tól (*sic!*) a szentnek tekintett banki hitelezés beinduljon, ami egyébként több mint tíz éve nem működik az országban megfelelő módon, és gyakorlatilag kormányzati színezettől függetlenül, az összes eddigi magyar kormány engedte magát kiszolgáltatni annak a nemzetközi pénzügyi hálózatnak, amely megmondja, hogy önök milyen törvényt hozzanak és milyet ne. Na, ez az, ami felháborító!

Mondom, az előttünk lévő papírcsomagban az ellen, hogy közérdekű keresetek esetén az adatszolgáltatás formai követelményei ki legyenek igazítva, nekem semmi komoly kifogásom nincs. Lehetne persze kötözködni, de nem azért vagyunk itt, hogy kötözködjünk, hanem azért, hogy megpróbáljuk jobbítani, javítani azt, amit még lehet.

De előttünk van egy olyan papír, amelynek már a vezérszónoki indoklása is hemzsegett a hazugságoktól. Hát, itt azt állították mondani, hogy visszaadják a magyar emberek számára az indokolatlanul tőlük elvett pénzügyi összeget. Ez konkrétan nem igaz! A magyar emberek többsége 150-160 forintot vette fel az úgynevezett devizahitelét, és most egy majdnem piaci árfolyamon, 250 forint fölött forintosítanak. A kettő közötti összeget pedig legalizálva lenyúlhatja a pénzintézet, olyan szerződések esetében, ahol autóhitelek tekintetében nem is volt tisztességes átváltási arány vagy tisztességes tartozásösszeg feltüntetve a napi árfolyamnak megfelelően az érintett szerződés-tömeg 70 százalékában. Ezt legalizálja a Fidesz-KDNP-kormányzat, azért, hogy a paktuma megkötethessen a bankrendszerrel, azért, hogy 2016-tól látszólagosan a belső hitelezés beinduljon ettől.

A helyzet ezzel szemben az, hogy nekünk itt most nem feltétlenül az adatszolgáltatás formai követelményeiről kéne csak és kizárólag tárgyalnunk. Arról kéne beszélnünk, hogy van több mint 250 ezer gépjárműhiteles, akinek a kormányzat azt mondta, hogy nem segítünk sehogy, majd közvetítünk. A kormány vállalja a közvetítő szerepet hősies módon azzal a bankrendszerrel szemben, amelyet neki kéne szabályoznia. Ezzel szemben mit csinál? Az önálló és független fogyasztóvédelem megszüntetésével, felda-

rabolásával ezt az egészet becsomagolta a Magyar Nemzeti Bank alá, tehát független fogyasztóvédelemről - tisztelet a kivételnek - nem igazán beszélhetünk Magyarországon.

És akkor ott vannak a szabad felhasználású kölcsönökkel, hitelszerződésekkel bírók. Ez újabb 300 ezer fős társadalmi tömeg, pontosabban 300 ezer körüli szerződésről van szó, de ha a mögöttük álló családtagokat és nemcsak a családmagokat nézzük, akkor még nagyobb tömegekről. Emellett ott van 130 ezer olyan szerződés, amelynek a tulajdonosa több mint 90 napja nem képes törleszteni, ezek bedőltek minősíthetők, és az is látható, hogy - ahogy az érintett bankok halas kofa módjára adják-veszik ezeket a tartozásokat, a tartozásárfolyam 15-35 százalékán, ha a tartozástömeg volumenéhez hasonlítunk -, az ilyen kormányzati típusú rendezésekkel vagy rendezési kísérletekkel csak és kizárólag nyer a bankrendszer, sokkal többet kap az ő vélt vagy valós tartozásáért, mint amennyit az valójában ér, és mint amennyit kaphatna piaci viszonyok között. Tehát a paktumpolitika idevezet, hogy önök legalizálják az indokolatlanul elvett pénzeket a bankok számláin, pedig azt az embereknek kéne visszajuttatni, az érintetteknek.

Nem mondjuk azt, hogy minden bank bűnös, és hogy ne lenne szükség rájuk. Dehogyan nincs! De azt mondjuk, hogy ha Magyarországon valódi, tiszta piaci körülményeket akarunk, akkor az évszázad pénzügyi csalását és átverését nem szabad következmények nélkül hagyni. S most önöknek az autóhitelesekről, a szabad felhasználású hitelek tulajdonosairól kellene beszélni, de ez el sem hangzott, nem hogy a vezérszónokiban, de még a felvezetőben sem. Eközben az előttünk fekvő csomagban még a Ptk.-hoz is van merszük hozzányúlni komolyabb, szélesebb körű társadalmi egyeztetés nélkül. De több százezer magyar ember sorsának a rendezése fel sem merül önökben, mert kötöttek egy paktumot a bankokkal, és most a bankok mondják önöknek tollba, hogy erre a papirosra mi kerülhet rá és mi nem kerülhet rá.

Azt is látnunk kell - amit az MSZP vezérszónoka kritizál, egyébként részben joggal -, hogy azért az árfolyam alakulását nemcsak a kormányzat befolyásolja, mert történt itt számos olyan nemzetközi begyűrűző hatás, ami nem könnyítette meg az Orbán-kormány dolgát a 2010-es évektől kezdődően; ezt a korrektség kedvéért meg kell hogy jegyezzem. Ugyanakkor számtalan eszköze lett volna az előző Orbán-kormánynak és a mostaninak is arra nézve, hogy beavatkozzon. De mit csinált? Folyamatosan tologatta a probléma megoldását, hintapolitikát folytatott, paktumpolitikát folytatott. Egyébként ezt le is tagadta először, hiszen az óriásplakátjaira a bankok elszámoltatása került kiírásra. De még amikor az Unió bíróságának előzetes döntéshozatalából is kiderült, hogy lényegében nem volt deviza, maximum 20 százalékos volumenben az úgynevezett devizahiteles szerződések mögött, még akkor is a Kúriára és egyéb szervekre hivatkozva elodázta a cselekvést a kor-

mányzat. A leginkább arcátlan pedig a piaci árfolyam környékén történő forintosítás volt. Itt hazudták önök a szemünkbe azt, hogy a Kúria megkötötte az önök kezét az árfolyam tekintetében, miközben ez szemem szedett, arcátlan hazugság! A Kúriának egyetlen kikötése sem szólt egy szót sem arról, hogy önök az átváltás folyamán milyen árfolyamot használhatnak vagy használjanak. Egészen egyértelmű, hogy felvételtkor árfolyamon kellett volna forintosítani, most is azt kellene. De még ha az első kormányváltáskor, 2010-ben megnézték volna az akkori árfolyamot, és azt mondják, hogy igen, azonnal forintosítjuk felvételtkor árfolyamon ezeket a hiteleket, de még ha akkor napi árfolyamon teszik, még akkor is egy 200 forint alatti árfolyamnál tartottunk volna, de az önök négy és féléves huzavonája, tötymörgése idevezetett, egy ezermilliárdos nagyságrendű kiadáshoz az emberek oldalán, és ugyanekkora legalizált bevételhez a bankoknál.

Most önök ennek egy részét visszacsoportosítják, de hangsúlyozom, csak egy részét. Elvittek egy hi-fi tornyot a boltból, ellopták, és abból önök a lemezjátszót visszakerik - hát, ezt beállítani banki elszámoltatásnak legalábbis röhejes! S hozzáteszik azt, hogy a mostani árfolyamelszállás mentén nagyon sok ember megmenekült a még nagyobb katasztrófától. Mi ennek nagyon örülünk, mert nagyon jó, hogy ez az árfolyam-elszabadulás nem csapódott le teljes mértékben az embereken, de az alapproblémán ez mit sem változtat.

Ezek ismeretében már felmerül az a kérdés, hogy mi, amikor itt az adatszolgáltatás formai követelményeiről tárgyalunk, miért nem tárgyalunk a maga mélységében az érintett polgárok problémáiról. Látható, hogy a szerződések 95 százaléka svájci frankra átszámolt, 150-160 forintos svájci frank körül vették fel, ezeket számolják át most 256,47 forint/svájci frankon, így ez egy 70 százalékos növekedésnek felel meg az indokolthoz képest. Az annuitásos kölcsönök vizsgálata tekintetében, mondjuk, ha egy 25 éves kölcsönszerződést vizsgálunk, és abból eltelt nyolc év, az egyharmad futamidő alatt egész egyszerűen nagyon kevés olyan példát találni, ahol 20 százaléknál nagyobb tömegben csökkent volna a tartozás mértéke.

(12.30)

Hiszen a kiegyenlített havi tartozásokból hatalmas arány megy kamattörlesztésre, és nagyon kevés valóban a törlesztésre. Tehát a kamatok elviszik a törlesztési tömeg legnagyobb részét. Vagyis 80 százalék még legalább a fennálló adósság, ha nagy jóindulattal számolunk, akkor is. Ez most még 70 százalékkal nő az önök átszámításának köszönhetően. Így 156 százaléknyi tartozástömeget tartunk. Csakhogy a hátralévő idő alatt, mert ezek a szerződések még pörögnek, még futnak, a kamat ezt megduplázza. Gyakorlatilag piaci átlagon megduplázza, így még ki

kell fizetni a felvett kölcsön adott esetben 312 százalékat. Nincsenek olyan piaci viszonyok, amelyek ezt indokolhatnák; és erre a 312 százalékos fizetési kötelezettségre kiírni az óriásplakátra, hogy elszámoltatjuk a bankokat, hát, ez az évszázad másik átverése!

Ez kifizethetetlen tömeg, hiszen a szerződések futamidejéből adott esetben még kétharmad hátravan - ez egy valódi kétharmad. És el kell hogy mondjuk, ha valaki most nem avatkozik be, és nem teszi rendbe tisztességes gazdasági feltételek mentén ezt az egész kátyvaszt, amit önök itt engedtek kiterjedni, kifejlődni az utóbbi évek során, akkor a magyar nemzetgazdaságra történő lecsapódása ennek az egész folyamatnak elképesztő károkat fog okozni. Ez még akkor is igaz, ha a még nagyobb bajt önök most valóban, látszólag elhárították.

Hogy mi történt összességében, és mi az, amiről álláspontom szerint itt vita kéne hogy folyjon zárszóként? A 80-as években gyakorlatilag eladósították az államot, ennek volt egy jó nagy tudatos része is, hiszen a 90-es években ezen okból, privatizáció örve alatt gyakorlatilag a teljes magyar termelőkapacitást kiárusították, elvették a magyar tulajdonosoktól. És azt is látnunk kell, hogy a 2000-es években, amikor elkezdődött a hasonló hitelkonstrukciók felfutása, ne feledjük el, hogy egy 2001-es módosítás engedte ki a szellemet a palackból, amikor is, ugye, lehetővé vált a hasonló konstrukciójú hitelek piaci bevezetése, aztán az egyoldalú áthárítások, módosítások engedése csak tovább súlyosbította a helyzetet.

Most oda jutottunk, hogy Amerikában és máshol a befektetési alapok egyszerűen készülődnek arra, hogy befektetési társaságok mögé bújva magyar emberek ingatlanjainak tömegeire tegyék rá a kezüket. És most, a bedőlt kölcsönök címén erre lehetőségük is lesz, hiszen az állam vagy az MNB szervezte úgynevezett rossz bank, igenis élő a veszély, tömegesen fogja megszerezni ezeket a követeléseket. Már az önök bankvásárlásaiból is látszik, hogy nem az volt a cél, hogy itt magyar tulajdonú vagy akár állami tulajdonú bankok könnyebb feltételeket, valódi versenyhelyzetet teremtsenek a piacon, hiszen már felmerül az, hogy 3-5 év után megszabadulnak ezektől, magánkezekbe adják őket. Tehát nem merül fel annak az esélye, hogy itt komoly javításokat, könnyítéseket érzünk el ezáltal. De hogy például egy MNB szervezte rossz bank mit csinál a megszerzett követelésállománnyal, ennek kapcsán semmilyen ismeretünk nincs. Garanciáink pedig pláne nincsenek. Tehát igenis élő és adott a veszély, hogy ezt a hatalmas követeléstömeget adott esetben magánkezekbe, befektetési alapok kezébe fogják átjárszani, és magyar emberek tömegei veszítik el a lakhatásukat a legalapvetőbb emberi jogaik csorbulása mellett. Úgy, hogy ez a hatalmas ingatlantömeg adott esetben nem is magyar kézben marad. Tehát egy olyan piaci átjárszási folyamat számára nyitják ki a kapukat jelen pillanatban, ami nemcsak Magyarországon vállalhatatlan, de a világ bármelyik tisztességesen működő piacgazdaságában is vállalhatatlan lenne.

Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány épp e törvényjavaslat pénteki benyújtásával egy időben jelentette be, hogy a fair piaci értékbecsléshez képest közel kétszeres áron, mintegy 214 milliárd forintért vásárolja meg a Budapest Bankot. A múlt héten pedig a magyar kormány nemcsak az Erste Bank résztulajdonosa lett, hanem egy olyan megállapodáscsomagot is elfogadott, amivel gyakorlatilag bezárta a bankok elszámoltatását.

Az új kiegyezés vesztesei azonban ezúttal is a legsérülékenyebb emberek, az adósságuk miatt a tönk szélére került családok lettek, akik az elmúlt négy évben sem kaptak semmilyen segítséget, most pedig a reményt is elvesztik, hogy ez változni fog. Az EBRD gyámkodása mellett a napokban megkötött egyezség alapján a kormány többet közzét vállalta, hogy tartózkodik az ingatlanárverések és a kilakoltatások további szigorításától. Vállalta azt is, hogy a magáncsőd intézményét és más, fizetéseképtelenné vált adósokat védő intézkedést csak a Bankszövetség egyetértésével fogadhat el. Ehhez jön az az elképesztő ígéret, hogy a kormány nem hoz a bankok profitjára negatívan ható intézkedést. Ezzel a kormány lényegében lemond a pénzügyi fogyasztóvédelem erősítéséről, a bajba jutott adósok védelméről és a pénzügyi intézmények esetleges túlkapásainak korlátozásáról.

Az Orbán-kormány az elmúlt négy év alatt a legmostohábban azokkal bánt, akik egyébként is nehéz helyzetbe kerültek a deviza- vagy más adósságok miatt. Mind a végtörlesztés, mind a forintosítás elsősorban a fizetni még tudó adósoknak jelent könnyebbséget, azonban a hiteleiket és így gyakran otthonukat elbukók nem kaptak semmilyen támaszt. Nekik, a leszakadóknak a kormány nem adott semmit. Pont azoknak nem nyújtott segítséget, akiknek a leginkább szükségük lenne rá. A családok tömegeit nyomorba döntő hitelcsapda elleni lépések nem nyújtottak elegendő segítséget. Sőt, az a tény, hogy a Magyar Nemzeti Bank 309 forintos árfolyamon váltja át a devizahiteleket, miközben jóval olcsóbban, körülbelül 250 forintos átlagárfolyamon jutott hozzá az euróhoz, azt is jelenti, hogy az elmúlt évek devizahitelezéssel összefüggő árfolyamkockázatának egészét a hiteladósok viselik. Hiába nyújtott be az LMP is javaslatokat az adósságplafonról, a faktorálás tilalmáról, a jogerős ítélet nélküli kilakoltatás tilalmáról vagy támogatta a magáncsőd intézményét, a kormány ezeket lesöpörte az asztalról.

A kormány a mostani kiegyezéssel sokadszorra bizonyítja, hogy számára a legszegényebbek egyszerűen nem léteznek. Ma már mindenki tudja, amit

elsőként Róna Péter mondott ki: a devizahitel hibás termék. Azonban a kormánynak négy éven keresztül hiába mondtuk, hogy a forintosítást meg kell lépni. 2010-ben, a kormányváltáskor még 265 forint volt az euró, ha akkor meglépik, nemcsak a 309 forintos devizahitel-átváltási árfolyamhoz képesti különbséget nyertük volna meg, hanem négy év függőséget is megspórolhattunk volna.

Jó lenne a közösségi célokat ezúttal időben felismerni, és a fogyasztóknak nyújtott hitelekről, továbbá a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvények módosításakor javasolom az LMP hiteladósok védelmét szolgáló javaslatait figyelembe venni, törvényi szintre emelni.

Elsőként, hogy a kilakoltatásra ne kerülhessen sor jogerős bírósági ítélet nélkül. Az eddigi devizahiteles-mentőcsomagok szinte kizárólag az eleve módosabb adósokat segítették, a párt viszont elkötelezett az igazán elesetteket is megvédő intézkedések mellett. Itt gátat kíván szabni annak, hogy bírói ítélet, illetve szerződések érvényességének megvizsgálása nélkül lakoltathassanak ki embereket.

Másodsorban a bankok követeléseiket ne adhasák el behajtó cégeknek. A javaslatunk más módon is megnehezítené a bankok számára a végrehajtást. Megtiltaná ugyanis, hogy engedélyezzék a lakáscélú hitelszerződésből vagy lízingszerződésből eredő követelést. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a pénztézetek nem adhatnák el a tartozást erre szakosodott követelésrendező cégeknek, hanem ha hozzá akarnak jutni a pénzükhöz, maguknak kellene végigjárni a jogi utat. Ez nyilvánvalóan kellemetlen lenne a bankoknak, főleg, hogy a bíróságon kiderülhet, érvénytelen az egész szerződés. Valószínűleg jobban hajlanának így a megegyezésre is.

Harmadsorban be kell vezetni a védett számla intézményét. A szerződés felmondásának egyenes következménye a pénzügyi intézmény követelésének eladása, faktorálása, illetve a követelés végrehajtásának átadása. A fogyasztóvédelmi szervezetek tájékoztatása, rendszeres beszámolóí és szabályozási javaslatok alapján a legnagyobb fogyasztói sérelmek akkor következnek be igazán, amikor a hitelnyújtó részéről a szabadulás iránti igény bekövetkezik. A fogyasztóvédelmi szabályok megerősítése a követelészárló pénzügyi intézmények magatartásának szabályozását és szigorítását, a végrehajtással kapcsolatos jogszabályok módosítását, a bíróságon kívüli végrehajtás szabályainak módosítását, illetve új jogintézmények bevezetését sürgeti.

Sok panasz érkezik, hogy a végrehajtó által behajtott beszedési megbízást a bankok kritika nélkül teljesítik, és a bankszámla egyenlegéről a végrehajtás alá nem vonható pénzüsségeket, illetve a bankszámlára a végrehajtási törvényben védett jogcímeiken érkező összegeket is beszedik a végrehajtást kérő számára. Erre szolgálna megoldásként az úgynevezett védett számla. A védett számlát minden bank ingyenesen, számlavezetési díj nélkül lenne köteles a számlatulajdonos számára biztosítani.

(12.40)

Erre a számlára kizárólag olyan jogcímenek érkezhettek utalás, amelyek a végrehajtási törvény értelmében mentesek a végrehajtás alól. Az ezen pénzforgalmi számlán található egyenlegre semmilyen esetben sem lehetne végrehajtást bevezetni. A számlára azonban a védett jogcímenek történő jóváíráson és a védett jogcímenek utalókon kívül más nem teljesíthető utalást, ezzel meg lehetne akadályozni, hogy az adósok a végrehajtás alól kivonják a jövedelmüket, vagyonukat.

Negyedrészt be kell vezetni a magáncsőd intézményét. Valamennyi államban ismert a magáncsőd intézménye, amely a csődtörvényhez kapcsolódó csődvédelmi szabályokat tartalmaz magánszemély fizetésképtelen helyzetének kezelése esetére.

Az IRM nagyon alapos és részletesen kidolgozott szabályozási javaslatot nyújtott be 2009-ben az Országgyűlés elé, amelynek a tárgyalására azonban nem került sor, pedig azt elfogadhatónak tartjuk. A magáncsőd intézményének bevezetése azért elengedhetetlen, mert hosszú távon ez biztosítja a teljesen elszegényedők védelmét. A magáncsőd intézményének bevezetése jelentős ellenállást váltott ki a banki lobbiból, mivel hátrányosan érintené a jelzáloggal biztosított követelések érvényesítését.

Végül ötödsorban, utójára: jelentősebb lépéseket kell tenni a pénzügyi ismeretterjesztés és a fogyasztóvédelem terén. A kormány megfeledezett a Kúria döntésének egy nagyon fontos eleméről, miszerint a devizaalapú szerződések hibásak lehetnek, amennyiben az adós nem kapott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázat lehetséges mértékéről.

A kormány nem tárta fel, hogy a tájékoztatás mennyiben maradt el a törvényileg megköveteltől, és nem építette be az általa megalkotott szerkezetbe a tájékoztatás rendszerszerű elmaradásának következményét. Kérem, hogy ezen pontok beépítésében legyenek partnerek.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most további felszólalásokra van mód. A normál szót kérő felszólalók közül elsőként Lukács László képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik. *(Jelzésre:)* Ő azonban nem tartózkodik a teremben. A monitoron más képviselő úr vagy képviselő asszony neve nem jelenik meg. Megkérdezem, hogy bárki, aki a teremben jelen van, kívánna-e szólni. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés... *(Dr. Lukács László György az ülésterembe lép.)* - a hír megérkezett, még szerencse, hogy nem mondtam ki a következő mondatot, amivel lezártam volna azt a vitát, amit így méltányosságból nem zárok le, hanem megadom a szót. Azért mondom ilyen hosszú, barokkos mondatokat, hogy megtalálja a zakójának gombját, a kártyáját, és ez nyilván módot ad a gondolatai összeszedésére is, így aztán Lukács képviselő urat illeti a szó. Köszönje meg, amit tettem. *(Derűtség.)*

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, a méltányos és tisztességes eljárást a Ház falai között, mint majdhogynem az egyik újonc politikusnak, ez nagyon megtisztelő, hogy tanúsít az irányomba ilyen megtiszteltetést.

Mindenesetre a gondolataim össze voltak szedve, ugyanis a gondolataim már korábban is össze voltak azáltal szedve, hogy a Törvényalkotási bizottság ülésén már egyszer említettem azokat, amelyekre rá szeretnék mutatni a törvényjavaslattal kapcsolatosan.

Az egyik része - és két részre bontanám - az MNB-nek a közérdekű keresettel kapcsolatos problematikájára mutat rá, méghozzá abból a megközelítésből, hogy az MNB-t, mondhatjuk úgy, hogy üdvözölhetjük egy olyan klubban, amibe 2010 óta vagy még korábbról is a devizahitelek és a devizakárosultak jártak.

Ugyanis az én olvasatomban - és ezt mondta el egyébként államtitkár úr is - az MNB saját maga tapasztalta meg azokat a nehézségeket, hogy milyen egy-egy pénzügyi intézmény, egy-egy bank ellen pert indítani, milyen nehéz ellenük a keresetlevelet egyáltalán szabályszerűen úgy beadni, hogy a megfelelő adatok benne legyenek.

Éppen ezért szükséges ez a törvénymódosítás. De hát ebből mindenki láthatja, hogy 2010-től, amikor a magánfelek a magánérdekeiket próbálták érvényesíteni, és ők próbáltak egyébként a bankból olyan információkat kicsikarni, amely által a keresetükben a tisztességtelenséget meg tudták állapítani, ezeknek a magánfeleknek igencsak nehéz feladatuk volt. Nem egy esetben gyakorlatilag a pereiket ezen gáncsolták el, hiszen a bankok legalább annyira vagy még sokkal jobban nem voltak együttműködőek, mint ahogy egyébként most az MNB-vel sem együttműködőek, és nem véletlenül van szükség egyrészt a határidő módosítására, másrészt pedig a részletes szabályok megállapítására, hiszen ők maguk is azzal a fallal találkoztak, amivel a devizahitelek találkoztak. És hogy kinek köszönhetjük azt, hogy ezekkel a falakkal találkoztak? Én úgy gondolom, hogy az akkori kormány is felelős érte, hogy azok az emberek, akik 2010-ben megpróbálták saját szakállukra, saját érdekeikből pereskedni, nem találtak segítségre a kormány részéről.

Most az MNB talált segítségre a kormány részéről, már csak azért is, mert úgy tűnik, hogy a kormány nagy barátja az MNB-nek. De hogyha megfordítjuk a gondolatmenetet, akkor csak az marad meg, hogy a kormány nem volt barátja azoknak az embereknek, akik 2010-től vagy még azt megelőzően, vagy azután folyamatosan pereskedtek. Tehát jó lett volna, hogyha az ügyfeleknek is barátja lett volna a kormány, és ugyanilyen törvénymódosításokat vezettek volna be.

Ezzel csatlakozom az előttem szólókhhoz, hogy ez az ügy nem jelenlegi, 2015. januári ügy, hanem ez 2010 óta, sőt már azt megelőzően egy folyamatosan húzódozó kérdés, és most az az ékes példája, hogy az MNB-nek segíteni kell, az a bizonyítéka annak, hogy

2010-től a magánfeleket, a magánérdekeket is legalább így kellett volna segíteni az egyes eljárásokban.

Tehát úgy gondolom, hogy akkor is figyelemmel kellett volna lenni, még hogyha nem Matolcsy György is diktálja, hogy milyen módosításokat kell végezni, hanem lehetett volna valamelyik fideszes egyéni képviselő, aki felállt volna, és azt mondta volna, hogy az én fogadóórámon folyamatosan jöttek azok a devizakárosultak, akik a bankok ellen pereket indítottak, és folyamatosan gáncsolták el őket, mert olyan bizonyítási terheik voltak, amelyekben a bankok nem segítettek, nem is akartak segíteni, nem is állt érdekükben a segítség, és folyamatosan gáncsolták el és vitték őket mézszárszékre, gyakorlatilag az egyes pereket és az egyes peres feleket a magyar bíróságokon.

A másik, amivel kapcsolatosan hozzá szerettem volna szólni, az szintén csak egy észrevétel a gyakorlat oldaláról, ez pedig a Ptké. módosítása. Itt a cégnyilvántartásba való bejegyzéssel és az alapító okiratoknak a módosításával kapcsolatos a polémia. Az mindenki által egy ismert helyzet volt, hogy az új Ptk.-val előállt az a helyzet, hogy valamennyi gazdasági társaságnak az új Ptk.-val összhangba kell hoznia az alapító okiratát.

Itt hasonló problémákkal állt szemben a céges világ és a cégeket és a céges tisztségviselőket képviselő ügyvédi irodák, ügyvédek és egyéb jogi képviselőknek a hada, hogy már találkoztak ilyen problémával. Ilyen volt a tevékenységi köröknek az átvezetése, vagy ilyenek voltak egyébként a szigorú, mondjuk, székhelyszabályok és a székhelyeknek a bejelentése, de rengeteg olyan analóg módot lehetne mondani, amivel már találkoztak a cégvezetők. És lám, megint ugyanaz a probléma került elő, és a kormány megint ugyanabba a problémába és kötelezettségbe esett bele, hogy lépnie kell, hiszen az idő szorít, hiszen bizonyos, például közkereseti társaságoknál és betéti társaságoknál 2015. március 15-ével lejártak volna azok a határidők, amelyek egyébként bírsággal fenyegették a cégeket.

Na hát, most ebből kerestek megint egy kiutat, és ez már a sokadik ilyen kiútkeresés. Tehát nyugodtan ebből is egy általánosítást levonhatunk, amiből az látszik, hogy a prudenseknek, akik előre készültek, számukra ez egy könnyítő, de már hátrányos szabályozás, azoknak, akik pedig spekulánsan várták, hogy majd a kormány jó ígéretéhez és jó szokásához híven megint az utolsó pillanatokban menekíti ki a cégvezetőket, ők pedig jól jártak. Mindenesetre minden ilyen könnyítés a cégeknek, tehát azt nem szabad véka alá rejteni, hogy a cégeknek a mindennapi életében és a működésében egy könnyítést fog jelenteni ez a törvénymódosítás, de egy nagyon rossz folyamatra mutat rá, ami úgy tűnik, már egy szokássá vált a cégekkel, illetve a gazdasági társaságokkal kapcsolatosan.

A másik problémája pedig - és ezt a jogi képviselők oldaláról is lehet mondani -, hogy tervezhetlenné teszi például a cégek alapító okiratának az

átalakítását, hiszen ha valaki időben hozzákezdett, az azt látta, hogy utána feleslegesen fizetett olyan munkáért vagy végzett olyan szolgáltatást, amiért most lehet, hogy nem akarnak fizetni vagy vonakodnak fizetni, hiszen pont ez a törvény fogja lerontani az általuk végzett munkát.

Tehát egyrészt egy könnyítés, másrészt pedig egy kapkodásnak tűnik az egész, és ezek a kapkodó megoldások végigkísérték 2010 óta a gazdasági társaságokkal kapcsolatos koncepciót, itt most nem a Ptk.-ra vonatkozó koncepcióra, hanem a tényleges cégnyilvántartási és cégbírósági eljárásra vonatkozóan.

Én azt javasolnám, hogy további és ennél jóval nagyobb higgadtsággal közelítsük meg ezt a témát, és ne a kapkodó megoldások legyenek, és ne rendszert a legrosszabb megoldásokat válasszuk, és ne kerüljünk megint olyan helyzetbe, hogy egy határidő lejártá előtt 10, illetve 20 nappal kell megint hozzányúlni a jogszabályhoz, csak azért, hogy könnyítsünk a cégeken.

Alkossunk inkább egy olyan jogszabályt, ami alapvetően könnyű a cégeknek, könnyen átvezethető, ezt már rögtön a Ptké.-ba - amit most megfogalmaztunk benne, illetve a törvényjavaslat megfogalmaz - ezen a módon lehetett volna beépíteni, és felesleges zúrzavarokat, felesleges munkákat lehetett volna megspórolni, mind a gazdasági társaságok, mind a gazdasági társaságokat képviselő jogi képviselők oldalán. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kér szót Heringes Anita képviselő asszony, MSZP. Tessék!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Azért kértem egy kétpercest, mert rossz volt látni Répássy úr gúnyos, arrogáns felnevetését, amikor említette, hogy ezt a 400 forintot most meg fogják érezni az emberek, és akkor ön mondta, hogy ez is persze az ön hibájuk. Tudja, nem a 400 forint az önök hibája, hanem az, amikor az embereknek szembesülniük kellett január közepén azzal, hogy 400 forint a svájci frank. És először azt gondolták, hogy önök hangoztatták, hogy megmentették őket, minden devizahitelest, majd rá kellett döbenniük arra, hogy autóhitelesként meg szabad felhasználású hitelesként őket nem sikerült megmenteniük. Majd pedig látni fogják a törlesztőrészletükön, hogy őket bizony keményen érinti ez a 400 forint. Mert ha nem is 400-on számolták el nekik pont, akkor is 350 környékén számolták el nekik azt a hónapot.

Tudja, az a 10-15 ezer forintos plusztörlesztő egy Suzuki-hitelesnek nagyon-nagyon durván odavág ebben a hónapban. És nagyon sok olyan ember alól húzzák ki ezekkel a 10-15 ezer pluszokkal a talajt, amit persze önök nem éreznek át, mert önöknek nem jelentett ez ennyit. Csakhogy az embereknek meg

rohadt sokat jelent. És ott fognak állni, és 10-15 ezer forintot fognak a zsebükből kivenni pluszban a bankok. Önöknek sikerül megegyezni velük, megveszik a 15 százalékokat, hátradólnak. Végül is mindent elintézték, ugye? Elszámoltatták a bankokat meg megmentették a hiteleseket.

Ez ugyanolyan hazugság, mint az elmúlt időszakban nagyon sok minden. Csak, tudják, az emberek otthon látják, hogy maguk hazudnak ebben a kérdésben is. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az öszvevont vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt: államtitkár úr, kíván-e válaszolni az elhangzottakra? *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Répássy államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Abban reménykedtem, hogy a törvényjavaslat vitája során nem fog megisméltódni a devizahiteles törvények vitája, de kár volt ebben reménykednem.

Szeretnék emlékeztetni arra, hogy az úgynevezett devizahiteles törvényekből, amit az elmúlt évben fogadott el az Országgyűlés, a négy törvényből hármat az ellenzék is megszavazott, egy-két független ellenszavazat kivételével. A negyedik törvényt valóban nem szavazta meg az ellenzék, vagy legalábbis nagyobbbrészt nem szavazta meg. Tehát olyan törvényekről vitatkoztunk itt, ami elvileg az Országgyűlés nagy támogatását élvezti.

Ami azokat az állításokat illeti, hogy nem segített a kormány, a kormány nem kellő időben, nem kellő mélységig segített ezeken a problémákon: tényleg volt alkalmunk az elmúlt évben vitatkozni sokat, de szeretném felidézni, hogy az előző országgyűlési ciklusban és már ebben a ciklusban is, tehát a két ciklusban eddig összesen hat alkalommal, hat törvényalkotás során foglalkozott az Országgyűlés a devizahiteles problémával. Tehát legalább hat olyan törvényt fogadott már el az Országgyűlés, amiben igenis segítettünk a devizahiteles helyzetén. Hiszen először az Országgyűlés döntött az egyösszegű végtörlesztésről, majdnem 200 ezer család tudott élni az egyösszegű végtörlesztés lehetőségével. Utána döntött az Országgyűlés az eszközkezelő felállításáról. Majd ezt követte ez év derekán a négy devizahiteles törvény, a Kúria jogegységi döntését végrehajtó és azt a bankokra kötelező erővel előíró törvény, amelynek nyomán a tisztességtelen szerződési feltételek kikerülhettek a szerződésekből. Ezt követően döntöttünk a bankok elszámoltatásáról, döntöttünk a fair bankok szabályairól, arról az új szabályozásról, hogy hogyan kell majd a jövőben eljárniuk a bankoknak. És a negyedik: a devizahitel-szerződések, a kölcsön-, fogyasztói szerződések kötelező átváltásáról is döntöttünk.

Tehát több százezer embert érintő problémával foglalkozott az Országgyűlés a kormány javaslatára, és azt kell hogy mondjam, nincs ma már olyan devizahiteles, akinek a szerződése teljesen érintetlenül maradna, hiszen a kormány és a törvényhozás jóvoltából ezeket a szerződéseket mind könnyítette az Országgyűlés. Valóban nem törölte el ezeket a szerződéseket, de ezt már sokszor kifejtettük, hogy a szerződések teljes érvénytelensége nemkívánatos eredménnyel járna, hiszen az az eredeti állapot helyreállításához vezetne, az eredeti állapot pedig sajnos egyszerűen úgy írható le, hogy a banknak volt pénze, az ügyfélnek meg nem volt lakása. És ez az eredeti állapot senkinek sem kívánatos, ezért igenis a szerződések érvényben tartása mellett kellett végrehajtani olyan módosításokat a szerződéses kapcsolatban a szerződés feltételei között, amelyek könnyebbé teszik a devizahiteles helyzetét.

Ebben az évben, a 2015-ös esztendőben közel 1000 milliárd forint kerül vissza így a családokhoz, pontosabban 1000 milliárd forinttal lesz könnyebb az ő hitelük, az ő tartozásuk, összességében ennyi lesz a hatása ezeknek a törvényeknek, és egy átlagos számként 25-30 százalékos tőketörlesztés-könnyítés várható ezeknek az elszámolási törvényeknek a hatására. Tehát úgy gondolom, hogy az Országgyűlés nagyon sokat tett a kormány javaslata alapján a devizahitelezés problémájának a megoldásra. Ennyit tulajdonképpen arról, amiről nem szól ez a törvényjavaslat.

A törvényjavaslat - ahogyan már a bevezetőben, a vitáindítóban is elmondtam - korrigálja néhány ponton ezeket a törvényeket, pontosan azt teszi lehetővé, hogy a bankfelügyeletet ellátó Magyar Nemzeti Bank be tudjon avatkozni, és érdemi keresetindítási lehetőséget kapjon a Nemzeti Bank, megfelelő adatok alapján, megfelelő és most már rendszerezett adatok alapján számoljanak be a Magyar Nemzeti Bank számára a kereskedelmi bankok az általános szerződési feltételeikről. Ezután pedig - egy erős fogyasztóvédelmi jog alapján - közérdekű keresetet indíthat majd a Magyar Nemzeti Bank, ha úgy látja, hogy a bankok nem tartják be az általános szerződési feltételekre vonatkozó törvényeket.

Ehhez kéri a kormány az önök segítségét. És örülök annak, hogy a kritikák mellett döntően támogató nyilatkozatok hangoztak el. Kérem a tisztelt Ház minden képviselőcsoportját, hogy támogassa ezt a javaslatot, hiszen ezzel fogyasztóvédelmi szempontú, fogyasztóvédelmi irányú módosításokat lehet végrehajtani.

Azzal tisztában van a kormány, hogy a fogyasztási kölcsönök magánszemély, természetes személy kötelezettjei a jövőben is rászorulnak arra, hogy az Országgyűlés vagy a kormány támogassa őket a devizahitelezés problémájából való megszabadulásuk és egyáltalán az adósságtól való megszabadulásuk érdekében.

Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra pénteken kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3018. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Közel egy esztendeje, 2014. március 15-én lépett hatályba Magyarország új polgári jogi kódexe, a polgári törvénykönyv. A kódex Második könyve, annak is harmadik része tartalmazza a képmás és a hangfelvétel polgári jogi védelmét. Idézni fogom a következő törvényi szabályt: „Képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett személy hozzájárulása szükséges.” - mondja a polgári törvénykönyv.

Ez a törvényjavaslat nem a polgári törvénykönyv módosítására irányul, a polgári törvénykönyv vitáját több mint két évvel ezelőtt már lefolytattuk. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja pusztán a polgári törvénykönyv rendelkezéseinek következetes és hatékony végrehajtása, ezért célszerű, ha mi is ezekből az anyagi jogi szabályokból indulunk ki.

Az új polgári törvénykönyv a képmáshoz és hangfelvételhez való jognak a korábbi polgári törvénykönyvön alapuló évtizedes bírói gyakorlatát és uralkodó értelmezését emelte törvényi erőre. Ennek megfelelően a hatályos Ptk. úgy rendelkezik, hogy a képmás, illetve a hangfelvétel nyilvánosságra hozatalán vagy egyéb visszaélésszerű felhasználásán túl már önmagában azok engedély nélküli elkészítése is jogszabályba ütközik.

(13.00)

A képmás és hangfelvétel elkészítéséhez és az elkészített felvétel felhasználásához egyaránt szükséges a felvételen szereplő személy hozzájárulása. Ezen szabály alól a tömegfelvétel és a nyilvános közéleti szereplésről készült felvétel jelent csak kivételt.

A jognyilatkozatokra vonatkozó általános szabály értelmében a hozzájárulás korábban sem volt és a hatályos Ptk. alapján sincs alakiséghez kötve, azaz megtehető szóban, írásban vagy kifejezhető ráutaló magatartással is. A joggyakorlat régóta egységes a tekintetben, hogy a kép- vagy a hangfelvétel készítőjét terheli annak bizonyítása, hogy az érintett a hozzájárulását adta a róla készült kép- vagy hangfelvétel elkészítéséhez, illetve nyilvánosságra hozatalához. A bizonyítási teher így a felek közül a felvételt készítő

alperesen nyugszik, és ez magában foglalja a kimenetési okok fennállásának bizonyítási kötelezettségét is. A T/3018. számú, a polgári perrendtartás módosítására irányuló törvényjavaslat az előbb ismertetett anyagi jogi szabályokra épül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a következőkben röviden ismertessem a törvényjavaslatban foglalt új eljárást, amely egy már meglévő, különleges eljáráshoz, a sajtó-helyreigazításhoz hasonlóan külön fejezetet hoz létre a perrendtartásban a képmáshoz és hangfelvételhez fűződő jog lehető leghatékonyabb érvényesítése érdekében. A módosítás szükségességét legfőképpen az indokolja, hogy a perrendtartás jelenleg hatályos rendelkezései alapján csak az általános szabályok szerint lehet pert indítani.

A jogsértés jellege, a jogsértésre történő rövid időn belüli reagálás alapvető igénye indokolja, hogy a hatályos polgári perrendünk keretei között, annak részeként kerüljön bevezetésre egy olyan új, különleges eljárás, amely az érintettek számára képes garantálni a jogsértések elleni gyors, átlátható és hatékony fellépés lehetőségét, egyidejűleg fenntartva az általános szabályok szerinti perindítás lehetőségét is.

A törvényjavaslat értelmében az új jogérvényesítési lehetőség két szakaszból áll: az előzetes eljárásból és a perből. A módosítás a képmáshoz, illetve a hangfelvételhez való jogában megsértett személyek érdekeit tartja elsődlegesen szem előtt. Az előzetes eljárás révén már a perindítást megelőzően sor kerülhet a jogsértés mielőbbi orvoslására. A jogsértő számára ugyanis lehetővé válik, hogy a sérelmet szenvedett fél kérelmére kvázi önkéntesen a megszábot határidőn belül helyreállítsa a jogsértést megelőző állapotot, a további jogsértést abbahagyhassa, a sérelmes helyzetet megszüntethesse és az érintett számára megfelelő elégtételt adhasson. Optimális esetben így az előzetes eljárás a bírósághoz fordulás elkerülését eredményezi.

Az eljárás gyorsaságát segíti elő, hogy az érintett az orvoslás iránti kérelmét 30 napon belül terjesztheti elő. Ezt a határidőt a képmás vagy a hangfelvétel készítéséről, illetve felhasználásáról történt tudomásszerzés időpontjától kell számítani, azonban az ettől az időponttól számított hat hónap eltelte után nincs helye az előzetes eljárás megindításának. Hangsúlyozom, ez utóbbi határidő nem jelenti azt, hogy a sérelmet szenvedett az általános szabályok alapján ne indíthatna pert. Ezen határidő elmulasztása csak azt jelenti, hogy a különleges eljárás szerinti per nem indítható meg.

Keresetben az érintett a személyiségi jogok megsértése esetére biztosított felrőhatóságtól független sankciók alkalmazását kérheti, amelyek a javaslat értelmében már az előzetes eljárásban is kérhetőek voltak. A javaslat szerinti eljárás bevezetése az esetleges későbbi kártérítés és sérelemdíj megállapítása iránti eljárásokat is megkönnyítheti azáltal, hogy a jogalap tekintetében már a különleges eljárásban lefolytatásra került a bizonyítás, így a módosítás ezeknek a pereknek gyors lezárását is segíti.

A módosításra javasolt eljárás mielőbbi lezárhatóságát szolgálja továbbá, hogy a perben a bíróság soron kívül jár el, a bíróság a határidőben érkezett keresetlevélnek bírósághoz érkezésétől számított 8 napon belül kitűzi a tárgyalást, valamelyik fél távolléte nem akadályozza az első tárgyalás megtartásának, mindkét fél távolléte pedig az eljárás megszüntetését eredményezi, a tárgyalást csak kivételesen indokolt esetben lehet elhalasztani, a bizonyítás eredményességének valószínűsítése esetében, és a perben igazolásnak, viszontkeresetnek, szünetelésnek helye nincs.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat azzal, hogy lefekteti a pert megelőző eljárás alapvető szabályait, a perindítás elkerülését is elősegíti, illetve amennyiben az önkéntes teljesítésre nem kerül sor, úgy a bekövetkezett jogsértésnek a különleges per lefolytatásában a lehető legrövidebb időn belüli orvosolhatóságát biztosítja.

Remélem, sikerült képviselőtársaimat a javaslat valódi céljaival megismertetni, és meggyőzni önöket arról, hogy a javaslat jó célokat szolgál. Bízom benne, hogy mai vitánkat nem fogja elurálni az a bulvárértelmezés, hogy a jövőben nem lehet az utcán fényképezni. Ez az állítás már két évvel ezelőtt sem volt igaz, most pedig különösen kiábrándító lenne, ha képviselőtársaim összekevernék a polgári anyagi jogot az eljárási szabályokkal. Ellenben a törvényjavaslat mindazon jogsértések orvoslását szolgálja, amelyek elszenvetői gyakran az óvatlan, fiatalok, sérülékeny társadalmi csoportokból kerülnek ki. Ehhez kéri a kormány a támogatásukat.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

VIGH LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat általános vitájában csupán néhány szóban kívánok hozzászólni az előttem szólóhoz, amely során a javaslat fontosságára hívnám fel a figyelmet, valamint kiemelném a képmásból és a hangfelvételtől eredő jogsértések jellegéből adódó gyors reagálás szükségességét.

Mindenekelőtt azonban engedjék meg, képviselőtársaim, hogy néhány mondatban a szóban forgó személyiségi jog védelmének anyagi jogi háttéréről ejtsek néhány szót. Jól tudjuk, hogy a személyiségi jogok védelme az ember személyiségének integritását biztosítja. Az integritás pedig a jogképességből ered, amely minden embert születésétől fogva megillet. Az ember képmása és hangja - mint a személyiség megjelenése a külső világban - az egyén megkülönböztetésének és azonosításának nélkülözhetetlen

eszköze és feltétele. E jogok keretében mindenkinek jogában áll hozzájárulni ahhoz vagy megakadályozni azt, hogy róla felvétel készüljön, illetve a már elkészített felvétel nyilvánosságra kerüljön.

Az 1959. évi IV. törvény, azaz a korábbi Ptk. rendelkezései szerint a személyhez fűződő jogok megsértését jelentette a képmással vagy hangfelvétellel kapcsolatos bármilyen visszaélés. A közszereplés bizonyos eseteit és a tömegfelvételt leszámítva az adott személyről készített felvétel elkészítéséhez és nyilvánosságra hozatalához a törvénykönyv az érintett személy hozzájárulását kérte. Ez a hozzájárulás pedig kizárta a jogsértést.

A tavaly március 15-én hatályba lépett új polgári törvénykönyv a korábban hatályos Ptk. rendelkezéseit már egyértelművé teszi. Tulajdonképpen szűkíti a felvételt készítés törvényes lehetőségét azáltal, hogy a korábbi bírói gyakorlat régóta kialakult és következetes értelmezését beemelve kifejezetten arról rendelkezik, hogy a képmás, a hangfelvétel hozzájárulás nélküli, illetve egyéb okból jogszerűtlen elkészítése önmagában is jogsértő lehet, nem csupán a felvétel közzététele, visszaélésszerű felhasználása, azaz annak forgalmazása, kiállítása, sokszorosítása vagy sugárzása.

Nem fér ahhoz sem kétség, hogy a magánélethez való jogot napjainkban jellemzően a képmással és a hangfelvétellel való visszaélés sérti, tekintettel a kommunikáció és az információtechnológia rohamos fejlődésére. Úgy gondolom, fontos, hogy ne csak az anyagi jogi szabályozás, vagyis a polgári törvénykönyv, hanem a jogérvényesítés hatékonyságát növelő eljárásjogi szabályozás szintjén is biztosítva legyen a védelem.

(13.10)

A felmerült igényre reagálva tehát sürgető feladattá vált annak biztosítása, hogy rendelkezésre álljon e jogsértések ellen a gyors, hatékony fellépést biztosító eljárási rend. Annak érdekében tehát, hogy az emberek magánéletének, a személyiség egyes elemeinek jogi védelme szilárd maradjon, és valóban biztos alapokon nyugodjon, szükséges a jogvédelem erősítése. A javaslat ezeket a célokat szem előtt tartva szolgálja a hatályos anyagi jogi rendelkezések következetes végrehajtását, és megteremti ezen személyiségi jog érvényesítése iránti külön eljárás jogi alapjait. A jelenleg hatályos polgári perrendtartás szabályai szerint a képmáshoz és a hangfelvételtől való jog megsértése esetén az általános szabályok szerint indítható per. A jogsértésre történő rövid időn belüli reagálás és szankcionálás, valamint a jogok hatékony érvényesítése érdekében az előterjesztés a sajtó-helyreigazítási eljáráshoz hasonlóan egy külön eljárást hoz létre, amely eljárásban a gyorsaság, a perhatékonyság érdekében soron kívül kell eljárniuk a törvényszékeknek.

A javaslat szerint a felperes ebben a speciális pertípusban kérheti majd a felróhatóságtól független

szankciók alkalmazását, amelyek pusztán a jogsértés mielőbbi megszüntetését szolgálják. Fontosnak tartom kiemelni, hogy ennek a külön eljárásnak a lefolytatása nem akadályozza annak, hogy a személyiségi jogok megsértése miatt alkalmazható legyen egyéb szankció is, valamint a sérelmet szenvedett fél az általános szabályok szerint más pert is indítson.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a javaslat elfogadásával egy új korszak nyílna a jogorvoslati lehetőségek tekintetében, amely alkalmazkodik a kor elvárásaihoz. Mindezekre tekintettel kérem önöket, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úr következik, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha felteszem a mikrofont, lehet, hogy még hallani is lehet...

ELNÖK: Az is nagyon jó, ha a képviselők hallják, de tisztelje meg a nézőket! Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, most már talán hallani is lehet. Akkor kezdem ismét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előbbi két felszólalás kapcsán egy dolog eszembe jutott, és engedjék meg, hogy ezzel kezdjem. Ha legalább az a képviselő, aki a Fidesz vezérszónoklatát mondja, mielőtt itt felolvassa, legalább egyszer elolvasná a saját beszédét, akkor lehet, hogy letenné a papírt, és mást mondana, ugyanis arról beszélt képviselőtársam, amiről azt kérte államtitkár úr, hogy ne beszéljünk. Persze ez nem köti a képviselőket egyáltalán, csak olyan furcsa, hogy a fideszes államtitkár azt mondja, hogy ne az anyagi jogi szabályokról beszéljünk, ehhez képest a fideszes vezérszónok hat percből négyet - figyeltem - az anyagi jogi szabályok ismertetésével töltött el. Tehát én csak javasolnám, hogy vagy egyeztessen a minisztérium és a Fidesz szakértői gárdája, vagy néha érdemes lenne elszakadni a papírtól, de ez már csak egy előzetes megjegyzés volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem fogok anyagi jogi szabályokról beszélni, úgyhogy még eleget is teszek annak, amit államtitkár úr kér, azonban ki fogok térni arra, hogy vajon sikerült-e meggyőzni államtitkár úrnak minket a javaslat valódi céljáról. Ahogy államtitkár úr ismertette, és én ezt nem tartom szükségesnek, hogy megismételjem, egy különleges eljárást hoz létre ez az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely két részből áll, és egy lényegesen gyorsabb és lényegesen hatékonyabb eljárási módot tesz lehetővé a jogérvényesítőnek, amikor a képmás-

sal, illetve a hangfelvétellel kapcsolatos jogát valaki megsérti.

Én azt tudom mondani, hogy önmagában szakmai szempontból érdemes meggondolni ezt a javaslatot, illetve akár még a támogatását is, hiszen hasonlóan a sajtóperekhez, ez is egy hatékonyabb és gyorsabb eljárást tesz lehetővé, és valóban, ha az ember a személyiségi jogokat, az emberi méltóságot kívánja védeni, akkor keresni kell az ahhoz vezető hatékony utat és a legjobb jogi megoldásokat. Ezt mi is megtettük számtalan esetben, akár a polgári jog, akár a büntetőjog anyagi jogi részét illetően, akár pedig a büntetőjog, polgári jog eljárási jogi részeit illetően. Volt, amit a Fidesz támogatott, volt, amit nem. Mi most is elköteleztük magunkat az iránt, hogy másnak az emberi méltóságát, személyiségi jogait ne lehessen sérteni, és ha valaki ezt megteszi, akkor a lehető leghatékonyabban lehessen fellépni ellene.

Azonban, tisztelt képviselőtársaim, amikor a parlamentben a törvényről vitatkozunk, és főleg ennek az általános vitáját folytatjuk le, akkor bizony a társadalmi környezetet, a benyújtás indokait, annak az időzítését egyszerűen nem lehet figyelmen kívül hagyni. Azért nem lehet figyelmen kívül hagyni, mert a törvényalkotói szándék nagyon sok esetben eltér attól, mint ami megjelenik akár a törvényjavaslat írásos indoklásában, akár pedig az előterjesztői expozéban. Én azt gondolom, hogy jelen esetben is egy ilyen szituációval állunk szemben.

Én azt gondolom, hogy kifejezetten káros és hibás, amikor a politika magára alkot törvényt, a politikai szereplők magukat védik jogalkotási úton. Azért alkotnak más szóval jogszabályokat, hogy magukat vagy a hozzájuk közel állókat meg tudják védeni. Márpedig itt, ha úgy tetszik, e vonatkozásban erősen és nagyon kilóg a lóláb.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt négy-öt évben nem volt ritka az, hogy személyre szabott jogalkotást valósítottunk meg, már persze nyilván a mi ellenszavazatunkkal, de attól még a jogszabályok elfogadásra kerültek, ilyenformán a Fidesz ilyeneket indítványozott. Mindig úgy alakította a jogszabályt, ahogy egyébként persze lehetséges, de valakinek vagy valakinek az érdekében állt éppen akkor.

Emlékezzünk vissza néhány ilyenre! Ilyen volt például, amikor a Kúria elnökére vonatkozó jogi szabályozást megváltoztatták, és előírták azt, hogy a Kúria elnöke öt év magyarországi bírósági gyakorlattal kell hogy rendelkezzen, holott tudták azt, hogy a Legfelsőbb Bíróság akkori elnöke ilyenformán nem tud újra pályázni erre a pozícióra, hiszen ő nem rendelkezett öt év magyarországi, „csak” néhány évtizednyi külföldi bírósági gyakorlattal. De ugyanezzel szembesültünk akkor, amikor azt láttuk, hogy a 98 százalékos különadó, amit csak az ellenzéki tisztségviselőkre kívántak kiszabni, véletlenül érint egy olyan embert is, aki önkénteskedés, nevezetesen Szász Károlyt; hirtelen jött egy törvényjavaslat, ami úgy módosította a jogszabályt, hogy gyakorlatilag ő

volt az egyetlen kedvezményezettje ennek a módosításnak, rá nem vonatkozott a 98 százalékos különadó. Vagy persze lehet engedélyezni, hiszen számos külföldi országban így van, hogy a 70. életévüket betöltött személyeket nagykövetté ki lehessen nevezni, csak éppen amikor ezt a szabályt az Országgyűlés elfogadta, néhány napra rá Szapáry urat nevezte ki a miniszterelnök washingtoni nagykövetnek. Vagy éppenséggel mondhatnánk Borkai Zsolt fideszes győri polgármester esetét, ahol behozták azt a szabályt, valószínűleg a jobbikos tervezett indulók miatt, hogy aki rendvédelmi szervnek tagja volt, az a következő öt évben nem vállalhat politikai szerepet, majd amikor kiderült, hogy ez Borkai Zsoltot érinti, akkor behoztak egy törvénymódosítást, amelyben kivették ezt a korlátot, leszállították három évre, és láss csodát, ez már nem érintette Borkai Zsoltot, és indulhatott országgyűlési képviselői tisztségéért is. Na, ezek azok a személyre szabott jogalkotások, amelyek, én azt gondolom, elfogadhatatlanok.

(13.20)

És tudják, amikor tele van a sajtó azzal, és ezen élcelődik az internetes társadalom fele, hogy hogyan lejt be a Parlamentbe Habony Árpád egy Gucci táskával; amikor abból van botrány, hogy a miniszterelnök fiának fotóját, aki részt vett az ominózus futball-világbajnokságon, nyilvánosságra hozzák, és ezen a sajtóban élcelődnek; amikor a miniszterelnök lánya felháborodott levelet ír éppen fotók mikénti kezelése miatt, akkor hirtelen az Országgyűléshez beérkezik egy törvény, amely pontosan ezeket az eseteket, az ezekre vonatkozó eljárási szabályokat kívánja módosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nekünk nem az a feladatunk és nemcsak nekünk, önöknek sem, fideszes képviselőknél, hogy a miniszterelnök gyerekeit és tanácsadóit védjük meg törvényalkotási úton, hanem az a feladatuk, hogy a köz érdekében nyújtsanak be törvényjavaslatokat. Ennek a törvényjavaslatnak pedig ez a célja. Ugyanis ez az időzítéséből nagyon jól látszik, hogy miért pont most jutott eszükbe ezt a törvényjavaslatot ide behozni. És ez az, tisztelt képviselőtársaim, ami elfogadhatatlan. Nem kívánok kitérni arra, amit államtitkár úr mondott - nagyon szívesen tiszteletben tartom a kérését -, hogy lehet-e az utcán fotózni ezentúl vagy nem - nem ez az érdekes. Az az érdekes, hogy mi motiválta a kormányoldalt arra, hogy ezt a törvényt ide behozza, mert így körülbelül úgy lehetne összefoglalni a törvény célját, ez az üzenet, hogy ha belénk köttök, nesze nektek, így jártok. Ez az üzenete ennek a törvényjavaslatnak.

Tudja, államtitkár úr, ha ezektől az eseményektől tökéletesen függetlenül került volna ez betérjesztésre, akkor kettő perc alatt lerendeztem volna a vezérszónoki felszólalást, és azt mondtam volna: államtitkár úr, ez egy jó javaslat, támogatjuk, megszavazzuk. Csak éppen a mögöttes motiváció az,

amit én a magam részéről tökéletesen elfogadhatatlannak tartok, és azt gondolom, hogy ezt most ebben a vitában itt az asztalra kell tenni.

Tudja, államtitkár úr, amikor hasonlóan méltányolható esetben többszöri megkereséssel fordulok az ön államtitkártársához, Rétvári Bencéhez egy olyan kisfiú ügyében, akin el kellett végezni gyorsan egy beavatkozást, egy orvosi beavatkozást, és nem a beavatkozás előtt szóltak az OEP-nek, hanem csak később, és utána jogosnak minősítették azt a beavatkozást, és az OEP azt mondta, hogy ha előbb szólnak, akkor sem javasolják másként megcsinálni és támogatni; azt a pénzt, amit az operációra megelőlegeztek, nem téríti meg az OEP. Nem téríti meg. És amikor megkérdezem az államtitkár urat, hogy ön szerint ez jól van-e így, akkor azt írja, hogy sajnálja, ez a törvény.

Tudja, államtitkár úr, ez az, amikor az átlagemberek nem érdeklik önöket, csak azok, akik önökhöz közel állnak. Ez elfogadhatatlan és tűrhetetlen. Akkor, amikor ennek a kisfiúnak, Pukler Ábelnek nem tudják biztosítani utána méltányosságból azt a másfél millió forintot, amibe került az ő operációja, azért, mert így szól a kormányrendelet, akkor önök, amikor a miniszterelnök családját vagy éppen a tanácsadóit éri bármilyen kellemetlenség, akkor utána rögtön tudnak törvényt javasolni. Ez elfogadhatatlan!

Azt kérem önöktől, tisztelt képviselőtársaim, hogy akkor hozzanak ide törvényjavaslatot, amikor az a köz érdekét szolgálja és nem az önökhöz közel álló emberek magánérdekét, még akkor is, ha egyébként maga a törvény elfogadható és támogatható. Ez a motiváció, tisztelt képviselőtársaim, elfogadhatatlan.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mielőtt még... - mert látom, hogy ezen megütközött, igen, ez a kettő állítás nem zárja ki egymást. Támogatható lenne ugyanis egy olyan jogszabály-módosítás is, ami ennek a kisfiúnak visszaadja a kezelési költségeit, az is támogatható lenne. Az miért nincs itt? Azért nincs itt, mert az önöket nem érdekli. Az viszont érdekli, hogy az önökhöz közel állókkal mi van.

Ez itt a probléma, államtitkár úr, és ez az, amiről azt gondolom, megengedhetetlen, hogy itt, az Országház falai között történjen, ez a fajta személyre szabott jogalkotás, ez a fajta privilegizálás és ez a fajta nemtörődomség azokkal, akik viszont tényleg kiszolgáltatott helyzetben vannak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

DR. VEJKEY IMRE a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kénytelen vagyok visszautasítani az imént elhangzottakat, amit MSZP-s képviselőtársunk mondott, Bárándy Gergely. Vissza

kell utasítanunk azt a feltételezést, alaptalan feltételezést, hogy személyre szabott jogalkotás folya a magyar parlamentben. *(Dr. Bárándy Gergely: Miért most jött ide ez a tervezet?)*

Rátérve a napirendi pontunkra, a következőket szeretném elmondani. A kormány a 2015. január 14-ei ülésén megtárgyalta és elfogadta a képmáshoz és hangfelvételhez való jog érvényesítése iránti különleges polgári per részletes szabályaival összefüggő, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló kormány-előterjesztést, és elrendelte a jelen törvényjavaslat Országgyűléshez történő benyújtását. A törvényjavaslat kapcsolódik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdéséhez, amely a magán- és családi élet, az otthon, a kapcsolattartás és a jó hírnév tiszteletben tartásához való jogot szabályozza. Tisztelt Képviselőtársam! Ez az a motívum, ami a törvénymódosítást indokolja, a Pp.-módosítást. *(Dr. Bárándy Gergely: Miért pont most?)*

A magánélethez való jogot napjainkban a kommunikáció és az információtechnológia fokozatos fejlődése révén jellemzően a képmással és hangfelvétellel történő visszaéléssel lehet megsérteni. Ezért napjaink digitális korában mindinkább sürgetőbbé válik annak biztosítása, hogy ezen jogsértések esetében az érintettek rendelkezésére gyors, hatékony és átlátható fellépési lehetőség, eljárási rend álljon rendelkezésre.

A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény szabályai védelmet nyújtanak a képmáshoz és a hangfelvételhez való jog megsértése esetén. A hatályos szabályozás egyértelművé teszi a régi Ptk. 80. § (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályát azáltal, hogy beemeli a bírói gyakorlat régóta kialakult és következetes értelmezését, miszerint bármiféle visszaélés fogalmába beletartozik maga a képmás, illetve a hangfelvétel engedély nélküli elkészítése is. Tehát itt nem egy fikcióról, nem egy politikai motivációról van szó, hanem évtizedek alatt kikristályosodott bírói gyakorlattól.

A Ptk. ennek megfelelően rendelkezik arról, hogy nemcsak a képmás vagy hangfelvétel közzététele vagy egyéb visszaélésszerű felhasználása, forgalmazása, kiállítása, sokszorosítása, sugárzása, hanem már önmagában azok hozzájárulás nélküli elkészítése is jogsértő lehet. A Ptk. 248. §-a alapján képmás vagy hangfelvétel esetén az érintett személy hozzájárulása akár az elkészítéshez, akár az elkészített felvétel felhasználásához kizárja a jogsértést, ez alól kizárólag a tömegfelvétel és a nyilvános közéleti szereplésről készült felvétel jelent kivételt. Itt szintén megjegyezném, hogy az az ominózus eset, amit képviselőtársunk egy futballmérkőzésre vetített, természetesen az tömegfelvételnek minősül.

A hozzájárulás a javaslat értelmében nem lesz alakiséghez kötve, így megtehető szóban, írásban, vagy kifejezhető ráutaló magatartással is. Ugyanakkor szükséges a jogvédelem erősítése e területen annak érdekében, hogy az ember magánéletének, a személyiség egyes elemeinek jogi védelme szilárd

alapon nyugodjon, és ne csak az anyagi jogi, hanem a jogérvényesítés hatékonyságát növelő eljárásjogi szabályozás révén is fokozottan biztosított legyen.

A javaslat a képmáshoz és hangfelvételhez való jog anyagi jogi védelmét biztosító Ptk.-rendeletet követő végrehajtását szolgálja, megteremtve ezen személyiségi jog érvényesítése iránt a külön eljárásjogi alapot is. A polgári perrendtartásról szóló '52. évi III. törvény hatályos szabályozása alapján a képmáshoz és a hangfelvételhez való jog megsértése esetén az általános szabályok alapján indítható per.

(13.30)

A jogsértés jellege miatt azonban elengedhetetlen a rövid időn belüli reagálás és szankcionálás, éppen ezért a törvényjavaslat a sajtó-helyreigazításhoz hasonlóan egy külön eljárást hoz létre ezen személyiségi jogok hatékony érvényesítése érdekében.

Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák a T/3018. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Lukács László képviselő úr következik, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében itt én is át fogok menni bulvárértelmezésbe, hogyha egyébként már Vigh László képviselőtársam is belement a bulvárértelmezésbe, használva államtitkár úr szavait. Nagyívű beszédében egyébként Vigh László, ami akár az önéletrajzában a publikáció menürovatban is benne lehetne, hiszen ott úgy láttam, még hiányos, szintén közzétehetné ezt a kiváló információt, amit megosztott; úgy látszik, egy állócsillag születésénél vagyunk jelen. Tehát a bulvárértelmezést egyébként én magam is ilyen téren magamévá fogom tenni, de előtte le kell szögezni, hogy természetesen a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak is elkötelezettsége a személyiségi jogok védelme, és a személyiségi jogok védelmének eszközében az ilyen peres eszközöknek is helye van.

Azonban mindenképpen azt is fontos megfontolni, valóban - ahogy egyébként az MSZP-ek is említették -, hogy személyre szabott jogalkotással találkozunk-e. Nagyon sok olyan jel van az elmúlt időben, amelyben úgy tűnik, hogy a Fidesznek, a Fideszhez közel álló, egyébként nem politikusi, hanem a családjukba tartozó vagy családjuk körébe tartozó magánszemélyeknek egyre több takargatnivalójuk van, s úgy tűnik, nemcsak a vagyonynyilatkozataikat szeretnék takargatni, hanem most már a fényképeiket is szeretnék majd takargatni. Talán itt soha többé nem lesz az egyébként általam kevésbé kedvelt 444.hu oldalon princessként, Disney-princessként, királykisasszonyként ábrázolva pél-

dául Orbán Ráhel, ahogy a saját felvételei alapján, a barátaival pezsgőzik a királyi páholyban a Magyar Állami Operaházban, tehát azért ilyen unikumokat most ki fognak törölni önök itt a mindennapoktól.

Tehát úgy gondolom, hogy egyébként is van olyan, ami abba az irányba mutat, hogy személyre szabott jogalkotás folyik, de egyébként mutat abba az irányba is sok minden az eljárásjogi kérdésekhez ragadva, de azért nem maga mögött hagyva az anyagi jogi kérdéseket, hogy bizonyos korbeliségre, illetve időbeliségre kíván a kormány reagálni azzal, hogy ezt a javaslatot most idehozza, és a Pp.-t egy ilyen különleges eljárással kívánja kiegészíteni. De ez az én álláspontom szerint pont hogy nem az idejevalóságát, hanem az idejeműlttségét fogja jelenteni, ugyanis nagyon úgy tűnik, hogy azok a szabadságjogok, illetve azok a személyiségi jogok, amiket védeni kívánunk - a személy integritása és a képmása, valamint a hangfelvételhez való joga - pont hogy nem ebbe a szűkítő határba mutat az elmúlt időszakban, hanem az információtechnológiai fejlődés vonalán ezeknek a határoknak inkább a fellazulása felé mutat, és sok esetben már a haladó jogszemlélet azzal, illetve sok jogalkotás azzal küzd, hogy hogyan tudná megtalálni egyébként az emberek szokásainak megfelelő jogi választ ezekre a kihívásokra, hiszen nagyon úgy tűnik, hogy a szokás teljesen más irányba halad, és nagyon úgy néz ki, hogy ezzel, amivel most elő kívánunk állni, nem hogy jó példát, hanem inkább egy olyan példát adunk, amely nem tud lépést tartani az információtechnológia, az okos eszközök, a telefonok, a számítógépek terjedésével.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát nagyon úgy tűnik, hogy egy kicsit kiestünk az időszerűségből, és nyugodtan mondhatjuk azt is, hogy talán már a Ptk. is ki volt esve az időszerűségből, és egy más dogmatikai alappal, nyilvánvaló, a jogok integritásával indult el, inkább egy alkotmányos vonalon közelítette meg, mint hogy egyébként a gyakorlathoz ragadtan közelítette volna meg. A gyakorlathoz ragadtságánál itt szintén megjegyezném, hogy a kikristályosodott gyakorlathoz, bírói gyakorlathoz beszélt Vejkey képviselőtársunk, de én úgy gondolom, hogy a kikristályosodott gyakorlat pont ebben a vonatkozásban nem áll fönn, hiszen folyamatosan láthattuk azokat a huzavonákat akár közszereplő, akár magánszemélyeknél, hogy saját magával is képes volt egyébként a Kúria - korábban Legfelsőbb Bíróság - is szembehelyezkedni. Tehát úgy tűnik, hogy egy olyan dinamikus jogértelmezés van, amelyre most megint egy béklyót fogunk kötni, és nem hagyjuk szerintem - és ez az én álláspontom -, nem hagyjuk, hogy egy új vagy innovatívabb eljárással, vagy egy innovatívabb jogértelmezéssel álljunk hozzá.

Csak gondoljunk bele azokba a kihívásokba, amit például a közösségi média fog nyújtani. A közösségi médiában a használók önkéntesen használják, mondhatjuk úgy, ha nem is közszereplők, de közösségi szereplőkké válnak, nemcsak a barátaik, hanem a barátaik ismerőseinek a körében is, sőt úgy, hogy saját maguk nagyon sokszor nem is tudnak mit tenni, hiszen a szabályzat egy rendkívül bonyolult algoritmus szerint generálja azt, hogy az arcképük kinél hogy jelenik meg, vagy az általuk közzétett képek hogy jelennek meg. Lényegében nem biztos, hogy azok a keretek, amelyek most például a közösségi médiában vagy az információtechnológiában jelen vannak, egy ilyen jogi szabályozás tesztjén például át tudnak menni, és én inkább azt látom benne, hogy egy folyamatos visszaélési lehetőséget fog biztosítani ez a peres eljárás azoknak, akik egyébként akár személyeskedően vagy akár bosszúhadjárathoz szeretnének bárki ellen pert indítani.

Tehát arra kívánom felhívni elsősorban a figyelmet, hogy talán a technológia és a szokás - sőt, nyugodtan itt vehetjük alá a szokásjogot is - teljesen ellenkező irányba látszik haladni, teljesen magától értetődő, hogy a korábbi és az alkotmány által is és a Ptk. által is védett jogok integritása fellazulóban, átalakulóban van. Én azon gondolkodtam mindvégig, amíg készültem erre, hogy előbb-utóbb erre kell valami megoldást találnunk, és talán a Ptk. későbbi módosítását is egy ilyen irányba kell elindítani. Én bízom benne, hogy egyébként az Igazságügyi Minisztériumban is ezeknek a szokásoknak a változását, a modernitás adta kihívásokat követik, és előbb-utóbb majd a Ptk.-ba is ezek inkorporálódni fognak, hiszen nagyon fontos, ahogy egyébként a régi Ptk. is nagyon nehezen birkózott már meg új jogintézményekkel, illetve a magánjog is, lásd biztosítások kérdése, ugyanígy a mostani Ptk. is nagyon nehezen fog megbirkózni azokkal a jogintézményekkel majd, amik a modernitásból fognak fakadni.

A probléma itt a nyilvánosságra hozatal nélküli képzéskészítésnél is megvan, hiszen nyilván államtitkár úr azt mondta, hogy bulvárértelmezés, hogy nem lehet az utcán képet készíteni - és mi van, hogyha valaki mégis készít, és mégis közzéteszi? Nyilvánvalóan a kép készítése megtörtént, nem kért rá engedélyt, hiszen hogy is kérhetne engedélyt a körülötte állóktól, majd a közösségi médiában adott esetben automatikusan posztolja, nem egy helyen, több helyen, használva az Instagramot, a Twittert és egyéb ilyeneket, a közösségi médiában használt lehetőségeket. De vajon milyen kérdés... - csak felteszek egy olyan kérdést, amire érdemes lenne választ adni.

Például igaza lehet-e annak a peres félnek vagy annak a személynek, aki a bankhoz bemegegy, és azt mondja, hogy én megtiltom, hogy rólam felvételt készítsenek? Vajon a banknak jogos érdeke lesz-e az, hogy a biztonsága érdekében mindenkiről készítsen felvételt? De igaza lehet-e, mondjuk, már egy sokkal kisebb volumenben is érdekérvényesítő képességgel rendelkező kiskereskedőnek, hogy készít ilyen felvé-

teleket, vagy mit fog kezdeni azokkal a visszatérő és háklis vendégekkel, akik azt fogják mondani, hogy de én tudom, hogy jogom van rá, hogy rólam ne készítsen felvételt? Vagy igaza lehet-e az okostelefonhasználónak, vagy igaza lehet-e a taxisnak vagy a magánautósoknak, amikor felvételeket készít? Hiszen az engedély nélküli felvételkészítés is ebbe a kategóriába tartozik, amelynek szigorú következményei folytán a Pp. alapján a szankciója, illetve az utána járó, mondjuk úgy, szankció - bár nem ez a helyes megfogalmazása -, sérelemdíj lesz, ami automatikusan jární fog.

Tehát még nem is a jogsértés súlyától fog ebben az esetben vagy nem is azon fog múlni. Tehát itt egy nagyon érdekes ütközési lehetőség van, amire úgy mond a modernitás talaján kell majd választ adni, sokkal később, illetve lehet, hogy nem is annyira később, már Ptk.-szinten és nem Pp.-szinten.

Hogyha eljárási szabályokról beszélünk, talán pont a védett jogtárgy alakulásánál szintén fel lehet azt vetni, hogy indokolt-e ekkora védelem, indokolt-e az, hogy lehetőség szerint kettő, illetve akár, mondhatjuk úgy, hogy három eljárási lehetőséget is adunk, ugyanis itt van a Pp.-nek ez a különleges eljárása, amelyben van úgymond két szakasz, amit igénybe lehet venni, hogy elhárítsuk, úgymond a jogvitát, de van egy másik általános lehetőség, amit szintén nem érint a különleges eljárás, az az általános szabályok szerinti személyiségi jogi védelem. Indokolt-e talán egy ennyire gyorsan változó közegben, mint a közösségi média, ilyen hosszú időre kiterjeszteni például a kereshetőségének a lehetőségét? Mert a mostani szabályok szerint elképzelhető, hogy ha ez alapján érvényesíti, akkor jó szigorú szabályokat szabunk neki viszonylag rövid határidőkkel, de az általános kereshetőségi joga viszont jóval tovább megmarad.

Tehát ki fogja-e állni a próbáját például annak, hogy valaki az évekkel ez előtti fotóját - és akkor mostantól indul nyilvánvalóan ez az évekkel ezelőtti, tehát 2-3 év távlatában -, ki fogja-e állni az idő próbáját az, hogy a megromlott viszony tekintetében azt mondja, hogy a 2-3 évvel ezelőtt közzétett fotómat nem szerettem volna, hogy te közzétedd, és most be foglak perelni, mert közöttünk megromlott a viszony? Mert bizony adhat... - és ez talán az egyik legnagyobb kihívása, a jelenlegi Pp.-szabályok pont akár a dupla lehetőséggel vagy akár a bizonyítási tehernek a - mondjuk úgy - nagyon egyszerűségével és pontosan a hátrányaival adhat arra okot, hogy hátrányosan és visszaélészerűen fogják ezeket alkalmazni egyes pereskedő felek. És azt ne mondja senki, hogy mindenki a kulturált jogkeresésben van, hiszen saját praxisom alatt is, de úgy gondolom, az önök praxisa alapján is voltak olyanok, akik bizony notórius pereskedők, akik ebben élnek ki magukat, és ilyen pereknek a tucatjára lehet számítani, és gyakorlatilag majdnem hogy zaklatás módon lehet beadni ez alapján az anyagi jogi és egyébként a segítő polgári eljárásjogi szabályok alapján.

(13.40)

A másik probléma, amit felvetettünk és jelzünk, a bizonyítási teher komoly nehézsége, amely egyébként szinte kódolja a pervesztéséget. Tehát úgy tűnik, hogy majdnem 98 százalékos pervesztéséget fog eredményezni azoknak, akik a felvételt elkészítették, mert neki kell majd bizonyítania a beleegyezését, illetve azt, hogy a másik fél megadta a hozzájárulását, és ki fog megállni a bíróság előtt ebben a nagyon nehéz helyzetben.

Tehát szinte az eljárásjogban kódolva lesz a pervesztés, és kódolva van az is, hogy visszaélészerűen lehet benne a jogokat gyakorolni.

A másik, amiről szoltam, az ítélezési gyakorlat volt. Úgy gondolom, hogy a képmásvédelemben nemhogy kikristályosodottság van vagy töretlenség, hanem sokkal inkább egy bizonytalanság érezhető, és különböző összetételű tanácsok, különböző összetételű bíróságok, törvényszékek eltérő jogalkalmazásban és eltérő jogértelmezésben is vannak ebben az esetben. Tehát nagyon komoly, úgy gondolom, tisztánlátásra lenne szükség, amit, mondok ismételtén, a modernitásnak való megfeleléssel lehetne megtenni.

Összességében az vitathatatlan, hogy mindenképpen szükség van a személyiségjog-védelemre, azonban a személyiségjog-védelemnek az ilyen eszközeinél fontos lenne, hogy az Igazságügyi Minisztérium is érzékelje azokat az időszerű kihívásokat, amik a modernitásból fakadnak, és túl azon, hogy ezt elfogadjuk és támogatjuk a jelenlegi Pp.-szabályokat vagy a Pp. módosítását, el kellene gondolkodni azon, hogy milyen irányba fejlesszük például a képmás, illetve a hang védelmét az anyagi jogban, és hogyan tudjuk lezárni, illetve kiküszöbölni a visszaélészerű joggyakorlást például a polgári eljárásokban, aminél kiváló javaslat lenne, hogy a bizonyítási terhet sokkal egyenletesebben osszuk el, és tegyünk át valamelyest úgymond a sértett félnek, ebben az esetben a pert indító félnek az oldalára is komolyabb bizonyítási terheket, hiszen ezzel is megakadályozható lenne a visszaélészerű joggyakorlás.

Tehát a Jobbik abban az esetben és abban a reményben tudja egyébként ezt a javaslatot támogatni, hogy ésszerű keretek között lesz alkalmazva, nem egyedi jogalkotás, és hogy nem visszaélészerűen fogják gyakorolni a jogukat kereső állampolgárok, mert rejti ezeket a veszélyeket magában ez a törvényjavaslat.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Bocsánat, elnök úr, de én úgy gondoltam, hogy a vezérszónokok után szeretnék szót kérni, és úgy látom, hogy még van vezérszónok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Rendben. Köszönöm. Akkor megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A sajtóban már elég nagy port kavart az előttünk fekvő törvényjavaslat, és mindenképpen egy olyan helyzetről van szó, ami egy ideje húzódik itt Magyarországon. A jogalkotó az új Ptk.-val gyakorlatilag két éve szabályozott egy olyan helyzetet, amelynek egy külön eljárási háttérrel adtak hozzá a mostani törvényjavaslatban, amivel gyakorlatilag gyorsítják azokat az eljárásokat, amelyeken keresztül érvényt lehet szerezni az új Ptk. intézkedéseinek.

Tehát, amely javaslat előttünk fekszik, annak az újdonsága alapvetően a képmáshoz és a hangfelvételhez való jog érvényesítésére javasolt külön eljárás, illetve legfőképpen ennek az eljárásnak a gyorsasága. A kritikák már jó ideje nyilvánvalóak az ország számára az eljárási szabályok kapcsán. Egyrészt arról van szó, hogy az új Ptk. már a felvétel elkészítésekor előírja a rajta szereplő hozzájárulásának a szükségességét. Ezt a hozzájárulást érthető módon meglehetősen nehézkes előzetesen beszerezni, és egyébként, ha még lehetséges is, akkor is nagymértékben befolyásolja a fotózás hatékonyságát, amely így tulajdonképpen a sajtófotózás, tehát a sajtószabadság lényegét is veszélyezteti.

Az ellenvetéseknek egy másik fontos köre arról a gondolatról híresült el, hogy akár egy magunkról készített úgynevezett selfie is jogsértő lehet, amennyiben ott hátul látszanak rajta különböző más személyek, idegen emberek arca, akiknek az engedélyét nem kértük el a fotó elkészítéséhez. Ugyanakkor tény az, hogy valóban már két évvel ezelőtt az új Ptk.-ban hatályba léptek azok az intézkedések, amelyek már kiterjedtek a felvétel elkészítésének a problematikuságára is, abban az esetben, ha nincsen engedély hozzá.

A fenti kritikákkal abban az értelemben egyet lehet érteni, hiszen ha helytelen jogalkalmazás van, akkor már létezik, ha ezt a törvényjavaslatot elfogadják, egy eljárási háttér, hogy a magánszféra védelmének úgynevezett álcájában gyors eljárásban esetleg a nyilvánosságra tartozó kép- és hangfelvételeket távolítsanak el azok, akik ezt így gondolják. Ebből a szempontból fontos, hogy az Alkotmánybíróság már tavaly ősszel világossá tette - és ez fontos iránymutatás lehet, mondjuk, a bíróságok számára -, hogy ha nyilvános helyen készült a fotó, közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz kapcsolódik, nem sértő, az érintett személyt tárgyilagosan ábrázolja, akkor elkészíthető és nyilvánosságra hozható engedély nélkül.

Az LMP álláspontja az, hogy az új Ptk. vitatott szabályát is erre tekintettel kell értelmezni, így az a sajtószabadság terén visszalépést semmiképpen nem eredményezhet. Ugyanakkor... - és itt rögtön hozzáteszem, hogy számos komoly aggályunk van ezzel a

törvényjavaslattal kapcsolatban, és a kritikákat is abszolút jogosnak érezzük, hiszen egész egyszerűen, amíg nincsen garancia arra, hogy a közhatalmat gyakorló közszereplő többet túrjon, addig a kritikák jogosak, aki tehát közhatalomban jár el, azt a személyt álláspontunk szerint jogunkban áll minden lehetséges körülmények között beazonosítani.

Az intézkedő rendőrök kapcsán merült fel ez a példa. Teljesen nonszensz és életszerűtlen az, hogy ha, mondjuk, eljárás van, tehát valakit éppen megszondáztatnak, amikor közlekedik az autójával, akkor a rendőrnek be kell mutatkoznia, meg kell mondania a pontos jelzését, és a napszaknak megfelelően kell köszönnie. Teljesen életszerűtlen, hogy ha ezt mind meg kell csinálnia, akkor az arca úgymond miért nem látszódhat bármilyen felvételen, főleg azért, mert itt egy közhatalmat gyakorló személyről van szó, aki a közhatalom nevében jár el.

Ráadásul, ha Európában egy kicsit körbenézünk, akkor látjuk, hogy például Németországban felvételhez nem szükséges az érintett engedélye, ha közszereplőről van szó. Olaszországban sem szükséges az ábrázolt személy beleegyezése, ha a képmásának felhasználását közszereplői minősége, állami tisztségviselői mivolta vagy az igazságszolgáltatás működése igazolja. Lengyelországban sem szükséges. Tehát a példákat még hosszasan sorolhatnám, viszont nézzük meg azt, hogy a magyar jog ezzel kapcsolatban hogyan rendelkezik.

És itt van véleményem szerint egy nagyon fontos pontja ennek az egész szabályozásnak, méghozzá az, hogy Magyarországon a közszereplés úgymond kategorizálása nem megfelelően cizellált. Ezzel kapcsolatban egyébként a Lehet Más a Politika már a Ptk. vitájában beadott módosítókat, ami a közszereplők részletesebb szabályozását tartalmazza. Azt gondolom, hogy amíg ezt a helyzetet nem tisztázzuk, addig nagyon komoly bizonytalanságok és jogsérelmek állhatnak elő, ha ezen az úton megy tovább a tisztelt minisztérium.

Az új Ptk. kimondja, hogy a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja. Ugyanez a Ptk. néhány szakasszal lejjebb azt is kimondja, hogy nincs szükség az érintett hozzájárulására a felvétel elkészítéséhez és az elkészített felvétel felhasználásához tömegfelvétel és nyilvános közéleti szerepléssel készült felvétel esetén.

Sajnálatos azonban, és itt jönnek a problémák, hogy a közszereplő fogalom mint olyan nincs definiálva, illetve cizellálva a polgári jogban. Ugyanis arról van itt szó, hogy az elmúlt évek különböző személyiségi jogi perei arra mutattak rá, hogy a közszereplői státusnak egészen különböző vonatkozásai vannak. Szélsőséges példákat tudok hozni. Volt például olyan jogeset, amelyben egy társasházi közös képviselő fordult bírósághoz azért, mert a ténykedését a házban lakók szerinte méltánytalanul bírálták. A Fővá-

rosi Bíróság ebben az esetben nagyon helyesen megállapította azt, hogy a társasházi közös képviselő a társasház belső életét illetően egyfajta közszereplőnek minősül, ezért bizony jobban kell tűrnie a bírálatot.

Megint más a helyzet persze, ha olyan közszereplőkről van szó, akik semmilyen közhatalmat nem gyakorolnak, például a médiasztárok, vagy ha parlamenti képviselőkről van szó, kormánytagokról. Más a közszereplői minőség akkor, ha a közszereplői tevékenység egy rendőr tevékenységével valósul meg. Tehát mi azt gondoljuk, hogy a polgári jogban ezeket a különböző tevékenységeket, élethelyzeteket differenciáltan kellene kezelni, és ezen keresztül a jogalkalmazásnak is máshogy kellene viszonyulni ezekhez a különböző helyzetekhez.

Az is természetes, hogy még azok esetében is, tehát mondjuk, a parlamenti képviselők esetében is, ahol a tūrés kötelezettség a legnagyobb, nyilvánvalóan van egy olyan mag, ami nem közügy, amikor az illető ember emberi méltóságáról van szó, vagy közügyekkel össze nem függő cselekedetéről van szó. Persze, természetesen ez nyilván védhető. Mindazonáltal világosan látszik, hogy amíg ilyen szabályozás nincsen, addig nagyon ingatag lábakon áll mindenfajta további javaslat, és ezért azokat a kritikákat, amelyeket a mostani eljárással kapcsolatban is megfogalmaznak, önök nem tudják elhárítani.

(13-50)

Amíg ezt nem szabályozzák le, addig ezek a kritikák megállnak, az aggodalmak jogosak.

Visszatérve: a rendőrök képmásához való joga egy állatorvosi példája a szabályozási hiányosságoknak és a jogalkalmazás hiányosságainak. Az Alkotmánybíróság tavaly ősszel egy fontos döntéssel védte meg a sajtószabadságot attól az abszurd bírói gyakorlatától, amely az intézkedő rendőrrel készült felvételeket minden esetben csak az érintett rendőr hozzájárulásával engedte közzétenni. Az Ab-döntéssel felülbírált bírói gyakorlatot rögzítő korábbi jogegységi határozat azonban továbbra is jogrendszerben van, tehát még mindig bizonytalanság van ebben a kérdésben, ez még mindig nem dőlt el.

Összességében tehát azt tudom önöknek mondani, hogy amíg nincs garancia arra, hogy a közhatalmat gyakorló közszereplő többet tűrjön, addig a kritikák jogosak. Aki pedig közhatalomban jár el, azt jogunkban áll beazonosítani. Ezt kell tudni a törvényeknek garantálni.

Még egyszer a tisztelt figyelmükbe ajánlom azokat a Ptk.-módosítókat, amelyeket anno a Ptk. vitája kapcsán beadtunk. Ez véleményünk szerint meglehetősen megnyugtatóan rendezné a közszereplők szabályozását, és onnantól kezdve lehetne úgy védeni a privát szférát, hogy az nem adna visszaélésekre, illetve a sajtószabadság korlátozására okot, és a félreértések elkerülhetők lennének. Amíg azonban ez nem történik meg, addig számos kritika, ami ezzel a javaslattal kapcsolatos, megáll. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére érkezünk. Most megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem szót, tisztelt képviselőtársaim, mert szeretném önöket meggyőzni a törvényjavaslat helyes céljairól, szeretném önöket meggyőzni arról, hogy ez a javaslat jó célokat szolgál.

Nem látok akkora nagy távolságot az álláspontjaink között, és megértem azt, hogy gyanakvással fogadnak minden olyan törvényjavaslatot, amely érintheti a sajtószabadságot, a szólásszabadságot és általában a közéleti vitákat. De nagyon fontos leszögezni, hogy ez a törvényjavaslat nem változtatja meg az anyagi jogi szabályokat, nem változtat a képmással és a hangfelvétellel való visszaélés szabályain. Ez a javaslat pusztán eljárási szabályokat tartalmaz - egyrészt.

Másrészt, nem változtat a törvényjavaslat a közszereplőkre vonatkozó szabályozáson sem. A közszereplőknek továbbra is többet kell tűrniük, és a közszereplőkkel kapcsolatos bírói gyakorlatot ez a törvényjavaslat biztos nem fogja megváltoztatni, de egészen más irányba terelheti a bírói gyakorlatot.

Ami Bárándy képviselő úr szavaiból elhangzott, azt vissza kell hogy utasítsam, és nem a stílusa, hanem kifejezetten a tartalma miatt. Azt tudom mondani, hogy az a feltételezés, amit ön mondott, hogy a politika magát védi, vagy hogy személyre szabott lenne ez a törvény, ezzel kapcsolatban mindannyiuknak elmondom - és nyugodtan kérjék majd rajtam számon -, hogy bárki is reménykedjen benne, csalódní fog, hogy személyre szabott lenne ez a törvény. Bárki is reménykedjen ebben, akármelyik oldalon ül, hiába reménykedik. Ez a törvényjavaslat nem old meg olyan problémákat, amelyek a közélet egyes szereplőit bosszanthatják.

Ez a törvényjavaslat kifejezetten azt teszi lehetővé, hogy érvényesüljön a polgári anyagi jog, érvényesüljön az a polgári törvénykönyv, amely már majdnem egy éve hatályban van, és amely polgári törvénykönyv, az új polgári törvénykönyv egy évtizedes bírói gyakorlaton alapul. Lefolytattuk ezt a vitát, és gyakorlatilag már a polgári törvénykönyv parlamenti vitája során is, majd később a hatálybalépésekor is felmerült az a kérdés, hogy mostantól kezdve hogyan lehet majd fotózni, és a képmás elkészítésének vannak-e új feltételei. Nincsenek új feltételei. Nincsenek! A képmás felhasználásába a bírói gyakorlat eddig is beleértette azt, hogy természetesen már az elkészítéséhez is engedélyt kellett volna kérni. Tehát a bírói gyakorlat eddig is következetes volt abban, hogy azért nem lehet felhasználni a képmást, mert nem kértek engedélyt az elkészítésére. A bírói gyakorlat eddig ezt így értelmezte. Tehát nem tett mást a polgári törvénykönyv, mint leírta ezeket a szabályokat.

Kérem, gondoljanak abba bele, és az is szíven ütött, hogy azt mondta Bárándy képviselő úr, hogy

maga a törvény elfogadható és támogatható lenne, ha - és ott elmondta, hogy milyen kifogásaik vannak vele. Tegyük félre, hogy kik miben reménykednek, hogy a jövőben milyen új védelmet kapnak ettől a törvénytől. Ezt tegyük félre, inkább nézzük azt, hogy hány olyan sértett lehet, hány olyan jogaiban megsértett ember lehet, akinek segítene ez a törvény azzal, hogy minél hamarabb orvoslásra kerüljön képmásának a felhasználása. Önök biztos ismernek olyan eseteket, amikor nem közéleti szereplők vagy azok hozzátartozói, hanem teljesen hétköznapi emberek, vértlen emberek, főleg fiatalok kerülnek abba a helyzetbe, hogy felhasználják a képmásukat az akaratukon kívül.

Már bocsánat, de azért, mert egyes képviselők gyanakodnak, hogy majd a másik oldalon ülők ezt fel tudják használni, most ne segítsünk azoknak a fiatalokéknak, akiknek a képmásait illetéktelenül felhasználják az interneten? Vagy ne segítsünk azoknak, akikről megalázó helyzetben fotót készítenek és utána fölrajkják? Hát miért ne segíthetnénk? Ezért vagyunk itt. A cél az, és ebben a célban szerintem egyet tudnánk érteni, hogy ez a törvényjavaslat, egyáltalán hogy a képmás védelme, a magánélet védelme, a magánélet tisztelete érdemel annyit, hogy az Országgyűlés a lehető leghatékonyabb, legjobb eszközöket használja fel a magánélet védelme érdekében.

*(Móring József Attila és Hegedűs Lorántné
elfoglalja jegyzői székét.)*

Tényleg csak azt tudom mondani, hogy ha vizsgálodnak az elmúlt évek vitáira, akkor állandó problémát jelentett az, hogy elhúzódnak az ilyen perek, nem lehet gyorsan elégtételt kapni. Mire a képmás lekerül arról a helyről - legyen az például egy internetes tárhely -, addigra már számosan átvették, és számos jogsértést okoztak ezekkel a képmásokkal. Ezért érthető, ha azt javasolja a kormány, hogy egy nagyon gyors megoldást, és ráadásul a bíróságokat lehetőség szerint elkerülő megoldást alakítson ki az Országgyűlés. A sajtójog már feltalálta a helyreigazítás szabályait, évtizedek óta léteznek a helyreigazítási szabályok, ehhez hasonlóan a képmással való visszaélésre is hasonló szabályokat be lehet vezetni egy külön eljárásban, és gyorsan, hatékonyan lehet orvosolni ezeket a jogsértéseket. De bízom benne, hogy nem is fog mindegyik ilyen ügy eljutni a bírósághoz. A minisztériumnak az a célja, hogy olyan megoldást javasoljunk, amely nem szükségszerűen okoz jogvitát.

Még egyszer mondom, a kritikákat nem kívánom lesöpörni, csak azt szeretném mondani, hogy adekvát problémákra adekvát kritikákat mondjanak. Ha úgy gondolják, hogy problémát jelent például maga az eredeti szabályozás is, azt természetesen nem a polgári eljárásban kell megoldani, hanem a Ptk.-ban. Csak én nagyon óvatosan bánnék ezzel az eszközzel. Ezt akkor is elmondtam a polgári törvénykönyv vitájában, és most is el fogom mondani, hogy

a képmással való visszaélés új polgári szabályai, tehát az új Ptk.-beli szabályok nem a kormány javaslatára kerültek az új Ptk.-ba, hanem a professzorokból álló törvény-előkészítő bizottság találta ki ezeket a szabályokat, ők javasolták, hogy így kerüljön szabályozásra. Ennek mind az elméleti megalapozása, mind pedig a bírói gyakorlati megalapozása évtizedek óta megtörtént már, és évtizedek óta figyelték, hogy hogyan alakul ennek a jogterületnek a szabályozása - tehát nem a kormány javaslatára.

Ezért is kell visszautasítanom, hogy bármiféle politikai szándék, személyes jogalkotás lenne, hiszen a polgári törvénykönyvet előkészítő, a Vékás Lajos által vezetett bizottságnak ezt a javaslatát szó szerint, változtatás nélkül terjesztette az Országgyűlés elé a kormány. Már csak ezért is kérem azt, hogy ne gyanúsítgassuk egymást itt különféle személyre szabott jogalkotásokkal. Ebben az ügyben, a képmással való visszaélés ügyében, ahogy mondtam, egy szakmai konszenzus alakult ki, és ilyen törvények születtek ebből a szakmai konszenzusból. Ettől még a polgári perrendtartásban meg kell teremteni a hatékony eszközöket a Ptk. szabályainak a végrehajtására.

Végül, nem is lezárva a vitát, mert azért szoltam hozzá, hogy lehessen vitatkozni, mindenki kerülhet abba a helyzetbe, még a közéleti szereplők is kerülhetnek abba a helyzetbe, hogy illetéktelenül felhasználják a képmásukat. Amikor egy ilyen ügyből esetleg jogvita lesz, akkor másként fognak velünk bánni, közéleti szereplőkkel, mert nekünk nyilván többet kell túrnunk. Ezzel teljesen tisztában vagyunk. De nem biztos, hogy mindannyian szeretnénk, ha kiskorú gyermekek képeit használnák fel illetéktelenül, s még egyszer mondom, függetlenül attól, hogy ki kinek a gyereke.

(14.00)

Tehát nem azt kérem önöktől, hogy a politikai szempontjaikat tegyék félre, hanem azt kérem önöktől, hogy próbálják a vértlen áldozatok szemszögéből nézni ezeket a képmással való visszaéléses eseteket. Sajnos nem találta még meg az Országgyűlés az ellenszerét a képmással való visszaélésnek. Az, hogy perek indulhatnak, az, hogy ezek a perek eljutnak egyszer jogerős döntésig, a mai viszonyok között nem jelent semmiképpen sem hatékony és gyors jogorvoslatot ezekben az ügyekben.

Csak egy ilyen gyorsított eljárás, egy ilyen külön eljárás jelenthet minimális jogorvoslatot. Mert természetesen egy ilyen 30 napos határidő, meg még további bírósági eljárások alatt is még számtalan jogsértést lehet elkövetni egy képmással, a képmással való visszaélést sajnos meg lehet többszörözni, mire eljut a döntésig. De még így is legalább lehetőséget adnánk arra, hogy azért a fotózás és egyáltalán a képmás közzétételének etikai szabályai egy kicsit javulnának Magyarországon. Úgy tűnik, hogy ezek a szabályok olyannyira rugalmasak, olyannyira lazák, hogy szinte senki sem tartja be ezeket.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólás keretében Lukács László György képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Gyorsan reagálva arra, amit államtitkár úr elmondott: ha valóban az a cél, amit ön is mondott, hogy a kiszolgáltatottabb, akár a fiatalabb korosztály védelme érdekében kívánunk ilyen szabályokat hozni, természetesen ennek fejet hajtunk, illetve a Jobbik Magyarországiért Mozgalom is támogatja ezeket a fellépéseket.

Azonban csak nem lehet elhallgatni azt, hogy ha valóban ez a célunk, akkor valami gond lesz ezzel az eljárással, mert álláspontom szerint nem elég gyors. Akkor ennél még gyorsabbra lenne szükségünk. Ugyanis, ha valaki pereskedett már, és tudja, mi az, hogy soron kívül tárgyalja a bíróság, az bíróságonként eltérő. Tehát a törvényszékeken megnézném, milyen soronkívüliséggel fogják tárgyalni. Ahogy ön is mondta, az alatt a nyitva álló határidő alatt, adott esetben 30-40 nap alatt is milyen további jogsértéseket fognak elkövetni, illetve milyen további jogsértésekre ad okot. Azt is tudjuk, hogy maguk a bíróságok is kihívásokkal küzdenek, tehát nem biztos, hogy egyébként a soronkívüliséget nagyon gyorsan le tudják reagálni.

Tehát ezen mindenképpen el kell gondolkodni, mert lehet, hogy akkor egy még gyorsabb eljárásmodot kell bevezetni, mint annak idején egyébként a váltóperek. Azok meglehetősen gyors perek voltak, valami hasonló perekkel lehetne ezt is gyorsítani. Illetve azt azért még mindig mondom, hogy a bizonyítási terheket egyenletesebben kellene elosztani.

A másik pedig, hogy ha valóban fontos nekünk a kiskorúak, a fiatalok vagy akár a kiszolgáltatottak védelme, akkor más, egyéb szankciókat is figyelembe kellene venni, mert itt a bíróság legfeljebb sérelemdíjat tud kivetni, illetve a jogsértés megszüntetését. De hogyan tudja megszüntetni a jogsértést, ha nem tud arra utasítást adni bárkinek, hogy az oldalt tegye elérhetetlenné, vagy azt a Facebook-profilját vagy közösségi profilját, vagy bármilyen képet tegye elérhetetlenné a szolgáltató, amikor sokszor a szolgáltatók maguk nem nyomozhatóak ki, hogy hol vannak?

Tehát ezekre is választ kellene még adni, államtitkár úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most normál időkeretben Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is államtitkár úrra reagálnék, hogy én is csak azt tudom mondani, hogy ha tényleg ez lenne a törvénnyel, ahogy most mondta, ez lenne a szándék, hogy a kiskorúakat védjük, meg

azokat, akik áldozatává válnak ennek, akkor egyet lehet vele érteni, és csak üdvözölni lehet, hogy végre ez megszületett. De hát nem érhető tetten, hogy bárkivel egyeztettek volna erről, alapvető jogok biztosával vagy a Kúriával, a kormányzati jogszabálytervezetek között sem jelenítették meg, és a tervezetet nem lehetett véleményezni.

Szóval, ilyenkor megfordul az ember fejében, hogy mi történhetett az elmúlt időszakban, ami magukat arra ösztönözte, hogy gyorsan tárgyaljuk ezt itt most meg. Képviselőtársam már elmondta felszólalásában, hogy mik voltak azok az események, amik miatt szerintünk most itt ülünk és tárgyaljuk ezt a törvénytervezetet.

Államtitkár úr azt mondta, hogy visszautasítja a személyre szabott törvénykezés kifejezését, visszautasítja, hogy ezzel a szólásszabadság korlátozása történne meg, vagy azt is visszautasítja, hogy a politika magát védi ezzel. Hát akkor felhívnam államtitkár úr figyelmét egy ma történt eseményre. Az Emberi Erőforrások Minisztériumában dolgozók kaptak e-mailben egy levelet, amelyben felhívták a figyelmüket, hogy milyen kifejezéseket, a hétköznapokban használt kifejezéseket nem lehet a mai naptól használniuk a dolgozóknak. Ezek a kifejezések a következők: szegénység, mélyszegénység, gyermekszegénység, esélyegyenlőség, ápoló, gondozó, rokkant, terhes, fogyatékos és stadion. Na most, az ember ilyenkor elgondolkodik, hogy a hétköznapokban használt, a magyar nyelvben használt alapvető szavakat egy dolgozó miért nem használhat. És ilyen kifejezésekkel kell majd helyettesíteni, hogy rászoruló, rászorultság, fogyatékkal élő, a stadion helyett sportlétesítmény. Én felolvasnék magának egy egyszerű mondatot, amit használni is szoktunk, hogy most hogyan mondjuk. A gyermekváro szegények, mondjuk úgy, ahogy a hétköznapokban nagyon sokszor szoktuk használni, a terhes szegényekre a stadionépítések miatt nincs pénz. Na, most ezt így fogjuk innentől fogva mondani, vagyis az EMMI-ben dolgozók így fogják mondani: az áldott rászorulókra fedett sportlétesítmények miatt nincs pénz.

Tudja, államtitkár úr, ilyenkor felvetődik az emberben, hogy mi fog a következő lenni, milyen törvénnyel fogunk, mondjuk, jövő héten szembesülni itt a parlamentben. Mondjuk, egy olyan törvény fog az asztalra kerülni, hogy a nagyvezér megsértését hogyan fogják most már innentől fogva a következő hetekben tiltani, akár az Országgyűlésben a dolgozók számára, a minisztériumi dolgozók számára, vagy netán talán az átlagember számára is.

Szóval, ne csodálkozzanak azon, hogyha mi itt kérdéseket teszünk fel, és nem hisszük azt el képviselőként, amit maga itt állított, hogy tényleg csak a kisgyermeket vagy azokat az embereket akarnák védeni, akik ki vannak téve annak, hogy nem adják nevüket egy fénykép elkészítéséhez. Higgye el, mindig indokot szolgáltatnak arra, hogy az ember mást gondoljon, mint amik itt elhangzanak az önök szájából. Azt gondolom, hogy minden egyes alkalommal

saját maguk cáfolják azt meg, amit ön itt elmondott. Ha ma nem jelent volna meg ez a hír, talán még lehet, hogy hihető is lett volna itt államtitkár úr szava. Csak tudja, az ember mindennap megdöbben, hogy mi az, amit még kitalálhatnak önök arra, hogy a valóságot elfedjék.

Csak egyet, államtitkár úr, fogadjon el! Azért, hogy nem mondjuk azt, hogy szegénység, vagy megtiltják bizonyos embereknek, hogy kimondhassák azt, hogy szegénység, gyermekszegénység, attól még Magyarországon ez van. Ettől még a valóságot önök nem fogják tudni elfedni. Azt gondolom, hogy úgy kellene törvénykezni, ahogy az elvárható lenne a Fidesz-KDNP-től, és nem személyre szabottan, nem úgy, hogy a politika magát védje, és ne úgy, hogy bárki ebben sérülhessen, vagy önökre nézve olyan események történnek nap mint nap, és ezt akarják maguk elfedni bizonyos törvényekkel. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Répássy Róbert államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Nagyon vicces volt, amit tetszett mondani, de semmi köze nincs a törvényjavaslathoz. Gondolom, ezt ön is érzi. Ezt a bizonyos EMMI-s szókészletet, amit egyébként a világ minden országában használnak, úgy hívják, hogy politikai korrektség, tehát melyek azok a szavak, amiket egyáltalán lehet, illik használni például a fogyatékosokkal élőkre vagy akár a szegénységre is. Ezt a világon mindenütt politikai korrektség címen tanítják, oktatják, és különösen a politikusokat felvértezik ezekkel a kifejezésekkel.

Lehet, hogy én nem így csináltam volna, ahogy az EMMI csinálta, de például az igazságügyi területen is van néhány olyan kifejezés, ami, hogy mondjam, nem politikailag korrekt. Ilyen például, hogy a büntetőeljárás alanyát terheltnek nevezi a büntetőjog. Ugye azért, ha valakit terheltnek neveznek, nem biztos, hogy az jut eszünkbe róla, hogy gyanúsított az illető. Na most, éppen azért a politikai korrektségnek van helye szerintem. Nem olvastam még az EMMI-nek ezt a szószeretét, de akár a parlamenti képviselők számára is lehetne bizonyos, politikailag korrekt szavak használatát javasolni.

(14.10)

Tehát a két percbe ennyi fért bele, és nem is akarok többet foglalkozni azzal, amit mondott, mert úgy gondolom, hogy nem függ össze a törvényjavaslattal. Különösen nem indokolja azt, hogy ha az MSZP tudja, hogy ez a törvényjavaslat - ahogy mondta Bárándy képviselő úr is - elfogadható és támogatható lenne, akkor miért nem támogatja az MSZP? Azért, mert az EMMI-ben megjelent egy

ilyen levél. Körülbelül én most ezt értettem abból, amit mondott. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem, nagyon félreértette!)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elsőként is szeretném megköszönni Répássy államtitkár úrnak, hogy a kulturált vitában vesz részt, és nem a végén, zárszóként mondja el a saját véleményét. Ezt viszonylag ritkán tapasztaljuk, és ezt el akartam mondani, hogy megköszönöm.

Én a magam részéről a Bárándy Gergely által elmondottakban azért látok annyi alapot, hogy ne vessük el az egész mondandóját, és nyilvánvalóan az aktuálpolitikának a jogalkotáshoz van annyi köze, hogy néhány politikai szempontot behozzunk.

Én a magam részéről nagyon örülök neki, hogy az MSZP a személyre szabott jogalkotás problémáját felismerte. Én emlékszem arra, amikor szakállamtitkári kinevezéshez megváltoztatta egy-két államtitkár miatt a törvényileg előírt iskolai végzettséget, csak azért, hogy a saját személyeit kinevezhesse. Akkor is személyre szabott jogalkotás zajlott, és nagyon-nagyon jó az, hogy ennek a problémájával a másik oldalon is találkozunk, mert hátha a jövőben esetleg ez elkerülhető lesz.

Államtitkár úr azzal kezdte a vezérszónókat követő felszólalását, hogy meggyőzzön bennünket, hogy ez egy jó javaslat, hogy azt vegyük figyelembe, hogy ez jó szándékkal íródott.

Én azt szeretném, hogyha államtitkár úr arról győzne meg bennünket, hogy ez a legfontosabb a polgári perrendtartásban, amivel most foglalkoznunk kell, hogy nincs a polgári perrendtartásban más olyan, ami a gyakorlat és a tapasztalat alapján most idekívánkozna. Hogyha arról győzne meg, hogy most éppen semmi más nincs ennek a jogszabálynak az alkalmazásában és a bírói gyakorlatban, a polgári perek rendszerében olyan, ami legalább ilyen fontos-ságú lenne. Mert pont az a gond ezzel a jogszabályalkotással, hogy a Fidesz rendszeresen csinál olyanokat, hogy egy-egy céllal egyet lehet érteni, akármi-lyen is a motivációja annak, majd leönti egy ilyen mázzal, mint ahogy most rögtön elhangzott a fiatalok kiszolgáltatottsága, mert ilyenkor mindig előjönnek a kiskorúak, a sánta kutyák, meg minden, ami az emberben empátiát ébreszt, érvként, de mindig van egy háttér része is. Mégpedig az, hogy vajon milyen közvetett és közvetlen hatással lesz a társadalomra egy-egy jogszabály változása.

Nekem, mikor legelőször láttam - nem vagyok jogász, kértem a jogász szakértőink véleményét -, az volt az első ötletem, hogy nem valami, a közélet tisztasága elleni bűncselekmények feltárása lehetőségének a korlátozására irányul-e ez a javaslat, nem az-e az egészen a háttere, hogy ne lehessen annyi felvételt készíteni, és ne lehessen menni esetleg közszereplők után akkor is, amikor éppen nem közsze-

repelnek, hanem magánéleti tevékenységet folytatnak látszólag. Ami utána felmerült, amiről a vezérshónokunk is beszélt, az, hogy én nagyon szívesen látnám egyszer azt, hogy akkor nagyon-nagyon alaposan, részletekbe menően és széleskörűen definiálásra kerülne a közszereplő fogalma, mert az a kérdés, hogy kiket tekintünk annak. Ugyanis a közélet tisztaságát veszélyeztető dolgok nem feltétlenül államtitkárok meg miniszterek esetében történnek meg, hanem egyszerű hivatali előadók tekintetében éppúgy kockázatos, egy-egy alkalmazott, egy-egy kormánytisztviselő bármilyen alacsony szinten megvalósíthat ilyet, és mindezeknek a közszereplése éppúgy veszélyeztetheti a köznek a rendjét, mint egy-egy államtitkárnak vagy miniszternek. Ebből adódóan, hogy ha a közszereplők definícióját széleskörűen megteesszük, és figyelembe vesszük azt, hogy mind ezeknek a szereplése, akár magánéleti, akár pedig a közéletben való szereplése milyen formán jelenik meg ebben a jogszabályban, akkor az könnyebbé tenné azt, hogy jó szívvel lehessen igennel szavazni az egészre.

A legfontosabb az, amit egyébként Lukács képviselő úr is említett, bennem is volt egy ilyen aggály, miután láttam jó néhányszor ilyen ügyeket különböző szinteken, hogy a joggal való visszaélés lehetőségét hogyan fogja ez megteremteni. Tehát ennek a jogszabálynak az elfogadása nem fogja-e ilyen perek sokaságát eredményezni, ami tovább terheli az egyébként is túlterhelt bíróságokat, és ezeknek egy része mennyire lesz megalapozott?

Nagyon-nagyon érdekes dolog ez a joggal való visszaélés rendszere, amivel a polgári perrendtartás szintén nem nagyon foglalkozik, holott jó néhány esetben láttuk, hogy a különböző stratégiai perlések a társadalmi részvétel ellen pont ilyen jogszabályi szakaszok alapján valósulhatnak meg. Nagyon sok esetben látjuk azt, hogy egy-egy közélettel foglalkozó civil szervezetnek, civil aktivistának a törekvéseit pont úgy próbálja ellehetetleníteni a célcsoport, hogy ilyen jogszabályok mögé bújva próbálja meg akadályozni, megfélemlíteni és kapacitásait lekötöni az érintetteknek. És ennek a jogszabálynak nem lehet-e ilyen hatása?

Tehát összességében nem a célokat szerettem volna vitatni, és nem a politikai szándékot szerettem volna kétségbe vonni, hanem arra felhívni a figyelmet, hogy ha már a polgári perrendtartással foglalkozik a parlament, akkor nagy eséllyel talált volna lényegesen fontosabb, napi gyakorlatot érintő pontokat, és ha ezen túl van, akkor ennek pedig a részletesebb kibontása, részletesebb definíciója, hogy majd később különböző bíróságok ne a jogalkotói szándék vélt és vélelmezett szándékával értelmezzék ezeknek a szakaszoknak az alkalmazását, talán szerencsésebb lett volna.

Nyilvánvalóan, ha a frakciónknak van ilyen irányú indítványa vagy javaslata, azt meg fogják tenni a szakértőink, de nem akartam kétségbe vonni a jó szándékot, csak azokra a problémákra kívántam

felhívni a figyelmet, amit a jogszabálytervezet módosítása során gondoltam. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Vejkey Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden szeretnék reagálni az MSZP-s képviselő asszony felvetésére. A felhívott példája valahol sántít. (*Heringes Anita: Merthogy?*) Nekem kifejezett álláspontom az, hogy a magyar nőknek, ha kisgyermeket várnak, akkor jobban tetszik az a definíció, az a megszólítás, hogy áldott állapotban lévő hölgy, mintsem hogy egyszerűen terhes. Kereszténydemokrataként úgy gondolom, hogy a nők gyermekvárását általában a hölgyek áldott állapotként élik meg, és nem teherként. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, van-e hozzászólási szándék. Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót kétperces hozzászólásra.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Én azt gondolom, hogy ebben a felsorolásban a legmegdöbbentőbb azért mégiscsak a „stadion” szó, bárhogy nézzük. Tehát hogy az, ami beégett az emberek fejébe, hogy önök stadionokat építenek már tényleg az ország minden pontján, ahelyett, hogy egyébként a gyermekétkeztetésre például több pénzt adjanak, hogy mondjuk, mindenhol lehessen a gyerekeknek biztosítani az étkezést, meg hogy a szegényeken többet segítsenek, ahelyett stadionokat építenek mindenhol. Azt gondolom, hogy a legfelháborítóbb az, hogy egy olyan kifejezést próbálnak most az EMMI-ben kivenni, ami az önök számára kellemtelen. Értjük mi, csak akkor is stadionnak hívják! Köszönöm.

ELNÖK: Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, a vitát lezárom, és megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. (*Dr. Répássy Róbert bólint.*) Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak röviden fogok hozzászólni, hiszen már többször is felszólaltam.

Tisztelt Ház! Ismételten kérem önöket, hogy a törvényjavaslat céljait tekintsék. A törvényjavaslat céljaival nem éreztem ellentmondást az önök hozzászólásaiból, tehát a törvényjavaslat alapvetően jó célokat szolgál, ezt ez után a vita után megállapíthatjuk. Az természetesen más kérdés, hogy a szavazás során ki hogyan áll a törvényjavaslatához.

Mindenesetre kérem, fogadják el nekem, hogy ez a törvényjavaslat nem változtat a képmással való visszaélés szabályain, nem változtat azokon a polgári jogi szabályokon, amelyek már évtizedek óta a bírói

gyakorlatban alkalmazásra kerülnek. Ez a törvényjavaslat pusztán hatékonyabbá teszi a jogvédelmet, a jogorvoslatot, ezt a hatékonyságot pedig azok, akik elszenvednek képmással való visszaélést, elvárhatják tőlünk, hogy ilyen hatékony törvényeket alkossunk az ő védelmük érdekében.

Ezért kérem a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/2250. számon a parlamenti informatikai hálózaton megtalálható.

Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az atomenergiának jelenleg nincs versenyképes alternatívája Közép-Európában, ezért is kötelezte el magát Magyarország a nemzeti energiastratégiában amellet, hogy energiaellátásának megfelelő biztosítása érdekében hosszú távon számol az atomenergia felhasználásával.

(14.20)

Ez magában foglalja a jelenlegi atomerőművi blokkok üzemidejének további húsz évvel történő meghosszabbítását, az atomerőművi kapacitás fenntartásáról szóló, a magyar parlament által a 2014. évi II. törvényben foglalt orosz-magyar államközi egyezmény végrehajtását.

Az előbb említett egyezményben meghatározott cél létjogosultságát, az atomerőművi kapacitás fenntartását az energetikai szakértők sora, a jövő globális energiafelhasználásának irányát kutatók is igazolják. Elég megemlítenem, hogy a gazdasági és egyéb előrejelzésekben mértékadónak és elég nyugatosnak tekintett Gazdasági Együttműködési Szervezet szerveként működő Nemzetközi Energiaügynökség 2014. évi összegző tanulmánya a következő tartalmú megállapításokat tette az atomenergia jövőjével és gazdasági hatásaival kapcsolatban. „A versenyképességet és az energiabiztonságot is csökkenti az, hogy Európában visszaszorulóban van az atomenergia. Az atomenergia alacsony részaránya miatt drágább az elektromos áram, ami több iparágban visszaveti a versenyképességet, ilyen terület például az alumínium-, az üveg- és az acélipar. Az említett iparágak

versenyképességét Ázsiához kell mérni, ahol viszont folyamatosan emelkedik az atomenergia részaránya a villamos áram termelésén belül. A magyar atomerőmű fejlesztése üdvözlendő, mivel az csökkenti az energiainportot, és így biztonságosabb lesz az ország áramellátása.” Ennyit mondott az energiaügynökség a magyar atomerőmű-beruházásokkal kapcsolatban.

Az atomerőművel megtermelt olcsó energia a sikeres magyar jövő kulcsa, hiszen ez biztosítja a gazdaság versenyképességét. Magyarországon az atomerőművi kapacitás fenntartása, az új atomerőművi blokkok létesítése nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű, és az energiaellátás biztonsága szempontjából alapvetően szükséges. Ezt támasztja alá a kapacitás fenntartására vonatkozó beruházást elősegítő szabályozás, amely biztosítja a hatékony hatósági eljárást.

Az önkéntes előtt levő törvényjavaslat két részből áll. Az első magával a kapacitásfenntartással kapcsolatos, beruházásspecifikus rendelkezéseket, a második az ehhez szükséges, döntően az atomenergiáról szóló törvény módosításait tartalmazza. A törvényjavaslat első része a nemzetközi követelményeket figyelembe véve, azokkal összhangban álló jogi szabályozást teremt. Tekintettel van arra is, hogy a fokozott biztonsági követelményekre, nemzetközi tapasztalatok alapján fizikai és nemzetbiztonsági követelményekre van szükség. Ennek érdekében telephely-biztonsági tanúsítványhoz köti a beruházásban érintett valamennyi alvállalkozói szerződés kötést jogát. A nemzetközi tapasztalatok alapján vált szükségessé, hogy az esetleg tömegesen megjelenő munkavállalók érdekei kellőképpen biztosítva legyenek, ehhez igazodó speciális szabályt is tartalmaz a törvényjavaslat.

A hatósági engedélyezési eljárást érintő módosításokra alapvetően azért volt szükség, mert atomerőmű kivitelezésére Magyarországon utoljára az 1980-as években került sor. Az atomenergia-törvényben szereplő engedélyezési szabályok megfelelő garanciát nyújtanak ahhoz, hogy egy felkészült hatóság a legnagyobb biztonság elvét követve tudja lefolytatni az új blokkok létesítésére és a régiók bővítésére irányuló engedélyezési eljárást. Ezt a célt szolgálja a törvényjavaslat, amelynek értelmében az általános építésügyi hatósági feladatok integrálódnak az Országos Atomenergia Hivatal feladatai közé. A megfelelő bérezzéssel az Országos Atomenergia Hivatal felveheti a versenyt a legjobb szakemberekért, továbbá úgy áll az engedélyező hatóságnak hosszabb idő a rendelkezésére, hogy összességében lerövidül az engedélyezési eljárás időtartama.

A nemzetközi szerződéssel összhangban, tiszteletben tartva az alaptörvényi kereteket, a francia engedélyezési eljárás tapasztalatai alapján történik az adatnyilvánosságot korlátozó érdekek meghatározása. Az adatnyilvánossággal kapcsolatban aláhúdom, hogy a környezetvédelmi hatóságok által lefolytatandó környezetvédelmi eljárásokra a törvény hatálya nem terjed ki. Így mielőtt bármiféle létesítési tevékenység megkezdődne, környezeti hatásvizsgálata-

tot kell végezni. Ennek szabályait a környezetvédelmi törvény és a végrehajtási jogszabályai tartalmazzák, többek között a nyilvánosság számára lehetővé téve a környezeti hatásvizsgálati dokumentáció megismerését, közmeghallgatás tartását, a környezetvédelmi engedély kiadása szempontjából lényeges környezeti információk hozzáférhetővé tételét az érintett nyilvánosság számára.

A sugárvédelmi feladatokról szóló rendelkezések döntően profiltisztító jellegűek, amelyet szintén a hatóság megerősítése kísér, mivel a többletfeladatokra további kormánytisztviselőkre is szükség lesz. A szakmagyakorlással kapcsolatos változások alapja az a jogalkotói megfontolás, hogy Magyarországon nincs kellő kapacitás, nincs elég szakember az atomerőmű tervezésével kapcsolatos feladatok ellátására. Ezen a kivételesen speciális szakterületen a mérnök-kamaránál fennálló magas szakértelem nem biztosítja azt a szakmai kontrollt, amely kellő garanciát jelentene biztonsági szempontból. Ezt a kontrollt venné át az a hatóság, amely szintén kizárólagosan rendelkezik ezzel a speciális szakértelemmel. Ezt a modellt azonban, amely tehát a külföldi képzett atomenergetikai szakértők szakmai alkalmasságának megállapítását a hatóságra bízta, a jogalkotó tovább kívánja erősíteni azzal is, hogy egy, a hatóságtól és a szakterület valamennyi szakértőjétől független nemzetközi szakmai tanácsadó testület segítené a hatóság munkáját. A tervezőktől független szakértők bevonása szintén a beruházással kapcsolatos engedélyezés biztonsági garanciáit növeli.

Tisztelt Országgyűlés! Összefoglalva elmondható tehát, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslat a kapacitás fenntartására vonatkozó beruházást elősegítő, hatékony hatósági eljárást biztosító szabályozásra tesz javaslatot. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/2250. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, első körben a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ennek keretében megadom a szót Cseresnyés Péternek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSERESNYÉS PÉTER a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat annak a lehetőségét teremti meg, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítéséhez szükséges Paks II.-projekt első kivitelezési munkáihoz megteremtse a feltételeket, és elhárítsa a beruházást esetlegesen akadályozó bürokratikus vagy egyéb objektív akadályokat.

A paksi beruházásról már több ízben vitatkoztunk itt a Házban, illetve azon kívül is. Most engedjék meg, hogy röviden itt is összefoglaljam azokat a tényeket, amelyek mellett nem mehetünk el, ha a paksi beruházásról, Paksról beszélünk. A Paksi

Atomerőmű 1983 óta a magyar villamosenergia-ellátás meghatározó tényezője, helye és szerepe kiemelt a hazai energiatermelésben. Az erőmű ma az ország villamosenergia-szükségletének közel 40 százalékát adja, és a hazai villamosenergia-előállítás több mint 50 százalékát. A szakemberek döntő többségének véleménye szerint atomerőművünk a legbiztonságosabb, leggazdaságosabb és környezetvédelmi szempontoknak leginkább megfelelő erőművek közé sorolható. Ezt bizonyítja az is, hogy a nemrégiben elvégzett úgynevezett stresszteszt értékelése során az Európai Bizottság a kontinens egyik legjobban teljesítő erőművének nyilvánította atomerőművünket.

Klímavédelmi szempontból is nélkülözhetetlen, hiszen működése nem jár szén-dioxid-kibocsátással, nem beszélve arról, hogy más szempontból is kevesebb a fajlagos környezetkárosító hatása a létesítmény előállításának, mint összehasonlításként más területeken. Bizonyos számítások szerint a paksi blokkok évente kétmillió ember oxigénszükségletét, vagyis a magyar erdők éves oxigéntermelését takarítják meg azáltal, hogy nem bocsátanak ki az üvegházhatás elmélyítését okozó gázokat. A Paksi Atomerőmű társadalmi elfogadottsága hosszú évek óta stabil, a lakosság mintegy háromnegyede, 2010-ben 78 százaléka, 2011-ben 73 százaléka egyetértett azzal, hogy Magyarországon atomerőmű működik.

(14.30)

A Nézőpont Intézet 2014. év eleji, reprezentatív közvélemény-kutatása szerint a megkérdezettek 52 százaléka tartja szükségesnek a kapacitásfenntartási beruházást, 25 százalékuk ellenzi azt, és 23 százalék nem tudott vagy nem akart válaszolni.

Ez a támogatás talán annak is köszönhető, hogy az emberek tudják: az erőmű 2013-ban a hazai bruttó energiafogyasztás - mint már említettem - 36,4 százalékát fedezte, messze kiemelkedve a többi forrás közül, ideértve a villamosenergia-importot is. A hazai villamosenergia-termelésben Paks szerepe még hangsúlyosabb: a Magyarországon előállított villamos energia több mint fele - pontosan 50,7 százaléka - nukleáris energiából származik.

Mindez bizonyítja ezen energiaforrás hazai jelentőségét, azonban szembesülnünk kell azzal, hogy az atomerőmű jelenlegi összes blokkja üzemeltetésének lehetősége 2032 és 2037 körül megszűnik. Ennek következményeként - ahogy hétfőn Lázár miniszter úr is elmondta - a hazánkban megtermelt 90 ezer megawatt villamosenergia-kapacitásból több mint 6 ezret elveszítünk 2032-2030 körüli időpontokra, mivel elavulnak az azt megtermelő technológiák, erőművek. Így közel 7 ezer megawattos kapacitást kell előállítani, de még így is csak az ország szükségleteinek egy részét állítjuk elő ezzel, s várhatóan akkor a megvalósult atomerőművi kapacitással is csak az ország szükségletének körülbelül 30 százalékát állítjuk elő.

Ezzel párhuzamosan természetesen folyamatosan nő a magyar villamosenergia-fogyasztás. Egyértelmű tehát, hogy gondoskodni kell a kieső termelés pótlásáról és a növekvő igények kielégítéséről. E szempontból két tényezőt szükséges megvizsgálni: a villamosenergia-importot, valamint a hazai jövőbeli erőművi kapacitásokat. Figyelembe kell vennünk, hogy hazánk villamosenergia-importja 1995 óta folyamatosan növekszik.

2013-ban az import aránya a teljes fogyasztásban elérte a 28,19 százalékot, vagyis a teljes villamosenergia-igény közel harmadát. Ez az importarány a háromszorosa az öt évvel korábbinak. Az import alakulása mellett szükséges figyelembe venni a magyar villamosenergia-rendszer jövőbeli kínálati elemzését is.

A Mavir elemzése kimutatta, hogy a villamosenergia-igény növekedésével szemben 2030-ra csak a jelenlegi erőművi kapacitások mintegy fele marad meg. Ebbe az értékbe még beleszámít az atomerőmű 2037-ben megszűnő 2 ezer megawattos kapacitása is, így ezek pótlására a következő 20 évben mintegy 6300 megawattnyi új kapacitás rendszerbe állítása válik szükségessé.

Nyilvánvaló, hogy a kieső kapacitásokat a Paksi Atomerőmű két új blokkja önmagában nem tudja pótolni. Ebből egyenesen következik, hogy más termelő egységekre is szükség van, mint azt már említettem. 2032-től fokozatosan, 2037-ig bezárólag le kell állítani a Paksi Atomerőmű lejáró üzemidejű blokkjait, ezek kilépnek a villamosenergia-termelésből, aminek okán energiahány léphet fel Magyarországon, ha addig nem történnek intézkedések és azok eredményeképpen például ez a beruházás.

A kapacitás pótlásának alternatív módja lehetne a már így is magas import növelése. Ez azonban közép- és hosszú távon rendszerszintű problémákhoz és az ország szuverenitásának csökkenéséhez vezethet. Ezért tűztük ki célul magunk elé, hogy az import növelése helyett új, hazai beruházásokat valósítsunk meg, és ezt szolgálja a Paks II.-beruházás is.

A paksi beruházás kapcsán gyakran szó esik a környezetvédelmi szempontokról. Vitapartnereink rendszerint azt vetik fel, hogy miért nem lehet megújuló energiával kiváltani a kieső kapacitást. Ennek egyik fontos oka, hogy hazánk megújulóenergia-felhasználási lehetőségei elsősorban a fűtési szektorban adóttak, ugyanis ebben valósulnak meg a környezeti, természeti, gazdasági fenntarthatósági prioritások.

Ezt tükrözi a jelenlegi megújulóenergia-felhasználásunk összetétele is, amelynek 76 százaléka fűtés-hűtés, 15 százaléka villamosenergia-előállítás, 9 százaléka közlekedési célú. A Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal adatszolgáltatása alapján 2009 és 2013 között az egyes villamosenergia-termelő kapacitások a folyamatosan növekvő termelési, támogatási kifizetések mellett az alábbiak szerint változtak. A szélenergia beépített teljesítménye 62 százalékkal nőtt. A napenergia fotovillamos,

fotovoltaiikus hasznosításában is komoly előrelépést ért el hazánk, hiszen a 2009-es évben a még csak 1 megawattnyi teljesítményű napenergia-hasznosítás a 2013. évre 34 megawatt teljesítményre nőtt, amelyből 32 megawatt mintegy 4800 - pontosan 4855 - darab háztartási méretű kis erőmű hozzájárulásából áll. Ebből is látszik, hogy a kormány a paksi bővítés előkészítése mellett elkötelezett a megújuló forrásokból származó energiatermelés erősítése, illetve az energiahatékonyság növelése irányában is.

Az Európai Unió által megfogalmazott célok szerint 2020-ra a Magyarországon felhasznált teljes energiamennyiség legalább 13 százalékanak megújuló energiából kell származnia. Magyarország azonban még ennél is komolyabb vállalást tett azzal, hogy 14,65 százalékra növeli a megújuló energiák arányát 2020-ig. Ez azt is jelenti, hogy Magyarország a számára a következő hat évben rendelkezésre álló több mint 10 000 milliárd forintból 2000 milliárd forintot fordíthat energiahatékonysági, illetve éghajlatváltozással összefüggő fejlesztésekre. De már az elmúlt években is számos olyan program valósult meg, amelynek célja az energiahatékonyság és a megújuló forrásokból származó energia részarányának növelése. Ebbe a sorba illeszkedik be a termelést várhatóan 2015. év második felében megkezdődő csornai napelemgyár is. A kormány itt 1 milliárd forinttal támogatja a napelemgyár megépülését.

Természetesen nem mehetünk el szó nélkül amellett sem, hogy az ellenzék - különösen az MSZP és az Együtt - miért megy szembe a paksi bővítéssel, miért nem támogatják azt most. Pedig Bajnai Gordon még kormányfőként 2010. február 26-án járt Pakson, a Magyar Villamos Művek Zrt. kihelyezett igazgatósági ülésén, egyúttal interjút adott a Tolna megyei Tolnai Népjúrságnak. Ebben azt mondja: „A Lévai-projekt lényege, hogy 2020 után megduplázzuk a paksi erőmű teljesítményét.” Valamint azt is mondta: „Nagy lépést tettünk azon az úton, amely lehetővé teszi, hogy Magyarországnak biztonságos, olcsó és tiszta energiaforrása legyen.”

Mesterházy Attila pedig az MSZP miniszterelnök-jelöltjeként 2010. február 26-án Pakson elmondta, hogy az MSZP kiemelten támogatta az atomerőmű bővítési és üzemidő-hosszabbítási programját. Reméljük, idővel az ellenzéki pártok is beismerik, hogy a paksi bővítés közös nemzeti érdek, és ennek megfelelően támogatják majd a beruházáshoz szükséges jogszabály-módosításokat.

Most pedig engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a törvényjavaslatról. A törvényjavaslat két részből áll. Az úgynevezett projekt-törvény része a beruházással kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza, így különös figyelmet fordít a polgári jogi, foglalkoztatási és az adatokhoz való hozzáférhetőséget szabályozó rendelkezésekre.

A második, nagyobb része az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítását tartalmazza, valamint ehhez kapcsolódóan az építésügyi és a nemzeti vagyonról szóló törvényt érintő törvény-

módosításokat. A jogalkotói szándék az, hogy a felépült 5. és 6. atomerőművi blokkok üzembe helyezését követően a két gazdasági társaság, a Paks I. Zrt. és a Paks II. Zrt. egyesülésével egyetlen állami tulajdonban álló gazdasági társaság lássa el a beruházással kapcsolatos feladatokat.

Lényeges eleme a törvényjavaslat projektörvény részének, hogy a vállalkozási, alvállalkozási szerződés csak olyan gazdálkodó szervezettel vagy szervezetekkel köthető, amelyek rendelkeznek úgynevezett telephely-biztonsági tanúsítvánnyal.

(14.40)

A biztonsági tanúsítványt a minősített adatok védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény alapján az arra jogosult szerv, a Nemzeti Biztonsági Felügyelet állítja ki. A telephely-biztonsági tanúsítvány léte garantálja azt, hogy a Paksi Atomerőmű bővítésével összefüggésben létrejövő információk, adatok, műszaki és egyéb dokumentációk ne kerüljenek illetéktelen kezekbe, ne veszélyeztessék Magyarország nemzetbiztonsági és nemzetgazdasági érdekeit.

Az Atv.-módosítás nagyobb részét kitevő módosítások a nukleáris biztonsági szabályozások korszerűsítésére irányulnak, részben a Paksi Atomerőmű bővítésére irányuló kormányzati szándékkal összefüggésben.

Az érintettek többször jelezték azt az igényt, hogy a hatósági eljárás rugalmasabb és ésszerűbb legyen. Ennek megfelelően az Országos Atomenergia Hivatal fogja ellátni az építésügyi hatósági feladatokat is. Ez azzal is jár, hogy az atomtörvény az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvényhez képest lex specialisnak minősül: az építésügyi eljárást az Atomenergia Hivatal országos illetőségű szervként folytatja le, így a hatósági határozat felülvizsgálata csak bírói úton lesz lehetséges.

A hatékonyságnövelést szolgálja az Atv. új, személyügyekkel foglalkozó szakaszainak módosítása is. A cél az, hogy az Atomenergia Hivatal rendelkezzen azzal a sokszínű szakértelemmel, amely képes helyettesíteni a szakhatósági közreműködést. A javaslat szerint a hivatal mint kormányhivatal kormánytisztviselői tekintetében a Gazdasági Versenyhivatal foglalkoztatottjaihoz hasonló, kifejezetten piaci bérezést biztosít. Ezzel olyan szakértelemmel bír, főként mérnöki képzettséggel rendelkező szakemberek foglalkoztatása válik lehetővé, amely a versenyszféra agyszívó hatásával is kellőképpen felveheti a versenyt.

Az Atomenergia Hivatal a módosításokkal nagyobb döntési szabadságot kap, de nagyobb felelősséggel is jár majd el.

A javaslat elvégzi a korábban túlzottan megosztott és több működési rendellenességet mutató sugár-egészségügyi feladatok ésszerűsítését is. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letel-

tét.) Ezért a törvényjavaslat a sugár-egészségügyi és a sugárvédelmi feladatok körének pontos definiálását és a sugárvédelemmel kapcsolatos feladatokat az Atomenergia Hivatalhoz integrálja. A javaslat célja továbbá az atomenergia alkalmazásának felügyeletébe tartozó, az ionizáló sugárzásokkal összefüggő sugárvédelem és a sugáregészségügy jelenlegi öszszemosódó területének intézményi elhatárolása.

Végül a törvényjavaslat módosítja az atomtörvény radioaktív hulladék-tárolókra és radioaktív hulladék átmeneti tárolóira vonatkozó szabályait. (Az elnök ismét csenget.)

Tisztelt Ház! Ha önök is fontosnak tartják, hogy megteremtsük a jogi feltételeket ahhoz, hogy hosszú távon is biztosítva legyen az ország villamosenergia-szükségletének kielégítése, kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, hogy a 15 perces időkeretet tartsák be.

Most következik Tóth Bertalan, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat elképesztő és vállalhatatlan, a korrupció melegágyává teszi a paksi beruházást. Amúgy is, már az előzmények is vállalhatatlanok, gondolok itt az Orbán-Putin titkos paktumra, vagy arra, hogy a megvalósíthatósági, megvalósítási megállapodásokat a kormány titkosította, azok a mai napig a magyar közvélemény, a magyar emberek számára megismerhetetlenek.

De mielőtt rátérnék a törvényjavaslat konkrét rendelkezéseinek véleményezésére: érdeklődéssel hallgattam államtitkár úr és képviselőtársam felszólalását, hogy mégis hogyan tudják elmagyarázni az elmagyarázhatatlant; hogyan tudják előadni azt a rendelkezéssorozatot, ami teljes mértékben elbizonytalanítja a magyar embereket ezzel a beruházással kapcsolatban, és ahogy említettem az előbb, a korrupció melegágyává teszik a paksi bővítést. Önök a beruházás létjogosultságáról beszéltek, leginkább képviselőtársam, holott ez a törvényjavaslat nem erről szól, erről már a parlament vitatkozott, a pártok kifejtették az álláspontjukat, véleményüket. Tehát az az energetikai és gazdasági elemzés, amit itt hallhattunk, azt gondolom, távol áll ettől a törvényjavaslattól; nem véletlen, hogy 11 perc után tért rá a törvényjavaslatra képviselőtársam. Önök elterelik a figyelmet ezekkel a felszólalásokkal, ugyanis ez a törvényjavaslat sok részben arról szól, amit önök mondtak, de nagyobb részben pedig felháborító és elfogadhatatlan rendelkezéseket tartalmaz.

Kíváncsian vártam államtitkár úr felszólalását, hogy mit mond, hogyan magyarázza majd ezt a törvényjavaslatot, hiszen a saját szavaival is ellentmond, hiszen korábban egészen más álláspontot

képviselt. És arra is kíváncsi voltam, hátha újra elszólja magát a magyar energetika ügyében, és megtudhatunk olyan információkat, amit egy ilyen helyzetben két napja tőle megtudtunk, hátha végre a titkokból is megismerhet valamit a magyar parlament és a magyar emberek.

Képviselőtársam pedig, amit elmondott és levezetett, az tanulságos, és leginkább önök számára tanulságos, ahogy elmondta, hogy hogyan alakult a magyar közvélemény az elmúlt években, a közvélemény megítélése ezzel a beruházással kapcsolatban. Ha jól rögzítettem itt a számokat: 2010-ben 78, 2011-ben 73 százalék volt, aki támogatta a paksi bővítést, majd utána mondott egy olyan számot, hogy 2014. év elején reprezentatív felmérés azt mutatta, hogy 52 százalék. Ugye, azért itt most már több mint 20-25 százalékos támogatottsági csökkenésről beszélhetünk. És a napokban jelent meg a Mediánnak egy felmérése, a Green Peace megrendelésére készítette, ami azt mutatta, hogy a magyarok többsége a megújuló energiát támogatja. És akkor valahol válasz is lehet arra, amit ön felvetett, hogy korábban ki milyen álláspontot képviselt ebben: ennek az ügynek a társadalmi támogatottsága elfogyott, képviselőtársam, nincs meg.

A másik, hogy ennek mi az oka. Természetesen nagyon sok szakmai vita, szakmai konferencia foglalkozik azzal, hogy milyennek kellene lennie 2030 végére a magyar energiaellátásnak. Az Energiaklub, a Green Peace, a kormányzat, különböző szakmai szervezetek és pártok is ezzel kapcsolatban kifejtik az álláspontjukat. A legnagyobb probléma az, hogy ez a politikai rendszeren kívül történik. Önök sokszor hivatkoznak egy 2009-es országgyűlési határozatra, amelyet konszenzussal fogadott el a parlament, viszont ez a határozat azt javasolta, hogy a Paksi Atomerőmű bővítése előtt, annak a döntésnek a meghozatala előtt széles körű szakmai és társadalmi egyeztetésre van szükség. És itt térnék rá, hogy vajon miért fogy el a társadalmi támogatottság a projekt mögött. Azért, mert önök mindent titkosítanak. Titkosították a megvalósítási megállapodásokat, Orbán Viktor titokban kötötte meg Moszkvában az Orbán-Putyin-paktumot, majd később bizonyos részleteket nyilvánosságra hoztak, bizonyos részleteket pedig nem, például azokat a megvalósíthatósági tanulmányokat, amelyek ezt a megállapodást megalapozták, önök azt mondták, hogy ez létezik. Senki nem látta őket, sőt egy bírósági ítélet is azt rögzítette, hogy ezek a tanulmányok nem léteznek. Ha pedig léteznének, akkor önök ezt titkolják. Ez az oka annak, hogy elfogyott a társadalmi támogatottsága a projektnek.

És akkor valóban rátérve a törvényjavaslatra. Önök elmondták, hogy két részből áll, viszont csak az egyik részt ismertették nagyobb terjedelemben, mert azt a részét, amely arról szól, hogy Magyarország nemzetbiztonsági érdekeire hivatkozva megtagadható minden fővállalkozóhoz, alvállalkozóhoz, megrendelőhöz kötődő szerződésben szereplő adat, illetve

megvalósíthatósági megállapodásokra vonatkozó szerződésben szereplő valamennyi adat kiadása; csak a bíróságok, hatóságok és az arra feljogosított szervek kérhetnek ki majd adatokat; a döntést megalapozó adatokat 15 évre titkosítják. Erről is szól ez a javaslat, ugye, erről nem nagyon hallottunk az államtitkári ismertetőben és a vezérszónoki felszólalásban.

Ráadásul a közbeszerzési törvény hatálya alól kivonják ezt a beruházást: nemzetközi szerződésben meghatározott külön eljárás alapján zajló beszerzésnél, az Európai Unió kívüli állammal kötött szerződés alapján induló beruházásnál önök szerint nem kell alkalmazni a közbeszerzési törvényt.

(14.50)

Államtitkár úr, engedje meg, hogy szembesítsem a saját szavaival, amit 2014. június 11-én elmondott, szó szerint fogom idézni.

„Kérem tisztelettel, a hatályos magyar törvények alapján a beruházó, a Roszatom köteles közbeszerzési eljárásokon a beszállítókat kiválasztani, köteles ezeket a beszállítókat olyan módon kezelni, hogy az erre a fedezetkezelésre vonatkozó alvállalkozókat biztosító kormányrendeletnek megfelelően járjon el. Aki arra kíváncsi, hogy ki építi, ki a fővállalkozó, ki az, aki kint van a területen, és ki az alvállalkozó, azt a teljes nyilvánosság előtt meg tudja nézni. Tehát ezeket a dolgokat az építkezés, a beruházás, a konstrukció folyamán követni lehet, úgyhogy minden esélye megvan annak, hogy átlátható, világos és jó célt tudunk szolgálni ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával - nem a mostani, hanem az akkor tárgyalt törvényjavaslatról beszélt -, így a KDNP részéről az elfogadást javasolni tudom.”

Ezt ön mondta. Ehhez képest most pedig ismertetet egy olyan törvényjavaslatot - ön vállalta el ennek a bemutatását, és kéri a parlament támogatását -, ami szöges ellentétben áll az ön szavaival, kizárja a közbeszerzést, kizárja azt, hogy közérdekű adatigénylésből bárki megismerhesse, hogy ki építi ezt a beruházást, kik lesznek az alvállalkozói, milyen folyamatok zajlanak le.

Itt utalok vissza arra, amit az elején mondtam, hogy hadd éljünk a gyanúperrel, hogy itt olyan folyamatok zajlódhatnak le, amik a korrupció melegágyává teszik vagy tehetik ezt a beruházást. Ezért sem bíznak a magyar emberek önökben ebben a kérdésben, és ezért fogyott el a Paksi Atomerőmű bővítése mögötti társadalmi támogatottság; ezért is. Nyilván - ahogy említettem - sok minden más szakmai érv is elhangzik, viszont önök elzárkóznak a vitától, elzárkóznak az egyeztetésektől, nem ülnek le a civil szervezetekkel, nem ülnek le a szakmai szervezetekkel, hogy ezeket a kérdéseket tisztázzák, és nem hajlandók meghallani a különböző civil szervezetek javaslatait.

Ezenkívül az adatokhoz való hozzáférés korlátozásával kapcsolatban a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság is tett jelzést, mert önök

elmulasztották ezt a javaslatot előzetesen velük egyeztetni, és van több olyan irányelv és nemzetközi kötelezettség is, ami ezt az önök javaslatát felülírhatja, például a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló EU-s irányelv, a 2003/4-es, illetve a környezeti ügyekben a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről az ENSZ keretében elfogadott egyezmény, amely ezt szabályozza. Önök ezt most teljesen figyelmen kívül hagyják, és teljesen kizárják a közérdeklődésből a magyar embereket vagy bárkit, hogy ezeket az információkat megismerjék.

Az információszabadságot az Alaptörvény alapjoként szabályozza, sőt, a közpénzekkel való gazdálkodással kapcsolatos adatokat is közérdekű adatoknak minősíti. Ennek ellenére ez a törvényjavaslat ezen alapjogok érvényesülését konkrét közérdekre vagy alapjogra való hivatkozás nélkül szűkíti. Ezért felvetődik az is, hogy ez a javaslatuk alaptörvényellenes.

Ahogy említettem, az információs hivatal is tett észrevételt, mégpedig az az álláspontja, hogy akár folyamatban lévő közigazgatási eljárás során is egy esetleges adatigénylést teljesíteni kell az úgynevezett környezeti adatok vonatkozásában. Ez a javaslat - ahogy mondtam - az infotörvénnyel és az Alaptörvénnyel ellentétes, ellentétes az EU-irányelvvel, az ENSZ-egyezménnyel, ezeket figyelmen kívül hagyja.

A választottbírói eljárás kikötéséről hadd mondjak néhány gondolatot! Önök még az előző kormányzásuk elején nagy csinnadrattával bejelentették, hogy na, a választottbírói eljárást a nemzeti vagyonnal kapcsolatos ügyekben teljesen kizárják, ez egy vállalhatatlan dolog, ha nemzeti vagyonról van szó, abban az esetben magyar bíróság döntsön, a választottbírói eljárás, az gyanús, az ne szőljon bele ezekben az ügyekbe. Ehhez képest mind a paksi megállapodás és feltételezéseink szerint a megvalósítási megállapodás is viszont olyan kikötést tartalmaz vagy tartalmazhat - mert nem engedték, hogy megismerjük ezt a megállapodást -, ami választottbírói eljárást köt ki. Itt olyan adatok - amiket önök most 15 évre titkosítanak - keletkeznek és jönnek létre, amelyek a vagyontörvény értelmében egyértelműen a nemzeti vagyon részét képezik. Ebben kötnek ki önök választottbírói eljárást. Ezért feltételezésünk szerint, amennyiben szerepel ebben a megállapodásban vagy ezekben a megállapodásokban ez a kitétel - nem tudjuk, mert titkos -, akkor az felveti azt is, hogy a szerződésnek ezen rendelkezései semmiek.

Tehát elfogadhatatlan, vállalhatatlan az, amit önök ezzel a beruházással művelnek, kizárják a nyilvánosságot, megszüntetik a közbeszerzést, és akkor felvetik, hogy vajon miért nem támogatják ezt az ellenzéki pártok vagy azok a különböző szervezetek, amelyek tiltakoznak a beruházás ellen, és csodálkoznak azon, hogy a társadalmi támogatottsága megszűnik ennek a projektnek, ami nélkül, azt gondolom, ezt megvalósítani nem lehet és nem szabad.

Még egyszer szeretném kihangsúlyozni, hogy igen, élünk a gyanúperrel, hiszen rengeteg példa van, gondolok itt az Egyesült Államok kilitási ügyére, gondolok a MET Zrt. offshore gázüzleteire vagy akár Simicska Lajos volt fideszes főligarcha - ha lehet így nevezni - kijelentéseire. Ezek mind-mind arra utalnak, hogy gyanús, amit önök művelnek állami, európai uniós beruházásoknál, ha pláne még titkosítanak is mindent, akkor ez a beruházás is rendkívül gyanús.

Három módosító indítványt terjesztünk be Heringes Anita képviselőtársammal a törvényjavaslatához. Mind a három arról szól, hogy nyilvános legyen az eljárás, megismerhetők legyenek a beruházással kapcsolatos információk, szűnjön meg a titkolózás, és ha ez a beruházás egyáltalán megvalósul, transzparensen történjen meg. Önök lesöpörték az asztalról azt a javaslatunkat, hogy legyen egy eseti bizottság pártok, civilek részvételével, amely felügye-li ezt a beruházást, nem fogadták el.

Kérem, a módosító javaslatainkat támogassák, és akkor talán nem kell attól tartaniuk, hogy a magyar emberek nemhogy többsége, hanem egész közössége nem fogja támogatni ezt a beruházást, ezt a fejlesztést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Téved Tóth Bertalan szocialista képviselőtársam, amikor azt mondja, hogy elfogyott volna az atomerőmű társadalmi támogatottsága. Tisztelt Képviselő Úr! Menjen le csak Tolna megyébe, és látni fogja, hogy az ott élő emberek milyen reménnyel várják a kivitelezés megindítását, és nemcsak azért, mert legalább tízezer embernek jut általa újabb munka, hanem azért is, mert ha felépül, nyilvánvaló, hogy egy olcsóbb és tiszta energiához fognak ők is hozzájutni, ugyanúgy, mint Magyarország minden lakója.

Visszatérve a törvényjavaslatra: a törvényjavaslat szorosan kapcsolódik az Országgyűlés által elfogadott, az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 7. § (2) bekezdése alapján a Paksi Atomerőmű telephelyén új atomerőművi blokkok létesítésének előkészítését szolgáló tevékenység megkezdéséhez szükséges előzetes elvi hozzájárulás megadásáról szóló 25/2009. OGY határozathoz, amelyben az Országgyűlés előzetes elvi hozzájárulását adta a Paksi Atomerőmű területén új atomerőművi blokkok létesítését előkészítő tevékenység megkezdéséhez.

Ennek következményeként nemzetközi szerződés köttetett meg, amelyet Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya közötti, a nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló 2014. évi II. törvénnyel hirdettünk ki.

A törvényjavaslat két részből áll. A törvényjavaslat első, úgynevezett projektörvény része a beruházással kapcsolatos, beruházásspecifikus rendelkezéseket tartalmazza, így különös figyelmet fordít polgári jogi, foglalkoztatási és az adatokhoz való hozzáférhetőséget szabályozó rendelkezésekre.

(15.00)

A törvényjavaslat második része az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítását tartalmazza, valamint ehhez kapcsolódóan az építésügyi és a nemzeti vagyontörvényt érintő törvénymódosításokat. A törvényjavaslat címe, „A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartása” tükrözi azt a szándékot, hogy a felépült 5. és 6. erőművi blokkok üzembe helyezését követően a két gazdasági társaság, a Paks I. Zrt. és a Paks II. Zrt. egyesülésével egyetlen, állami tulajdonban levő gazdasági társaság lássa el a beruházással kapcsolatos feladatokat. A preambulumban utal kifejezetten arra is, hogy a törvényjavaslat az OGY határozattal megadott elvi hozzájárulásának való megfelelést kívánja szolgálni, de mindezt akként valósítja meg, hogy az egyezményvel és a korábbi nemzetközi szerződésekkel vállalt kötelezettségeinknek, az európai uniós elvárásoknak és az uniós jogoknak megfelelően, továbbá az Alaptörvényünkben rögzített értékekkel, alapjogokkal és érdekekkel egyaránt harmóniában van.

A beruházás az egyezmény alapján megkötött úgynevezett megvalósítási megállapodások alapján történik, amelyben a fővállalkozó az orosz fél, a megrendelő pedig a magyar fél. Lényeges eleme a törvényjavaslat projektörvényi részének, hogy vállalkozási, alvállalkozási szerződés a beruházás alapvető jellegére tekintettel csak olyan gazdálkodó szervezettel köthető, amely rendelkezik úgynevezett telephely-biztonsági tanúsítvánnyal. A telephely-biztonsági tanúsítványt a minősített adatok védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény alapján a Nemzeti Biztonsági Felügyelet állítja ki az iparbiztonsági ellenőrzés és a telephely-biztonsági tanúsítvány kiadásának részletes szabályairól szóló 92/2010. kormányrendelet vonatkozó szabályai alapján. A telephely-biztonsági tanúsítvány léte garantálja azt, hogy a Paksi Atomerőmű bővítésével összefüggésben levő információk, adatok, műszaki és egyéb dokumentációk ne kerüljenek illetéktelen kezekbe, ne veszélyeztessék Magyarország nemzetbiztonsági, nemzetgazdasági érdekeit.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény biztosította törvényi lehetőséggel a jogalkotó a törvényjavaslat szerint nem kíván élni. A paksi kapacitásfeltárással kapcsolatos engedélyezési eljárásnak ugyanis nem a jelenlegi hatósági eljárási

szabályok gyorsítása, hanem maga a biztonság a legfőbb szempontja.

Az Atv.-módosítás nagyobb részét kitevő módosítások a nukleáris biztonsági szabályozók korszerűsítésére irányulnak, a Paksi Atomerőmű bővítésére irányuló kormányzati szándékkal összefüggésben a beruházás megvalósítása kapcsán hangsúlyos igény mutatkozik a hatósági eljárás rugalmasabbá tételére, racionalizálására. A szabályozással megvalósul a jogalkalmazásban már többször felmerülő igény, mely szerint az Országos Atomenergia Hivatal lássa el az építésügyi hatósági feladatokat is. Az eljárás így módon leegyszerűsödik. Az OAH a módosítással nagyobb döntési szabadsággal, de nagyobb felelősséggel is fog eljárni.

A törvényjavaslat jelentősebb újítása, hogy az OAH építésügyi hatóságként kerül nevesítésre a létesítési eljárás kapcsán, s egyidejűleg ez azzal is jár, hogy az atomtörvény az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvényhez képest speciális törvénynek minősül, az építésügyi eljárást az OAH országos illetékességű szervként folytatja le, így hatósági határozat felülvizsgálata csak bírói úton lesz lehetséges, a közigazgatási perekre vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával.

A sugár-egészségügyi feladatok racionalizálása szintén nem új keletű igényként mutatkozott a jogalkalmazásban. A törvényjavaslat az e téren jelenleg túlzottan megosztott és több működési rendellenességet is mutató osztott hatósági rendszer egyszerűsítését és egyértelműbbé tételét is szolgálja. A törvényjavaslat a megosztott hatósági rendszer racionalizálását, a hatósági rendszer átalakítását is célul tűzte ki. A jelenlegi hatósági rendszerből az látszik, hogy az atomenergia-felügyelet tekintetében a nukleáris biztonság és sugárvédelem területén a hatósági felügyelet megosztott az egészségügyi szervek és az OAH között, míg a védettség és a non-proliferáció területén az OAH minden alkalmazás esetén eljáró hatóság. A sugárvédelem, sugárbiztonság, sugáregészségügy hatósági felügyeletére Magyarországon osztott rendszer alakult ki. A sugárvédelmi feladatok hatékonyabb hatósági ellátásának megvalósítására a törvényjavaslat a sugár-egészségügyi és sugárvédelmi feladatok körének pontos definiálására és a sugárvédelemmel kapcsolatos feladatoknak az OAH-hoz integrálására tesz javaslatot.

A törvényjavaslat célja továbbá az, hogy az atomenergia alkalmazásának felügyeletébe tartozó, az ionizáló sugárzással összefüggő sugárvédelem és a sugáregészségügy jelenleg összemosódó területének elhatárolása a sugárvédelemmel kapcsolatos, jelenleg az Állami Népegészségügyi és Tisztifőorvosi Szolgálat Országos Tisztifőorvosi Hivatala és az egészségügyért felelős miniszter irányítása alá tartozó fővárosi és megyei kormányhivatalok népegészségügyi szakigazgatási szervének részeként működő regionális sugár-egészségügyi decentrumok hatáskörébe tartozó ható-

sági eljárások racionalizálása és hatékonyabbá tétele a feladatoknak az OAH-ba való integrálása révén meglegyen.

A törvényjavaslat célja az Atv. radioaktív-hulladék-tárolókra és radioaktív hulladék átmeneti tárolóira vonatkozó szabályainak módosítása és kiegészítése. A radioaktív-hulladék-tárolókkal összefüggésben az Atv. alábbi módosításaira kerül sor: radioaktív-hulladék-tárolókra és radioaktív hulladék átmeneti tárolójára vonatkozó rendelkezések pontosítása; az egyes fogalmak tisztázása, új definíciók bevezetése, úgymint felszín alatti kutatólaboratórium, radiológiai biztonság, radiológiai biztonság szempontjából fontos rendszerek; radioaktív-hulladék-tárolóra és radioaktív hulladék átmeneti tárolójára vonatkozó engedélyezési eljárásnál az ügyfél fogalmának meghatározása; radioaktív-hulladék-tárolókra és a radioaktív hulladék átmeneti tárolójára, telephelyének vizsgálatára és értékelésére, valamint telepítésére vonatkozó hatósági eljárásban a hatásterületek fogalmának meghatározása; az engedélyes felelősségére vonatkozó rendelkezések módosítása a radioaktív-hulladék-tárolóra és radioaktív hulladék átmeneti tárolójára vonatkozóan; a felügyeleti díjra vonatkozó kiegészítő szabályozások megalkotása és a felhatalmazó rendelkezésekkel kapcsolatos módosítások.

Tisztelt Ház! Kérem, támogassák a T/2250. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most megadom a szót Kepli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról fogja elmondani a vezérszónoki felszólalását.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Engedjék meg, hogy egy kicsit megpróbáljam megtörni vagy megpróbáljak életet vinni ebbe a kis vasárnap délutáni szieszta hangulatba, ami eluralkodott itt az atomenergia-törvény vitája kapcsán.

Allamtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Napjainkban a világ különböző részein eltérően viszonyulnak a nukleáris energia békés célú felhasználásához.

(15.10)

Van, ahol most kezdik felfedezni és használni, van, ahol a reneszánszát éli, és persze van, ahol közel-lábbal küzdenek ellene, és megpróbálják kiiktatni, lehetőség szerint megszabadulni tőle.

De mi a helyzet nálunk? Magyarországon is meglehetősen megosztott a társadalom, ha az atomenergiáról van szó. A támogatók tiszta, klímabarát energiáról beszélnek, míg az ellenzők általában

Csernobillal és Fukusimával példálózhatnak. Ami a két csoportban közös, hogy egyik sem hajlandó megfontolni a másik érveit, csökönnyösen ragaszkodik saját, kizárólagos igazához. A vitában sokszor mindkét álláspont képviselői a végletekig hajlandóak elmenni, pedig a helyzet itt sem tisztán fehér vagy fekete. Tény, hogy bár a világban az elmúlt évtizedekben történtek tragikus hatással bíró nukleáris balesetek, az atomenergia hazai erőművi alkalmazása ennek ellenére egyértelműen sikertörténetnek számít.

A magyar mérnökök és az erőművet működtető dolgozók kiemelkedő szaktudásának és lelkiismeretes, precíz munkájának köszönhetően ma Pakson és környékén egyértelműen pozitívan tekintenek a nukleáris létesítményre. Nem véletlenül, hisz 30 éve a környék legnagyobb és nem mellesleg legjobb karrier- és munkalehetőséget biztosító munkáltatója, ebből adódóan a fluktuáció rendkívül alacsony. Magam is jó néhány embert tudok említeni, akár saját rokonságomból vagy ismeretségi körömből, akik a kezdetektől ott dolgoznak ebben a létesítményben. Manapság milyen ritka ez! És pontosan ez a stabilitás, ez a megbízhatóság az, ami nélkülözhetetlen egy atomerőmű biztonságos üzemeltetéséhez. Márpedig az elmúlt évtizedek nukleáris balesetei egyértelműen megmutatták, hogy többnyire az ember a gyenge láncszem.

A felelőtlen kísérletezgetések és emberi mulasztások, a technológiai fegyelem megsértése, figyelmen kívül hagyása végzetes lehet. Igen, tisztelt képviselőtársaim, ezért olyan súlyos a kormány bűne akkor, amikor felelőtlenül több száz ember elbocsátásáról és külföldi menedzsment alkalmazásáról kezd beszélni, mert az az ember, aki egzisztenciáját félti, nap mint nap létbizonytalansággal telve megy be a munkahelyére dolgozni, az nem tud százszázalékosan a munkájára koncentrálni.

A Paksi Atomerőmű tavaly a hazai villamosenergia-termelés 53 százalékát adta, ezzel messze a legnagyobb és legstabilabb eleme energiamixünknek. Mára a négy darab, egyenként 500 megawattos blokkjával nemcsak a legtöbb, de a legolcsóbb áramot is állítja elő a hazai termelők közül. Felelős politikai erőként tehát nem tehattünk mást és nem tehetünk mást, mint hogy támogattuk a négy meglévő blokk üzemidő-hosszabbításával kapcsolatos jogszabálytervezeteket.

Igen ám, de mi a helyzet az új blokkok megépítésével? Valóban szükség van-e rájuk? Kell-e újabb 2400 megawattnyi atomenergia? Miért kötelezzük el magunkat újabb száz évre az atomenergia mellett? Lehet-e, kell-e ilyen időtávlatra tervezni hazánk energiaellátását? Felelős döntés-e egy esetleges atomkatasztrófa kockázatát száz évvel kitolni? Talán mi nem érünk felelősséget gyermekeink, unokáink jövőjéért? Talán mi nem szeretjük hazánkat, ha támogatunk egy ilyen döntést? Megannyi súlyos kérdés, tisztelt képviselőtársaim, amelyek nemcsak

bennünk, döntéshozó politikusokban merülnek fel, hanem bizony az állampolgárok részéről is sorozatosan áramlanak felénk az ilyenek és ehhez hasonlók. Ilyen helyzetben felelős politikusként döntést hozni, higgyék el, nem egyszerű. Egyik oldalról a kiöregedő hazai erőműpark, az ellátásbiztonság drasztikus romlásának folyamatos réme fenyeget, a másik oldalról az örök dilemma, az atomenergia-biztonság kérdése.

Az eddigi hazai tapasztalatok rendkívül jók, a szakembergárda magasan képzett és felelősen látja el feladatát, ez tehát mellette szól. De nézzük tovább! Energiapolitikai szempontból azt látjuk, hogy a megépülő két új blokk - a néhány évi párhuzamos működés időszakát leszámítva - csupán helyettesíti a 2032-37 között kieső atomerőművi kapacitást. Na de mi történik mindeközben a hazai energiatermelésben? Azt látjuk, hogy több ezer megawattnyi kapacitás esik ki különböző elöregedett, elégtelen teljesítményű szenes és egyéb erőművek tervezett leállításai miatt. Miért probléma ez? - kérdezhetnék. Majd épülnek újak helyettük. Igen ám, ha épülnek. Jelen pillanatban ugyanis a hazai jogi szabályozási környezet, a nemzetközi gazdasági helyzet, az energiaárak és az Európai Unió torz energiapiaci szerkezete egyaránt az erőműépítés ellen hatnak.

Az elmúlt években a hazai erőműpark néhány nagy öregjét - a Vértesi Erőművet, a mátrai szenes erőművet és néhány gázmotoros erőművet - kivéve csak a Paksi Atomerőmű termelt folyamatosan és megbízhatóan áramot, a többi erőművünk időszakosan üzemelt. Ennek oka a megújuló energia nyugat-európai támogatási rendszere miatt kialakult túlkínálat és az ebből következő rendkívül alacsony tőzsdei villamosenergia-árak. Előfordult nemegyszer, hogy a gázmotoros erőművek csak előállítási költségüknél alacsonyabb, negatív áron tudták volna értékesíteni a megtermelt villamos energiát, így inkább nem üzemeltek. Az alaperőműveink, ahol a leállítás és az újraindítás költsége meghaladta volna az alacsony áramár miatti veszteségeket, természetesen folyamatosan üzemeltek. Ilyen körülmények között azonban piaci szereplő új erőmű építésébe nem vág bele, valljuk be, érthető módon.

Előttünk tehát a feladat: megoldani Magyarország energiabiztonsági kérdését évtizedekre. Így döntöttünk mi, a Jobbik Magyarországért Mozgalom a paksi új blokkok építésének támogatása mellett. Kategorikusan elutasítjuk azonban, hogy mindezt azért tettük volna, mert az atomenergia lobbistái avagy pláne szerelmesei lennének. Elvtelenül és galád módon hazudik az, aki azt mondja, hogy a Jobbik az orosz beruházói érdekeket képviseli. Mi egyetlen dolgra hallgatunk csupán, a felelősségérzetünkre, amelyet Magyarország, hazánk jövője iránt táplálunk. Ez a felelősségérzet ma azt mondja nekünk, hogy mindenféle álzöld, alaptalan demagógia ellenére a kapacitás kiváltása új blokkokkal ma még elke-

rülhetetlen lépés. Itt tartunk ma, és ezért a döntésünkért, tisztelt képviselőtársaim, a politikai felelősséget teljes egészében vállaljuk, vállaljuk teljes egészében, mert tiszta lelkiismerettel hoztuk meg ezt a döntést.

De mit tett eközben a többi párt? Vajon ők is felelősségteljesen viselkedtek? Aligha hinném. Amit tőlük tapasztalhattunk ebben a kérdésben, az egyrészt a haveri kör minden szempontnál előbbre való zsíros megrendelésekhez juttatása, másrészt pedig a nukleáris energia békés célú felhasználásának minden észérvet nélkülöző, nemegyszer zsigeri indulatokból fakadó támadása. Előbbi a mindenkori kormánypártok, a Fidesz és az MSZP sajátja volt, az utóbbi pedig az LMP eszköze az elmúlt időszakban. Egyik oldalról az ellenérveket gondolkodás nélkül az asztalról lesöprő hatalmi gög és arrogancia, a másik oldalról a ki tudja, milyen érdekcsoportok által vezérelt, ki tudja, milyen érdekcsoportoknak mindenáron megfelelni kívánó zsigeri elutasítás agresszív verbalitása nyilvánult meg. *(Dr. Szél Bernadett és Ikonty István közbeszól. - Dr. Szél Bernadett: Béla hol van?)* A nyugodt, higgadt szakmai érveket ezúttal is a Jobbik képviselte.

Jellemző érv az atomenergia ellenzői részéről, hogy nyugatról dömpingáron importálhatunk tengerparti szélerőművekben fillérekért megtermelt áramot. Igen, valóban egyre nagyobb az import aránya, ez tény, egyben sajnálatos tény. Az is tény, hogy a hazai erőműveink nagy része ehhez képest magasabb áron termelte volna meg az áramot, ezért is működtek a gázturbináink olyan alacsony óraszámokban, és ezért kúszott az importáram részaránya 40 százalék közelébe. De az álzöld és félrevezető propagandával szemben a valóság mégiscsak az, hogy 2013-ban importunk döntő hányada lengyel és cseh szénerőművekben, valamint ukrán atomerőművekben megtermelt áramból tevődött össze - tessék a Mavir adatait megnézni az interneten -, mert az egysegésített villamosenergia-piacon a kereskedők ehhez jutottak hozzá a legkedvezőbb áron.

Tehát jól értjük, az atomerőmű-ellenes zöldpropaganda tulajdonképpen a fosszilis erőművekben termelt áram mellett kampányol, hiszen import-részarányuk fokozásával még inkább ezek kerülnek előtérbe, tisztelt képviselőtársaim. Akárcsak Németországban, ahol elhamarkodott politikai döntés következtében az atomenergiát kivonják a forgalomból, a kiesett villamos energiát pedig jobb híján szenes erőművekkel fogják pótolni. Ráadásul a szenes erőművek által megtermelt áram olcsósága is relatív, hiszen addig tart ez az olcsóság, amíg a széndioxid-kvóták ára a padlón van. Mennyire álságos és félrevezető tehát ez az úgynevezett zöldérvelés! A rendkívül fontos szempontot már csak mellékesen említem meg, hogy Magyarország energiafüggetlensége számára ez egy tördöfés a szívbe, az ilyen és hasonló érvelés.

A másik oldalon ott áll az elmúlt 25 év két nagy levitézlett kormánypártja, a Fidesz és az MSZP. Rendkívüli következetességgel támogatnak ők minden nagyberuházást kormányon és elleneznek ellenzékben, természetesen minden szakmai alapot nélkülözve, csupán a zsíros megrendeléshez juttatható, erős pártkötődéssel rendelkező vállalkozások érdekét szem előtt tartva. Energiapolitikájuk átgondolatlan és ad hoc jellegű. Saját írott és a parlament által elfogadott energiastratégiájukkal is szembemennek, ha az érdekek úgy kívánják.

(15.20)

Így történhetett meg az, hogy a következő húsz év energiastratégiáját deklarálta az atom-szén-zöld háromszögben elképzelő kormánypárt intézkedései között csak a legutóbbi időszakot nézve a megújuló energiát termelő berendezések megadóztatása ugyanúgy helyet kap, mint az ország utolsó mélyművelésű szénbányájának bezárása. Atom-szén-zöld forgatókönyv, még egyszer mondom.

Az atomenergiát illetően pedig itt fekszik előtünk ez a törvény, amely jogi alapjait kéne hogy jelentse hazánk elmúlt évtizedekbeli legnagyobb beruházásának. Az egyes törvényi szakaszokkal kapcsolatos véleményünket normál felszólalás formájában fogjuk elmondani a későbbiekben. Az azonban egyértelműen látszik, hogy a következetlenség, a kapkodás, az ismeretlen vállalkozói érdekeknek történő alárendelés ebben a törvényjavaslatban is tetten érhető. Hatósági jogköröket rendez át, többletjogszabványokat ad, könnyítéseket csempész az eljárásjogi szabályozás, az engedélyeztetés tárgyköreibe, a titkosításokról nem is beszélve. Lehet persze az eljárás ésszerű időn belül történő lefolytatása magyarázat, de amennyiben ez a nyilvánosság indokolatlan korlátozását jelenti, vagy a biztonság rovására megy, azt mi nem tudjuk támogatni, sőt minden eszközünkkel ellenezni fogjuk. Kifejezetten örülünk annak, hogy a preambulumba foglalták a Paksi Atomerőmű Zrt.-t mint a létesítmény jövőbeni üzemeltetőjét. Az atomerőmű szakembergárdája az elmúlt harminc évben már bizonyította, hogy rátermett a feladatra. Reméljük, hogy nyugati menedzserek importálásának veszélyével nem növelik a dolgozók körében sajnos jelenleg amúgy is jelen lévő bizonytalanságot.

Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom elkötelezett Magyarország energiafüggetlensége mellett. Vessünk tehát véget az elmúlt 25 év sehová nem vezető, destruktív ellenzéki parlamenti magatartásának. Legyen az energiafüggetlenség a nemzeti minimum! Álláspontunk szerint a kormánynak minden egyes, az atomenergiára fordított költségvetési forint mellé oda kellene tennie egy másikat az energiahaté-

konyság javítására és a megújuló energiaforrások elterjedésének biztosítására. Csak így biztosítható hosszú távú egyensúly ez energiabiztonság, az önelátás és a fenntarthatóság mint célkitűzések között.

Forduljunk végre a jövő felé, mert Magyarországnak erre van most szüksége. A folytonos szembenállás ebben a kérdésben nem előremutató és nem vezet sehová. A paksi bővítés kérdése, úgy tűnik, eldőlt, azonban annak mikéntje, a milliárdok elköltésének átláthatósága kizárólag a mindenkori kormány felelőssége. Ehhez ne kérjük az ellenzék asszisztálását. A pénzlenyúlást mi megállítani szeretnénk, nem pedig igazolni. Ezért amíg a kormány nem hajlandó azt az ellenzéki kezdeményezést támogatni, hogy egy ciklusokon átívelő parlamenti bizottság felügyelje a beruházás megtörténtét és a pénzek elköltését, addig az ilyen jellegű törvényjavaslatokhoz nem tudjuk nyugodt lelkiismerettel a támogatásunkat biztosítani.

Ez esetben jó esetben egy tartózkodással tudjuk kifejezni azt, hogy bár a paksi bővítést, az új blokkok megépítését a korábbiakban is támogattuk és most is támogatjuk, azonban ennek a mikéntjét és a beruházásban érintett milliárdok elköltését mi sokkal átláthatóbban képzeljük el, és az emberek számára hozzáférhetőbben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most Szél Bernadettnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának adom meg a szót, aki a pulpitusról fogja elmondani a vezérszónoki felszólalását.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szomorú pillanatok ezek a magyar parlamentben, mint ahogy minden vita szomorú, ami a paksi bővítésről szól, ugyanis mostanra, 2015. február 18-ára a Fidesz-KDNP tulajdonképpen a nukleáris ipar szószólójává vált. Három képviselőjük olvasta fel kottára ugyanazt a szöveget, amit akár a hetvenes években is felolvashattak volna. Igazából az látszik, hogy önök ott maradtak valahol a hetvenes években, és nem vették észre, hogy mennyi minden történt azóta.

De azért egy kicsit idézzük fel annak a folyamatnak az ívét, ahogy önök eljutottak idáig. 2014. január 14-én volt az a pillanat, amikor Orbán Viktor elkövette az ősbűnt, elment Moszkvába, és belement Putyin elnökkel az üzletbe. A politikai megegyezésnek nyilván van gazdasági alapja, bár senki nem értette, hogy miért kellett ilyen gyorsan Magyarországot miniszterelnökének fejést ugrania a nukleáris projektbe. Ma már látjuk, hogy közben hazánk keleti despoták átjáróházává vált, politikai vonzalma oda vitte a Fidesz-KDNP-t. És közben Simicska Lajost is lecserélték mint stabil oligarchájukat, az új oligarchabázisuk kistafirozására mindenképpen kellenek projektek. Ilyen a MET Zrt. ügye, és ilyenné vált a Paks II.-es bővítés is.

Most viszont, hogy úgy fogalmazzak, önök mélypontra jutottak. Lázár János úgy fogalmazta meg hétfőn az interpellációra adott válaszában, hogy ez az a törvény, a 2250-es törvény, amely az utolsó akadályokat is elhárítja a paksi bővítés elől. Miről szól ez a törvény? Végig fogok menni pontonként, hogy mik szerepelnek benne, de két fontos részletet szeretnék kiemelni. Az egyik az, hogy önök ezzel a törvénnyel mindent titkosítanak. Az égvilágon mindent titkosítanak, ami a bővítéssel kapcsolatos, minden megtagadhatóvá válik. A másik pedig az, hogy a közbeszerzési törvénnyel nem kell foglalkozniuk, ha ki akarják staffirozni az oligarcháikat, gyakorlatilag kényre-kedvre válogathatják ki azokat az embereket, akik a nukleáris projektben beszámíthatók lesznek.

Én egy ma reggeli napirend előttimben bátorodtam felhívni a figyelmüket arra, hogy illő lett volna ezt a törvényjavaslatot levenni a napirendről, mint ahogy kértük, és ahogy ezt nem tették meg, és akkor nekem azt mondta Fónagy államtitkár úr, hogy nézzük meg a nemzetközi példákat, különösen a francia példával jött, hogy abszolút elfogadott módszerek azok, amiket önök letettek az asztalra, merthogy Franciaországban is hasonló szabályok lennének.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én megnéztem az azóta eltelt időben Flamanville 3-nak, egy francia nukleáris projektnek az alapvető ismérveit, és világosan meg tudom önöknek mondani, hogy ki épít, mikor épít, hova épít, mennyiért épít, tehát az alapvető kérdésekre tudok válaszolni. A magyar nukleáris projekttel kapcsolatban gyakorlatilag alig tudunk ebből valamit. Ha önök ezeket a titkosításokat keresztülviszik a magyar parlamenten - tehetik, mert kétharmaduk van, a Jobbik meg „nagyon bátran” tartózkodni fog, ahogy hallottam -, akkor attól a pillanattól kezdve a Roszatom teljesen ellenőrizhetlenné válik. Még ha el is térnek az előzetes tervektől, nem fogjuk megtudni. Ha drágítanak vagy késnek, nem fogjuk megtudni. Viszont ott van a hitelszerződés, amely világosan kimondja, hogy ha önhibánkból kifolyólag késünk a hitelek visszafizetésével, akkor nagyon súlyos szankciók várnak Magyarországra. Tehát önök ezzel a törvénnyel létrehoznak egy olyan állapotot, amelyben gyakorlatilag a Roszatom Magyarországon a nukleáris projekt ürügye alatt azt csinál, amit akar.

S akkor nézzük meg pontonként is, hogy mivel van itt gond. Önök ebben a törvényben azt kodifikálják, hogy a 2014. januári Orbán-Putyin-paktumként elhíresült egyezményvel kapcsolatos megállapodáshoz, szerződésekhöz, az ezek előkészítésével kapcsolatos valamennyi adathoz megtagadható a hozzáférés, hogyha veszeljézteti Magyarország nemzetbiztonsági érdekeit vagy szellemi tulajdonhoz való jogot sért. Ez egy tipikus gumiparagrafus, szinte bármire ráfogható, úgyhogy csak arra tudok következtetni,

hogy az az év, amit én önökkel a bíróságokon töltöttem, az önöknek különböző megpróbáltatásokat jelentett, és nem kíváncsiak tovább a pereimre, egész egyszerűen ki akarják venni a kezünkől annak a lehetőségét, hogy bíróságon szerezzünk érvényt a magyar emberek akaratának. Erről van szó, ez ezt kodifikálja.

De menjünk tovább! Minden megállapodást, szerződés-előkészítő, döntésmegalapozó dokumentumot 15 évig nem nyilvánosnak minősítenek, ami azért is trükkös, mert az adatok már a keletkezésüktől fogva nem nyilvánosak, a 15 évet viszont önök csak a teljesítéstől számolják, tehát akár 20 év is lehet. Innentől kezdve körülbelül 2035 tájékán eszmélhetünk, hogy milyen bajt hoztak a fejünkre ezzel a projekttel.

Menjünk tovább! Beszéltünk arról, hogy a közbeszerzések hatálya alól egész egyszerűen kivonják a beruházáshoz kapcsolódó beszerzéseket. Tisztelt Uraim és Hölgyeim! Ez micsoda? Mégis, hogy gondolják, hogy a legalapvetőbb átláthatósági és ellenőrzési jogköröket is gyakorlatilag csorbítják, megcsónkítják, az ajánlatok innentől kezdve nem összehasonlíthatók, a versenyt korlátozzák? Mennyiben szolgálja a tisztességes verseny kizárása az ország és az adófizetők érdekeit, tisztelt államtitkár úr?

Aztán ott van a választottbírók kérdése. Én már egy éve mondtam önöknek, hogy már magában a paktumban is hibásan kodifikálták a leírtakat. A nemzeti vagyronról szóló törvényben világosan benne van, hogy országhatáron belül kell intéznünk a dolgainkat. Akkor önök most miért viszik tovább ezt a tévedést? Vagy önök a paksi blokkokat nem tekintik a nemzeti vagyron részének? Persze, ez is egy magyarázat, viszont meglehetősen furcsa, ha ezt kívánják alkalmazni.

Önök itt a vitában - háromszor ugyanazt végighallgattam - arra hivatkoztak, hogy bürokráciát csökkentenek. De mégis, uraim és hölgyeim, miről beszélnek? Konkrétan triplán törvényellenes az, amit csinálnak. Ezt nemcsak én mondom, hanem Péterfalvi Attila elnök úr is, akinek a levelét itt tartom a kezemben. Bár önök a közigazgatási egyeztetés keretében nem küldték meg az elnöknek a javaslatot, ő mégis megnézte, és megküldte szinte mindenkinek, akinek meg lehet küldeni ebben az intézményben.

(15.30)

Három oldalon keresztül sorolja, hogy önök az alkotmányba ütköznek, önök az infotörvényt megsértik, az aarhusi egyezményen keresztül gázolnak. Gyakorlatilag egy iszonyatosan kemény bírálatot kaptak a NAIH elnökétől. Nekem megküldte elnök úr kérdésemre válaszolva, hogy tudatában van ennek a kritikának Seszták Miklós miniszter úr, az Országgyűlés Törvényalkotási bizottsága, tehát Gulyás Gergely, a Fenntartható fejlődés bizottsága megkísé-

relte ezt a törvényjavaslatot napirendre venni, de önök leszavazták kétharmaddal, a Gazdasági bizottság és maga dr. Aszódi Attila is, a kormánybiztos.

Szeretném hallani az önök felszólalásaiban a reakciókat tételesen Péterfalvi Attila úr kifogásaira. Négy oldalon keresztül kapják a kritikákat. Ne atompropagandát folytassanak itt közpénzen, hanem válaszoljanak Péterfalvi Attila kérdéseire, egyben a Lehet Más a Politika kérdéseire, hiszen ugyanazt kifogásoljuk mi is, amit ő, alaptörvény-ellenes, az infotörvényt sértik, és az aarhusi egyezményen keresztülgázolnak ezzel a törvényjavaslattal. És ez nem arról szól, tisztelt uraim, hogy önök megtehetik azt, hogy bármiféle szabályozást az Alaptörvény fölé helyeznek. Önöknek bizonyos sarokpontokhoz tartaniuk kell magukat. Egy ilyen törvényjavaslatnak, mint amit most letettek az asztalra, nem szabadna plenáris ülésre kerülnie.

De folytatom tovább. Barsiné Pataky Etelka is, aki ugye, kormányellenességgel nehezen vádolható, hiszen korábban a Fidesz színeiben európai parlamenti képviselő volt, 2009 óta a Magyar Mérnöki Kamara elnöke, ő maga is kérdést intézett önköz, hogy hogy lehet az, hogy a kamarai tagság nem kötelező tovább, ha valaki a paksi bővítésben részt akar venni mérnökként.

Na most, tisztelt államtitkár úr, mi az oka annak, hogy a magyar jog szerint, ha mondjuk, építünk egy mélygarázst, ezt tervezzük, akkor előírnak kamarai tagságot, ha atomeróművet terveznek, akkor miért nem? Értem én, hogy külföldi mérnököket akarnak helyzetbe hozni, de akkor egész pontosan mi lesz az a nemzetközi szakmai tanácsadó testület, mi lesz az a hivatal vagy hatóság, amit fölállítanak arra a célra, hogy ezeket a mérnököket megvizsgálja?

Hasonló kérdésem van: a hatályos magyar jog kötelezően legalább tízéves alkalmassági időt ír elő például alapozási szerkezetek esetén, és folytathatnám. Na most, ez a törvény felmentést ad a beruházónak e tízéves alkalmasság alól. Akkor hadd kérdezzem meg: önök milyen hosszú időtartamra szánják ezeket a paksi blokkokat? Tíz évnél rövidebb ideig fognak ezek működni? Mert pillanatnyilag, ahogy önök leírták a kodifikációban, ez körülbelül így néz ki. Akkor vagy korrigálják, vagy pedig magyarazzák meg, hogy mégis mire gondoltak.

Amire elfogyott az idő, amikor a kormánypárti kollégák felolvasták a szövegeket, amiket valakitől kaptak, az az, hogy a hatásterület kiterjesztését gyakorlatilag végtelenül leszűkítik, 100 méterre, például Boda esetében. Ez ebben a törvényben benne van. Akkor még egyszer mondom, kiégett atomeróművi fűtőelemek tárolójáról van szó, és ügyfélként az jelentkezhethet be ebbe a folyamatba, az tehet fel kérdéseket, annak lehet beleszólása, aki az objektumtól 100 méteres körzeten belül van. Amennyire én tudom, tisztelt államtitkár úr, nem kevés példa van arra, hogy akár országhatárokon átívelően bele lehet

szólni ilyen kérdésekbe, mert ez tipikusan olyan ügy, ami nem áll meg országhatároknál, és legfőképpen nem áll meg 100 méternél. Ezt mégis miért csinálják?

Az, hogy radikálisan megváltoztatják a nukleáris hatóság szerepkörét is, próbáltam megfejtetni az önök felszólalásaiból, hogy konkrétan mire gondolnak. De még mindig nem egészen értem, hogy a hatáskörbővítésnek mi az oka, és hogy ki fogja biztosítani a szükséges forrásokat. Amit világosan látunk, az az, hogy sem kapacitásuk, sem emberük nincsen ahhoz jelenleg az OAH-ban, hogy átvegyék a teljes nem nukleáris, ionizáló sugárzásokat alkalmazó szféra ellenőrzését. Szeretném tudni, tisztelt államtitkár úr, hogy ez mennyibe fog kerülni. Mert azért szeretném azt leszögezni, hogy a nem nukleáris, ionizáló sugárzásokat alkalmazó szféra lényegében a magyar egészségügy, a fogászati röntgenektől elkezdve a CT-berendezésig, a terhességi hormonvizsgálati izotóplaboroktól a sugárterápiás osztályokig. Na most, információim szerint ez fog az OAH-hoz átkerülni, kiszorítva az eddigi közegészségügyi hatóságot. Azt gondoljuk, hogy ez a szabályozás nem az emberek, hanem a nukleáris technika védelmét szolgálja. Akkor önök most konkrétan ezt miért változtatják meg?

A Lehet Más a Politika többször kérte, hogy önök tartózkodjanak attól, hogy ezt a törvényjavaslatot egyáltalán behozzák plenáris ülésre. Azon egyáltalán nem lepődtem meg, hogy a 15 perces felszólalási időket arra használták, hogy az untig ismert atompropagandát itt 2015-ben, Magyarországon folyamatosan ismertessék. De e fölött az agyimosás fölött eljárt az idő. Hadd mutassam meg önöknek azt a felmérést, amit a Medián végzett (*Felmutatja.*), és ma reggel is megmutattam: a magyar emberek 66 százaléka zöldenergiát akar. Ez a magyar emberek kétharmadának álláspontja, ez a véleménye Magyarország jövőjéről.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön is pontosan tudja, mindenki pontosan tudja, hogy ebben az országban soha magyar embereket nem kérdeztek meg arról, hogy együtt kívánnak-e élni a nukleáris energia jelentette függőséggel és fenyegetettséggel. Ilyen nem volt ebben az országban, nem volt politikai vita, nem volt társadalmi vita, nem volt igazából szakmai vita sem. Akkor kezdődött el, amikor Orbán Viktor úr kiment Moszkvába, és aláírta az Orbán-Putyin-paktumot. Azóta a Lehet Más a Politika aktív részvételével elkezdünk tabukat dönteni. Arról szól a vita, hogy egyáltalán kell-e nekünk ez vagy nem.

Vannak olyan tanulmányok, én is ismerem, ön is ismeri, mindannyian ismerjük, amelyek kimondják, hogy 40 éven belül ki tudnánk lépni fokozatosan az atomenergiából, és át tudnánk állni megújuló energiákra. Az az önök politikai döntése, és ebben lényegében nukleáris nagykoalíció van ebben az országban, hogy ezt nem teszik meg. És ez semmi másról nem szól, mint hogy önök pénzt akarnak. És ebben a projektben rengeteg korrupciós lehetőség van.

Önöknek erre a pénzre szükségük van ahhoz, hogy a pártapparátust, magát a pártot finanszírozni tudják. Ez egy szégyen, önök lesüllyedtek gyakorlatilag a mélypontra. Úgy kívánják megoldani a kérdéseket, amik fölmerültek az elmúlt egy év során, hogy még a bírósági pereket is megpróbálják ellehetetleníteni. Önök senkitől nem kaptak erre felhatalmazást.

Ha elfogadják, biztosíthatom önöket, hogy minden létező követ meg fogunk azért mozgatni, hogy ez a törvény ne működhessen Magyarországon. A világ nem látott még ilyen szabályozást. Áder Jánoshoz fogunk fordulni, aláírásokat fogunk gyűjteni, az Alkotmánybírósághoz fogunk fordulni, az ombudsman úrhoz fogunk fordulni, Péterfalvi Attilát fogjuk kérni, hogy továbbra is harcoljon, Aarhushoz fogunk fordulni, és nem folytatom tovább. De biztosíthatom önöket arról, hogy az utolsó követ is meg fogjuk azért mozgatni, hogy ez a szégyen ne érhesse Magyarországot, hogy miközben a magyar emberek kétharmada zöldenergiát akar, úgy tudják ennek az országnak a torkán lenyomni a nukleáris korrupciós projektjüket, hogy semmibe veszik azt, amit a többségi Magyarország akar. És mindezt a XXI. században!

Önök azt mondták, hogy bürokratikus akadályokat csökkentenek. Miről beszélnek? Törvényellenes, amit csinálnak. Ez a törvényesszöveg, törvényjavaslat törvényellenes. Azt mondják, hogy 10 ezer munkahelyet tudnak teremteni? A Teller-projekt, ami az általam utoljára ismert, egyébként mindenki által Magyarországon utoljára kézhez kapott megvalósítási tanulmány, ami a nukleáris projektről szól, maximum 3-4 ezer munkahelyről beszél. A Lehet Más a Politika, amikor a választási programját megírta, 450 ezer munkahelyről beszélt, megújulókból, energiahatékonyságból és helyi gazdaságfejlesztésből. Nagyon fontos látni, hogy ez Magyarországon mindenkinek munkahelyet adna, az alacsonyan képzett embereknek is, és szerte az országban a hátrányos régiókban is.

Ez Magyarország számára egy igazi kitörési lehetőség, ami a függőségünket csökkenti. Úgy nem lehet függőséget csökkenteni, tisztelt képviselőtársaim a Jobbikban, hogy közben nem tudunk olyan kérdésekre válaszolni, hogy az oroszbarátságnak mi az oka.

Tisztelt nukleáris Nagykoalíció! Önök mind megszavazták 2009-ben azt a folyamatot, ami elindította ezt az ámokfutást, amit Orbán Viktor betetőz. Ideje lenne leszállni erről a vonatról. *(Ikotity István és Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére érkeztünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, így megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő aszszonynak.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány most tár-

gyalandó törvényjavaslata nem más, mint a paksi titoktörvény. Egy olyan javaslat, amelynek egyetlen célja, hogy a Paksi Atomerőmű bővítését a nyilvánosság teljes kizárásával hajthassák végre, titokban, az emberek, az újságírók előtt, és titokban azon uniós partnerek előtt, akikkel Magyarország egyébként éppen közös Európa-politikát építene. Paks II. rettenetesen drága, és gazdaságtalanul drága lesz az az áram is, amit előállít. A projekt ismeretlen feltételek mellett 30 évre eladósítja Magyarországot egy agresszív rezsimnek.

A paksi titoktörvény három részből áll, de mindhárom eleme teljes mértékben elfogadhatatlan egy demokratikusan gondolkodó politikus számára. Ráadásul az egész javaslat alkotmányellenes is.

(15:40)

A javaslat első része szűkítené a közérdekű adatok körét a paksi bővítés kapcsán. Ezzel a Fidesz azt sugallja, hogy vannak ugyan jogaitok a nyilvánosságához, de azoktól el lehet térni, ha nekünk ott személyes érdekeink vannak.

A második rész lehetővé tenné, hogy közbeszerzés nélkül történjen a bővítés. Ennek az üzenete az, hogy szeretjük ugyan a versenyt, ha hatékonyabbá teszi az állam működését, kivéve, ha nagyon nagy pénzről van szó, mert akkor azért sokkal jobb verseny nélkül szerződni, meg ha igazán nagy bizniszről van szó, nagyon sok pénzről, akkor ahhoz rajtunk kívül ne férjen senki más hozzá.

A harmadik rész 15 évre titkosítana minden előkészítő dokumentumot. Nyilván, hogy ki ne derüljön: a Fidesznek semmi elképzelése nincs, hogy 20-30 év múlva milyenek lesznek az energiaellátási viszonyok, és fogalmuk sincsen, hogy milyen hatása lesz a paksi bővítésnek Magyarországra. Nyilván nem is készülhettek hatástanulmányok Orbán Viktor tavaly januári moszkvai vizitje és a Paks II. hitelszerződés rapid aláírása között.

Ezzel a törvénnyel 15 évre el lehet dugni mindent, 15 év múlva pedig már visszafordíthatatlanok lesznek a folyamatok. Átláthatatlanság, titkolózás, korrupciós kiskapuk, a verseny hiánya, előkészítetlen, megalapozatlan politikai döntések hihetetlen káros következményekkel; mintha a Fidesz kormányzásának elmúlt éveiről lenne összefoglaló ebben az egyetlen törvényben.

A törvény ráadásul alkotmányellenes is, mert még a Fidesz Alaptörvénye is kimondja, hogy mindenkinek joga van a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. És mi lehet annál inkább közérdek, mint több ezer milliárd forintnyi befizetett adó elköltése?

Nézzük a problémákat részletesebben! A nemzetbiztonsági érdekre való hivatkozás a paksi titoktörvény esetében teljesen hamis, hiszen a javaslat

jóformán az egész egyezményt titkosítani akarja. Valóban minden részlet nemzetbiztonsági kockázatot jelent, az építési szerződéstől a beszállítókon át, a kommunikációs megbízásokig? Ezek mind nemzetbiztonsági kérdések? Nem inkább arról van szó, hogy ha titkos minden apró részlet, akkor könnyebb a megbízásokon elcsalt pénzt ellopni?

2015-öt írunk, és a Fidesz neve mára egybeforr az urizálással és a lopással. A Paksi Atomerőmű bővítése az évtized korrupciós ügye, az előttünk fekvő törvényjavaslat pedig erre élő bizonyíték. A paksi titoktörvény beköti az újságírók, az ügyészek és az emberek szemét.

Amikor Paks II.-ről beszélünk, nem egyszerű korrupciós ügyről van szó. Paks II. a magyar emberek és a választók érdekeinek elárulása. A Fidesz úgy vezeti ki Magyarországot az európai szövetségi rendszerből és úgy veti Magyarországot Putyin Oroszországának karmai közé, hogy azt hazudja, hogy erre szükségünk van. Úgy kötelezzük el magunkat 20-30 évre Putyinnak, hogy közben az Európai Unió pénzéből él Magyarország.

Magyarország számára csak az Európai Unió az a szövetségi rendszer, amely tartós békét tud garantálni és tartós fejlődést teremteni. Oroszországnak ellenben nem szövetségesei, nem partnerei, hanem csupán érdekeltségei vannak. Putyin Oroszországa látszólag üzletel, valójában azonban befolyást szerez, mert olyan feltételeket diktál, amelyek csak számára előnyösek. Ha pedig valaki nem teljesíti a feltételeit, arra a sorsra jut, mint Grúzia vagy Ukrajna.

Aki Magyarországon nem érti ennek a súlyát és veszélyét, az alkalmatlan Magyarország vezetésére. Magyarország nem kerülhet újra orosz érdekszférába. Orbán Viktor nem ajánlhatja fel Magyarországot Putyinnak némi baksisért. Amit Putyin tegnapi fogadásával és a Paksi Atomerőmű bővítésével a Fidesz csinál, az több mint hiba, az történelmi bűn.

Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem önöket, ne vegyenek részt ebben a szégyenteljes színjátékban. Éljenek történelmi felelősségükkel! Paksot nem lehet titkosítani. Amit tenni kell: azonnal felmondani ezt a kártékony szerződést. Ne nyúljanak hozzá a hitelhez! Ez a törvényjavaslat teljes mértékben elfogadhatatlan.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most az előre bejelentett felszólalók következnek. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP részéről.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Több szempontból is érintettként éreztem, hogy muszáj megszólaljak ebben a kérdésben. Paksiként én jól tudom, hogy amit ott a szakemberek letettek az asztalra, az pótolhatatlan és senki számára nem megkérdőjelezhető. Amit ők ott csinálnak, az a

biztonságot jelenti Paksnak, hiszen a szakértelmük megvan hozzá. Minden paksi ember, aki ott él, bizalommal van feléjük.

Pont ezért felháborító az, amit a közvéleménykutatásokban is látunk, hogy a Paksi Atomerőmű támogatottsága, ha nem is nagyon erőteljesen, de sok közvélemény-kutatásban csökken, és ezt bárhogy nézzük, ez a Fidesz-KDNP kormányának köszönhető.

Azért köszönhető - tudják - önöknek, mert a Paksi Atomerőmű az egy olyan üzem, amiben az emberek régen bíztak, mert tudták, hogy mindenről tudni fognak, ami Pakson történt. Most egy olyan szerződést írtak önök alá, amiben még a szakemberek sem tudták, hogy önök ki fognak menni szerződést aláírni. Egy olyan szerződést írtak alá, ami első körben oroszul jelent meg, és a magyar emberek nem tudhattak róla, hogy mi van benne pontosan. Önök titokban mentek ki, és aláírták ezt a szerződést.

Tudják, hogyha egy olyan üzem, amihez mérnökök több évet, évtizedeket tanulnak és tapasztalnak, ahhoz az átlagember kérdőjelekkel tekint, és ha azt érzi, hogy titkolózás van körülötte, akkor őbenne is félelem kezd el lenni ezzel a kérdéssel kapcsolatban. És az, hogy a bizalmatlanság egy kicsit kialakult Pakssal kapcsolatban, az sajnos ennek köszönhető, hogy önök titkosítani akarnak most is mindent ezzel a dologgal kapcsolatban.

Lázár János elmondta, hogy transzparensnek és átláthatónak kell lennie a nemzetközi menedzserek számára a Paksi Atomerőmű bővítésének. Hát, én azt mondtam akkor is neki, hogy nem a nemzetközi menedzserek számára kell transzparensnek és átláthatónak lennie, hanem minden olyan ember számára, aki kíváncsi a Paksi Atomerőmű bővítésére és a hozzá kapcsolódó szerződésekre, hiszen közpénzről beszélünk, bárhogy nézzük, mindenkinek joga van tudni, hogy kívül kötnek szerződést, milyen összegekre, és miről lesz szó ezekben a szerződésekből.

Rossz kifejezések tömkelegét használják számos esetben, még maga Lázár János is. Nagyon figyelnek rá, hogy kapacitásfenntartásról beszéljenek. Uraim, ez kapacitásbővítés, még Cseresnyés Péter is érezte, hogy valószínűleg ez a kapacitásfenntartás nem állja meg a helyét, hanem itt bővítésről beszélünk, uraim. Lázár János elmondta a múltkor, hogy a blokkok felújításáról lesz szó. Uraim, ez üzemidő-hosszabbítás, nem a blokkok felújítása. De az a baj, hogy az atomenergia az egy olyan dolog, amiben nagyon pontosan és precízen kell fogalmazni, és szeretném azt is megfogalmazni önök felé, hogy nem Paks I. létezik, hanem létezik az MVM Paksi Atomerőmű és Paks II. Paks I. fogalmát maguk vezették be nagy hirtelenséggel, amikor megpróbálták megoldani, ki beszélni magukat a kellemetlen helyzetekből.

Mi kértük - ahogy Tóth Bertalan képviselőtársam is elmondta -, hogy hozzunk létre egy eseti bizottságot, amelyben kormánypárti, ellenzéki képviselők és a civilek is egyaránt részt vehetnek. Önök

azonnal lesöpörték, mert azt mondták, hogy majd a Gazdasági bizottság ezt a dolgot megoldja.

Azt gondolom, hogy ha transzparenciára és átláthatóságra törekednek, akkor újra benyújtottuk a javaslatunkat - ahogy ígértem - erre az eseti bizottságra, és várjuk, hogy önöknek fontos-e a magyar emberek számára is az átláthatóság és transzparencia, vagy tényleg csak a nemzetközi menedzserek és a külföld felé kívánnak megfelelni.

Még szerencse, hogy csak három év múlva vannak a választások, és most jelen pillanatban nem fontos önöknek, hogy a magyar emberek számára is megmagyarázzák ezeket a kérdéseket. És amikor kérdezni merünk, mert paksiként én kérdezek, merthogy muszáj kérdezzek, mert sok minden felmerül otthon, amikor az utcát járom, meg amikor a piacon bevásárolok, és mérnökök, szakemberek kérdeznek tőlem is olyat, amire azt mondom, hogy jó, akkor ahogy nekem ez lehetőségem, én a minisztériumot megkérdezem ezekben a kérdésekben Pakssal kapcsolatban. Az, hogy semmilyen választ az ember ilyenkor nem kap, ahhoz már kezd sajnos hozzászokni, de az, amilyen stílusban válaszolnak, az azt gondolom, hogy igazán felháborító. Hogyha meg merjük kérdezni azt, mivel önök 2012-ben is hoztak egy kormányhatározatot Pakssal kapcsolatban, meg '14-ben is, hogy ugyanaz szerepel-e a két határozatban, csak az egyiknél 2012. augusztus 31. a határidő, amíg ezt önöknek teljesíteni kell, a másikban meg azonnal, és én meg merem azt kérdezni, hogy akkor mégis mi történt ez alatt a két év alatt, mire jutottak ebben a kérdésben, akkor semmilyen választ nem tudnak ezekre a kérdésekre adni.

Például arra sem tudtak választ adni, hogy akkor most tervezik-e Pakson főiskolai szak elindítását, vagy a már jelen lévő paksi Energetikai Szakképzési Intézetben tervezik-e szakok bővítését, létszámbővítést. Erre az volt az egyetlen válaszuk önöknek, hogy én hogy merem azt állítani, hogy már öt éve ezért könyörgök, és kérem önöket, hogy kezdjék el felkészíteni a térséget és a vállalkozókat, hiszen csak fél éve vagyok képviselő. De tudják, én akkor is kiálltam Paksért, a Paksi Atomerőműért és az ott dolgozókért, amikor még nem voltam képviselő, és talán ezért gondolta úgy a pártom, hogy ott a helyem, mert én az emberekért dolgozom.

(15:50)

Politikai pimaszságnak nevezték megkérdezni tényleg azt a kérdést, hogy akkor lesz-e képzés. Uram, én nem tudom, mit titkolnak ezzel kapcsolatban, és nem tudom, hogy milyen egyezményt írtak tegnap is alá, ami majd a képzésre vonatkozik - ezt szeretnénk egyébként látni, hogy milyen egyezményt, mi van benne, mit fog finanszírozni a Roszatom. Nem lehet titkolózni ezekben a kérdésekben, uraim! Tényleg látnunk kell, mindenki számára nyitottnak kell

lennie ennek a kérdésnek. Mert az, amit önök most benyújtottak, hogy mind a szerződéseket minden szempontból titkosítják, mind egyébként közbeszerzés alól kivesszük ezt az egész bővítést, az tényleg felháborító.

Főleg azért, mert az embernek olyan érzése van, hogy tényleg titkolnivalójuk van, hogy majd olyan vállalkozókkal kötnek szerződést, aki nem biztos, hogy szakmailag állja majd meg a helyét, hanem mondjuk, egy nyelviskola lesz valami baráti vállalkozónál vagy esetleg valami ügyvédi iroda, valamelyik képviselőnek az ügyvédi irodája, és valószínűleg ezt akarják titkolni, hogy lássuk, hogy a 40 százalékos beszállítói kört majd csak úgy tudják megalapozni, meg létrehozni, meg egyáltalán, hogy legyen 40 százalékos magyar beszállítói kör, hogy majd ilyen pótnyelviskolákkal meg ügyvédi irodákkal fogják ezt pótolni.

Mi szakmailag kérjük önöket már tényleg öt éve, hogy kezdjék el mind a térséget, mind a vállalkozókat felkészíteni a bővítésre, mert tényleg az a probléma, hogy ha az állam nem segít ebben a helyi vállalkozóknak, a hozzáértő szakembereknek, akkor nekik nem lesz pénzügyi lehetőségük arra, hogy elkezdjék a felkészülést.

Azt a választ kaptam, amikor megkérdeztem, hogy a vállalkozók 40 százalékos arányát hogyan fogják tudni önök garantálni, hogy utazó kiállításokat és utazó előadásokat tartanak önök, és ez tényleg szó szerint így hangzik a válaszban. Ha az interaktív kamion az utazó kiállítás, amiből majd a vállalkozók jól megtudják, hogy akkor nekik milyen feladataik lesznek a Paksi Atomerőműben, az tényleg felháborító.

Ha megkérdeznének szakembereket és vállalkozókat azzal kapcsolatban, hogy önök eddig mit mondtak feljűk, mit mondtak, hogy mire készüljenek fel, mire képezzenek vagy egyáltalán mire számíthatnak, akkor azt tudják mondani, hogy bár fórumot hívtak már össze Pakson is ezzel kapcsolatban, de érdemi információt nem adtak.

Értem én, hogy oligarcházni nagyon könnyű önöknek. Értem én, hogy most megy ez a Simicska-belháború. Akkor valószínűleg azt akarják eltitkolni, hogy akkor nem Simicska cégei fogják megnyerni a Paksi Atomerőműben a munkákat, hanem majd az új oligarchái a Fidesznek? Vagy azt tudják-e például, hogy sajnos Pakson már a vállalkozók nagy része tényleg jobban ismeri Simicska nevét, mint bármi mást?

Itt tényleg szakemberek voltak, akik végig dolgozták az elmúlt 25 évet. Olyan szakemberek, akik vezették ezeket a cégeket, és ma maximum ügyvezetői lehetnek. Azért erről is lenne értelme egyszer beszélni, kinyitni ezt a kérdést, és látni, hogy mi folyik Pakson.

Nemzetközi menedzserek. Igen, biztosan szükség van nemzetközi menedzserekre. De én tényleg azt kérem önöktől, hogy felénk, Pakson élő emberek

számára tegyék átláthatóvá ezt az egészet. Mert anélkül, hogy Pakson élőként tudjuk, hogy mi folyik Pakson - ugye, nem tudnak sok mindent eltitkolni előlünk, hiszen ott élünk, beszélgetünk egymással, ezért mi nyilván halljuk azokat a dolgokat, amiket önök próbálnak titkolni.

Azzal teljes mértékben egyet tudunk érteni, hogy az Országos Atomenergia Hivatalban a fizetéseket emelni kell, hiszen az engedélyezéseket is ők fogják intézni. Ez természetes, hiszen oda szakembereket kell találni, és már régóta látjuk, hogy önök nem tudták feltölteni a létszámot. És ahogy most hallani, még talán a fizetésemelésekkel sem sikerül majd feltölteni az Országos Atomenergia Hivatalban a létszámot.

A hivatal már régóta könyörög önöknek azért, hogy tegyenek valamit ebben az ügyben, ehhez képest sikerült egy évnek eltelnie a szerződés aláírása óta, hogy bármit tegyenek az üggyel kapcsolatban.

Én nagyon szívesen újra beadom önöknek a kérdéseimet, ami a két határozatban is megtalálható, aminek a határideje két éve lejárt, és teljesíteniük kellett volna mind a kutatóreaktort, mind a fejlesztéseket, mind a vállalkozók felkészítését, mind a 40 százalékos kört. Ez mind az önök feladata lett volna már két évvel ezelőtt a kormányhatározat alapján. Önök nem tettek semmit. Én tényleg újra meg fogom tenni, hogy beadom ezeket a kérdéseket, csak akkor kérem, hogy ne az legyen a válasz, hogy én pimaszul kérdezni merek. Nekem az a feladatom, hogy önöket kérdezzem. Hiszen nem tud itt ülni az összes paksi választópolgár, nem tud itt ülni a lakosság, és nem tudja megkérdezni önöket. Nekem az a feladatom, amikor engem elkapnak Pakson járva és a piacon, és azt mondják, hogy Anita, kérdezd meg, akkor én meg fogom kérdezni, és addig fogom önöket ezekben a dolgokban kérdezni, amíg nem látunk tisztán.

Úgyhogy mi benyújtottuk a módosító javaslatainkat a mai napon Tóth Bertalannal, és kérem, fogadják el. Mind a titkosítást szüntessék meg, mind a közbeszerzést vezessék vissza a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatban! És kérem, értsék meg, bővítésről beszélünk, nem kapacitásfenntartásról. Paks I. mint fogalom csak az önök számára létezik, és nincs blokkfelújítás, hanem üzemidő-hosszabbítás van. Ez nagyon fontos kérdés a Paksi Atomerőművel kapcsolatban. Pontos fogalmakra van szükség. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most ugyancsak előre bejelentkezett felszólalóként Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon sok minden hangzott el, és amit eredetileg mondani akartam, egy picit át is kell alakítsam, mert szeretnék néhány dologra reagálni, ami elhangzott.

Az államtitkár úr felvezetőjében egy nagyon ütős és veretes mondattal kezdte - elnézést, ha nem szó szerint tudtam leírni -: az atomenergiának nincs versenyképes alternatívája Európában, ezért is kötelezte el magát Magyarország ennek fejlesztése mellett. Azt hiszem, ez volt az első mondat. *(Dr. Aradszki András: Nem ez volt.)*

Rögtön szöveget ütött a fejemben az, hogy szó nincs arról, hogy Magyarország elkötelezte volna magát, és semmi nem is utal erre, hogy elkötelezte volna magát. A Fidesz-KDNP kormányzása volt az, aki elkötelezte Magyarországot. De Magyarország nem kért ebből. Teljesen felfoghatatlan számomra az, hogy hogy lehet Magyarországról beszélni olyan közvélemény-kutatási adatok mellett, amiről már itt többször szó esett.

Vekey Imre képviselő úr is utalt a Tóth Bertalan által elmondottakra, amikor arról ment a vita, hogy vajon elvesztette-e a támogatottságát a paksi projekt, vagy sem. Én nem is láttam azt, hogy valaha lett volna, de szerintem önök sem látták ezt. Ugyanis egyetlenegyszer nem merték felvállalni azt, hogy a magyar választókat, a magyar társadalmat megkérdezzék erről. Nem mertek egy népszavazást kiírni erről, nem mertek egy társadalmi konzultációt kiírni, miközben Deutsch Tamás most levelekkel bombázza bennünket az internetadóról. Hogy milyen legyen Magyarország energetikájának a következő száz éve, arról nem merték megkérdezni a magyar társadalmat. És emiatt van az, hogy most gyakorlatilag itt vagyunk, és vitázhatunk arról, hogy a magyar társadalmat ki képviseli hitelesebben, jobban.

Nagyon-nagyon furcsa dolgok államtitkár úr mondandójában - elnézést kérek megint, ha nem szó szerint jegyzeteltem -: nincs elegendő energia vagy szükséges az energia az alumínium-, vas- és acélipar számára. Ez is elhangzott. Nekem kicsit mókásan hangzott ez egy nappal Vlagyimir Putyin látogatása után, hogy máris bejelentjük újra, hogy a vas- és acélipar országa leszünk, miközben olyan fejlesztésekre, amiben valós természeti erőforrásaink vannak, mint például a termőföldben rejlő lehetőségek és a mezőgazdasági fejlesztések, arra nem fordítjuk töredékét sem, és érdemi fejlesztéseket sem.

Ugyanígy meglepő az, hogy vajon milyen gondolkodás készíthet egy kormányzó pártot arra, hogy olyan iparágakat akarjon fejleszteni, amelynek a természetierőforrás-háttere esetleg másutt van meg. Mert ha mondjuk, Izlandon beszélnek alumínium-iparról, az teljesen érthető. De az, hogy Magyarországon ezt tartjuk egy kiugró lehetőségnek, nyilvánvalóan egy olyan pártnak, amelynek fontos lenne az, hogy az ország függetlensége és minden szempontból a természeti erőforrásokkal történő fenntartható használata biztosítsa a társadalom számára a hosszú távú jólétet, az biztosított legyen, mi ezt meglepve nézzük.

Utána kezdődött az MSZP vezérszónoklatával. Engem az ellenségeim sem vádolhatnak azzal, hogy

túl sok mindenben egy követ fújnék az MSZP-vel, de teljes egészében egyet kell értenem az első mondat, ami elhangzott. Ezt mondta Tóth Bertalan: elképesztő és vállalhatatlan, a korrupció melegágya ez a jogszabálytervezet. Ez sajnos teljes egészében tükrözi az én véleményemet is. Ugyanezt látom ebből a tervezetből, és utána számos esetben erre történik visszautalás.

Vejekey Imre képviselő úr elmondta azt - és alig vártam, hogy mikor jön elő ez az érv -, hogy Tolna megyében ez tízezer munkahelyet jelent; hogy ez mennyire jó fejlesztés, és mennyire várják ott az emberek. Megint szeretnék rámutatni a Fidesz-kormányzás azon szempontjaira, hogy miközben itt ezek szerint 300 millió forintból tud létrehozni egy munkahelyet, addig a magyarországi kis- és középvállalkozásoktól 3 millióért, 5 millióból várja azt el, hogy munkahelyeket hozzon létre. Ezt az egészet bemutatni munkahelyteremtő programként, szerintem teljesen elképesztő, és érvként használni ezt szintúgy az.

(16.00)

De ez vissza fog térni később, mert nem akartam volt ellenzéki képviselőtársaimmal vitázni, és nem is tettem volna meg, ha Kepli Lajos képviselő úr nem a Jobbikot említi, mint a Fideszszel szöges ellentétben lévő másik véleményt. Köszönöm szépen, azt hiszem, valamilyen szinten megtisztelt bennünket. Igen, valóban mi vagyunk a másik vélemény, valóban mi vagyunk a másik póluson, és valóban mi képviseljük azt, amit a Fidesz nem tesz, legyen szó kisbirtokról, nagybirtokról, vagy legyen szó atomenergiáról és energiafüggetlenségről. Valóban a másik pólust képviseljük ahhoz képest, amit a Fidesz a magyar társadalom számára nyújt.

Amikor Vejekey képviselő úr, illetve más szónoka a Fidesznek újból és újból előjött egy szóval, ami az intézményi rendszer átalakítását, az engedélyezési eljárást segítené, akkor eszembe jutott Bangóné képviselő asszonynak egy korábbi napirend kapcsán az a tájékoztatása, amelyben elmondta, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériumában a politikai korrektség kommunikációja hogyan alakul át, hogy a terhecséget áldott állapotnak, a stadiont pedig sportlétesítménynek nevezzük. A politikai korrektség itt meg azt mondatja, hogy a gazemberséget innentől kezdve hatékonyságnak hívhatjuk, mert nagyjából az következik abból, amit elmondanak ezzel a jogszabálytervezettel. Mert szerintem, bár elnézésüket kérem, mert én nem feltételezem egyikőjükről sem, hogy rosszat akarna a magyar társadalomnak, de örületesen tévednek, amikor azt gondolják, hogy a hatékonyság bármilyen szempontból itt cél lehet és szolgálhatja a magyar emberek érdekeit. A megfontolatlanság, az egy kézben lévő erőösszpontosítás, a hata-

lom, illetve az engedélyezés összevonása csak azt segíti elő, hogy minél több szempont ne jöhessen be a képbe az engedélyezés során; minél több szempontot ki lehessen zárni és minél szűkebb látókörű szakemberek tudják eldönteni ennek az indokoltságát.

De még mindig megyek tovább a felszólalással, mert mint mondtam volt, Kepli Lajos képviselő úr megszólított bennünket. Szintén a stabil munkahelyekkel jött a fejlesztés indokoltságaként. Ismét felmerült bennem, hogy vajon a Jobbik a magyar vidék számára mit kíván, ha ilyen jellegű tervet tart indokoltnak a jó, magasan kvalifikált munkahelyek érdekében. Elég szomorú lennék, ha minden megyébe tennénk egy atomerőművet azért, hogy tízezer munkahelyet hozzunk létre. Úgy, hogy nem vagyok paksi, meggyőződésem, hogy a paksi embereknek más, magasan kvalifikált munkahelyek is jók lennének. Másmilyen iparra is lenne lehetőség, ha ennyi pénzből kellene gazdálkodni, és lényegesen több kapacitást lehetne megteremteni, ha 3000 milliárdot kellene felhasználni azért, hogy az ott élő embereknek segítsünk és nem feltétlenül erről.

A zsigeri érzelmekről is beszélt a zöldek kapcsán. Ez megint megütötte a fületem a képviselő úr szavaiból, hiszen nem a mi pártunk tagjai azok, akik romák gyilkolásáról posztolnak a Facebook-oldalon. Tehát arról beszélni, hogy az LMP zsigeri érzelmekre próbál hatni, szerintem kicsit túlzás, mert jelen pillanatban úgy veszem észre, hogy mikor a viták sorra kerülnek, próbálunk viszonylag tárgyilagosan arra utalni, hogy mi miatt lehetne más, mi miatt szolgálhatna egy másmilyen fejlesztés jobban magyar energetikai célokat.

Szintén Kepli képviselő úr elmondta, hogy a Jobbik elkötelezett Magyarország energiafüggetlensége mellett. Igen, én ezt nem vitatom, de az LMP meg Magyarország politikai függetlensége mellett elkötelezett, és ezért nem szeretné, hogy Putyin országaként tevékenykedjünk. Ezért nem szeretnénk azt, hogy egy külföldi tőke befolyásolja hosszú távon a magyarországi energiaipart, és ezért szeretnénk azt, hogy sokkal több kistérségi, magyarországi természeti erőforrásokon, megújuló energiaforrásokon alapuló, vidéki fejlesztéseket segítő energiapolitika valósuljon meg; pont azért, mert mi Magyarország függetlenségét szeretnénk elérni, ami a mi szavainkban, retorikánkban nagyon sokszor átfed a „fenntarthatóság” szóval, azzal, hogy azt szeretnénk, az ország minden tekintetben független legyen. Mindig mókás, amikor akár fideszes, akár jobbikos oldalról hallom az energiafüggetlenség kifejezést, mert nem értem meg, hogy miért pont az energiafüggetlenség az, amiről ennyit beszélünk, miközben Magyarország élelmiszer-ellátásának jelentős része külföldről jön. Miért fontosabb az energiafüggetlenség, mint az élelmiszer-függetlenség vagy az egészségügyi függetlenség, vagy egy halom más dolog, amiben szintén függünk külföldi tényezőktől? Mindennek a folyo-

mányaként újra-újra felmerül az, hogy vajon milyen célokat szolgál ez a jogszabály.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hogy konkrétan rátérjek most már az eredeti mondandómra, a jogszabály tervezetére, abban számos gondot, problémát látunk, mint azt vezérszónokunk is elmondta. Azonban jó néhány olyan apróság is felmerül ezekkel kapcsolatban, amelyekről nem lehet nem szót ejteni. Azt hiszem, az ellenzék nem győzi hangsúlyozni azt a szempontot, hogy egy 15 évre titkosított rendszer, egy fejlesztés, egy szolgáltatás semmilyen formában nem szolgálhatja Magyarország érdekeit, Magyarország állampolgárainak érdekeit. Ez gyakorlatilag egyet szolgálhat: azt, hogy a gazdasági érdekcsoportokat hogy lehessen úgy kiszolgálni, hogy arra ne derüljön fény. Ez semmi mást nem szolgálhat.

Ez azt szolgálhatja, hogy hogy lehessen a Btk.-ban meghatározott elévülési időn túl fényt deríteni azokra a disznóságokra, amelyek esetleg most felmerülhetnek az egész fejlesztés és a 3000 milliárd felhasználása kapcsán. Ebből adódóan - a korábbi szóhasználattal élve - lehet-e zsigerinek venni azt az indulatot, amit érezhetnek rajtunk? Pedig nem az, csak felháborodás, amit magyar állampolgárként, nem is országgyűlési képviselőként érzünk azzal kapcsolatban, hogy egy olyan közvagyonra semmilyen rálátást nem engedélyeznek, amit a mi gyermekeinknek és unokáinknak a munkájából, adóforintjaiból kell majd törleszteni, ami nekik tervez önök szerint energiát. Ebbe nem látunk bele semmilyen formában. Ez az, ami vállalhatatlan! Ez az, ami elfogadhatatlan, és ez az, ami miatt teljes mértékben csak elutasítást tudunk ígérni egy ilyen jogszabállyal kapcsolatban. Nem mehet így tovább az ország, hogy még inkább dugdossuk a szennyest, még inkább el akarjuk dugni azt, mi is történik a hátunk mögött a közvagyonnal.

Nagyon készültem arra, hogy hosszú idézeteket mondok majd fideszes politikusoktól, akik 2002 és 2010 között folyamatosan felszólították az akkor regnáló kormányt, hogy tegyék átláthatóvá a közpénzek felhasználását, a magyar fejlesztéseket, hogy tegyék átláthatóvá, hogy a magyar állampolgárok számára megismerhető legyen, hogyan történnek a fejlesztések, hogyan kelljen közbeszerzéseket lefolytatni, és hogyan kelljen a leghatékonyabb, legjobb megoldásokat találni a fejlesztésekre. De igazából időm sincs erre, meg annyi esetben vannak a saját véleményükkel szemben, hogy kár idézni. Önöknek is tisztában kell lenniük azzal, amikor tükörbe néznek, hogy 2002 és 2010 között az önök pártja teljes mellszélességgel kiállt amellett, hogy közbeszerzéseket hajtsanak végre az országban, hogy a közvagyon ne herdálják el. Önök ezt ígérték 2010-ben a magyar

választóknak megválasztásuk előtt, és olyanokért kritizálták az akkori kormányokat, amiket most halmozottan és hatványozottan követnek el.

Nyilvánvalóan a jogszabálynak jó néhány olyan pontja is van, amely tételesen aggályokat vet fel. Előbb találtam még egy ilyet is a 7. §-nál, ami az Euratom tanácsi irányelvre, az atombiztonságra, illetve a felelősségbiztosításra utal, egy 2011. VII. hó 19-ei szabállyal, miközben Paksnak jelen pillanatban sincs olyan felelősségbiztosítása, amely esetleges baleset esetén a károkat érdemben tudná fedezni. Tehát a meglévő biztosítás, ha jól tudjuk, 36 milliárdról szól, és ez nem fedezte a 2003-as üzemzavar kárait sem. Nem beszélve arról, hogy az ilyen jellegű felelőtlenség az országban növekszik. Azért fontos erről beszélni, mert például a kolontári katasztrófa kapcsán, ha környezetbiztonságról beszélünk, elmondhatjuk, hogy az ott élőknek még a mai napig nincs meg a megoldás arra, hogy az életük hogyan álljon helyre egy környezeti katasztrófa után.

Az előző felszólalásokban hallottunk jó néhány példát arra, hogy Európában, a nagyvilágban hogyan változik az energiabiztonság, az energiapolitika, az energiatermelés helyzete. Nekem nincs más lehetőségem, mint hogy tudomásul vegyem, a magyar társadalom önöket felhatalmazta arra, hogy többséggel döntéseket hozzanak, ugyanakkor nem érzem semmilyen szinten feladatomnak azt, hogy elfogadjam ezeket a döntéseket. Jelen pillanatban nem tudok elvonatkoztatni attól saját szakmámból adódóan, hogy a nukleáris energia, a sugárzás alapvetően az örökítőanyagot, a DNS-t veszélyezteti. Annál evolúcióellenesebbet nem tudok, mint hogy egy faj olyan rendszereket hozzon létre, amely a saját hátterét, az örökítőanyagát fogja veszélyeztetni és erre tegye fel a jövőjét.

Nyilvánvalóan vannak a világban olyan atomerőművek, ahol még nem történt baleset, és azt kívánom, hogy soha sehol ne is történjen másutt sem, de ha lenne lehetőség arra, hogy Magyarország az önök és a Jobbik által is emlegetett energiafüggetlenség útjára lépjen, akkor az nem történhetne más-ként, mint úgy, hogy helyi erőforrásokból helyi embereknek térségekben elosztva, helyi környezeti viszonyokhoz legyen biztosított. Ez ügyben mindig felmerül az, mikor önök azt mondják, hogy számos elképzelés van már arra, hogy Magyarországon megoldást találjunk, ugye, a kiégett fűtőelemek végleges tárolására. Ez jelenleg is megoldatlan, ezeket Pakson tárolják az erőmű területén. Utoljára a kilencvenes években volt kiszállítás. Nem tudjuk, hogy hosszú távon mi lesz. Nincs rá nemzeti megoldás. Nincs rá hosszú távú megoldás. Várjuk a választ, hogy mi lesz, hogy fogja ez megteremteni a környezetbiztonságot.

A mai napig nem tudunk arról, ezért jó a nyilvánosság, semmit nem lehet tudni arról, hogy a tervezett új blokkok hűtése hogyan lesz megoldott. Mi lesz az a projekt, amely a magyar Atomenergia Kutató

Intézet kapcsán felmerülő aggályokra választ ad, milyen megoldás fog jelentkezni arra, hogy a jelenlegi blokkokat nem lehet megfelelően hűteni, miután a geológiai adottság olyan, ami nem változtatható.

(16.10)

Itt csak egyvalamit lehet látni: önök egy hatalmas összeget, egy közpénzt el akarnak költeni. Úgy akarnak elkölteni, hogy az lehetőleg ne tűnjön fel senkinek, lehetőleg ne lásson senki benne információt.

Elmondom, hogy engem miért zavar ez legjobban. A rendszerváltáskor azt tapasztaltuk - és önök ezt szerintem láthatták -, hogy az akkori kommunista hatalom hogyan próbálta átörökíteni gazdasági hatalommá politikai hatalmát, amikor már látszódott, hogy megy a levesbe, és valószínűleg változás lesz. Ez látható most ezen a törekvésen: hogy lehet gazdasági hatalmat szerezni politikai hatalom helyett, amikor meggyengülnek a gerendák? Hogyan lehet a gazdasági hatalomhoz tőkét szerezni, vagyont szerezni, és hogy lehet azt átláthatatlanná tenni úgy, hogy mindenféle Btk.-s elévülési időn túl lehessen egyáltalán nyilvánosságát tudni erre.

Ez és jó néhány számos más érv, amit majd később elmondok, amelyek miatt elfogadhatatlannak ítéljük ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sallai képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, Fidesz.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A gazdasági globalizáció kiveszi a hatalmat a közjóért felelős kormányok kezéből, és egy maroknyi tőkés társaság és pénzügyi intézmény kezébe juttatja, amelyet egyetlen kényszerítő erő mozgat: a rövid távú pénzügyi nyereségre való törekvés. Éppen ezért a saját környezeti erőforrásainál többet fogyasztó országok uralják a nemzetközi gazdaság szabályalkotó folyamatait, fogalmaz David Korten, a Harvard Egyetem közgazdászprofesszora.

Tisztelt Országgyűlés! Jól tudom, hogy ma nem az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között kötendő szabadkereskedelmi megállapodás országgyűlési vitáján vagyunk, mégis engedtessek meg számomra, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartását elősegítő törvénycsomag kapcsán mindannyiunk figyelmét ráirányítsam néhány, a közeljövőben meghozandó döntésünk szempontjából fontos körülményre.

A világ gazdasági erőforrásainak jelentős része egyre kevesebb természetes személy, valamint tőkés társaság tulajdonaként koncentrálódik. A természeti erőforrások gazdasági javakká történő átalakítását érintő nemzetközi előírások nem a társadalmi erőforrást gyarapító intézmények, köztük az oktatás és

egészségügy megerősítését, hanem a pusztá tőkéerdekek érvényesülését szolgálják. Mindezek háttérében pedig az erkölcsfogyatékoság és a pénzbetegség áll. Mert ahol a szakralitás eltűnik, ott a szellem elalszik, s vele együtt a morál is hanyatlik. A szeretet energiájának finom rezgése helyére benyomakszik a pénz energiájának durva zakatolása, a harangzúgás helyét pedig átveszi a kolomp zörgése.

A harmóniára való közösségi törekvés helyébe a kevesek átmeneti jólétét biztosító, létrontó törekvés, a természet és a társadalom kifosztásának folyamata lép. Olyan globális hatalmi struktúra jött létre, amely egy kézben összpontosítja a kereskedelem, a pénzpiac, a média és mindezekon keresztül az energetika erőforrásait is.

Kodolányi János az 1943-a szárszói konferencián a következőket mondta: „Sajátítsd ki a gondolatközlés eszközeit, sőt, teremsz új eszközöket, s a szavak inflációját zúdítsd rá a tömegekre. Végül mindent elfogad, amit adsz neki, s mindent odaad, amit kívánsz tőle. Íme, a modern mágia.” S mára mindez meg is valósult.

Tisztelt Országgyűlés! A kontinensünk 70 esztendeig tartó békéjét szavatoló jaltai egyezmény szemeink előtt porladt szét. A globális hatalom most arra törekszik, hogy a potenciális riválisait és az azok között formálódó együttműködési rendszereket szétzilálja. A leglátványosabb frontvonal ma az Oroszország és Európa között az elmúlt két évtizedben létrejött, alapvetően energetikai együttműködési rendszer.

A másik kiemelt célpont pedig az Oroszországot, Kínát, Indiát, Japánt és az iszlám országok egy részét is magában foglaló eurázsiai pólus. Az a konkrét helyzet, amelyben ma vagyunk, globális szinten egyre élesebb birodalmi összecsapások, regionális szinten a közép-európai rendszerváltások kudarc nyomán növekvő feszültségek, lokális szinten pedig a magyar társadalom tehetetlen indulatainak eredőjeként írható le. Magyarország geopolitikai értelemben tektonikai törésvonal közepén, birodalmi érdekek ütközőzónájában helyezkedik el.

Az egyik veszély, ha tudatlanságból, felelőtlen-ségből, gyávaságból vagy pusztá haszonelvűségből egy hervadó birodalom utolsó csatlósaivá válunk. A másik veszély, hogy a két birodalom között manőverezve, helytelen ön- és geopolitikai értékelésre alapozva, megfontoltságot nélkülöző vakmerőséggel elvétjük a lépést. A pozsonyi csata, Mohács, Trianon után ismét történelmi jelentőségű, kritikus elágazási ponthoz érkeztünk, és ennek a helyzetnek az ismeretében kell megvizsgálnunk és értékelnünk az előttünk lévő törvénytervezetet is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország bruttó villamosenergia-termelése 2013-ban 12, 2014-ben pedig további közel 4 százalékkal esett vissza, miközben a fogyasztás növekedése megközelítette az 1 százalékot. A külföldről vásárolt áram részesedése 2013-ban 28, 2014-ben már közel 32 százalékot tett

ki. A Paksi Atomerőmű részesezése 37, a hazai lignittel működő Mátrai Erőmű 14,5 százalék volt.

Miután a paksi blokkok kapacitásának kihasználtsága megközelítette a 90, a mátrai ligniterőmű pedig a 75 százalékot, nyugodt lelkiismerettel jelenthetjük ki, hogy e két egység működőképességén múlik jelenleg hazánk biztonságos villamosenergia-ellátása és ezzel együtt társadalmi-gazdasági működőképessége. Az előttünk álló évtizedben a villamosenergia-felhasználás növekedése évi 1 százalék alatt marad a hatékonyság növekedése miatt.

A csúcsterhelés a jelenlegi 6600 megawatttól 2020-ra 6700, 2030-ra 7300 megawatt közelébe emelkedhet. Ezzel szemben 2020-ra az üzembiztos áramtermelő kapacitásunk 6-7 ezer megawatt közé csökken. A kieső kapacitások elméletileg az import növelésével pótolhatóak, de ez az import megkészeztetésével járna, amely egyrészt gondot jelentene az átviteli hálózatok kapacitásoldalán, másrészt a környező országok előregedő erőműparkjai is kiesnek a termelésből.

Nem az a kérdés tehát, hogy kiváltjuk-e 2025 után a kiöregedő paksi kapacitásokat. A kérdés az, hogy az ország biztonságos ellátásához szükséges 10 ezer megawatt névleges erőművi kapacitásban a paksi régi és új blokkok leszámítása után milyen erőművek maradnak, illetve kerülnek be. Az importszaldó növelése még középtávon sem helyettesítheti kellő biztonsággal a belföldi erőműépítést, mert a szomszédaink sem tudnak olcsóbban termelő erőműveket építeni, mint mi.

Már a következő hat évben ellátásbiztonságunk megőrzése érdekében 1500 megawatt teljesítményű erőműparkot kell építenünk. Mindez elsősorban megújuló forrásokra alapozva oldható meg, ráadásul az esetleges állami támogatások ebben az esetben az európai szabályokhoz is illeszthetőek.

2020 után további 2 ezer megawatt megújuló vagy alternatív, ma még nem ismert technológián alapuló kapacitás kiépítése válik elengedhetlenné. Ugyanakkor a megújuló vagy annak hitt energiaforrások kimerítése is lehetséges lokálisan a túlhatalmat által, ezért a megújulók soha nem fogják kiváltani azt a még mindig növekvő energiamennyiséget, amit ma fosszilis energiahordozókból elhasználunk.

Ezért ellátás- és nemzetbiztonsági szempontból fontos a Mátrai Erőmű 600-800 megawattnyi kapacitásának megújítása is, de ezzel együtt is rögzítenünk kell, hogy az energiafelhasználás csökkentésének nincs alternatívája. Meggyőződésem, hogy a 2011-ben elfogadott nemzeti energiastratégia célrendszere továbbra is tartható, de nem odázható tovább a nemzeti erőmű-fejlesztési cselekvési terv elkészítése.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon egy valóban nemzetstratégiai és nemzetbiztonsági jelentőségű kérdéstről vitatkozunk a tisztelt Ház sokat látott és

hallott falai között, de hasonló jelentőségű döntés meghozatalára talán száz esztendővel ezelőtt került sor utoljára. Történelmi a pillanat, s ennek köszönhetően a felelősségünk is. Nincsenek csak jó vagy csak rossz döntések. Minden döntésnek megvan a maga nyeresége és vesztesége, mint ahogy a közöset szolgáló és annak hátrányára való hozadéka is.

(16.20)

Magyarországnak egyszerre van szüksége a hazai előfordulású ligniterőműre, a jól készlethezhető fűtőelemekkel működő atomerőműre és a megújuló erőforrásokra alapozódó technológiák alkalmazására. Az első előnye, hogy hazai erőforrás, hátránya, hogy szennyezi a levegőt, míg a második beruházás sokba kerül, veszélyes technológia, de olcsóbban termel, a harmadik ugyan környezetbarát, de drága, ma még a fogyasztók által megfizethetetlen áramot állít elő. Ezért sem tettük le voksunkat 2011-ben az egyik vagy másik technológia kizárólagos alkalmazása mellett.

A magyar áramfogyasztók többsége is tisztában van ezzel a kényszerhelyzettel, s ennek tudható be mind a mai napig a nukleáris energia békés célú használatának jelentős mértékű társadalmi támogatottsága. Ugyanakkor a technológia telepítési költségének nagyságrendje, veszélyessége, az elhasznált fűtőelemek végső tárolásának, újrahasznosíthatóságának bizonytalansága megköveteli a minél átláthatóbb, a társadalmat mindinkább bevonó döntéselőkészítést, beruházást és későbbi üzemeltetést. Az elmúlt néhány esztendő e tekintetben kevésbé átlátható kormányzati döntései, továbbá a nemzetstratégiai kérdésekben elengedhetetlen, az ellenzék részéről is meglévő politikai konszenzus hiányának következtében a technológia irányában korábban meglévő társadalmi támogatottság erodálódni kezdett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Attól tartok, hogy az előttünk lévő törvénytervezet sem szolgálja a társadalmi támogatottság fenntartását és további megerősítését, annak ellenére sem, hogy számos, az erőmű építésével, továbbá a nukleáris energia békés célú használatával kapcsolatos részletkérdést szakmailag megalapozott módon kíván szabályozni. Egyetértek azzal, hogy a tervezett beruházás adatainak azon része, amelynek nyilvánosságra hozatala Magyarország nemzetbiztonsági érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, ne legyen nyilvánosan hozzáférhető. Ugyanakkor nem tudok egyetérteni azzal, hogy ez kiterjedjen azon adatokra is, amelyek Magyarország tárgyban érintett külügyi tevékenységére és nemzetközi szervezetekkel való kapcsolataira vonatkoznak. Továbbá aggályosnak tartom azt a bekezdést is, amely szerint üzleti titoknak minősül e törvény alkalmazásában minden olyan adat, tény, információ, amelynek nyilvánosságra hozatala az érintett felek

jogosnak vélt érdekét, így különösen pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekét, személyiségi jogát sértene vagy veszélyeztetné. Végül pedig azt is, hogy a megállapodásokat, illetve szerződéseket előkészítő döntésmegalapozó adatok 15 esztendeig titkosításra kerülnek. Figyelemre méltó és árulkodó az a rövid bekezdés is, amely szerint a beruházással összefüggő létesítési és építési engedélyezési eljárás lefolytatására jogosult hatóság munkáját nemzetközi szakmai tanácsadó testület segíti.

Tisztelt Országgyűlés! Amint azt már korábban említettem, a jaltai megállapodás szavatosságának lejártát követően a világ újrafelosztása van napirenden. Magyarország geopolitikai értelemben tektonikai törésvonal közepén, birodalmi érdekek ütközőzónájában helyezkedik el, a globális szövetségi rendszer újjászervezése során pedig geopolitikai résben lakási helyzetünkől fakadóan, nem vitatva az euroatlanti beágyazottságunkkal együtt járó jogainkat és kötelezettségeinket, figyelemmel kell lennünk a formálódó eurázsiai szövetséggel való együttműködésünk lehetőségeire és veszélyeire is.

Számomra úgy tűnik, hogy az előttünk lévő törvénytervezet elismeri hazánk paksi beruházással kapcsolatos geopolitikai manőverezésének kényszerű keretrendszerét, ugyanakkor a nemzetet alkotó magyar társadalmat kizárja e formálódó, történelmi jelentőségű megállapodás átláthatóságából.

Miután a Paksi Atomerőművel kapcsolatos mintegy 4000 milliárd forintos beruházás egyaránt befolyásolja Magyarország biztonságos és megfizethető energiaellátását, mindenkori pénzügyi és környezeti fenntarthatóságát, továbbá az ebből fakadó környezeti és társadalmi jólétét és végül az ország szuverenitását, a magyar társadalomnak joga van a szóban forgó beruházással kapcsolatos és az ahhoz kötődő megállapodások megismerhetőségére, és e jogait a kormány, továbbá az Országgyűlés nemzetbiztonsági szempontokra tekintettel korlátozhatja ugyan, de azoktól teljes egészében meg nem foszthatja.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Lukács László György, Jobbik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én a magam részéről az előttünk lévő Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról és egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslattal kapcsolatosan a sugár-egészségügyi aspektusokra szeretném felhívni a figyelmet - erről már néhány hozzászóló részéről volt említés - és az ebben álló kihívásokra; a szerintünk elhibázott részeket már korábban felfedték, és ezt most szeretném részletesen is ismertetni.

A javaslatban foglaltan a sugár-egészségügyet érintő fejezetek, mindvégig úgy tűnik, mintha nem megfelelően vagy egyáltalán nem egyeztetve lettek volna beépítve a jogszabályba. Egyébként a jogszabályban elszórtan több helyen található meg, hol a hatósági felügyeletnél, hol egyébként önálló paragrafusokban. Az mutatja, hogy nem megfelelően vagy egyáltalán nem egyeztetették, hogy nyilvánosságra is került, illetve mindenki által megismerhetővé vált az Országos Sugárbiológiai és Sugár-egészségügyi Kutató Intézetnek, továbbá az Országos Tisztifőorvosi Hivatalnak is az álláspontja, amelyben szintén felhívták ezekre a kihívásokra a figyelmet. És nagyon úgy tűnik, hogy ez a két szerv a két legmagasabb sugár-egészségügyben elérhető hatóság, amelyek véleményeire igenis figyelemmel kell lennie a törvény alkotásánál a minisztériumnak, hogy egy mai kifejezést kölcsönöznek az egyik fideszes képviselőtől, ő egy Top 50-es cégre hivatkozott, hogy nekik milyen fontos véleményük van, az EKAER vonatkozásában, és ehhez képest itt nem Top 50-es, hanem top 1., 2., tehát a ranglétrán legmagasabb helyen álló hivatalok véleményéről van szó, ami, úgy tűnik, ha volt egyeztetés, akkor annak ellenére, ha megfelelően nem volt, akkor amiatt nem került beépítésre a törvényjavaslatba.

Így hát, engedjék meg, hogy ismertessem a legfontosabb kihívásokat, amelyeket felfedtek. A probléma általuk nézve - és ezzel a Jobbik is egyetért, hiszen a sugár-egészségügyben, úgy gondolom, nincs okunk kétségbe vonni ezeknek a szerveknek a véleményét - elsődlegesen az, hogy nincs összhang a törvény preambuluma és a részletes szabályokat tartalmazó részek között, a törvényjavaslat célja ugyanis az atomerőmű-beruházás megkönnyítése és a magyarországi energiafüggőség csökkentése. A törvényjavaslatnak azonban csak a töredéke foglalkozik ezen tárgy szabályozásával, a javaslat fő vonulatát az Országos Atomenergia Hivatal más hatóságoktól történő feladatelvonásának megvalósítása adja, az említett javaslatok célja az egészségügyért felelős miniszter sugárvédelmi, sugár-egészségügyi hatósági jogköreinek elvonása és annak Országos Atomenergia Hivatal hatáskörébe helyezése, amelynek semmi köze sincs az atomerőművi beruházáshoz.

Másrészről probléma, hogy teljes körű szakmai véleményezés nélkül alkották meg a javaslatot, a törvényjavaslat előzetes szakmai egyeztetés nélkül került kidolgozásra, eszerint a szervek véleménye nélkül. Pontosan ez a gyors és meggondolatlan javaslat sodorja veszélybe az atomenergiáról szóló törvényben meghatározott atomenergia biztonságos alkalmazásának alapelvét.

További problémaként lehet megjegyezni, hogy az Országos Atomenergia Hivatal egészségügyi jártasságának és hozzáértésének hiánya, valamint a kiemelt feladataiból eredő leterheltsége szintén komoly rendszerszintű problémákat fog okozni. Jelen-

leg Magyarországon nagyjából 16 ezer sugaras munkavállaló van, ahogy maguk nevezik, több mint felük egészségügyi intézményekben - ez is elhangzott -, kórházakban, rendelőintézetekben, fogorvosi rendelőkhöz dolgozik, az ionizáló sugárzást kibocsátó berendezések túlnyomó többsége is, így a röntgen, a CT s a többi is ezekben az egészségügyi intézményekben üzemel. Ez alapvetően indokolja, hogy e tevékenységek hatósági felügyelete az egészségügyért felelős miniszter hatáskörében maradjon. Ha a hatósági felügyelet tehát átkerül az Országos Atomenergia Hivatalhoz, a nukleáris terület szigorú szabályozásának indokolatlan kiterjesztésével jelentős költségnövekedést, valamint működési zavarokat okozna az egészségügyi intézményeknél. Korábban is történtek egyébként már hasonló, hatósági jogkörök átvételére tett kísérletek az OAH részéről, amelyeket többek között az illetékes orvosi szakkollégiumok is megszeméltelenül elleneztek, illetve rosszallásukat fejezték ki.

(16.30)

Álláspontom szerint a sugár-egészségügyi hatósági jogkörök OAH-nak való átadása nemhogy elősegítené, hanem hátráltatni fogja a paksi bővítés folyamatát a hatósági engedélyezési folyamatok során. Az OAH munkatársai részére a paksi engedélyezés nagymértékű leterhelést okoz, ami miatt a jelenlegi feladatellátáshoz is létszámfejlesztést kértek. A sugár-egészségügyi hatósági jogkörök átadásával olyan pluszfeladatokat kapnának, amelyek számukra ismeretlenek, nincs ez irányú tapasztalatuk, e fokozott leterheltség jelentené mind Paks, mind pedig az átvett hatósági feladatok ellátásának megnehezülését.

A gyakorlati tapasztalat is egyébként azt bizonyítja, hogy az Országos Atomenergia Hivatal a hatósági ellenőrzései során helyszínes mérést nem végez, így a jövőben átkerülő feladataihoz megfelelő műszerparkkal sem rendelkezik. Az OAH hatósági ellenőrzéseit jelenleg - jogszabályi rendelkezésekkel egyébként ellentétesen - átfogó sugárvédelmi képzettséggel nem rendelkező, megbízási szerződéses személyek végzik. Adatvédelmi szempontból is aggályos ezen gyakorlat, és egyébként szakmailag is teljesen aggályos.

A másik nagyon érdekes aspektus, amelyre felhívta a figyelmet a két szakmai szerv, a javaslatnak a sugáregészségügy fogalmának a sugár-egészségügyi hatóságok megkérdezése nélkül való definiálása, valamint az, hogy javaslatot tesz az 1997. évi CLIV. törvény sugáregészségügyre vonatkozó 51. §-ának módosítására, ezáltal meglehetősen zavarossá is teszi a területet, amelyen a sugár-egészségügyi dolgozóknak foglalkozniuk kell.

Ezen túlmenően - nagyon egyszerűen látszik - hatáskörelvonás történik a jogszabályban. A hatáskörelvonást a sugáregészségügy és a sugárvédelem elválasztásának szükségességével indokolja,

annak ellenére, hogy a javaslatban megjelenő fogalom meghatározás alapján megkérdőjelezhető az, hogy miért került át a hatáskörök nagy része. Határozott véleményünk szerint a javaslatban megjelenő definíció szerint az alábbi hatáskörök továbbra is az egészségügyi hatóságok hatáskörébe kell hogy tartozzanak, így az ionizáló sugárzás elleni védőeszköz forgalomba hozatalának engedélyezése és sugárvédelmi minősítése, a sugárvédelmi képzések és továbbképzések tematikájának, valamint vizsgakövetelményének jóváhagyása, külföldi végzettségek megfelelőségének elbírálása, a sugárterhelésnek kitett munkavállalók normál és rendkívüli személyi sugárvédelmi ellenőrzési kötelezettség megállapítása és a személyi dózisek nyilvántartása. De szintén ide kell hogy tartozzon a lakossági sugárterhelésre vonatkozó dóziskorlátok és dózismegszorítások megállapítása, foglalkozási sugárterhelésre vonatkozó dóziskorlátok megállapítása és dózismegszorítások jóváhagyása. De ugyanide kell tartozzon - tehát szintén az egészségügyi szerveknek kell foglalkozni ezzel - az engedélyesnél működtetett sugárvédelmi szolgálat szervezetének és működésének felügyelete.

Ezen túlmenően, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, a változás nemcsak az egészségügyi ágazatot érinti. Az egészségügyi hatóság jogkörének elvonása olyan nagyszabású változást valósítana meg, amely nemcsak az ágazatot érinti, hanem a Miniszterelnökség felügyelete alá tartozó kormányhivatalok feladatát is. Itt kell megjegyezni, hogy a törvényjavaslat indokolása tévesen említi, hogy a sugár-egészségügyi hatósági jogkörök jelentős része az egészségügyért felelős miniszter irányítása alá tartozó fővárosi és megyei kormányhivatalok népegészségügyi szakigazgatási szerveinek részeként működő, regionális sugár-egészségügyi decentrumokhoz tartoznak, hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy ezek a decentrumok a Miniszterelnökség felügyelete alá tartozó kormányhivatalok szervezetében vannak. A hatósági jogkörök átszervezése érinti továbbá a környezetvédelemért felelős miniszter, valamint az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság jogkörét is.

További kritikai észrevétel, hogy nem szerencsés hatáskörelvonással veszélyeztetni az Euratom-irányelv átültetésének sikerességét, ugyanis itt Magyarországnak 2018. február 6. napjáig kell megvalósítani a 2013/59. Euratom-irányelv átültetését. Véleményünk szerint nem túl szerencsés, hogy a jogalkotási folyamatot egy olyan ágazat folytassa le, amely az újdonsült hatáskör miatt tapasztalattal, hozzáértéssel nem rendelkezik.

Tisztán látható, a sugáregészségügy reformjára vonatkozó, szakmai körökkel előzetesen véleményezettett vagy nem véleményezettett, szövegszerű jogszabályi módosításokat javasoltak - ezeket közel egy éve felterjesztették az illetékes szervek az EMMI részére -, amelyek keresztülvitele hozzájárulhatott volna a feladatkörök megszilárdításához. Így hát

teljesen nyilvánvalóan látszik, hogy a minisztérium ennek a törvényjavaslatnak a megalkotásakor és esetleges konzultációjakor az illetékes szervek konzultációból származó véleményének nem volt birtokában, illetve nem vette azt figyelembe. Érdemes tehát megismerni mégiscsak erre vonatkozóan, hogy mi is lesz a minisztérium álláspontja.

Ezzel kapcsolatosan a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak az egészségügyben, illetve az atomenergiában járatos képviselői már írásbeli kérdéssel fordultak a minisztériumhoz, amelyre majd tisztelettel várjuk a válaszokat, de itt akár szóban is elmondhatja államtitkár úr a meglátásait. Egyébként ezeknek a sugáregészségügyet rendkívül hátrányosan és károsan érintő jogszabályi rendelkezéseknek a feloldása, eltüntetése érdekében törvénymódosító javaslatot is fogunk benyújtani, annak érdekében, hogy a sugáregészségügy a régi, jól megszokott, az emberek számára és a szakma számára is biztonságos mederben maradjon. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Úgy tűnik, hogy az LMP ma azzal demonstrálja ökopártiságát, hogy rengeteg zöldséget hord össze itt a Házban. Sallai képviselő úr, tisztelem önt mint bizottsági elnököt is és mint képviselőt is, de attól, mert az energetikai, a Paks bővítésével kapcsolatos napirend kapcsán én azt mondtam, hogy munkahelyeket teremt ez a beruházás, ettől még mi nem akarunk minden megyében atomerőművet telepíteni; nem tudom, ezt honnan vette, ez egy óriási nagy demagógia.

A másik pedig - amit szintén nem tudom, hogy honnan vett ki az én szavaimból -, hogy most ennek a napirendi pontnak a kapcsán az energiafüggetlenségről beszéltünk. Ez van napirenden, tehát nem beszélhetek az élelmiszer-függetlenségünkről vagy bármilyen más irányú függetlenségünkről, mert nem az van napirenden. Természetesen ettől még a Jobbik - mint ahogy a szakmai programjában olvasható - ezeket a függetlenségeket is támogatja: az ország energiafüggetlenségén kívül az élelmiszer-önrendelkezésünket is, s a többi, s a többi.

Nekem úgy tűnik inkább, hogy az LMP tűzött egy új függetlenséget a zászlajára, a józan észről való függetlenséget. Ezek alapján legalábbis, amit elmondott, ne haragudjon, képviselőtársam, de én ezt tudom leszűrni.

Arra pedig, hogy önök közvélemény-kutatási adatokra hivatkoznak: nos, ezek valóban csak arra jók, hogy mindent és mindennek az ellenkezőjét is be lehet ugyanazzal a közvélemény-kutatási adattal bizonyítani. Amit a Greenpeace megrendelt, és amivel önök roadshow-znak most itt a parlamentben, az

a szöges ellentéte annak, ami az Atomerőmű látogatóközpontjában van kirakva, ahol 73 százalékos atomerőmű melletti támogatottságot mutatnak ki. Az egyiket egy atomellenes szervezet, a másikat pedig egy atomerőmű rendelte meg. Az igazság nyilván a kettő között van, a valóságtól valószínűleg mind-egyik egyformán távol van. Tehát megint csak a realitásokat kéne látni.

A magyar embereknek mi a fontos? Az a fontos a magyar embereknek, hogy ne dugdossanak folyton kérdőíveket az orruk alá, hagyja őket élni a politika, és nyilván a legfontosabb, hogy legyen munkahelyük, legyen kenyér az asztalukon, és igen, legyen áram a konnektorban; de hogy az az áram honnan jön - nekik inkább az a fontos, hogy olcsó legyen, és biztonságosan hozzájussanak ehhez az áramhoz.

Ha valakit megkérdeznék, hogy szeretne-e zöldáramot, hát ki van ma Magyarországon, aki azt mondaná, hogy nem szeretne? Nyilván mindenki szeretne, csak a realitásokat is figyelembe kell venni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Dr. Aradszki András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hallgattuk Bencsik úr hozzászólását, és ugyan az első öt percben nem pontosan értettük, hogy miről van szó, hiszen Jaltától a kapitalizmus rejtelméin keresztül éppen csak Kossuth Lajosról és a rómaiakról nem esett szó; még akkor azt gondoltam *(Bencsik János közbeszól.)*, megmondom őszintén - várja ki képviselőtársam a végét -, hogy erről a törvényről fideszesként azért nehéz mit mondani, természetesen legfőképp azért, mert ma egy olyan törvényt tárgyal az Országgyűlés, amelyik a nemzet egyik legnagyobb lopásának és a polgárok megkárosításának a megalapozó törvénye, megítélésünk szerint.

Viszont döbbenet hallottuk, hogy nagyjából ugyanerre az álláspontra jutott Bencsik képviselőtársunk is, és nyilván nem abban értünk egyet, amit például a birodalmi ütközőzóna elhelyezkedéséről gondol Magyarország tekintetében képviselőtársunk, mert azt gondoljuk, hogy pontosan tudjuk, ennek az országnak hol a helye, és hol is szeretnénk, hogy a helye legyen; ez Európa, és ehhez képest lehet mindenféle más külpolitikai viszonyunkat kialakítani. De szintén nem ez a tárgya a mai törvényjavaslatnak, ezért szeretnék visszakanyarodni oda, amiben egyetértünk.

Egyetértünk, hogy lehetnek nemzetbiztonsági okok, és azzal is egyetértünk, amit elmondott, hogy minden más, ami itt zajlik, az a magyar nép megkárosítása, a magyar nép elöl a beruházás eltüntetése, eldugása és a nemzet lehető legnagyobb korrupciójának az előkészítő cselekedete, amit ma itt a parlament csinál.

(16.40)

Én egyet kérek csak. Szeretnék világos választ kapni az itt ülő államtitkártól, Aradszki úrtól, hogy mi a véleménye a Fidesz-frakció itt elhangzott véleményéről. És miután a Fidesz-frakciót itt nem többen mint - ha jól látom - hárman képviselik, ebből arra következtetek, hogy Bencsik úr álláspontja a Fidesz-frakció álláspontjával megegyezik. Ha nem, akkor kérem államtitkár urat vagy Tolna megyei képviselőtársamat, hogy szintén nyilatkozzon arról, a Fidesz hivatalos álláspontja-e ez, és le fogják-e szavazni ezt a törvényt, mert ennek a törvénynek egyébként más sorsa nem is lehet.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő perc, Sallai Benedek képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Nem állt szándékomban a jobbikos képviselőtársammal itt vitát folytatni, csak mifelénk úgy van, hogy amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten, tehát ha nem említette volna az LMP-t, akkor nem tettem volna szót. De ugyanakkor szóvá kellett tennem, hogy mégis miféle energiafüggetlenségről beszélünk. A Putyintól való függés az minden, csaknem függetlenség; tehát ez volt az első, amire utaltam, ha nem volt érthető.

A második, ami ezek szerint nem volt érthető, Szél Bernadett képviselőtársam elmondta a pulpituson, hogy a Medián készítette ezt a felmérést, tehát nem maga a Greenpeace megkérdezte a saját aktivistáit, mint Paksnál, hogy megkérdezik a saját alkalmazottaikat a felmérések kapcsán; tehát én nem hasonlítanám össze a kettőt.

A másik pedig; még egy dologra hadd utaljak vissza. Jobbikos képviselőként - számomra is szimpatikusan - elmondta azt, hogy az MSZP, a Fidesz milyen nagyberuházás-párti, és mindig minden mögött a mutyi van, és a nagyberuházásokat nem lenne szabad így támogatni, mert ez visszaélésre ad lehetőséget. Ugyanakkor a Jobbik elmondja, hogy ezt a paksi fejlesztést támogatja. Hát, akkor a Jobbik is támogatja a nagyberuházásokat, hiszen mást sem tesz, hiszen ez egy nagyberuházás. Ezekre szerettem volna visszaautalni.

Még egy percben arra szeretnék választ kapni, Aradszki államtitkár urat nagy tisztelettel szeretném megkérni, ahogy a mai napon Répássy államtitkár úr példát mutatott, hogy hogyan vett részt a vitában, jó lenne, ha néhány dologra választ kapnánk, ha nem a zárszóban adna választ.

Két konkrét dologra hadd hívjam fel a figyelmét, és megköszönném, ha reagálna. Az egyik: miért kell titkosítani? A felvezető előadásokban vagy felszólalásokban erről nem esett szó. Miért kell ezt titko-

sítani, mi az oka annak, hogy 15 évre titkosítva van? Miért kell mindent titkosítani? Erre ha egy értelmes választ kaphatnánk.

A másik pedig, ami engem érdekel - most visszakérdeztem egy képviselőtársamtól -, Szél Bernadett képviselő asszony utalt a Péterfalvi Attila elnök úr levelére: erre tervez a kormány válaszolni? Ha tervez, mik a válaszai? Vagy itt esetleg tud rá reagálni néhány pontban? Szívesen átadjuk ezt, ha nem tetszik ismerni, de mint kiderült, önök is megkapták. Jó lenne, ha ezekre kapnánk reakciókat, és tudnánk erről párbeszédet folytatni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő perc, Bencsik János képviselő úr.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagy érdeklődéssel hallgattam Harangozó képviselőtársam kétperces felszólalását. Megértem azt, hogy az én felszólalásom első öt percét nem értette teljes egészében, hiszen egy összetett történelmi és geopolitikai keretrendszer felvázolását tartalmazta.

Ugyanakkor meglepő számomra, hogy az utolsó egyharmadban elmondottakra pedig nem figyelt. Hiszen olyan megállapításokat próbált az én számba utólagosan belerágni, ami az én felszólalásomban nem hangzott el. Tehát sem lopásról, sem korrupcióról nem beszéltem. Mindösszességében arról beszéltem, hogy egy ekkora beruházás esetében, amely nemzetgazdasági és nemzetbiztonsági szempontból is meglehetősen fontos és kiemelt beruházása Magyarországnak, nem lehet minden egyes elemére, minden egyes adatára azt mondani, hogy az nemzetbiztonsági szempontból védett adat, és nincs joga a magyar társadalomnak ezekhez az adatokhoz hozzáférést biztosítani vagy hozzáférni és áttekinteni.

Erről szólt a felszólalásom, és remélem, hogy a középső részben elhangzott energiaszakmai, energiapolitikai kérdésekben elmondottak érthetőek is voltak és figyeltek is képviselőtársaim, Harangozó képviselő úr is, amiben viszont azt próbáltam fölvezetni, hogy meglehetősen kiszolgáltatott helyzetben van az ország villamosenergiaellátás-biztonság szempontjából, tehát nagyon fegyelmezetten, szakmailag, gazdaságilag, fenntarthatósági szempontokat is figyelembe véve, de a társadalom összérdekeit is figyelembe véve kell egy egészséges energiamixet, egy fenntartható villamosenergia-ellátó rendszert biztosítani a következő két évtizedben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Ikotity István képviselő úr, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Fónagy János hivatkozása francia példára, miszerint ott is titkosítják az adatokat, nem helytálló. Európában még nem épült úgy atomerőmű, hogy betartották volna a vállalt idő- és pénzügyi kereteket. Ezt pedig éppen onnan tudjuk, hogy az említett adatok nyilvánosak. Paks II. esetében viszont senki sem tudhatja, hogy mit vállalt a Roszatom, mennyiért és milyen határidőre. Mindez közpénzekkel való visszaélés végtelen lehetőségeit nyitja meg. Rogán Antal a napokban a finn példát emlegette, ahol szintén a Roszatom épít erőművet. Azt mondta, ami ott nyilvános, az nálunk is nyilvános adat lesz. A finn erőmű esetében a fontos technikai és pénzügyi paraméterek nyilvánosak, kint vannak az interneten, jelen pillanatban is megtalálhatók. Tehát furcsa módon mégsem úgy van, ahogy ő említette, mert nálunk mindent titkosítanak.

Mi alapvetően ellenezzük a nukleáris energiát, mert megjósolhatatlan környezeti kockázatot jelent, és számtalan negatív hozadéka van, olyan költségek, amelyekről meg szoktak feledkezni. De még az atompártiak is elismerik, hogy a közvélemény számára csak akkor elfogadható egy atomlétesítmény, ha az első tervrajzoktól, a hatástanulmányoktól a költségtervekig a lehető legtöbb információ nyilvános, közérdekű adat. Ahol titkolózás van, ott megjelennek a politikai és korrupciós szempontok, kényszerek. Nincs lehetőség a hibák beismerésére, a szakmai közösségnek sincsen rálátása ezekre a kockázatokra. Ez pedig szó szerint életveszélyes. Ne feledjük el, egy atomerőműről van szó! Természetesen ez félelmet is kelthet az emberekben, hiszen mi történik, ha bármi olyan dolog előfordul egy atomerőműben, ami előfordul nagy ritkán atomerőművekben, azokról sem fognak vajon értesülni ezek az emberek? Mint ahogy a Szovjetunióban nem értesültek róla? Ezek nagyon furcsa és nagyon ijesztő dolgokat vetnek föl és vetítenek előre.

Ha nincs nyilvánosság, mi alapján emlegetik a megtérülési mutatókat? Ha nem tudhatjuk, mikorra és mit vállalt a Roszatom a 12 milliárd eurós beruházás részeként, és mit kellene Magyarországnak megépítenie, akkor önök hogyan merik egyáltalán védelmükbe venni ezt a konstrukciót? Mi alapján mernek évtizedekre előre dönteni a magyar emberek eladósításáról?

Néhány gyakorlati példa, ami valószínűleg meg fogja dobni ezt a végső számlát. Lesz néhány év, amikor az önök tervei szerint Paks és Paks II. párhuzamosan fog működni, az áramtermelés 60 százalékát előállítva. No, de ezt az áramot el is kell szállítani valahogy. Az áramszállításhoz szükséges infrastruktúra, az erőáramú vezetékek kiknek jelentenek majd kiadást? Vagy egy másik példa az éjszakai áram. Már ma is óriási felesleget termelünk éjszakai áramból. Önök azt mondják, le lehet állítani

az erőművet éjszakára, de ebben az esetben kizárt a kormány által emlegetett 90 százalékos áramtermelési hatékonyság, amire pedig a megtérülést alapozzák. Legfeljebb 50 százalék érhető így talán el.

A másik lehetséges megoldás, amit most is alkalmazunk, ez pedig az, hogy az éjszakai áramot fillérekért eladjuk Ausztriának, ahol szivattyús gravitációs erőműben tárolják, majd ezt a nappali áron visszavásároljuk, amikor reggel elkezdik leereszteni a vizet. Ez már ma is 60-80 milliárd forint veszteséget jelent az országnak évente. Ezt a költséget már ma sem számolják be a paksi áram árába. A bővítés után ez az összeg pedig még emelkedni is fog, hiszen a jelenlegihez képest kétszeres éjszakai-áram-felesleget kezdünk majd termelni, illetve ezt kell kezeljünk. Vagy azt tervezik, hogy építünk egy gravitációs erőművet és a hozzá tartozó víztározót valamelyik helységünkben? Ennek ezermilliárdos költsége van, a környezet rombolásáról nem is beszélve. Vajon a Roszatom állja majd ezt, vagy minket terhel?

Továbbá kellene fog egy tartalék áramtermelő erőmű, aminek a teljesítménye megegyezik a legnagyobb paksi blokkal. Ez azért kell, hogy üzembiztos legyen a hálózatban. Vajon ezt a Roszatom vállalja vagy magyar önrészből tervezik kifizetni, vagy természetesen plusz költségvetési forrásokat fognak használni? A titkolózás miatt is joggal gyaníthatjuk, hogy nincs megnyugtató válaszuk ezekre a kérdésekre és egy sor egyébre, amit a megélhetésükért, a környezetért, a gazdasági függetlenségért aggódó állampolgárok és energetikai szakemberek egyaránt joggal firtatnak.

Ha önök nyilvánosságra hoznák a mostani titkos, tervezett adatokat, mindenki számára egyértelművé válna, hogy a paksi bővítés ésszerűtlen, és az országnak valójában nincs is szüksége erre a bővítésre, sem pedig az orosz devizahitelre. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

(16.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Sallai Benedek képviselő úrnak nem tudom megadni a szót, mert egymás után következne.

Kétperces hozzászólások következnek; elsőként Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A közvélemény-kutatással kapcsolatos diszkurzust nem folytatnám tovább, inkább a másik felvetésre reagálnék a képviselő úrnak, hiszen mind a két esetben nyilvánvaló, hogy nem a közvélemény-kutatás végzőit, hanem a megrendelőt kell nézni. De ezt csak zárójelben jegyzem meg.

Fejünkre olvassa a képviselő úr, hogy a nagyberuházásokat támogatja a Jobbik. Nem a nagyberuházásokkal van alapvetően a baj, hiszen ha önök ezt

mondják, akkor önök nem építenének gyárakat, utakat, templomot vagy iskolát. A nagyberuházásokkal akkor van baj, ha olyan kormány van hatalmon, amely a nagyberuházásokat állami pénzek lenyúlására használja. Ez ellen lép fel a Jobbik, ami óriási nagy különbség.

Az pedig, hogy elköteleződik-e Oroszország felé az atomerőmű megépítése által az ország: egy pénzügyi hitelkonstrukcióról van szó. Azért mondjuk, hogy energiafüggetlenséget segít elő, mert tudjuk, hogy az atomerőművek, bár az üzemanyagot alapvetően külföldről vásárolják, de akár többévi tartalékot is fel tudnak halmozni, ráadásul diverzifikáltan lehet beszerezni ezeket az üzemanyag-kazettákat. Tehát az energiafüggetlenséget igenis elősegíteni, mert Magyarországon termeljük meg az áramot.

A másik pedig az, hogy nagyon szeretnénk, ha a magyar társadalom a jelenleginél jobban vevő lenne a fenntarthatósági és zöldgondolatokra. Ezért nekünk, parlamenti képviselőknek nagyon nagy a felelősségünk; de mégiscsak megalapozottan és nem ilyen - ahogy már említettem - álzöld demagógiával, mert erre nem vevők az emberek. Hogy mennyire vevők erre az emberek, azt szerintem pontosan megmutatja az LMP népszerűségi mutatója.

Azt gondolom, mindannyiunk érdeke, hogy Magyarország egy fenntartható ország legyen, hogy tisztán termeljünk áramot, és hosszú távon biztosítsuk az ország jövőjét a gyermekeink és unokáink számára. De mi ezt megpróbáljuk felelősen megtenni, felelősen gondolkodva, egyetlen pártként a parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bencsik Úr! Tisztelt Országgyűlés! Amit ön érdemben a törvényjavaslatról mondott, tisztázzuk még egyszer, abban majdnem száz százalékgig egyetértünk. És én nem kívántam az ön szájába adni, hogy ez a világ legnagyobb lopása és korrupciós ügyének az előkészítő törvénye. Ez a mi véleményünk, és továbbra is fenntartjuk, tévedés ne essék. De ha visszagondolunk arra, hogy ön mit mondott, akkor attól tartok, hogy én csak kimondom azt, amit ön nem kíván kimondani fideszes képviselőként. Hiszen ha elfogadjuk, amit ön mond - és még egyszer mondom, ez egy teljesen korrekt, tisztességes álláspont, ezért nem is kívánom önt személyesen sem bántani -, ami nemzetbiztonsági szempontból védendő információ, azt tessék megvédeni. Ami pedig nem az, azt tessék nyilvánosságra hozni. S hogy ki mint, mennyiért, milyen szerződéssel, milyen feltételekkel és hogyan vesz részt egy építkezésben, az biztos, hogy nem nemzetbiztonsági szempontból fontos információ, technológiai specifi-

kációk és egyéb más dolgok lehetnek azok. De hogy melyik cég, milyen alvállalkozó hogyan és mint vesz részt egy ilyen beruházásban, amikor 3000 ezer milliárd forintról beszélünk, az nemzetbiztonsági kérdés, tisztelt képviselőtársaim.

Ha önök ezt a törvényt elfogadják, és önök valóban a teljes nyilvánosság kizárásával kívánják ezt a pénzt elkölteni, no, az a nemzetbiztonsági kockázat, tisztelt képviselőtársaim, és az a nemzetbiztonsági kockázat a 15 év leteltével sem fog elévülni, szeretném ezt önöknek mondani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Sallai Benedek képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Pár dolog felmerült még bennem kérdésként, és újfent megköszönném, ha államtitkár úr esetleg a párbeszédben részt venne, mert nagyon félek attól, hogy majd zárszóban akarja elmondani a reakciókat, mikor már nem lesz módunk reagálni. Jó lenne, ha ezt elkerülnénk, mert nem ez a korrekt párbeszéd módja.

Bencsik képviselő úr viszonylag konkrét adatokat mondott az energiafogyasztás növekedéséről, illetve a termelés csökkenéséről. Ez nagyon-nagyon fontos kérdéseket vetett fel bennem, ami által szintén érdekes dilemmára jutottam. Ugyanis az bennem mindig a kérdés, hogy hogyan beszélhet akár a Fidesz, akár a Jobbik az energiaigény kielégítéséről és az energiaszükségletről, amikor azt sem tudjuk, hogy mennyi az pontosan. Azt tudjuk, hogy mennyi idáig. Azt tudjuk, hogy mennyi volt 2013-ban. De hogyan tudhatnánk azt, hogy mi lenne akkor, ha az LMP által kínált úttal, azzal a választással élénk, hogy minden magyarországi vidéki családi házat leszigetelünk és energiahatékonyabbá teszünk. Ha az összes nyílászárót lecseréljük, ha az épületgépészeti fejlesztéseket meg tesszük, hogy a közvilágítást mindenütt átalakítjuk ledesre, ha a közintézmények energiahatékonysági korszerűsítését meg tesszük, és ezt a teljes magyar vidéki társadalomban megvalósítjuk, hogyan tudhatnánk azt, hogy akkor hogyan alakul az energiaigény. Egyetlen számítás sem tudja ezt számolni, és egyetlen számítás nem tudja azt felmérni, hogy mi a valós energiaigénye az országnak egy olyan úton, amit mi kínáltunk volna a magyar társadalomnak, és amiről szerettük volna, hogy önök a magyar társadalomtól kapott nagyon magas felhatalmazással, a kétharmadjukkal szintén képviseljenek.

Azt szeretnénk, ha az energiaigényről beszélünk, akkor először vizsgáljuk meg annak a lehetőségét, hogy hogyan lehet az energiaigényt csökkenteni. Megint Bencsik képviselő úr felszólalására utalok vissza, amikor azt a mondatot mondta, amit az LMP is az elmúlt egy évben gyakorlatilag folyamatosan

képviselt: az energiafelhasználás csökkentésének nincs alternatívája. Remélem, jól és szó szerint írtam le ezt a mondatot. De pont a Fidesz bizonyítja azt, hogy van, mégpedig az energiafelhasználás csökkentésének az alternatívája Paks, amikor még többet akarok termelni, és nem azt akarom elérni, hogy csökkenjen a felhasználás.

Meg kell nézni az európai mutatókat, hogy Magyarország hogyan teljesített az energiahatékonysági kérdésekben. Nézzük meg, hogy hogyan estünk vissza abban a tekintetben, hogy energiahatékonysággal és energiamegtakarítási fejlesztésekkel ezt hogyan valósítsuk meg a magyar társadalomban mindenütt. Azért fontos az, amikor szó esik a munkahelyteremtésről, általában a vidékről meg a munkahelyekről, mert ha ezen az úton elindulnánk, akkor gyakorlatilag nem egy centralizált helyű fejlesztést valósítanánk meg, hanem szerte az országban mindenütt történhetne fejlesztés, minden egyes tüzépnél lenne forgalom, minden egyes helyi építési vállalkozásnál lenne lehetősége annak, hogy ha helyben a családi házak - mindannyian ismerik vidéki képviselőként a vidéki Magyarországot, ahol a hagyományos kockaházak és nem a lakások, nem a tömbházak meg garzonok uralják a térségeket -, tehát ha az egymás melletti családi házak sokaságát próbálnánk meg átalakítani, akkor milyen lenne az energiaigényünk. Erre jelen pillanatban nem tudnak választ adni.

Amikor elkezdünk gondolkozni azon, hogy milyen paksi fejlesztésre van szükség, hány új reaktorra lenne szükség, nos, ezt kellett volna megelőznie annak, hogy először ezt megtegyük szerte az országban, minden egyes önkormányzatnak biztosítsuk a lehetőséget arra, hogy az összes közintézményét átalakítsa. Biztosítsuk a háztartásoknak annak a lehetőségét, hogy a régi Szarátov hűtőszekrényt le tudja cserélni nem már pusztán B-s meg C-s, hanem A plusz, plusz, plusz, nem tudom milyen előjelű háztartási gépekre, amik az energiahatékonyságot szolgálják. Ezt nem tettük meg, ez a lépés maradt ki, és ezért nem ismerjük valójában azt, hogy milyen lenne a reális energiaigény Magyarországon.

S még egy nagyon fontos dolog; államtitkár úr is a felvezető mondatában utalt az ipar és az iparfejlesztés energiaigényére. Ez nyilvánvalóan nagyon-nagyon fontos dolog, csak stratégiai kérdés az, hogy egy kormány milyen ipari fejlesztést és milyen munkahely-teremtési stratégiát kíván megvalósítani a társadalomban. Ugyanis az egy húsz évvel ezelőtti tendencia, hogy a gazdaságfejlesztés és az energiafelhasználás kéz a kézben jár együtt és egyenesen emelkedik. Nem így van ma már. Ma már a gazdaságfejlesztésnek számos alternatívája van, hogy ne járjon energiafelhasználási növekedéssel. Nyilvánvalóan vannak ágazatok, amelyek automatikusan ugyanezt vonják maguk után, de Magyarországnak a természeti adottságaiból adódóan meglenne a lehetősége arra, hogy ne ilyen úton induljon el, hanem

olyan gazdasági fejlesztéssel, amivel nem jár egyenes arányban az energiaigény növekedése.

Ez az, amire azt várnánk, hogy a kormánynak legyen kompetens álláspontja. Mielőtt hozzákezd egy ilyenhez, először a pénzt arra használja, hogy felmérje az ország valós energiaigényét, hogy milyen lesz húsz év múlva, amikor már minden ledes lesz, és minden mindenütt még energiahatékonyabb lesz, és meglesz a fejlesztése a családi házaknak is, hogy esetleg családi modellenként tanyagazdaságokban, farmgazdaságokban még inkább kihasználjanak megújuló energiaforráson alapuló rendszereket, amiket nagyon-nagyon kicsi összegekkel, de az önkormányza is támogat és segít egy-egy fejlesztéssel. Ha mindezt megtettük, akkor tudnánk azt, hogy mire van szükségünk.

(17.00)

Akkor lehetne válaszút elé érkezni, hogy majd azt az energiaigényt, amit kaptunk, hogyan lehet biztosítani. És ezt túllépve jött ez az egész. Ha államtitkár úrnak az előbb föltettem két konkrét kérdést, nyugodtan felteszem ezt a kérdést is. Honnan fogjuk tudni azt, hogy ez valós igényekre reagál, amikor gyakorlatilag nem a jövőbeni igényekre reagál, pedig a jövőnek épül ez az egész, hanem a múltbeli igényekre reagál? Arra reagál, hogy milyen volt az energiaigényünk 2012-ben, 2013-ban vagy bármikor korábban. Ez az a háttér az egésznek, amit nem tudunk elfogadni.

Azt hiszem, Kepli Lajos képviselőtársam nem fog rám haragudni, ha ezt a pingpongozást abba hagyjuk a Jobbik meg az LMP között. Nem szeretnék úgy pozicionálni magunkat, hogy az MSZP harcol a Fidesszel, mi meg itt egymással, ez véletlenül se tűnjön így. Nyilvánvalóan nem értünk egyet. Én gyakorlatilag reagáltam az ön által elmondottakra azért, hogy a magyar társadalom egyértelműen tudjon arról, hogy mik azok a komoly dolgok, amikben messzemenőig nem értünk egyet. Mert ugyanígy nem értenék egyet számos más kérdésben sem, ha előjöttek volna a vízerőművekkel vagy vízlépcsőkkel, vagy bármi mással. Mert azt gondoljuk, hogy az ország természeti adottságai az a keret, ahol az ország függetlenségét biztosítani kell minden szakterületen.

Ezt képviseljük következetesen. Ezt lehet, nem tudom, méregzöldségnek meg demagógiának nevezni, pedig pont ez a szemlélet, ami egy nemzetet függetlenné és önállóvá tesz, amit az LMP el szeretne érni. Ezért nem szeretném azt, hogy mi magunk folytassuk a vitát.

Államtitkár úrnak nagyon megköszönném, ha most reagálna, és lenne még lehetőségünk párbeszédre. Köszönöm szépen. *(Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Szél Bernadett képviselő asszony, két perc.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért egy dolgot szeretnék tisztázni. Értem én a Jobbik tudathasadásos állapotát, mert nagyon nehéz úgy függetlenségről beszélni, hogy közben pontosan tudjuk, hogy minden olyan projekt mellett kiállnak, amiben az oroszok benne vannak. A politikát ismerve nyilvánvalóan biztosan lehetünk benne, hogy ezt nem az oroszok két szép szeméért teszik. Viszont egyvalamit le szeretnék szögezni: az nem álzöldség, hogy Magyarországon a XXI. században egy csapat képviselő azt meri mondani a magyar parlamentben, hogy a nem a nukleáris energiáé a jövő.

2009 volt utoljára az az év, amikor az atomenergia és a megújuló energiák úgymond árban versenyeztek egymással. Azóta az atomenergia ára fölfelé megy, pontosan azért, mert a biztonsági kockázatok megnövelték ennek az energiahordozónak az árát. 2009 óta a megújuló energiaforrások ára pedig csökken. Ez azt jelenti, hogy gazdaságilag versenyképesebbek, jók az országnak, jók a háztartásoknak, és jók a Föld nevű bolygónak is.

Mit csinál a Fidesz-KDNP-kormány az alternatív energiaforrásokkal? Megadóztatja őket. És mit csinál a nukleáris energiával? Épít belőle még két blokkot, hogy biztosan legyen, Isten tudja, hányszoros kapacitásunk jó sok éven át ebben az országban. És ezt önök elnevezik kapacitásfenntartásnak, amikor teljesen egyértelmű, hogy lesz egy időszaka ennek az országnak, amikor nem fogunk tudni mit csinálni azzal a rengeteg elektromos árammal.

Folyamatosan azzal jönnek nekem, hogy a két energiahordozó megfér egymás mellett, a nukleáris meg az alternatív. Kérem, nem fér meg egymás mellett. Az energiaforradalom pont arról szól, hogy átáll az ország decentralizált energiára, ami azt jelenti, hogy a családok, a háztartások maguk is részt tudnak venni az energiatermelésben, és nem lesznek önökre ráutalva. Önök meg nem tudnak korrupció címén annyi pénzt lenyúlni a Paks II.-projektből, hogy hosszú évekre bebetonozzák a hatalmukat.

Ennek a projektnek hatalmas a korrupciós kockázata, és az a törvény, amit önök most letettek az asztalra, és amit saját képviselőtársuk, Bencsik úr több helyen is bírált, pontosan arról szól, hogy önök titokban akarnak lopni. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni felszólalási lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Jelzi államtitkár úr, hogy az előterjesztők nevében válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Értem én

Sallai R. Benedek úr invitálását, és szívem szerint meg is tettem volna, de úgy gondolom, hogy az alapvető kérdésekhez való hozzáállás megakadályozott ebben a reakcióban. Ugyanis, még mielőtt kifejténém véleményemet az itt elhangzottakkal kapcsolatban, engedjék meg, hogy megköszönjem a tartalmas vitának azt a részét, ami nem gyanúsítgatásokkal és sommás véleményekkel volt tele, hanem az energiastratégia mibenlétét jártuk sok esetben körbe, és azt vizsgáltuk meg, hogy mennyiben van létjogosultsága a kapacitásfenntartó beruházásnak Pakson.

Ebben sok újat nem mondtunk egymásnak, az az igazság. De azért szeretném aláhúzni és kiemelni, hogy a Fidesz-KDNP frakciója és a kormány a 2011-ben elfogadott energiastratégia talaján áll, ami azt mondta ki, hogy célja 2050-es kitekintéssel, hogy az energiagazdálkodásban függetlenedjünk a függőségtől, azaz megpróbáljuk olyan energiatermelésre állítani Magyarországot, amely kevésbé teszi Magyarországot kiszolgáltatottá a külső energiaforrásoknak.

Ebbe a dologba belefér a kapacitásfenntartás Pakssal kapcsolatban, belefér az alapvetően lignit-alapú, fosszilis termelésű energia, és belefér természetesen és reményeink szerint 2030-ra meghatározó jelentőségű lesz a zöld megújuló energiaforrás alkalmazása Magyarországon. És természetesen legelőször azzal kellett volna kezdenem, mert maga az energiastratégia is arról szól, hogy az energiahatékonyság, az energiamegtakarítás növelése alapvető, eminens érdeke a magyar társadalomnak, benne a magyar gazdaságnak is.

Úgy gondolom, hogy ezek az alapvetések feltételül szükségesek ahhoz, hogy semmi nem változott a tekintetben, hogy miért hoztuk be ezt a törvényjavaslatot, miért mondjuk azt, hogy a paksi beruházás, kapacitásfenntartási beruházás megmaradjon. Ennek alátámasztásául idéztem a Nemzetközi Energiaügynökség 2014. évi jelentését, amely kimondta fehéren feketén, hogy Európában az atomenergia hanyagolása súlyos versenyhátrányt jelent az európai gazdaságnak.

Egyébként, ha megnézzük, a 2030-as kitekintés-re a World Energy Outlook 2014-es kiadványa arról beszél, amiről a mi energiastratégiánk, hogy energiahatékonyság-növeléssel, megtakarítással, a megújulókat térnyerésével és az atomenergia-kapacitás fenntartásával lehet biztosítani leghatékonyabb módon az energiaellátást Magyarországnak; még akkor is, ha ez az energiafogyasztás, szerencsénkre és az üvegházhatású gázok kibocsátáscsökkentésének köszönhetően, csökkenni is fog. Tehát az a cél, amit mi megfogalmaztunk 2011-ben, mások számára is cél, mások is úgy kalkulálnak, eléggé nyugatos és modern felfogású kutatók, hogy tartható és jó irányt vett a magyar energiastratégia.

De ami miatt tartózkodtam a vitában elhangzottak kommentálásától, az az volt, hogy alapvetően két irányba ment a törvény kritikája. Az egyik kritika

legfontosabb célja a megvalósításhoz kapcsolódó anyagok, szerződések nyilvánosságának kérdése. Mindenki azt gondolta, és azt mondja, azt harsogta itt a parlamentben, hogy titkosan, mutyival, korrupciógyanusan kívánjuk megvalósítani ezt a kapacitásbővítést, és ezen mondatok után igen erős bizonyosságom van afelől, hogy tisztelt képviselőtársaim, önök a beterjesztett törvényjavaslatot nem olvasták el.

Ha megengedik, akkor az erre vonatkozó szakaszt felolvasom: „Az egyezmény 8. cikke szerinti megvalósítási megállapodásokhoz a beruházással összefüggésben a fővállalkozó, az alvállalkozó, valamint a megrendelő által kötött szerződésekhez, valamint ezek előkészítésével, megkötésével kapcsolatos valamennyi adathoz való hozzáférés megtagadható - nem kötelező - abban az esetben, és csakis abban az esetben, ha annak nyilvánosságra hozatala Magyarország nemzetbiztonsági érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, valamint ha szellemi tulajdonhoz való jogot sértené.”

(17.10)

Ez a mondat, kérem tisztelettel, nem azt mondja ki, hogy teljes mértékben titkosítani lehet és kell az atomerőmű beruházásával kapcsolatos információkat, hanem meghatároz egy olyan elvet, egy olyan általános, nemzetközileg és nemzetbiztonsági szempontból fontos okot, ami miatt ez a nyilvánosságra hozatal korlátokba ütközik. Ez pedig elsősorban a nemzetbiztonsági ok, és természetesen az olyan szellemi tulajdonú eszközök, amelyeknek a védeltségét egyébként más törvények előírják és támogatják.

Egyébként azt hozzá kell tennem, hogy ezek a megközelítések a jelenleg hatályos jogszabályokban benne voltak. A törvénynek az a célja, hogy tudomásunk van arról - és gondolom, ezzel mindenki egyetért -, hogy nem tornatermet építünk, hanem egy igen érzékeny, nagy költségű, nagyon fontos beruházásról van szó, amelyet, ahogy az expozémban is mondtam, 1980-ban építettünk utoljára. 1980 óta rengeteg jogszabályt alkottunk, rengeteg olyan jogszabály volt, amely az atomenergia működésével kapcsolatban megszületett, de olyan célzott jogszabályi környezet nem jött létre, amely egy atomerőmű kapacitásbővítésével kapcsolatban értelmezné a jelenleg hatályos jogszabályokat.

Ez az alapvető célja ennek a rendeletnek, és ezért vesz be egyértelműsítve olyan dolgokat a jogszabályba, a tervezetbe, amelyek világossá teszik, hogy milyen módon és milyen jogi eszközökkel lehet egyértelműen hatékonyan, gyorsan és biztonságosan felépíteni a kapacitásbővítéshez szükséges blokkokat Pakson.

Úgy gondolom, hogy ha ezt nézzük, akkor érthető ennek a szabályozásnak a célja, és érthetőek az abban benne foglaltak is. Hangsúlyozom: a legvita-

tottabb kérdésben, hogy korlátozni lehet az információfelhasználást vagy az információhoz való jutást, semmi újabb szabályt nem hoz ez a törvényjavaslat, ugyancsak nemzetbiztonsági okok miatt lehet ezt az információhoz jutást megtagadni.

Egyetlen új eleme van, és ezt aláírom, hogy az információszabadságról szóló törvénynek bizonyos szakasza eddig is úgy rendelkezett, hogy a döntés-előkészítésben keletkezett dokumentumoknak 10 évig meg lehet tagadni a hozzáférését. Ezt az időhátárt 15 évre emeltük, kétségtelenül ez van a javaslatban, de az alapelv, az alapjogintézmény eddig is megvolt, és ezután is meglesz más hasonló esetekre is, amikor az előkészítésben készült dokumentumok védeltségét adatbiztonsági okokból védi.

A 15 év egy nemzetközi gyakorlatnak az irányadó szabálya, egy olyan nemzetközi gyakorlatnak, amelyben hasonló védelmet enged meg az eljárásban a jogalkotó, tehát ott is nemzetbiztonsági okokból és a szellemi tulajdonhoz kapcsolódó jogok védelme érdekében megengedi az információ megszerzésének korlátozását.

Természetesen ezekben az esetekben sincs elzárva az adatkérő előtt a jogorvoslat útja, amennyiben a minősítéssel nem ért egyet.

Tehát még egyszer alá kell húznom: semmilyen érdemi változás és eltérés nincs ebben a kérdésben, miként a közbeszerzéssel kapcsolatos megközelítésbe már 2011 körül bekerült ez a szabály, hogy ha nemzetközi szerződéssel érintett harmadik országgal, EU-n kívüli országgal kötjük meg a szerződést, akkor az nem tartozik a közbeszerzési törvény hatálya alá. Hogy miért kellett ezt megismételni, és miért kellett ezt megerősíteni ennek a jogszabálytervezetnek az elkészítésével, arra elég visszautalnom, hogy nem tornatermet építünk. Jó és a jogalkalmazó szempontjából célszerű és kívánt, hogy egy egyértelmű, világos, a beruházás, a kapacitásbővítés hatékony és célzott megvalósítását szolgáló, átlátható joganyagból dolgozzon a jogszabály-alkalmazó, a beruházók és a hatóságok döntő része is.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a törvényjavaslat azokat az aggodalmakat próbálja kezelni, amikor megerősíti az Országos Atomenergia Hivatal működési kapacitását, kompetenciáját, megerősíti a tárgyi és személyi feltételeket. E tekintetben számos lépést tett a magyar kormány, költségvetési oldalról is megtámogatva az Országos Atomenergia Hivatal működését, és koncentrálja azt a szakértelmet, azt a szak tudást, ami ahhoz kell, hogy a kellő biztonsággal, kellő tudományos és szakmai megalapozottsággal tudja engedélyezni, tudja figyelemmel kísérni a beruházásnak a folyamatát, és az engedélyezési eljárásokban is szakszerűen tudjon eljárni.

Tehát hogyha figyelemmel kísérjük az elmondottakat, és elolvastuk figyelmesen az előterjesztés szövegét, és meg kell mondanom, hogy ha politikai elvakultságunkat félretesszük, és csak az olvasás, írás

szabályait és a mondatértelmezés szabályait alkalmazzuk, akkor rá kell jönnünk arra, hogy szó sincs ebben a jogszabálytervezetben egy olyan általános tiltásról, ami a közvéleményt vagy a közvéleményt képviselőket megakadályozza abban, hogy hozzájuthassanak azokhoz a meghatározott információkhoz.

Ebből következik, ha idézték Rogán Antal frakcióvezető urat, hogy bátran merete mondani, hogy ami ott Finnországban nyilvános, az nálunk is nyilvános lesz. Hangsúlyozom: még aláírt, érvényes, olyan szerződések, amelyek a beruházáshoz kapcsolódnak - hangsúlyozom: érvényes és hatályos szerződések -, nincsenek, tehát még nincs, amit felpakoljunk az internetre. De én nagyon remélem és bízom abban, hogy ez be fog következni, mert ennek a létezését és alkalmazhatóságát a most benyújtott törvénytervezet nem akadályozza, hanem pontosítja, és a pontosítással, egyértelműsítéssel inkább elősegíti.

Mindezek alapján remélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy félreteszik azt az aggályukat, ami az atomerőmű kapacitásbővítésével kapcsolatban felmerült szakmai oldalról, főleg az LMP oldaláról, az MSZP-n nem tudok eligazodni, mert nem tudom, Heringes Anita most sem mondta, hogy támogatja-e a kapacitásbővítést (*Heringes Anita: Államtitkár úr! Államtitkár úr!*), de azok, akik támogatják ezt a javaslatot, a független és a függőség irányából elmozduló energiastratégiánk megvalósításához szükséges kapacitásbővítést támogatják, azok támogatni tudják a nyilvánosságot nem kizáró előterjesztésünket is, és erre kérem a jövőben a parlamenti munkában önöket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP. A felszólalásának címe: „Működésképtelen a rokkantak munkába állítására kitalált rendszer.” Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Működésképtelen a rokkantak munkába állítására kitalált rendszer - ez a címe a felszólalásomnak. Nem szándékozom beszállni az EMMI legújabb nyelvpolitikai küzdelmeibe, ezért gyorsan ki is javítom magam és a címet: rokkantak helyett a megváltozott munkaképességű emberekről szeretnék most beszélni.

Sok helyen olvastunk számokat azzal kapcsolatban, hogy az utóbbi években hogyan változott a megváltozott munkaképességű honfitársaink foglalkoztatási mutatója. Nem is a számokkal akarok most vitatkozni, hanem egy egészségkárosodott állampolgár

esetén keresztül szeretnék rámutatni azokra az élethelyzetekre, amelyek valósabb képet adnak a kormányzati intézkedések hatásairól.

Ez az állampolgár 29 830 forint rehabilitációs ellátásban részesül, ami mellett legfeljebb 4 órás munkát vállalhatna, ellenkező esetben elveszítené az ellátását. A környéken viszont nincs a számára megfelelő munkahely, még a közmunkában sem indítanak 4 órás programot. Az álláskereséshez semmilyen segítséget nem kap, azzal küldik el őt a hivatalból, hogy keressen olyan munkáltatót, aki alkalmazná, majd akkor a munkaügyi központ megkötí a támogatási szerződést. A 29 ezer forintból nem tudja kifizetni a számláit, és márciustól a lakásfenntartási támogatást is megvonják tőle, amivel végleg ellehetetlenül a helyzete.

Most pedig felolvasnám a levelét.

„Mint megváltozott munkaképességű lakos, a megváltozott munkaképességűek szociális ellátásának, munkaerőpiacon történő elhelyezkedésének, esélyegyenlősége megteremtésének ügyében fordulok önhöz. Ma a magyar közvéleményt nagyon foglalkoztatja a szegénység, a társadalmi egyenlőtlenség, a társadalmi rétegek leszakadása és lemorzsolódása.

(17.20)

Sajnos azokról a mélyszegénységben, kilátástalan helyzetben élő rétegekről nem esik szó, ahova én tartozom. 2014. január 1-jétől, mivel a komplex minősítés alapján 60 százalékos megváltozott munkaképességű vagyok, havonta 29 830 forintból kellene megélnem. Hetente 20 órás irodai munkát végezhetnék, szigorú ellenőrzések, bejelentési kötelezettségek, rengeteg bürokratikus eljárás betartásával, ha akadna környékünkön a rehabilitációs javaslatnak megfelelő munkahely. Csakhogy az egészséges munkavállalók számára sincs a fehérgyarmati kistérségben munkalehetőség, legfeljebb az önkormányzatoknál pár hónapos közmunka, ami megváltozott munkaképességűek heti 20 órás foglalkoztatására nem ad lehetőséget.

Rehabilitációs ellátottként utazási kedvezményt nem élvezek, a rendszeres szakrendelésekkel kapcsolatos utazási költségeket ellátásomból kell 6 hónapig megelőlegezmem, mert az útiköltség visszaigénylésére ennyi idő áll rendelkezésre. Az álláskereséshez nem kaptunk semmiféle segítséget, sőt a kirendeltségvezető-helyettes legutóbb azt javasolta, hogy keressék olyan munkáltatót, aki alkalmazna, majd akkor a munkaügyi központ megkötí a támogatási szerződést. A regisztrált álláskeresőknek utólag visszatérítik az álláskereséssel kapcsolatos igazolt menetjegy-költségeket, míg a rehabilitációs ellátásban részesülő álláskeresőknek nem.

Méltánytalan, szociálisan érzéketlen az egész jogszabályrendszer a megváltozott munkaképességű

gúekkel kapcsolatban. A munkavállalók világába történő visszatérés kormányzati intézményrendszerének hathatós támogatásával és ilyen irányú szabályozása nélkül lehetetlen.

A 2014 márciusától hatályos szociális ellátások megvonása is sújtja a rehabilitációs ellátásban részesülőket. Lakásfenntartási támogatásként havonta eddig 4100 forinttal járultak hozzá gázszámlámhoz, számomra ez nagyon nagy segítség volt. A helyi önkormányzatokra bízott mérlegelési lehetőség még inkább megnöveli a polgármesterek hatalmát, hiszen a falvakban így is azok járnak jól a közfoglalkoztatással és a szociális ellátásokra való jogosultságokkal, akik feltétlenül kinyilvánítják lojalitásukat a helyi településvezetés felé.

Méltánytalan helyzetembe nem törődtem bele, most lesz az első tárgyalásom. Sajnos jogi képviselőm nem lesz, mivel ügyvédet megfizetni nem tudok. Kérem a tisztelt országgyűlési képviselőket, hogy javaslataimat, felvetéseimet szíveskedjenek az Országgyűlés elé tárni, méltányosabb, igazságosabb, szociálisan korrekt jogszabály-módosításokat eszközölni a megváltozott munkaképességűek érdekében.”

Ehhez csak annyit tennék hozzá, hogy három évvel ezelőtt azzal tereltem vissza a kormány a munkakerőpiacra a megváltozott munkaképességűeket, hogy majd munkához juttatják őket a rehabilitáció három éve alatt. Ez a rendszer ma működésképtelen, amit ennek az állampolgárnak az esete is pontosan mutat. Köszönöm szépen. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta, a Magyar Szocialista Párt képviselő asszonya. Megadom a szót ötperces időkeretben, felszólalásának címe: „Mit csinált eddig?”

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A honvédelmi miniszter az éves értékelő és feladatsabó vezetői értekezleten nagyon sok mindenről beszélt, többek között sürgető helikopter-beszerzésről, honvédelmi szakpolitikai programok kidolgozásának szükségességéről és a magyar hadiipar fejlesztésének a sürgető szükségességéről is. Ezek után felmerül a kérdés: egyébként Hende Csaba csak most jött volna rá mindezeknek a szükségességére? Mégis mit csinált az elmúlt öt évben, hogy ezekkel az említett témákkal kapcsolatban semmilyen előrelépés nem történt?

Tapasztalhattuk, hogy 2010-ben a Fidesznek a honvédelmi programja egy mondat volt, miszerint a honvédelem nemzeti ügy; ezt még lehetett fokozni 2014-ben, amikor arról szólt csak a program, hogy „folytatjuk”. Sajnos Hende Csaba folytatta azt a semmittevést, amit az előző négy évben mutatott, és példátlanak tartom, hogy egy honvédelmi miniszter ötéves regnálás után veti föl azt, hogy szükség van

egy honvédelmi szakpolitikai programra; azt gondolom, hogy ez példátlan.

Tehát láthatjuk, hogy az ígéretekkel szemben semmilyen előrelépés nem történt sem a szükséges fejlesztésekben, sem a magyar hadiipar fejlesztésében. Én rákérdeztem a miniszter úrnál, hogy hogyan áll a Hadik-terv végrehajtása, erre a kérdésemre írásban azt válaszolta, hogy felsorolta azokat a programokat, amiket egyébként még a szocialista kormányok indítottak el, mint például a gépjármű-beszerzési programot - ez is ennek része volt -, tehát látszik, hogy semmilyen előrelépés nem történt a magyar hadiipar fejlesztésében.

Ezen a feladatsabó értekezleten említette a miniszter azt, hogy új beszerzési hivatalt hoz létre. Ez már csak azért is furcsa, mert harmadszorra alakítja át egyébként a védelmi beszerzéseket végző szervezetet a honvédelmi miniszter. Miután rákérdeztem erre is, hogy erre miért van szükség az ő meglátása szerint, és hogyan kívánja ezt megvalósítani, azon túl, hogy rendkívül hiányos választ kaptam a kérdésemre, annyit említett csak, hogy a beszerzési terület jelentősége és a haditechnikai fejlesztések kiemelt jelentősége miatt van szükség egy ilyen külön beszerzési hivatalra. Ahhoz képest, hogy mennyire nem tett ezekben a fejlesztésekben semmit az elmúlt öt évben, érdekes, hogy most azonnal megint át akarja szervezni a védelmi beszerzéseket végző szervezeteket.

Most láttuk, hogy mi az, amiket nem csinált Hende Csaba; nézzük meg, hogy mi az, ami az eddigi miniszterségének a mérlege. Ez pedig rendkívül lehangoló, hiszen látjuk azt, hogy az elmúlt években több mint 200 milliárd forintot vontak el a Magyar Honvédség költségvetéséből. A 2015-ös költségvetés is rendkívül lehangoló, hiába próbálja számmisztikával alátámasztani a miniszter, hogy némi növekedést ki lehet mutatni; ténykérdés, hogy a tervezett GDP-ben vizsgálva a honvédség költségvetését, ez 2014-ben a GDP 0,79 százaléka volt, 2015-re már csak 0,75 százalék van tervezve.

A támogatás mértéke pedig, amennyi emelkedést mutat, ami alig több mint 5 milliárd forint, úgy áll össze, hogy egyébként pluszfeladatokat kapott a Magyar Honvédség állami rendezvényszervezőként, ehhez kapott 760 millió forintot, 3 milliárd forintot hadisírgondozásra, és egyébként az alapfeladatok ellátásához mindössze másfél milliárd forint többletet biztosít a tárca, pedig azt gondolom, hogy pontosan a honvédség működőképességének a megőrzéséhez, fejlesztéséhez pont az alapfeladat-ellátás összegét kellene növelni.

Miniszterségének mérlege még, hogy a honvédség eszközei a végletekig elavultak, képességei nagy része a megszűnés határára került. Látjuk ezt a helikopter-képességgel kapcsolatban, látjuk azt, hogy még mindig csak hitegetés és még mindig csak fikció az, hogy kiírják a helikoptertendert, és eközben pedig hagyta a miniszter azt, hogy Orbán Viktor egy-

szerű propagandaeszközként használja a Magyar Honvédséget. Emlékezzünk arra, amikor a Fradi stadionavatóján Gripenek parádéztek, amikor Orbán Viktor az október 23-ai pártpolitikai beszédét katonák előtt mondta el. Tehát azt gondolom, hogy ez tarthatatlan a jövőben.

Tehát a miniszter legfrissebb kijelentései nyomán *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* megint bebizonyosodott az, hogy a honvédelmi politikai vezetés még a honvédség működőképességének megőrzését is képtelen biztosítani *(Az elnök ismét csenget.)*, felelőtlen és

alkalmatlan a feladatai ellátására. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésének első ülésnapjára várhatóan 2014. február 20-án kerül sor.**

Megköszönöm munkájukat, jó estét kívánok! Az ülést bezárom.

(Az ülés 17 óra 29 perckor ért véget.)

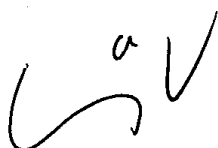
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)